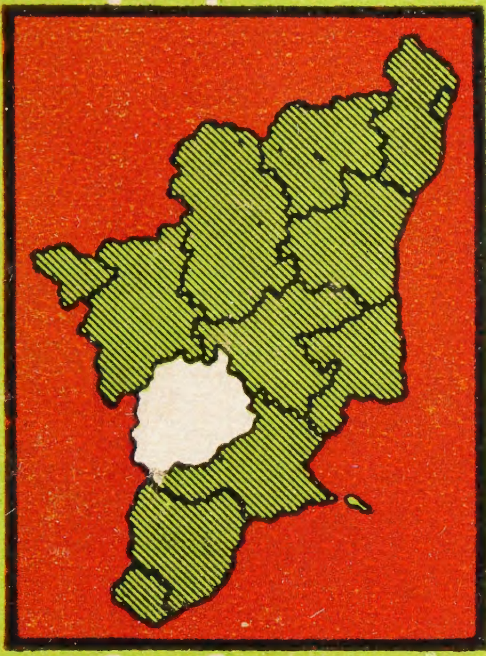
நமது தமிழ்நாடு

திருநெல்வேலி மாவட்டம்

'சோமலெ'

திருநெல்வேலிச் சீமை
சரித்திரம்,

எல். குருகுஹதாசப் பிள்ளை
1931

H. H. The Maharajah of Ettayapuram

எஸ். குருகுஹதாஸப் பிள்ளை

முன்னுரை

இந்நூற்குத் திருநெல்வேலி ஜில்லாச் சரித்திரம் எனப் பெயர் புனையாது திருநெல்வேலிச் சீமைச் சரித்திரம் என்றதென்னையோ வெனின், 'ஜில்லா' என்ற சொல் நம்நாட்டில் 1744 கி. பி. க்குப் பிற்பட்ட காலத்தியதாலும், இதனுட் காணப் படுவனவாயுள விஷயங்கள் பல அக்காலத்திற்குப் பன்னூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்தனவென்றது பற்றியுமாம் என்க. அந்தகாரங் குடிபுகுந்துள்ள இடத்திற் சிறியதோர் ஜ்வாலையைப் பொருந்தியுள்ள வெளிச்சம் எவ்வாறு அவ்விருளைப் போக்குவிக்குமோ அவ்வாறே இந்நூலும் இந்த ஜில்லாவின் பூர்வ-மத்திய-தற்கால நிலைகள் எத்தன்மையனவாக இருந்தன வென்பதைத் தெரியாதாரின் உள்ளக்கிடைக்கையின் அந்தகாரத்தைச்சிறிதளவிலேனும் அகற்றல் கூடுமென்றது எமது துணிபாதலால் இதனை இயற்றியுள்ளேம். ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணங்களாம் பல்வேறு சாதனங்களை அடையுமாறுள வழிகளைத் தோற்றுவிக்கும் ஆற்றல் சரித்திர நூல் ஒன்றிற்கே சிறப்பாதல் பற்றி அதனை, அநுபவ வாயிலாகக்கண்ட தத்துவ நூல் என்றார் அறிவின்மிக்கார். இதனுட் புதைந்து கிடக்கும் விஷயங்களில் இராஜபக்தி பிரதானமென்றதற்குப் பிரமாணங்கள் காணப்படுவனவுட் புறப் பொருட்டுறைகளிற் காணப்படும் 'மூதின் முல்லை' என்ற துறைக்குச் சான்றுகளும் ஆங்காங்குள. அத்துறை வருமாறு :—

"அடல்வேல் ஆடவர்க் கன்றியும் அவ்வில்
மடவரல் மகளிர்க்கும் மறமிகுத்தன்று,"

என்றதனாற் பண்டைத் தமிழகம் வீரம் செறிந்து நின்றதெனத் தெரிவதுடன், அவ்வீரர்கள் தங்களது

தேயத்துக்கும் அரயற்கும் உயிரைப் பக்தியினீட்டால், தியாகஞ் செய்திருக்கின்றனர் என்றும் பெறலாகின்றது. இத்தகைய வீரத்தையும் பக்தியையும் அத்தாய்மார் அவர்களது புதல்வர்களுக்கு முலைப்பாலூட்டும் பருவமுதற் புகட்டியுளார் என்றது திண்ணம். அத்தகைய மக்களை வீரர்களாக்குவிக்கும் கடமைகள் எவர் எவர் பாற்பட்டன என்றதையும் நன்குபட வோர் நல்லிசைப் புலமைவாய்ந்த பொன்முடியார் என்னும் பெண்மணியார் கூறியுளார். அஃதாவது :—

"ஈன்று புறந்தருதல் என்றலைக் கடனே.
சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே.
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே.
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே.
ஒளிறுவாள் அருஞ்சம முருக்கிக்
களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே"

—புறம். 312.

என்புழி, ஆண்டன்மை கொண்டு உருவெடுக்கும் ஒவ்வோர் மகற்கும் வீரம் என்றது உடன்பிறந்தவோர் முக்கிய அம்சமென்றதும் அம்மகனை நன்னடக்கையிற் செல்லுமாறு செய்வித்தல் அரயற்குரித் தென்றும் பெறலாயது. மேலும் இந்நூலிடை காணப்படும் ஒரு வீரனது செய்கைக்கும் அன்னோனின்றாயின் பெருந்தகைக்குஞ் சான்று சிறிதொத்த தன்மையிற் புறநானூறிற் காணக்கிடக்கின்றது. அஃதாவது :—

"நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோள்
முளரி மருங்கின் முதியோள், சிறுவன்
படையழிந்து மாறினன் என்று பலர்கூற,
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயின், உண்டஎன்
முலையறுத் திடுவென், யானெனச் சினைந்து
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயர்த்துச்
செங்களந் துளவுவோள் சிதைந்து வேறாகிய

படுமகன் கிடைக்கை காணூஉ,
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே."

—புறம் 278.

நரம்புந் தோலுமாக வற்றியவோர் கிழவி, தன் மகன் ஒருவன் போர்முனையில் வலியழிந்து யுத்தத்தில் வெந்காட்டிச் சென்றனன் எனப் பலர்சொல்லக்கேட்டு 'அவ்வாறு அவன் புறங்கொடுத்து ஓடினனாயின், அவன் பாலுண்டு வளர்தற்குக் காரணமாயிருந்த என் முலையை அறுத்திடுவேன்' என்று கோபங்கொண்டவளாகி வாள் ஒன்றைக் கையிற்பிடித்துப் போர்க்களம் புகுந்து, வீழ்ந்து கிடக்கும் பிணங்களைப் புரட்டித் தேடி வருபவள், இருதுண்டங்களாகக் கிடந்த தன் மகனைக்கண்டு அவனைப்பெற்ற போதடைந்த மகிழ்ச்சியினும் அதிக மகிழ்ச்சியுற்றனள்" என்றது இதன் கருத்தெனினும் அன்னவள்தன் அரயற்குரிய நலத்தை எவ்வாறு பொன்னேபோல் மானித்திருந்தனள் என்றது மிதனாற்பெறற் கிடனாகிறதன்றோ?

"தருமமும் ஈதேயாம் தானமும் ஈதாம்
கருமமுங் காணுங்கால் ஈதாம்—செருமுனையிற்
கோள்வாண் மறவர் தலைதுமிப்ப என்மகன்
வாள்வாய் முயங்கப் பெறின்"—(புறத்திரட்டு)

என்மகன் றன்னலங் கருதாது அரயனின் நலங் கருதிப்போர்செய்து அக்களத்திலேயே இறந்ததால், அச்செயலினும் சிறந்த தருமமும் தானமும் கருமமும் பிறவில்லை என்று அவ்வீரனது தாய் மகிழ்வுற்றனள் என்றது கருத்தாம். இம்மகிழ்ச்சியும் இராஜபக்தியால் மீதூற்றதாம்.

வயிற்றிற் சிசுவுடன் இறக்கும் பெண் ஒருத்தியின் வயிற்றைக் கிழித்து அதனுட்கிடக்கும் பிண்டம் ஆண் எனத் தெரியின் அதனை வாள்கொண்டு வெட்டிய பின்னர் அவ்வெட்டுண்ட பிண்டத்தையும் அதன் தாயுடன் சேர்த்துக்கொளுத்தி விடுவது முற்காலத்

திய வழக்கமென்றதிற் போர்க்களத்தில் வாள்பிடித்துக் காயமடைந்து சாகவேண்டியதிருக்க அதற்கு மாருக உனக்கு இவ்வாருனதால் உன்னை இவ்விதம் செய்ய நேர்ந்ததென்றது குறிப்பாற் காட்டப்படும் அநுஷ்டானமாம். இக்காலத்திலோ அவ்வாறுசெய்தல் அநாகரிகமெனக்கருதி அதன் உடலின் ஏதேனுமோர் பாகத்தில் முட்கொண்டு கீறிவிடுகின்றனர்.

சீமந்தம் செய்து கொள்ளும் ஒரு பெண்டிரை 'வீரம்பொருந்தியவோர் ஆண் குழந்தையை நீ பெறக்கடவாய்' என்று பெரியார் ஆசீர்வதிப்பது பண்டைக் காலத்திய வழக்கமென்றதில் ஆடவர்க்கு வீரம்தாயிடமிருந்தே தோன்றுகிறதென்றது தெளிவு.

மேலே சொல்லியவாங்கு தமிழ்நாடு ஆதியில் அரும்பெருஞ் செயல்களுக்கு நிலைக்களமாயிருந்தது டன் அதிற்ருேன்றிய வீரர்களும் தேயத்தின்பொருட்டும் வேந்தன் பொருட்டும் தங்கள் தங்களது உயிரை ஆத்மபரித்தியாகஞ் செய்திருக்கின்றனர்கள். அத்தகைய வீரர்களுள் எவரேனும் அரயற்காவது நாட்டின் பொதுநலத்திற்குமாருகவாவது தகாதவைகளைச் செய்யின் அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையோ அதே குற்றத்திற்கு இக்காலத்தில் விதிக்கப்படுந்தண்டனையிலுங்கொடியதாகவே இருந்ததென்று தெரிய வருகிறது.

யாமும் நம்முன்னேர்களை யொப்ப இராஜபக்தி வாய்க்கப்பெற்றவராகி நாட்டிற்கும் அரயற்கும் மாறுபடாததன்மையில் நிஜவிசுவாசிகளாக இருந்துகொண்டு வரவேண்டியதென்றதை வற்புறுத்துவதுடன் நம் சக்கரவர்த்தியார்க்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்குமாறுஞ் சதா ஈசனைப் பிரார்த்திக்கின்ருேம்.

எட்டயபுரம்,
14—4—1931.

எஸ். குருகுஹதாஸப் பிள்ளை,
நூலாசிரியர்.

இந்நூலுக்கு மேற்கோள்களாக எடுத்துக்கொண்ட புஸ்தகங்களாவன:

I. தமிழ்

1. தேவாரம்.
2. திருவாசகம்.
3. திருப்பணிமாலை.
4. சுலோசன முதலியார் மீதுள்ள தனிப்பாடல்.
5. கான்சாசண்டை.
6. சாமிதீக்ஷிதரின் வம்சமணித்தீபிகை.
7. தனிப்பாடற்றிரட்டு.

II. இங்கிலீஷ்

1. ஆரம்துரையின் ஹிந்துஸ்தான் சரித்திரம்.
2. உவெல்ஷ்துரை எழுதியுள்ள இராணுவச் செய்கைகளின் முன்னுள்ள ஞாபகங்கள்.
3. ஸ்டேவர்ட்டு துரையின் திருநெல்வேலிச் சரித்திரம்.
4. நெல்ஸன் துரையின் மதுரைச் சரித்திரம்.
5. டெயிலர்துரையின் சரித்திரக் கை எழுத்துப்பிரதிகள்.
6. திருநெல்வேலி கெஜட்டீர்.
7. மதுரை கெஜட்டீர்.
8. பேட்டுதுரையின் திருநெல்வேலிச் சரித்திரம்.
9. இராஜாராமராவின் இராமநாதபுரம் மானுயல்.
10. ஸுவெல்துரை எழுதிய ஞாபகத்தைவிட்டுக் கழிந்த ஏகாதிபத்தியம்.
11. ப. சூரியநாராயணராவ் எழுதிய என்றும் ஞாபகத்தை விட்டுக் கழியாத ஏகாதிபத்தியம்.
12. ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை டைரி (1736—61).

13. கிரன்பாதிரி துரையின் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பாளையக்காரரின் யுத்தங்கள்.
14. பிஷொப்கால்டுவெல் துரையின் திருநெல்வேலிச்சரித்திரம்.
15. சங்குண்ணி மேனனின் திருவாங்கூர்ச் சரித்திரம்.
16. கணபதி பிள்ளையின் எட்டயபுரத்துச் சரித்திரம்.
17. தமிழியன் ஆன்றிகொரி என்ற தமிழரின் பழமை.
18. பூரணலிங்கம் பிள்ளையின் தமிழ்ப் பாஷை.
19. வைபர்ட்டு துரையின் மதராஸ் இஞ்சினீர்.
20. இந்தியாவில்ஆங்கிலேயர்களின் இச்சைகளின்நோக்கம்.
21. ஸ்ூவெல் துரையின் சிலாசனம்.

அரசாங்கத்துச் சிலாசன பரிசீலன அதிகாரியால்த் தயாரிக்கப்பட்டு 28-7-1910-ல் அரசாங்கக் கட்டளையில் பஹிரங்க இலாகா 665-வது எண் எனக் காணப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட குறிப்புப்படி திருநெல்வேலிச் சீமையில் அவ்வப்போது பிற்காலத்தில் பாண்டியர்களாக அதிகாரம் பெற்றவர்கள் :—

1.	பராக்ரம பாண்டிய தேவ	...	கி. பி. 1365
2.	பராக்ரம பாண்டியன்	...	... 1384
3.	ஜடவர்ம குலசேகரன்	...	... 1395
4.	அரிகேசரி பராக்ரம பாண்டியனும்		
5.	மாறவர்ம வீரபாண்டியனும்	...	... 1422
6.	அழகன் பெருமாள் குலசேகரன்		... 1430
7.	வீரபாண்டியன்	...	... 1437
8.	ஷை ஷை	...	... 1475
9.	பராக்ரமபாண்டிய குலசேகர தேவ		... 1479
10.	பராக்ரம பாண்டியன்	...	... 1516
11.	ஜடிலவர்ம ஸ்ரீ வல்லபன் என்ற அபிராம பராக்ரமனும்	...	...

12. மாறவர்ம ஸுந்தர பாண்டியனும் ... இ. பி. 1533
13. குலசேகரன் என்ற பெருமாள் பராக்ரமனும் ... ...
14. விக்ரமபாண்டியனும் 1543
15. கோனேரிமெய் கொண்டான் குலசேகர தர்மப்பெருமாள் 1550
16. ஸ்ரீவல்லப அதிவீரராமன் 1562
17. குலசேகரபராக்ரம அழகன் சொக்கன் ... 1572
18. அபிராம வரதுங்கராமனும் ... ...
19. வீரபாண்டியனும் 1586
20. சீவலமாறன் 1615

குறிப்பு :—6-வது எண்ணிலுள்ளவர் 4-வது எண்ணிற் காட்டப்பட்டாருக்குத் தம்பியார். 13-14-15 எண்களிற் கண்டோர் 11-வது எண்ணிற் சொல்லப்பட்டிருப்பவருக்குச் சுதர்களாவர், 16-வது தொகையிலுள்ளார் 15-வது எண்ணிற் கூறப்பட்டாரின் புதல்வர் எனத் தெரியவருகிறது.

திருநெல்வேலிச் சீமைச் சரித்திரம்

முதலாவது அத்தியாயம்

பூர்வ காலத்தியது

திருநெல்வேலி என்ற பேருக்குக் காரணம்

இந்த ஜில்லாவின் தலைநகரான திருநெல்வேலி என்றது மூங்கில் அடர்ந்த காடாக ஆதியில் இருந்த தாகவும் ஆங்குச் சிவலிங்கம் ஒன்று உற்பத்தியாக, அதன் விசேஷ காரண மாக ஜன சமூகம் ஆங்குக் குடியேறின ரென்றும், அவருள் வேதசன்மா என்ற வர் ஒரு நாள் அவரது வீட்டின் வாச லின் முன்பாக நெல்லை யவித்து உலரும்படி போட்டு விட்டு ஸ்நானத்தின் பொருட்டு நதிக்குச் சென்றதாக வும், அங்கு ஸ்நானம் பாதி முடிந்தும் பாதி முடியாமலு மிருக்கையில் மேகங்கள் ஆகாயத்தில் திரள்கள் திரள் களாகக் கூடிப் பெரும் மழையைச் சொரியவும், நெல் பூராவும் மழையினால் அரித்துக்கொண்டு போயிருக்கப் படுமோ என்ற கவலையுடன் ஒரே ஓட்டமாக வீடு வந்து சேர்ந்து நெல்லைப் பார்க்கவும், நெல்லில் ஒரு துளியேனும் படாமலும் பரவலாகக் கிடந்த நெல் லைச் சுற்றித் தண்ணீர் ஓட்டம் சிறிதளவேனு மில்லா திருக்கக்கண்டு பேரானந்தத்தில் மூழ்கினவராகி, சிவ

பிரானை ஸ்தோத்திரம் செய்து, ஆநந்தத்தால் கண்மாரி பொழிந்து கடவுளே அவருடைய வருமைக்கிரங்கி நெல்லைச் சுற்றி வேலியாக நின்று காப்பாற்றினுரென்று பலவாருகத் துதித்தன ரென்றும், அதன் காரணமாக மூங்கிற்காடென்ற பூர்வ நாமம் அதற்கு நீங்க, அன்று தொட்டு அதற்குத் திருநெல்வேலி யென்ற பெயருண் டாயதாம்.

இந்த மூங்கிற்காடு சம்ஸ்கிரதத்தில் வேணு வனம் எனப்படும். இதனை மூங்கிற்காடு, வேணுவனம், நெல்வேலி, நெல்லையம்பலம், நெல்லூர், சாலிவேலி, சாலிவாடி, சாலிநகர் என்ருதிய பெயர்களாற் குறிப் பிடலாயிற்று. இதற்குச் "செப்பறை" என்ருேர் மறுபெயர் காணப்படலால், அம்பலங்கள் ஐந்தினுள் செப்பறை யென்றதனை நெல்லையம்பலம் எனக் கூறலு முண்டாம். அம்பலங்கள் ஐந்தாவன :—இரத்ந சபை என்ற திருவாலங்காடு, பொன்னம்பலம் என்ற கனக சபை அதாவது சிதம்பரம், வெள்ளியம்பலம் என்ற மதுரை, செப்பறை என்ற நெல்லையம்பலம், அதா வது திருநெல்வேலி, சித்திரசபை என்ற திருக்குற் ருலமுமாம்.

இது பூர்வமுதல் பாண்டிய நாட்டினுள் அடங்கி யது. தற்காலத்தில் திருநெல்வேலி என்று அழைக் கப்படும் பெயரால் ஓர் ஊர் சங்ககாலத்தியச் செய் யுள்களிலேனும், அன்றேல் அதனை யடுத்துள்ள பிந் திய காலத்திய நூல்களிலேனுங் காணப்படவில்லை என்றது உறுதியாயதால், இந்த மாகாணத்திற்கு ஏதேனும் ஒரு மறுபெயர் சங்க காலத்திலேனும் அல்

லது அதனை யடுத்துள்ள பிந்திய காலத்திலேனு மிருந்திருக்க வேண்டுமென்ற கேள்விக்குத் தக்க விடையைத் தேடிப் பார்த்ததில், பாண்டியிலடங்கிய இப்பகுதிக்கு அக்காலம் தென்பாண்டி என்ற பெயருள் அடங்கி யிருந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

தேவாரம் பாடிய மூவர்களில் ஒருவரான திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் திருநெல்வேலி என்ற பெயருடன் அன்னோது தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் அது காணப்படலால், அவரது காலத்திற்குச் சுமார் இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன்னரேனும் திருநெல்வேலி இப்போதுள்ள ஸ்தல விசேஷத்துடன் சிறந்து விளங்க நியாயமிருக்கலா மென்று ஊகித்தல் தவறுடையதாக மாட்டாது.

தேவாரத்தில் திருநெல்வேலி காணப்படல்

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளின் தேவாரம், பண் - சாதாரி, மூன்றும் திருமுறை,

“ மருந்தவை மந்திர மறுமைநன்
னெறியவை மற்றுமெல்லாம்
அருந்துயர் கெடுபவர் நாமமே
சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே
பொருந்து தண்புறவினிற் கொன்றைபொன்
சொரிதரத் துன்றுபைம்பூம்
செருந்திசெம் பொன்மலர் திருநெல்வேலி
யுறைசெல்வர் தாமே”

“என்றுமோ ரியல்பின ரெனநினை வரியவ ரேறதேறிச் [வே
சென்றுதாஞ் செடிச்சியர் மனைதொறும் பலிகொளு மியல்பது
துன்றுதண் பொழினுழைந் தெழுவிய கேதகைப் போதளைந்து
தென்றல்வந் துலவிய திருநெல்வேலி யுறைசெல்வர் தாமே”

"பெருந்தண் மாமலர்மிசை யயனவ னனையவர் பேணுகல்வித்
திருந்துமா மறையவர் திருநெல்வேலி யுறைசெல்வர் தம்மை
பொருந்துநீர்த் தடமல்கு புகலியுண் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
அருந்தமிழ் மாலைகள் பாடியாடக் கெடு மருவினையே"

தாருகாவன ஐதிஹ்யம் இங்கு நடந்ததாகப் புராணங் கூறுகின்றது. பிக்ஷாடனத் திருவுருவம் சுவாமியின் முதற் பிரகாரத்தின் மேற்பக்கத்திற் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றுள்ளது.

அனவரத நாதன் என்றது

இந்த ஜில்லா, நவாபுவின் ஆக்ஷியிலிருந்த சிறிய கால அளவின்போது, ஒரு முகமதிய உத்தியோகஸ்தரின் மனையாளுக்குநோய்கண்டு மரணத் தருவாயி லிருக்கிறாள் எனத்தெரிந்து கொண்ட அன்னவளது புருஷன், ஆண்டுள்ள வைதிகப் பெரியாரை அழைப்பித்து அன்னோரிடம் வியாதி நீங்கும் வகைக்குப் பரிகாரங்களைக் கேட்க, அதற்கு அன்னோர் 'ஆங்குள்ள கோயிலுக்குப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளின் நோய் விலக இடனுண்டு' எனச் சொல்லக்கேட்டு அவ்வாறு பிரார்த்தித்துக்கொள்ளவும், அன்னாரது பத்தினியார் நோயினின்றும் விடுதலை யடையப்பெற்று, சுகஜீவியாக இருக்கக் கண்ட அன்னார், அவ்விந்துக் கோயிலுக்குப் பெரும் பொருளை ரொக்கமாகவும் நிலமாகவும் சாஸ்வதமாகக் கொடுத்து, அக்கோயிலின் தென்கிழக்கின் மூலையின் உட்பிரகாரத்தில் சிவலிங்கம் ஒன்றைப் பிரதிஷ்டை செய்து, அதனை 'அனவரதகான்' என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதென்றும் சொல்லப்படுவதில் ஒரு கால் திருநெல்வேலிச் சீமையை முகமது ஆலி நவாபு

வின் ஸ்தானுதிபதியாக ஆண்டுகொண்டு வந்த அன்னூர் சகோதரர் முகமது மாவஸ்கானின் பத்தினியாராக இருக்க, அன்னாது சகோதரரான நவாபுவிற்குந் தனக்கும் பிதாவான அன்வார்-உட்-டீன் கானின் பெயரை இப்பிரதேசத்தில் சாஸ்வதமாக்குவதற்கு அன்னோர் பெயரால் ஓர் ஆலயம் கோயிலினுட் கட்டப்பட, அஃது நாளடைவில் அனவரதநாதன் என்று மாறியது போலும். கான்=கோன்=நாதன் ஆகியவை ஒரு பொருள் குறித்தல் என்றதால், அது அன்று தொடங்கி அனவரதநாதன் என்று வழங்கலாயது போலும். நெல்லைநாதருக்கு அனவரத நாயகம் என்ற பெயரைக் குறித்துள்ள செய்யுள்கள் 18-ம் நூற்றுண்டிற்கு முன்னம் இருந்தில வென்றதும் இதனை வற்புறுத்துகின்றன. அன்னாள் அதற்கு மறுவருஷம் ஓர் ஆண் மகவையும் ஈன்றனள். நவாபு அன்வார் உட்டீன்கானுக்கு மற்றோர் சகோதரர் அப்துர்ரஹிம் என்றொருவ ரிருந்தனர். அவர் திருநெல்வேலிச் சீமைக்கு இன்னிஸ்துரையுடன் சென்றிருந்த விவரங்கள் பின்னர் குறிப்பிடப்படும்.

இந்த ஜில்லா இந்தியாவின் தென்கோடியில் ஒரு சிவிலியன் கலெக்டரின் பரிசீலனைக்குட்பட்டு இராஜாங்க அமைப்பில் நடைபெறுகின்றது. சென்னை இராஜதானியில் செழிப்பில் காவேரிக்கு அடுத்த தரமாக மதிக்கப் படுவதும் இந்த ஜில்லாவே எனினும், காவேரி தீரத்திலுள்ள நஞ்சைகளின் வளப்பத்தைக் காட்டிலும் இந்த ஜில்லாவின் பிரதான நதியான தாம்

தாம்பிரவருணி நதியின் பெருமை

பிரவருணியின் தீரத்திலுள்ள நஞ்சைகளே மேலான வை யெனலாம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வேலி ஒன் றுக்கு முதல் தரத்தில் நயமான நஞ்சையின் மதிப்புக் கிரயம் இப்போதுள்ள கால விலைப்படி பதினாயிர ரூபாய்களாகு மெனில், அதே தரமுடையதும் நான் கில் ஒரு பங்குமான கோட்டை ஒன்றுக்கு நயமான நஞ்சையின் மதிப்புக் கிரயம் அம்பா சமுத்திர முதலிய இடங்களில் ஏழாயிர ரூபாய்களாகு மெனில், காவேரியின் செழிப்பிலுந் தாம்பிர வருணியின் செழிப்பே சிறந்ததென்பது நிச்சயமாகும். தாம்பிர வருணி நதி வளப்பமுடையதென்ற காரணத்தால் அதன் தீர வாசிகளும் அறிவிற் சிறந்துள்ளார் எனச் சொல்லல் பொருத்தமுடைத்தாம். நமது பரதநாட் டின் வாசிகளுள் கங்கை, பிரமபுத்திரா, சிந்து, காவேரி, தாம்பிரவருணியாகிய நதிகளின் தீரங்களில் வசிப் போர்களே அறிவிற் சிறந்து விளங்குவதுங் குறிப் பிடத் தக்கதோர் விஷயமாகும். தாம்பிரவருணி விஸ் தீரணத்திற் சிறியதாயினும் வளப்பத்திலும் தூய்மை யிலுஞ் சிறந்து விளங்கல் பற்றி அதனை இந்தியாவி லுள்ள புண்ணிய நதிகளில் ஒன்றாகக் கொண்டாடப் படுவதுமன்றி பூர்வகாலந் தொட்டுப் புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் அதன் பெருமை நன்கு கொண்டா டப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. புண்ணிய தீர்த்தங் களுக்கு அநுஷ்டான தெய்வமான புஷ்கரராஜன் ஒவ் வொரு வியாழன் ஆண்டிலும் ஒரு ராசியினின்று மற் றோர் ராசிக்குப் பிரவேசிக்கும்போது, மேஷம் முதல்

மீனம் ஈருக ஒவ்வொரு நதியிலும் வருடந்தோறும் பிரவேசமாவதில் கங்கை முதல் பிராணீதா ஈருகப் பன்னிரண்டு நதிகள் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளவைகளில் வியாழன் விருச்சிக ராசியில் பிரவேசிக்குங் கால அளவில் தாம்பிரவருணியில் பிரவேசிக்கிறுன் என்றதும் அதன் புராதனத்துக்குந் தூய்மைக்குஞ் சான்றென்றது தெளிவாகும். அஷ்ட முகூர்த்தங்களில் பிரதான தீர்த்த வடிவ தெய்வமே புஷ்கரன் என்ற தீர்த்த ராஜன். பாண்டிய ராஜ்யத்தின் பெருமையைக் குறித்துள்ள தசாங்கங்களில் பொருநை (தாம்பிரபரணி) யைப் பாண்டிய நாட்டின் நதிக்குச் சிறப்பாகவும், பொதியமலையை அந்நாட்டின் மலைக்குச் சிறப்பாகவும் சொல்லப்பட்டிருப்பவை தாம்பிரவருணியின் பூர்வத்துக்குச் சான்ருகும்.

திருநெல்வேலியையும் பாளையங் கோட்டையையும் வேறு பிரித்துச் செல்லும் இப்புண்ணிய நதி சிந்துபூந்துறையில் உத்தரவாகினியாகப் பாய்ந்தோடுகிற தூயஸ்தலத்தில் பேரருளாளரான தனிகருப்

திருநெல்வேலிப் பாலம்

நெயிப் சிரஸ்ததாருமாக இருந்த கர்ப்ப ஸ்ரீமான் சுலோசன முதலியாரென்பார், பரோபகார நிமித்தம் தனது சொந்த ஐவேஜிலிருந்து இந்தியாவில் வேறு எப் பக்கங்களிலுங் காணக்கூடாத அவ்வளவு வனப்பு வாய்ந்த பதினென்று கண்களால் அமையப்பெற்ற சிறந்த வாராவதி யொன்றைக் காப்டன் வேபர் (Captain Faber) என்றவரால் தயாரித்து முடிக்கப்

பெற்ற பிள்ளையைப் பின்பற்றி *லெப்டனென்று ஹார்ஸ்லி (Lieutinant Horsley) என்ற இஞ்சினீயரால் 1843-ம் வருஷம் நவம்பர்மீ கட்டி முடித்தனர். இவ் வாராவதி உவாட்டர்லூப் பாலத்தினைக் கட்டிட அமைப்பில் ஒத்ததாகுமென்றதால் இதன் சிறப்பு எவ்வளவு என்றதனை எடுத்துச்சொல்லல் தேவையில்லை. இதனை வெள்ளோட்டம் பார்த்த தினத்தன்று முதலில் இதன்மீது நடந்து சென்றது ஒரு யானையாகும். அதன் பின்பு சகலவிதமான இராஜாங்க விருதுகளுடன் காலாட்படையும் பீரங்கிப்படையும் புடைசூழ சுலோசன முதலியார் முன் செல்ல, அவர் பின் அப்போதிய கலெக்டர் தாமஸ் துரை, ஜட்ஜி டக்ளஸ் துரை, இஞ்சினீர் லெப்டனென்று ஹார்ஸ்லி துரை ஆகியவர்களுடன் எண்ணிறைந்த கனவான்கள் ஒருவர் பின்பு ஒருவர் அணிவகுத்துச் சென்றதும், அக்காக்ஷியினைக்கண்டு களிக்கவந்த ஜனத்திரள்களின் ஆரவாரங்களும் நிகரற்றனவென்பார் அதனைக் கண்டுவந்தோர். சுலோசனம் என்ற பெயருக் கேற்ப அப்பாலத்திற் கமைந்துள்ள கண்கள் பதினொன்றும் சுலோசனங்களாகவே யிருப்பனவும் ஆச்சரியமே. இராஜாங்கத்தாரின் உத்தரவின் பேரில் 1845-ம் வருஷம் அதன் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு பெருஞ்ஸ்தம்பம் அதன்மாட்டு நாட்டப்பட் டிருப்பதையும் காணலாம். பாலத்தின் நீளம் கொஞ்சங் குறைய 1000 அடிகளாகும். இரு

---

* சித்திரா நதியின்மீது 7 கண்களமைந்துள்ள வாராவதி எட்டயபுரத்தாரால் கங்கைகொண்டானில் மேலேசொல்லிய இஞ்சினீயரைக் கொண்டு முடிக்கப் பட்டது.

பக்கங்களிலுமிருக்கும் திண்டுகளையும் ஒட்டணைகளையும் நீக்கிக் கண் ஒன்றுக்கு 65 அடிகள் நீளமாம்.

தற்காலத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் தென்கோடிபாகமான அகஸ்தியர் மலையில் ஐந்து சிகரங்களடங்கிய ஐந்துதலைப் பொதிகை யென்ற சிகரங்களிருக்கின்றன. இவைகளே இம்மலைத் தொடர்பின் இப்பகுதியில் எல்லாச் சிகரங்களிலும் உன்னதமானவைகள். இவைகளிலிருந்து தாம்பிரவருணி உற்பத்தியாகின்றது. அதன் நீளம் 75 மைல்கள். ஐந்து தலைப்பொதிகை பாளையங்கோட்டையிலிருந்து நன்கு காணப்படினும் திருவனந்த புரத்திலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரிவதுபோல் அவ்வளவு தெளிவாகக் காணப்படாது. பொதிகை மலை யென்றதன் மறுபெயரான அகஸ்தியர் மலையில் அகஸ்தியர் வசித்ததாலும், ரிக்வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ரிஷி அகஸ்தியர் ஒருவரே யாதலாலும், அவர் தமிழ்நாட்டு ரிஷி என்றதாலும் தமிழ் நாட்டின் பெருமை ரிக்வேத காலத்துக்கு முற்பட்டதென்பது பெறலாயிற்று.

பொதிகை மலையும் ரிக்வேதமும்

ஐந்துதலைப் பொதிகையில் திருவாங்கூர் கவர்ன்மெண்டாரால் டாக்டர் புரூன் Dr. Broun என்றவரின் பரிசீலனையின்கீழ் ஒரு நக்ஷத்திரசாலை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆங்கு வருஷந்தோறும் சராசரி 300 அங்குல அளவு மழை பொழிவதாகக் கணக்கிட் டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளுக்கும் கடலுக்கும் சமதூரத்திலுள்ள திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டைகளில் வருஷம் ஒன்

மழை வளம்

றுக்கு 30 அல்லது 35 அங்குல அளவுக்கு மிஞ்சி சராசரியாக மழை பெய்திருப்பதில்லை.

பூர்வ குடிகள்

இந்த ஜில்லாவிலுள்ள பூர்வகுடிகள் இன்னாரெனச் சொல்வதற்குக் கூடாதெனினும் மலைப் பிரதேசங்களிற் காணப்படும் "பளைஞர்களை"த் தவிரவேறு எவருமிலரென்றது மட்டுந் தெரியவருகிறது. ஆனால் இந்த ஜில்லா பூர்வகால முதல் நாகரிகத்திற் சிறந்து விளங்கியதென்பதைக் காட்டுவதற்கு இராமாயணம், மஹாபாரதம், ரகுவம்சம் முதலியவைகளிற் கூறப்பட்டிருப்பதுடன், பூர்வகிரேக்கர்களுடனும், ரோமர்களுடனும், பார்ஸீகர்களுடனும் செய்துவந்துள்ள வியாபாரங்களும் ஆதாரங்களாவதுடன், சீனதேசத்தவர்களுடனும் அரேபியர்களுடனும் வியாபாரம் செய்திருந்தனர் என்பதைப் பூமியைத் தோண்டிச் சோதித்ததிலிருந்து கிடைத்துள்ள பாத்திரங்களினாலும் தெரிய வருகின்றது. சில இடங்களைத் தோண்டிப் பார்த்ததில் பிரேதங்களை யடக்கஞ் செய்து வைத்திருந்த மதமதக்கத்தாழி என்று சொல்லப்படும் முதுமக்கட்டாழி (முது + மக்கள் + தாழி) களும் (Urns) கல்ஆயுதங்களும் ரோம நாணயங்களும் அகப்பட்டிருக்கின்றன.

பூர்வதொழிலும் வியாபாரமும்

சேர்மாதேவியென்ற ஊருக்குச் சமீபத்தில் பூமியின்கீழ் அகப்பட்ட கல் ஆயுதங்கள் வேலைப்பாட்டில் திறமை யமைந்திருந்தன எனக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்த ஓர் ஐரோப்பிய சாஸ்திரியான டாக்டர் ஜாகோர் (Dr. Jagor) என்றவர் தம்முடைய ஜனன பூமியான ஜெர்மனியின் தலைநகரான பர்லினில் கொண்டுபோய்

அவைகளை உலகாதிசயப் பொருள்களின் காக்ஷிகளில் ஒன்ருகப் பாதுகாத்து வைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்துள்ளார். அவை இன்றும் பர்லின் நகரத்திலுள்ள மியூசியத்திலிருக்கின்றன. அரிசி, சந்தனம், பீலி, தோகை, மயில், இஞ்சி, தேக்கு, நாரங்காய், நாவாய், சர்க்கரை முதலிய சரக்குகளில் இந்நாடு பூர்வ காலத்தில் கிரேக்கர்களுடனும், ரோமாபுரியார்களுடனும் வியாபாரஞ்செய்து வந்ததென்பதற்கு இன்றுஞ்சான்ருக நிற்பன அவ்வப்பாஷைகளில் அவைகள் வழங்கப்படுவனவேயாம். மேலும் நந்தமிழ் நாட்டில் அகப்பட்ட முத்துக்களும் கீர்த்தியுடன் அக்காலங்களில் கொண்டாடப் பட்டமையால், அவை பல்வேறு தேசங்களுக்கு இச்சையை யூட்டின என்று சொல்வதும் ஞாபகத்திற்கு எட்டாத கால முதல் நாம் நாகரிகம் படைக்கப்பட்டோ ரென்றும், கப்பல் வியாபார முதலியவைகளை அக்காலந் தொட்டு ஆக்ஷி புரிந்து வந்திருக்கிரேமென்றுந் தெரியவருவதால் நமது பூர்வ தமிழர்களின் பெருமை எவ்வளவு உயர்வு அடைந்திருக்க வேண்டியதென்றதும் தெரிய நியாயம் கிட்டுவதற் கிடமுண்டு.

ஈஸ்ரவேலர்களுக்குள் புத்தியில் வியாழனைப் போலவும் நீதியில் மநுவைப் போலவும் அரசாண்டவரும், பைபில் என்ற விவிலிய நூலின் பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியில் காணப் படுபவருமான சாலமன் என்ற கிலேயுமான் அரசன் இந்த ஜில்லாவிலுள்ள நாங்குநேரித் தாலூகாவைச் சேர்ந்த உவரி என்ற (Ophir) துறைமுகப் பட்டணத்துடன் வியாபாரப் போக்குச் செய்

தமிழரும் பைபிலும்

தன ரென்றதும் யூகித்தற் கிடனுதலால் அநேக ஆயிர வருஷங்களுக்கு முன்னரே நமது ஜில்லா வாசிகளான தமிழர்கள் நாகரிகமடைந்திருக்க வேண்டு மென்றது நிச்சயம். இதன்றி காயல், கொற்கை, கபாடபுரம், மணலூர், மணிபுரம், மதுரையாதிய பெயர்கள் பூர்வ கிரேக்கர் ரோமர்களுக்கும், யவனர் சீனர்களுக்கும் தெரிந்திருந்தன என்பது அவ்வந் நாட்டின் சரித்திரங்களிலிருந்து அறிகிறோம். மேலும் இராமாயணம், மஹாபாரதம், பிரஹத் சம்ஹிதை, ரெகுவம்ச முதலியவைகளில் அவ்வூர்கள் காணப்படலும் தமிழர்களின் பெருமைக்கோர் உயர்வின் காரணமெனலாம். அசோகராஜனின்காலத்தும் நமதுநாடு குறிப்பிடப்பட்டிருத்தலால் நமது ஜில்லாவைப் பழமையிற் புதுமை எனக் கொள்ளாமல், பழமையிற் பழமை எனக் கொள்ளலே பொருத்தமாகும் என்பதைப் "பாண்டிநாடே பழம்பதியாகவும்", என்றதனையும் "பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக்கோட்டங் கொடுங் கடல் கொள்ள" என்பவாதிய மூதுரைகளையும் உற்று நோக்கின் நம் நாட்டின் தொன்மையை அநாதி எனக் கூறின் மிகையாகா தெனலாம்.

பாண்டியர்களின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

பாண்டிய நாட்டிலடங்கிய மதுரை, திருநெல் வேலிச் சீமைகளை ஆண்ட பாண்டியர்களில் 14 பேர்கள் 250 வருஷங்களாகவும் இரண்டாம் வகுப்புப் பாண்டியருள் 75 பேர்கள் சுமார் 2000 வருஷங்களாகவும் பிந்திய வகுப்பினருள் 40 பேர்கள் 1000 வருஷங்களாகவும் ஆக்ஷி புரிந்த பின் கபாடபுரம் நீருள் முழுகிவிட, கொற்கை, மண

லூர் முதலிய இடங்களை இராஜஸ்தான நகரங்களாக்கிக்கொண்டு ஆண்ட பாண்டியர் பன்மரும் அதன் பின்னுட்களில் இப்போதிய மதுரைக்குச் சிறிது தூரம் தென்கிழக்கிலிருந்து நதியால் கொள்ளப்பட்ட மதுரையில் அரசு புரிந்த பாண்டியர் பலரும், அதற்கப்பால் இப்போதுள்ள மதுரையில் ஆண்ட பாண்டியர்கள் அநேகரு மாவார்கள்.

பல்லவர் சாளுக்கியர் சோழர் வரலாறு

பாண்டிய நாட்டைப் பல்லவர்களும் அதன் பின்னர் சாளுக்கியர்களும் கொஞ்சங் கொஞ்ச காலங்களாக வெற்றிபெற்று ஒருவர்பின் ஒருவராக ஆக்ஷி புரிந்தனரென்றாலும், அவர்களது வெற்றிகள் நிலை நிற்காததால் அன்னோர்களது இராஜாங்கப் பெருக்கம் இங்கு நிலையுறவில்லை. இவர்களுக்குப் பின்னர் சோழர்களில் முதலாவது பிராந்தகசோழன் பாண்டிய நாட்டையும் ஈழ நாட்டையும் ஒருங்கே தன் புய வலியால் வெற்றி கொண்டான். அதன் காரணமாக அன்னவனுக்கு "மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட சோழன்" என்ற சிறப்புப் பெயர் சூட்டப் பெற்றது. அதன் பின்பு வீரபாண்டியன் காலத்தில் பாண்டிய நாடு சுவாதீனம் அடைந்தது. சோழனும் பாண்டியனும் இதற்கப்பாலும் மாறி மாறி ஜெயமும் தோல்வியுமாக அடைந்துகொண்டு வர, கடைசியாகப் பாண்டியரின் ஆக்ஷியிலேயே நிலை நின்றுவிட பராக்கிரம பாண்டியன் ஆக்ஷியில் தில்லி நகரத்தில் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிய அல்லா-உட்-டீனின் தலைவரான மாலிக்காபர் பாண்டிய நாட்டைப் பிடித்துக் கொண்டனர் என்றாலும்

பாண்டிய நாடு மறுபடியும் சீக்கிரத்தில் சுவாதீனம் அடைந்துவிட்டது.

இவ்விதம் சுவாதீனம் பெற்றுள்ள மதுரையை சுந்தர பாண்டியன் காலத்தில் 1374 கி. பி. யில் முஜாஹிட் என்ற ஒரு முகமதியத் தலைவர் பாண்டிய நாட்டைக் கன்னியாகுமரி வரையிலும் பாழாக்கிவிட்டுத் திரும்பிய செய்தி விஜயநகர பூபாலர்களுக்குத் தெரியவும், அவர்களின் சைனியத் தலைவரான மைசூர் கம்பண்ணஉடையார் என்ற ஒரு கன்னடஸ்தரை உடனே அனுப்பி பாண்டி நாட்டை ஒழுங்கு படுத்தவும், அது முதல் பாண்டிய நாடு விஜயநகர சம்ஸ்தானத்தின் பாதுகாப்புக்குட் பட்டிருந்த தென்ப. அப்படி விஜயநகர சம்ஸ்தானாதிபதிகளால் 1404 கி. பி. யில் முதல் பிரதிநிதியாக பாண்டிய நாட்டில் நியமிக்கப் பட்டவர் லக்ஷ்மணநாயுடுகாரு என்பவராம். இவரது ஆக்ஷி நமது நாட்டில் 50 வருஷ காலமாகும்.

முகமதியர் படையெழுச்சி

இரண்டாம் அத்தியாயம்

மத்திய காலத்தியது

இலக்ஷுமண நாயுடுவும், அவர் பின் ஒன்றன்பின் ஒன்ருக நியமிக்கப்பட்டிருந்த கவர்னர்களை யொத்த 14 நாயக்கர்கள் விஜயநகர பூபாலர்களது ஆக்ஞையின்படி பாண்டிய நாட்டை ஆண்டு வந்தவர்களில் கடைசியானவர் விட்டல் நாயுடுவாகும். இவர்களது ஆக்ஷியின் காலம் 1404 கி. பி. முதல் 1558 கி. பி. முடிய எனச் சரித்திர வாயிலாக அறிவதிலிருந்தும் வேறு இதர சாசனங்களைக் கொண்டும் இந்த அரசாக்ஷியை நிதானித்துப் பார்க்கும் அளவில் விஜயநகர சம்ஸ்தானத்தின் மேற்பார்வைக்குட்பட்டு மட்டும் பாண்டிய நாடு அப்போதிருந்திருக்கலாமென்றது பெறலாகும். ஆதலால் அக்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டில் விஜயநகர சம்ஸ்தானத்தின் தேசிய மேல்பார்வை (Territorial Influence) யுண்டெனத் தெரிகிறது. இதன் பின்னர் பாண்டிய நாடான மதுரை, திருநெல்வேலி, இப்போதிய இராமநாதபுரம், திருச்சினுப்பள்ளி ஆகிய ஜில்லாக்களில் அடங்கிய மாகாணத்தை விஜய நகரத்தார் ஒருவருக்கே ஆக்ஷியின் பொருட்டுக் கொடுத்துவிட, அவரும் அவருக்குப் பின்னுள்ள, நேர்வாரிசுகளான சந்ததியார்களும் விஜயநகர சம்ஸ்தாஞதிபதிகளுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ரொக்கமாகவும் வேறு பல்வகையான விலையுயர்ந்த சாமான்

பாண்டிய நாடு விஜயநகர சம்ஸ்தானத்தின் கீழ்ப்படல்

களாகவும் கப்பரூபமாகக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு அரசு செலுத்தி வந்திருக்கின்றார்கள்.

மைசூரிலிருந்து விஜயநகர ஏகசக்கிராதிபதிகளால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கன்னடியர்களாலேயே திருநெல்வேலியில் நீரோடைகளும் நதிப்பாசனங்களும் அமைக்கப் பட்டன. தாம்பிரவருணி நதியின் கால்களில் பிரசித்திபெற்ற கன்னடியன் காலென்றதும், பாளையங்கால் என்றதும் திருமங்கை நகரத்தில் கட்டப்பட்டு இப்போது அழிந்து கிடக்கும் கோட்டை ஒன்றும் பாளையன் என்றவோர் கன்னடியரால் அமைக்கப் பெற்றனவாம். அவரது காலந்தொடங்கி "திருமங்கை நகரம்" என்றது பாளைய(ன்)ங்கோட்டை என்று மாறியது. அணைக்கட்டுகளின் விவரம் :—(1) அரிய நாயகபுரம் அணைக்கட்டு, (2) சுத்தமல்லி அணைக்கட்டு, (3) பழவூர் அணைக்கட்டு, (4) மருதூர் அணைக்கட்டு, (5) புதுக்குடி அணைக்கட்டு. மருதூர் அணைக்கட்டை 1792-ம் வருஷம் கலெக்டர் டோரின் (Mr. Torin) துரை புதிப்பித்தனர். புதுக்குடி அணைக்கட்டை ஷெப்பார்டு என்றதுரை (Mr. Shepphard) புதுப்பித்தனர். மற்றவைகளை அப்போதைக் கப்போது ரிப்பேர் முதலிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்து இராஜாங்கத்தார் பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்.

நாயக்கர் அரசாக்ஷியில் ஏற்பட்டுள்ள பாசனங்கள்

இலக்ஷுமண நாயுடுகாரு கவர்னராக இருக்கும் காலத்திலிருந்து விட்டல் நாயுடுகாரு கவர்னராக இருக்

குங் காலம்வரை மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாத புரம், திருச்சிறுப்பள்ளி முதலிய ஜில்லாக்களை உண்மையில் ஆண்டு வந்தவர்கள் நாயுடுகள் என்றாலும், பழைய பாண்டியர்களின் வம்சத்தினர்கள் பேருக்கு மாத்திரத்தில் அரசர்களாக விளங்கினார்கள்.

பாளையக்காரர் களின்உற்பத்தி விவரம்

1404 கி. பி. க்கும் 1558 கி. பி. க்கும் இடையிலுள்ள காலங்களில் அப்போதைய பாண்டிய நாடான இப்போதைய மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாக்களில் இடைவிடாமல் கலகங்களும் சச்சரவுகளும் நிகழ்ந்தன வென்பதை யறிந்த நாயக்கர் கவர்னர்களால் விஜயநகர சம்ஸ்தானாதிபதிகளிடமிருந்து நாயுடு சைனியங்களின் தலைவர்களை அனுப்பினாலன்றி இப்பிராந்தியங்களில் காரியங்கள் சீர்படமாட்டா வென்பதைச் சக்கிரவர்த்தியாருக்குத் தெரிவிக்கவும், அவர்களும் அதே பிரகாரம் மேலே காட்டிய ஜில்லாக்களில் கலகங்கள் மிகுத்துள்ள முக்கிய ஸ்தலங்களுக்கு நாயுடு சேனைத் தலைவர்களை அனுப்பி வைத்து அதன் பின்னர் அவர்களை ஆங்காங்கு சிற்றரசர்களை யொத்த தன்மையில் திசை காவலர்களாக நியமுகம் செய்தனர். ஆதியில் இந்த நிலையில் நியமிக்கப் பட்டவர்களின் நேர் சந்ததியார்களே அதன் பின்பு நாளடைவில் தங்கள் தங்கள் ஸ்தலங்களுக்குச் சிற்றரசர்களானார்கள். ஆதலால் மேலே சொல்லிய ஜில்லாக்களிற் காணப்படும் நாயக்கர்களின் பாளையப்பட்டுகளின் உற்பத்திக்குக் காரணங்களிவையே.

சிற்றரசர்களை யொப்ப சிவில், கிரிமினல், ரெவி னியு, இராணுவம் முதலிய சகல அதிகாரங்களுடன் ஆண்டுவந்த தெலுங்குப் பாளையப் பட்டுகளில் கீழே காட்டியுள்ளவைகள் குறிப்பிடத் தக்கவை. எட்டயபுரம், மேல்மாந்தை, காடல்குடி, ஆற்றங் கரை, நாகலாதபுரம், குளத்தூர், கோல் வார்பட்டி, பாவாலி, கொல்லபட்டி, அம்மைய நாயக்க னூர், நிலக்கோட்டை, போடி நாயக்கனூர், கோம்பை, தேவாரம், கண்டம நாயக்கனூர், தொட்டப்ப நாயக்க னூர், காமயநாயக்கனூர், மாதவநாயக்கனூர், தும் பிச்சி நாயக்கனூர், ஏழுமலை, கௌண்டன் கோட்டை, கன்னிவாடி, விருபாக்ஷி, ஆயக்குடி, எமகேலாபுரம், ஒன்பதூர், கூழப்ப நாயக்கனூர், இரசக்க நாயக்க னூர், சத்திரப்பட்டி, மாத்தூர், மருங்காபுரி, செங் குறிச்சி, கடலூர் என்ற பிள்ளை விழுங்கி, இராமகிரி, இடையகோட்டை, தோகை மலை, வீரமலை, வெள் ளிய குன்றம், சிறுபாலை, மாம்பாரை, பள்ளியப்ப நாயக்கனூர், எரியோடு, சொக்கம்பட்டி, (இது பழ னியை அடுத்துள்ளது) மாறனூற்று, தவசிமேடு என்ற தவசிமடை, அம்பாத்துறை, தேவதானப்பட்டி, தொட்டியன் கோட்டை, அம்பலத்தாறு, மறவநாடு, பழனி ஆகிய இவைகளில் பெரும்பாலன கம்பளத் தாரின் பாளையப்பட்டுகளாகும்.*

பாண்டிய நாட்டில் தெலுங்குப் பாளையப் பட்டுகள்

* நாம் பிரஸ்தாபிக்கும் இது காலத்தில் பாஞ்சாலங்குறிச்சி என்றது ஏற்படவில்லையென்றது குறிப்பிடத்தக்கதோர் விஷய மாகும்.

முன் காலத்தில் தில்லியில் அரசாண்ட மூகமத்-பின்-தோக்லாக் என்ற சக்கிரவர்த்தியார் தன்னுடைய அடுத்த தாயாதியானவரும் ஒன்று விட்ட சகோதரருமான பஹாப்-உட்-டீன் என்பவரை தெக்ஷண இந்தியாவிற்கு கவர்னராக நியமிக்க அவர் அங்கு சென்றதும் தில்லி சக்ரவர்த்தியாருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் சுயேச்சையாக ஆக்ஷி புரிவதைக்கேட்ட தில்லி சக்ரவர்த்தி யாருக்குக் கோபமூண்டு உடனே குஜராத்திய தேசத்தில் கவர்னராக இருந்த காஜா-ஜி-கான் என்றவரின் தலைமையின்கீழ் பஹாப் - உட் - டீனுக்கு விரோதமாகப் பெருஞ்சேனை ஒன்றை அனுப்பி வைக்க அச்சைனியம் தெக்ஷணத்துக்குவர, இருதரத்தாருக்கும் நிகழ்ந்த கடும்போரில் பஹாப் - உட் - டீன் தோல்வி யடைந்து உயிர் தப்பியோடி, அக்காலத்தில் விஜயநகர சம்ஸ்தானாதிபதிகளின் அரண்களில் வலுவுற்று விளங்கியவைகளில் ஒன்றான கம்பிலா என்ற கோட்டையைச் சேர்ந்து அடைக்கலம் புகுந்தனர். கம்பிலா என்ற கோட்டையானது விஜயநகர சம்ஸ்தானத்துக்குப் பூர்வ இராஜதானி நகரமான ஆனகுந்திக்குச் சுமார் எட்டு மைல் தூரத்துக்குக் கிழக்கிலுள்ளது. இந்த ஆனகுந்தியையும் அதைச் சுற்றிலும் வளைந்துள்ள நாட்டையுந்தான் "கிஷ்கிந்தா" என்று சொல்வது. அங்கு வாலியின் எலும்பு பூமியில் கிடப்பதாகவும், ஆங்கு செல்வோர் அதனைக் கிள்ளி எடுத்து நெற்றியிற் பூசிக்கொள்வதாகவுங் கூறப்படுகிறது. இது இக்காலத்திலும் வழக்கமாக இருக்கிறது. அங்கு அடைக்-

கம்பளத்தார் என்ற பேருக்குக் காரணம்

கலம்புகுந்த பஹாப் - உட் - டீன், மறுபடியும் சுவாதீன மடைந்து தில்லிக்கு விரோதமாகக் கிளம்பி தெக்ஷணத் துக்குத் தனக்குத் தானுகவே இராஜாவாக்கிக்கொண்டு விளம்பரங்களைப் பஹிரங்கப் படுத்தவும், ஆங்கு சக்ர வர்த்தியாருக்கு தில்லிக்கு இச்சங்கதி எட்டவும், ருத்ரா வேசமாகித் தன்னுடைய சைனியங்களுள் பொறுக்கி 50,000 பேர்களைச் சித்தப்படுத்தித் தானே அதற்குத் தலைமைபூண்டு தெக்ஷணம் புறப்பட்டு வந்து கம்பிலாக் கோட்டையை முற்றுகை போட்டு பஹாப்-உட்-டீனு டன் அகோராத்திரமாகப் போர்புரிய, அந்தக் கோட் டையைப் பந்தோபஸ்தில் வைத்துக் காத்துத் தைரி யத்துடன் முற்றுகையைத் தடுத்த யுத்த வீரர்களின் தைரியச் செயல்களே சரித்திரங்களில் அழிவு படா திருந்தமையை யறிந்த நம்மவரும் அந்த யுத்தத் தையே அந்நாளில் நேரிற் பார்த்த அப்போதுள்ளவர் களும் அக்கோட்டையின் காப்பாளிகளைத் தெலுங்கு பாஷையில் இன்னாரென்று சொல்வதற்கு அன்னோர் களை, அவர்களது தைரியச் செயல்களைக் காட்டுவதற் குக் காரணமாக இருந்த அக்கோட்டையின் பெயரை யிட்டே சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் குறிப்பிடப் பட் டதால் அவர்களுக்கு இன்னும் கம்பலவாரு என்ற சிறப்புப் பெயர் விளங்கலாயிற்று. இதை யறியாத சிலர் தமிழில் வழங்கும் கம்பளர் என்றவோர் ஜாதி யினர் பெயரை, கம்பலர் என்றதுடன் கலந்து மயக் கங் கொள்கின்றனர். இவர்கள் கம்பலாக் கோட்டை யில் ஆண்மையும் வீரமுங் காட்டிய வீரசிகாமணி

களின் இனத்தவர்களென்று சொல்வதற்கு இவர்களைக் கம்பலவாரு என்று தெலுங்கில் குறிப்பிட அச்சொல் நாளடைவில் கம்பளத்தார் என்றாயது. "வாரு" என்ற தெலுங்கு மொழிக்குப் பதில் " ஆர் " என்ற தமிழ் விகுதி சேர, அஃது நம் தமிழ் நாட்டில் கம்பளத்தார் என்றாயது. அதாவது கம்பலாக்கோட்டை முற்றுகையில் பேர்பெற்றவர்கள் என்றதே இவர்களுக்கு அது முதல் இதுவரை வழங்கும் சிறப்புப் பெயராம். ஆனைகுந்தி என்ற தெலுங்குச் சொல்லுக்கு யானை மந்தைகளடர்ந்த வீதி என்று பொருள்.

பாண்டிய நாட்டின் இராஜாங்க அமைப்பு மாறுதல்கள்

பாண்டிய நாட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கவர்னர்களை ஒத்த பிரதிநிதிகளான 14 நாயக்கர்களும் சரியானபடிக்கு ஆக்ஷி புரியாததைக் கண்ணுற்ற விஜய நகரச் சக்கரவர்த்தியார் மனதில் வியாகூலம் அடைந்திருக்கும்போது அந்த பாண்டிய நாட்டைப் பேருக்குமட்டும் பொம்மை போல் ஆண்டு கொண்டு வந்த சுந்தர பாண்டியனுக்குப் பதிலாக சோழன் உரிமை கொண்டாடி நாயக்கர்களின் பிரதிநிதிகள் சொல்லியவைகளையும் கவனியாமல் நாட்டைப் பிடித்துக் கொள்ளவும், இது சங்கதி விஜய நகரத்திற்கெட்டவும் நாகம நாயக்கரைப் பெரும் சைனியத்துடன் விஜய நகரத்திலிருந்து அனுப்பிவைக்க அவர் சோழனை விரட்டிவிட்டு நாளடைவில் எஜமானுக்குத் துரோகமாகப் பாண்டிய நாட்டிற்கு இராஜத்துவத்தையும் வகித்து விஜயநகரத்தாருக்குக் கீழ்ப்படிதலையும் மறுத்துவிட்டனர். இச்சங்கதியைக்

கேள்வியுற்ற சக்கரவர்த்தியார் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கினவராகி சபையிலுள்ளாரிடம் "அந்த வெறுந் துரோகி நாகம நாயுடுவின் கொட்டத்தை யடக்கி என் முன்பு கொண்டுவரும் ஆற்றலை எவரே உம்முள் பெற்றிருக்கின்றனர்" எனலும் நாகம நாயுடுவின் குமாரரான விசுவநாத நாயுடு இதைக் கேட்டுச் சகிக்காதவராகி எழுந்து "சுவாமிகளின் திருவுளப்படி எது செய்யத் தக்கதோ அதனைச்செய்து முடித்து அத்துரோகியையும் இட்டுவரச்சித்தமாக இருக்கிறேன். 'இதனைச்செய் யென்று திருவுளம்பணிக்குமாயின் அதனைச்செய்வல்' என்றார். பிதிர்வாஞ்சையினால் ஒருக்கால் நாகமநாயுடுவை எதுவுமே செய்யாது, இவனும் அங்கு சென்றதும் துரோகியாகிவிடுவானோ என்று முதலில் சக்கரவர்த்தியார் சந்தேகங்கொண்டு பின்னர் தீர்க்கமாக யோசித்து அவரையும் அரியநாயக முதலியாரையும் பாண்டிய நாட்டிற்கு அனுப்பிவிக்க, ஆங்குச் சென்று நாட்டையும் ஒழுங்குபடுத்தி நாகம நாயுடுவுக்கும் தக்கசிக்ஷையையும் விதித்தனர். நாளாவிர்த்தியில் சக்கரவர்த்தியின் தயாளம் ஏதோ அத்துரோகிக்கு ஏற்படலும், அவருக்கு மன்னிப்புக் கிடைத்தது. இக்காலந் தொட்டு விசுவநாதநாயுடுவும் அன்னோர் சந்ததியினரும் பாண்டிய நாடான திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருச்சினப்பள்ளி முதலிய ஜில்லாக்களுக்கு வாரீசு வாரீசாக விஜயநகரத்துக்குக் கீழடங்கிய அரசர்களானார்கள். இந்த நிலையில் பாண்டிய நாட்டையாண்டவர் 16 பேர்களாவார்கள் என்றாலும், திருமலை

நாயுடுவின் அரசாக்ஷியில் பாண்டிய நாடு விஜயநகர சம்ஸ்தானத்துக்குக் கட்டுப்படவில்லை யென்பதையும் சரித்திரம் படிப்போர் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

பாளையக்காரர்களின் சுய ஆட்சி

பாண்டியநாடு விசுவநாதநாயுடுவுக்கு ஒப்படைக்கப் படுங் காலத்துக்குமுன்னரே கம்பளத்தார்களின் பாளையப்பட்டுகள் சிற்றரசர்களை யொப்ப சுவாதீன நாடுகளாக விளங்கின வென்றாலும் அவ்விதம் அவர்களால் அடைந்துள்ள சுவாதீனம் பெரும்பாலர்களுக்குள் நிலையுற்றதாக இல்லாது அப்போதைக்கப்போது மாறுபட்ட நிலைமையிலிருந்து கொண்டிருந்ததென்பது தெளிவு. நாயக்கர்களின் வலுவோங்கி வரும் காலங்களில் பாண்டிய நாட்டில் பராக்கிரமசாலிகளான தமிழர்களில் சிலர் திசைகாவலர்களாக நாயுடு சம்ஸ்தானாதிபதிகளால் நியமிக்கப் பட்டனர்கள். அவர்களும் மேலே சொல்லியுள்ள தெலுங்குப் பாளையப் பட்டார்களைப் போல நாளடைவில் சுவாதீனம் பெற்றுள்ள பாளையக்காரர்களானார்கள். அவைகளாவன :—

பாண்டிய நாட்டில் தமிழ்ப் பாளையப் பட்டுகள்

இரமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, சொக்கம்பட்டி என்ற வடகரை, ஏழாயிரம் பண்ணை, நெயக்கட்டஞ் செவல் என்ற ஆவுடையாபுரம், வீரகேரளம் புதூர் என்ற ஊத்துமலை, சிவகிரி, சேத்தூர், சிங்கம்பட்டி, தலைவன்கோட்டை, கொல்லன் கொண்டான், அழகாபுரி, ஊர்க்காடு, சுரண்டை, கடம்பூர், மணியாச்சி முதலியவைகளே. அக்

காலத்தில் சிவகங்கை என்றது தனித்ததோர் பாளை யப்பட்டல்ல. தெலுங்கு நாட்டினர்களாகிய பாளையக் காரர்களிற் சிலரும், தமிழ்நாட்டினரான பாளையக்காரர் களிற் சிலரும் நமது ஜில்லாவில் போர்த்துக்கேசிய களுடனும், டச்சுக்காரர்களுடனும், முகமதிய நவாபு களுடனும், பிரிட்டிஷ் ஈஸ்ட்டு இந்தியா கும்பெனியார் களுடனும் நடந்துகொண்ட விவரங்களைப்பற்றி சவிஸ் தாரமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன் விசுவநாத நாயுடு பாண்டிய நாட்டிற்குச் செய்த சில முக்கிய நன்மைகளைக் குறித்துச் சொல்வோம்.

விசுவநாத நாயுடுவின் குணாதிசயங் களும் பரோபகாரச் செயல்களும்

மதுரையில் முன்னிருந்த கோட்டையையும் கொத் தளத்தையும் பலப்படுத்தியும், ஜல வசதியின் பொரு ட்டு அநேக கால்வாய்களை யுண்டு பண்ணியும், வைகையில் பேரணை, சிற்றணை முதலியவைகளைக் கட்டி அவைகளின் ஜலத்தைப் பாசனத் துக் குதவும்படி செய்து வைத்தும், கன்னியா குமரியிலிருந்து ஸ்ரீரங்கம் வரை சாலைகளை யுண்டாக்கிக் காதவழி தூரத்திற்கு ஒரு தர்மான்னசத்திரத்தை அமைத்தும், ஸ்ரீரங்கம் முதல் இராமேஸ்வரம் வரைக்கும் காத வழிக்கோர் போஜனசாலையையும் சதாவிருத்தி மண் டப சாலையையும் அமைத்தும், திருச்சினப்பள்ளியில் பழையகோட்டை யிருந்த இடத்தில் புதிதாகவோர் கோட்டையை எழுப்பியும், அதனைச் சூழ்ந்து ஆழமான அகழைத் தோண்டியும், நகரத்தில் ஒழுங்காகப் பல வீதிகளை அமைத்துப் பசுந்து செய்து வைத்தும்,

மலைக்கோட்டையில் பல வீதிகளை உண்டாக்கியும், திருநெல்வேலியில் நெல்லையப்பர் கோவிலில் நந்தியை அமைத்தும், கற்றூண் பணிகளிற் சிறந்தவைகளான தூண்களைப் பிறர் அதிசயிக்கும்படி உண்டுபண்ணி நிறுத்தியும், திருமதில் திருப்பணிகளைச் செய்வித்டும், சின்ன வாய்க்கால், பெரிய வாய்க்கால், கல்லணை முதலிய வாய்க்கால்களை உண்டுபண்ணியும், முன் சொல்லியுள்ளபடி தாம்பிரவருணி நதியிலுள்ள அணைக் கட்டுகளைச் சீர்திருத்தம் செய்தும், நகரத்தில் மதுரையைப் போலத் திருமதில்களைச் சுற்றிப் பெரிய ரத வீதிகளை உண்டுபண்ணியும், கோவிலிலிருந்து திருமஞ்சன நீர் எடுக்கப் போகும் தாம்பிரவருணி நதி வரையுள்ள பாட்டையை அடி கல்லால் போட்டுத் தளமிட்டு நகரத்தைப் புதுப்பித்துக்கொண்டு வரும் தருணத்தில், திண்டுக்கல்லை அடுத்த பிராந்தியங்களில் கம்பங் கூடலூர்ப் பாளையக்காரர்களின் கலகம் முதிர்ச்சியடைய ஆங்கு அவர் செல்ல நேரிட்டிருந்தும், இங்குள்ள நமது ஜில்லாவில் நாயுடு அவர்களின் ஆக்ஞையின்படியே நீதியில் வழுவின்றி நடந்து கொண்டு வர சகல ஜனங்களும் திருப்தியிலாழ்ந்தவர்களாக இருந்தனர்கள். தென்காசிக் கோவிலில் உருவங்களுடன் செதுக்கப்பட்ட தூண்களையும் இவரே ஆக்கியிருக்க வேண்டுமெனத் தெரிய வருகின்றது. ஸ்ரீரங்கம் கோவிலிலும் அநேக சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இத்தகைய பரோபகார குணமும் தெய்வ பக்தியிலீடுபட்ட தன்மையும் வாய்ந்துள்ள வேறு மன்னரைக் காண்பதரிதே. சந்திரசேகர பாண்டியனின்

போகஸ்திரி மூலமாகப் பிறந்த சந்ததியினருள் ஐவர் இளம்பஞ்ச பாண்டவர்கள் எனப் பெயர் புனைந்து விசுவநாத நாயுடுவின் ஆக்ஷியைக் குறித்து ஒத்துக் கொள்வதில் முரண்பட்டு, கயத்தாற்றண்டைபெரும் சேனையைத் திரட்டிப் போர்புரிய, அரியநாயக முதலியாரால் அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டுச் சின்னபின்னமானார்கள். நாயக்கர்களின் ஆக்ஷி இங்கு 1744 கி. பி. முடியும்வரை இருந்ததால் அதனைப்பற்றிய பின்னுள்ள விவரங்களைச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் விசுவநாத நாயுடுவைக் குறித்து மதுரையைப் பொறுத்துள்ள செய்யுளை மட்டும் மதுரைத் திருப்பணி மாலையினின்றும் காட்டுவோம். செய்யுள் வருமாறு:—

“செஞ்சொல் புனைமதுரேசர் திருவால வாயிறைவர்
திருவுள மகிழ்ந்து புனையச்
செம்பொற் பதக்கமுட னைவா பரணமுஞ்
சேர்ந்த பரிகல மாதருங்
கஞ்சவயல் சூழுகொம் மட்டிமாதளை யின்மேற்
கயல்குதி கொடாத னூரும்
காக்கள் செறியும் திருக்கானையும் பூகவயல்
காட்டு மேலைப் பரம்பும்
மஞ்சுதவழ் சோலை சூழிளமை நல்லூரையும்
மருவு மிந்திர விமானம்
வளமையொடு பழமை புதிதாகவே பொன்பூசி
மகிமை யுடனே யுதவினன்
விஞ்சிவரு திருவடிதனைப் பொருதுங்கிறை கொண்டு
மீனவ னைவாழ் வித்தமால்
மேவுதன் கச்சநாயகன் விசுவநாத னுயர்
வெற்றிப் பிரதாப முகிலே.”

பாண்டிய நாட்டில் நாயக்கர் அரசர்களின் கால விவரம்	கி. பி. கி. பி.
1. விசுவநாத நாயக்கர்	1559—1563
2. குமார கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர்	1563—1573
3. கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் என்ற பெரிய வீரப்ப நாயக்கரும் .... 4. விசுவநாத நாயக்கரும் ஒத்து ஆண்டது	1573—1595
5. லிங்கவ நாயக்கர் என்ற குமார கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரும் .... 6. விசுவப்ப நாயக்கர் என்ற விசுவநாத நாயக்கரும் ஒத்து ஆண்டது	1595—1602
7. முத்துக்கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர்	1602—1609
8. முத்துவீரப்ப நாயக்கர்	1609—1623
9. திருமலை நாயக்கர்	1623—1659
10. முத்து அழகாத்திரி நாயக்கர்	1659—1662
11. சொக்கநாத நாயக்கர்	1662—1682
12. இரங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப்ப நாயக்கர்	1682—1689
13. மங்கம்மாள்	1689—1704
14. விஜயரங்கசொக்கநாத நாயக்கர்	1704—1731
15. மீனாக்ஷி அம்மாள்	1731—1736
16. விஜயகுமார முத்துத் திருமலை நாயக்கர் (சுவீகாரம்)	1736—1744

மேலே காட்டியுள்ள காலங்களுக்குட்பட்ட இடைகளில் விஜயநகர சக்கரவர்த்திகளால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட தெலுங்கு சைனியங்களின் தலைவர்களான வீரர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டில் அப்போதைக்கப்போது உதவிபுரிந்த தமிழ் வீரர்களுக்கும் சாஸ்வதமான நன்மையைச் செய்யக் கருதி ஒவ்வோர் திசை காவலர்களையும் இராஜாங்கத்தாரால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஸ்திதியில் பாளையக்காரச் சிற்றரசர்களாக்கினார்கள். அப்படி ஆக்கப் பட்டவர்களின் தொகை மொத்தங் கூடியது 72. இந்த எழுபத்திரண்டுகளில் பெரும்பான்மையானவைகளின் பெயர்களை நாம் முன்னம் பிரஸ்தாபித் திருக்கின்றோம்.

மூன்றும் அத்தியாயம்

மத்திய காலத்தியது

பாண்டிய நாட்டில் போர்த்துகேசியர்

ஐரோப்பா கண்டத்தின் தென்மேற்குக் கோடியில் போர்த்துகல் என்று ஒரு தேசமும் இருக்கின்றது. அதனை ஆள்பவர் ஒரு காலத்தில் வியாபாரத்திலும் ஆக்ஷியின் திறனிலும் சிறந்து விளங்கியவர்களாக இருந்த காரணத்தால் அந்த அரசாக்ஷியின் ஆதிக்கம் உலகில் நாலாபக்கங்களிலும் விருத்தி யடைந்திருந்தது. அப்போது இந்த ஜாதியார் கடல்வலி படைத்துள்ளோர்களாக இருந்தமையால் இந்தியாவிலிருந்து அமெரிக்காவிற்குச் செல்லும் வழியொன்று இருக்க வேண்டுமென்று வாஸ்கோடிகாமா (Vasco-de-Gama) கருதி ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடியிலுள்ள நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றி மலையாளக் கரையிலுள்ள கள்ளிக்கோட்டையில் 1498 கி. பி.யில் வந்திறங்கி தங்களது ஜாதியாரின் ஆக்ஷியின் பெருக்கத்தை மலையாளக் கரையிலும் கீழ்கரையிலும் வளர்த்தனர். அக்காலத்தில் நமது ஜில்லாவின் கீழ்கரையில் வியாபாரத்திற் சிறந்து விளங்கியவை புன்னைக் காயலும் காயற்பட்டணமுமேயாம். இவைகளைப் போல மலையாளக் கரையில் வியாபாரத்தில் அது சமயம் மிகுத்து விளங்கியது கொச்சி ஒன்றேயாகும். அங்கு அப்போதைய காலத்தில் வியாபாரத்தில் ஊக்கங் காட்டி நானாவித நாடுகளுக்கும் பல்வகைப் பண்ட மாற்றங்களைச் செய்வதில்

யை சேர்ந்தோர் மூரிஷ் அரேபியர்களாவார்கள். இவர்களைத்தான் மரக்காயர்கள் என்று சொல்வது வழக்கம். மரக்காயர் என்றது மரக்கலாளர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் சிதைவாதலால் மரக்காயர் என்றதும் மரக்கலாளர் என்றதும் கப்பலாளிகள் என்று பொருள்படும் என்று தெரிக.

மரக்காயர்களின் செல்வாக்கு

வாஸ்கோடிகாமா போர்த்துகல் தேசத்து அரசருக்கு எழுதிய நிருபம் ஒன்றில் காயல் என்றவோர் வியாபார ஸ்தலம் துருக்கர்களின் அரசுக்குட் பட்டதென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் உண்மை சந்தேகத்திற்கிடமுவதென்றாலும் ஒருக்கால் காயற்பட்டண முதலிய இடங்களில் இராஜாக்களைப் போன்ற பெரும் அந்தஸ்திலிருந்த அக்காலத்திய மரக்காயர்களையே இவர் அதன் அதிபதிகள் என்று ஐயுற்றுப் பின்னர்த் தெளிந்து மிருக்கலாம். சீதக்காதி முதலியவர்கள் அப்பிரதேசங்களில் உண்மையில் இராஜாக்களை யொத்த செல்வவான்களாகவும் அந்தஸ்துடையவர்களாகவுமிருந்திருக்கின்றனர்கள் என்றது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதெனினும், வாஸ்கோடிகாமா இந்தியாவிற்கு வந்தும் வராமலுமிருக்கும் சமயத்தில் அவர் கொண்ட அபிப்பிராயம் எத்தன்மைத்தாகும் என்பதை இதனை வாசிக்கும் நீங்களே அறிந்து கொள்ளுங்கள். அதுவுமின்றி நாயக்கர் அரசரால் துன்புறுத்தப்பட்ட கீழ் கரையிலுள்ள பரவர்கள், தங்களுக்கு நாயக்கர்களால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை நிவிர்த்திசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று வாஸ்கோடிகாமா வந்திறங்கிய சமயத்தில்,

துருக்க அரசரைப் பிரார்த்தித்துக் கேட்க, அவரும் அதற்கிணங்கி அவர்களுக் கேற்பட்ட தொந்தரவை நீக்கி யிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுவதால் கீழ்கரையை அடுத்துள்ள நாட்டை அப்போது ஒரு துருக்க அரசரே ஆண்டிருக்கலா மென்று பிஷோப் கால்டுவெல் துரை (Bishop Caldwell) அபிப்பிராயங் கொள்ளுகிறார். இஃதென்னோ? அறிகிலேம்! இவ்விதமான அபிப்பிராயத்தை அவர் கொண்டதற்கு, வாஸ் கோடி காமாவினுடைய தேச நிலைமையின் அநுபோகக் குறைவில் எழுதியுள்ள நிருபமே காரணமெனலாம். கீழ் கரையை யடுத்த காயல் பட்டணம், குலசேகர பட்டணம், புன்னைக் காயல் முதலிய இடங்களில் இராஜாதிராஜனை யொத்த செல்வம்வாய்க்கப் பெற்றிருந்த மரக்காயர்கள் பலர் நாம் பிரஸ்தாபிக்கும் அக்காலத்திற்குச் சிறிது முற்பட்ட காலங்களாக இருந்திருக்கின்றனர்கள். இவர்கள் தங்களுக்கிருந்த செல்வாக்கைக் கொண்டு நாய்க்க அரசரிடம் பரவர்களின் கஷ்டநிஷ்டூரங்களைக் கூறி அவைகளை விலக்கியிருக்கலாமேயன்றி பிஷோப் கால்டுவெல் துரை கொள்ளும் அபிப்பிராயம் போல் நிகழ்ந்திருக்க மாட்டா தென்றது நிச்சயம். மேலும், பார்போசா (Barbosa) என்றவோர் போர்த்துக்கேசியக் கப்பல் தளகர்த்தர் காயற் பட்டண முதலிய நாடுகளுக்கு 1514 கி. பி. யில் வந்து அவைகளைப் பார்வையிட்டு அவைகள் கொல்லம் அரசரின் கீழுள்ளவை என்றார். 1498-ம் வருஷத்தில் வாஸ் கோடி காமா காயல் பட்டண முதலிய கீழ் கரையிலுள்ள துறைமுகங்களை அவர் எழுதியிருக்கும் நிருபத்தில் துருக்கரின் ஆக்ஷிக்குட்பட்ட தென்றார்.

இதனையே கால்டுவெல் துரையும் பின்பற்றுவராயினர். இவ்வகையில் கிடைத்துள்ள இரண்டு சாக்ஷியங்களை யும் சிறிது இணைத்துப் பார்த்து முடிவு சொல்வதில் கீழே கண்ட அபிப்பிராயமே சரியானதாகுமெனலாம். அதாவது, வாஸ்கோடி காமாவிற்குப் பதினாறு வரு ஷங்களுக்குப் பிற்பட்டு வந்துள்ள பார்போசா என்ற வர் அவைகளைக் கொல்லத்து அரசருக்குச் சொந்த மென்றார் என்ற நியாயம் ஒன்றே 1498ல் வாஸ்கோடி காமாவின் காலத்துக்கும் 1514ல் பார்போசாவின் காலத்துக்கும் இடையிலுள்ள பதினாறு வருஷங்களுக் குள் ஓர் இராஜாங்கம்கெடவும், மற்றோர் இராஜாங்கம் தோன்றவும் நியாயம் இருத்தல் கூடுமோ என்றதையும் கவனித்துப் பார்க்குமிடத்தில் அவ்விருவர்களும் நிதானியாது கொண்ட அபிப்பிராயங்களே இவ்வகைச் சந்தேகங்களுக்குக் காரணமென்கலாம். இதனை எது பற்றி கால்டுவெல் துரையும் பின்பற்றினரோ தெரிய வில்லை. நிற்க, பார்போசாவின் அபிப்பிராயத்தையும் ஒருவாறு கவனிக்கின், திருச்செந்தூர் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குக் கொல்லத்தரசரால் கீழ் கரையை யடுத்துள்ள இடங்களில் கிரயங்கொடுத்து வாங்கி விடப்பட்டிருந்த தர்மாசன பூஸ்திதியையிட்டும் தேவா லயங்களில் கொல்லத்தரசர் பேரால் நடத்திவிக்கப் பட்டிருந்த அர்ச்சனைக் கட்டளைகளையிட்டும் போத்தி மார்களுக்கு மலையாளத்திலுள்ள செல்வாக்கையிட்டும் அந்த பிராந்தியங்கள் கொல்லத்தரசரின் கீழுள்ளவை எனத் தோற்றுவித்தன போலும். திருவாங்கூர் அரச ரைக் கொல்லத்தரசரெனச் சொல்லல் இன்றும் வழக்கி லுள்ளது.

இந்த ஜில்லாவின் கீழ்கரை இப்படியிருக்க 1532 - கி. பி. யில் பரவர்களில் 70 பேர்கள் கொச்சிக்கு நிரோஜன சபையார் (Deputation) களாகச் சென்று தங்களுக்கு மூரிஷ் காரர்களாலும் நாயக்கர்களாலும் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களை நிவிர்த்தி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று அங்கிருந்த போர்த்துக்கேசியரிடம் தெரிவிக்க, அவர்கள் அவ்விதம் செய்வதில் தங்களுக்கு ஆக்ஷேபனையில்லையென்றும் தங்களது மதத்தை அவர்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்றுங் கட்டாயப்படுத்த, அவ்விதமாகவே மதப்பிரவேசமாகித் தங்களுடைய எண்ணங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டார்கள். இவ்விதமாக இவர்களைக் கிறித்தவ மதத்திற் சேரத் தூண்டியவர், கொச்சிவாசியாயும் அப்போது கிறித்தவ மதத்திற் சேர்ந்துள்ளோருமான ஜோம் - டி - கரஸ் (Joam-de-cruz) என்றவர். நிரோஜன சபையினர் 70 பேர்களையும் கொச்சியில் ஞானஸ்நானம் செய்து வைத்தவர் வாஸ் என்ற பாதிரியார் (Father Vas). பிரான்சிஸ் சேவியர் (Francis Xavier) காலமான 1542 கி. பி. யில் காயற்பட்டணம், மணப்பாடு, புன்னைக்காயல், தூத்துக்குடி, வேம்பாறு முதலிய இடங்கள் யாவும் அநேகமாக கிறித்தவ மதவாசிகளின் ஸ்தலங்களாகவே மாறிவிட்டன.

பரவர்கள் கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவல்

நமது ஜில்லாவிலிருந்து கொச்சிக்குச் சென்றிருந்த 70 பரவர்களடங்கிய நிரோஜன சபையார்களின்

திருநெல் வேலியின் மீது போர்த்துக் கேசியர் கடற் படையெழுச்சி

வேண்டுகோளை அன்னோர்கள் கிறித்தவ மதத்திற் சேர்ந்ததும் பூர்த்தி செய்து கொடுப்பதற்காகக் கொச்சியிலிருந்து போர்த்துக்கேசியரின் கடற்படை ஒன்று 1532 கி. பி. யில் நமது ஜில்லாவிற்கு விரோதமாக அனுப்பிவிக்கப் பட்டது. அந்தப் போர்க்கப்பலுடன் மிக்கேல் வாஸ் (Father Michael Vaz) என்ற பாதிரியார் அநேக குருக்கள்மார்களுடன் புறப்பட்டு இங்கு வந்த பின்னரே கீழ்க்கரையிலுள்ள மேலே சொல்லியுள்ள துறை முகங்களில் வசித்த பரவர்களில் சுமார் 20,000 பேர்கள் கிறித்தவர்களாக ஞான ஸ்நானம் செய்து வைக்கப்பட்டனர்கள். முத்துச் சிலாபத்தில் போர்த்துக்கேசியர் செய்த வஞ்சனையால் அவர்களது செல்வாக்கு நமது ஜில்லாவில் நிலைகுலைய ஆரம்பித்து விட்டது. அத்துடன் டச்சுக்காரர்களுந் தோன்றிப் போர்த்துக்கேசியர்களுக்கு விரோதமாகக் கிளம்பிவிட்டனர்கள். இதுவே நமது ஜில்லாவில் போர்த்துக்கேசியரின் முதற் கடற்படை எழுச்சியாகும்.

போர்த்துக் கேசியரும் முத்துச் சிலாபமும்

கீழ் கரையில் இந்த நிலைமையில் வந்து குடியேறியுள்ள போர்த்துக்கேசியர் முத்துச் சிலாபத்தையும் கையாக்ஷி செய்து அதிகமான லாபங்களை யடையலானார்கள். இது நாயக்க அரசர்களுக்கு நஷ்டத்துக்கிடமெனத் தெரிந்து போர்த்துக் கேசியர்களின் மளிகைகளடங்கியுள்ள ஊர்களையும் அவர்களுக்குச் சகாக்களாகவும் நூதனமாய்க்கிறித்தவ

மதத்திற்சேர்ந்துள்ளவர்களுமான பரவர்களையும் விணு கத் தொந்தரவு செய்து கடைசியாக நாய்க்க அரசர் களை அவைகளைச் சுவாதீனமாக்கிக் கொண்டார்கள் என்று குர்ரீரோ (Guerrero) எழுதியிருக்குஞ் சரித் திரத்தாலும் அவர் பின்னுள்ள பிஷோப் பாரெட்டோ (Bishop Barretto) 1615 கி. பி. யில் எழுதிய சரித் திரத்தாலும் தெரியவருகிறது. கீழ்கரையில் போர்த் துக்கேசியரின் அரசாக்ஷியின் செல்வாக்கு மேலே குறித்துள்ள நிலைமையில் 50 வருஷங்களாக ஓங்கி வளர்ந்திருந்தது.

திருநெல்வேலியில் பிரசுரிக்கப்பட்டஆதி தமிழ் அச்சுப் புஸ்தகங்கள்

1578 கி. பி. யில் ஜேயோ - டி - பாரியா (Father Joao-de-Fario) முத்துச்சிலாபம் நடக்குங் கீழ்கரை யில் சில தமிழ் அச்சுக்களை வார்த்துத் தமிழ்ப் பாஷையில் கிறித்தவக் கோட் பாடுகள் என்ற நூலையும் கிறித்தவ நாயன்மார்களின் சரித்திர நூலையும் நமது ஜில்லாவில் முதல் முதல் அச்சுப் புஸ்தகங்கள் மூலமாக வெளியிட்டிருக் கின்றனர். நமது ஜில்லாவில் போர்த் துக்கேசியர்களின் செல்வாக்கும் இத்துடன் ஒடுங்கி விட்டது.

நமது ஜில்லாவில் டச்சுக்காரர்கள்

ஐரோப்பா கண்டத்தில் கடல்வலி படைத்துள்ள மற்றோர் ஜாதியினரான டச்சுக்காரர்கள் கீழ் நாட்டார் களுடன் வியாபாரப் போக்கு வரவு காரணமாக 1595 கி. பி.யில் ஒரு வியா பாரக் கப்பலை அனுப்பி வைக்க, அது 1602 கி. பி. யில் சிலோனில் வந்திறங் கியது. அது முதல் சிலோனைவிட்டுப் போர்த்துக்கேசி

யரை விரட்டும் வரையுமுள்ள காலமான 1658 கி. பி. போர்த்துக்கேசியருக்கும் டச்சுக்காரருக்கும் இடைவிடாமல் சச்சரவுகளும் சண்டைகளும் நிகழ்ந்தனவாகவேயிருந்து கடைசியாக 1655 கி. பி. யில் டச்சுக்காரர்கள் கொழும்பைப் பிடித்துக் கொள்ளவும், கீழ்நாட்டில் போர்த்துக்கேசியருக்குத் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த செல்வாக்கும் 1658 கி. பி. யில் தூத்துக்குடி பிடிபடவும் கீழே விழுந்து விட்டது. அவ்விதங் கெட்டுவிட்ட போர்த்துக் கேசியரின் ஸ்தானத்தில் டச்சுக்காரர்கள் கிளம்பிவிட்டனர்கள். தூத்துக்குடியைப் பிடித்துக் கொண்ட டச்சுக்காரர் அத்துடன் நின்று கொள்ளாமல் வேம்பாறு, வைப்பாறு, புன்னைக்காயல், மணப்பாடு, கன்னியாகுமரி முதலிய இடங்களை நாளாவிருத்தியில் நாய்க்க அரசர்களின் தயவைக் கொண்டு கைப்பற்றிக் கொண்டனர் எனினும் போர்த்துக்கேசியரைப் போல ஆங்காங்குள்ள குடிகளை எல்லாம் ஐரோப்பாவிலுள்ள தங்களது அரசருக்குச் சொந்தமெனக் கருதாது நாயக்க அரசர்களின் குடிகளே எனக் கருதியதுடன் அக்கருத்தினையும் அனுஷ்டானத்திலுங் காட்டிவிட்டனர். ஆதலால் நாயக்க அரசரின் நம்பிக்கைக்கும் பாளையக்காரர்களின் சிநேகத்துக்கும் தங்களைப் பாத்திரர்களாக்கிக் கொண்டு தங்களது ஸ்தானங்களையும் வலுப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

மதுரை அரசர்களிடம் தெரிவித்து முத்துச்சிலாபத்தையும் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டனர். இவ்

வகைகளால் வியாபாரத்தில் செழித்தோங்கிவந்த டச்சுக்காரர் அக்காலத்தில் மதுரையில் நெய்த ஆடைகளை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பியும்ஜப்பான், சீனா, மொலுகஸ் முதலிய த்வீபாந்தர நாடுகளிலிருந்து தோல், பட்டு, வாசனை திரவியங்கள் முதலியவைகளை உள்நாடுகளுக்கு வருவித்தும் வியாபாரம்செய்து ஜனங்களுடைய பிரீதிக்கும் பாத்திரர்களானார்கள். கடற்பக்கத்துள்ள முத்துச் சிலாபத்தையும்சங்கு முதலியவைகளையும் டச்சுக்காரர் எடுத்திருந்த குத்தகை, போர்த்துக்கேசியருக்கு அதில் கிடைத்திருந்த லாபத்தைப்போற் கொடுத்திருப்பதில்லை என்று அக்காலத்தில் சிலாப சூப்பிரண்டாக (Fishery Superintendent) இருந்த இர்வின் (Irwin) துரை எழுதியிருக்கிறார்.

டச்சுக்காரர்களும் முத்துச் சிலாபமும்

பாளையக்காரர்களின் உதவியும் போர்த்துக்கேசியர் டச்சுக்காரராதியவர்களுக்கு வேண்டியதாக இருந்ததால் அன்னோர்களிடமும் இவர்கள் விரோதமின்றி ஒத்து நடப்பதாக உறுதிமொழிகள் கூறி சமநட்புடன் இருந்திருக்கின்றனர்கள். இது சமயந்தான் காமயநாயக்கன் பட்டியிலுள்ள வேதக் கோவில் பெருத்து கட்டப்பட்டதென்றும் போர்த்துக்கேசியராலேயே அங்கோர் காங்கரிகேஷன் உண்டாக்கப்பட்டிருந்ததென்பதும் கத்தோலிக் பாதிரியான லூயி(ஸ்)-டி-மெல்லோ என்றவர் டி-நோ-ஏல்லி என்றவருக்கு 1686 கி. பி. யில் எழுதிய கடிதத்தில் எட்டய

எட்டயபுரத்தாரும் பாதிரியாரும்

புரத்து அரசரின் உதவியே அங்கு நமக்கு இச்சாதனத்துக்குக் காரணமான தென்றூதிய வக்கணைகளடங்கியவை காணப்பட்டிருக்கின்றன.

டச்சுக்
காரரின் பிற்
காலத்திய
இராஜாங்க
சூழ்ச்சி

டச்சுக்காரர்களுக்கு நாயக்கர் அரசுகுீணித்து விடவும் பிரன்சுக்காரர்களையும் இங்கிலீஷ்காரர்களையும் முகமதிய நவாபுகளின் ஆட்சியையும் கெடுத்துத் தங்களுடைய பலத்தை ஸ்தாபித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கம் மனதில்உதிக்கவும், பலவகைகளான சூழ்ச்சிகளைச் செய்யலாயினர். பாளையக்காரர்களிடம் ஓர் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டும் அவர்களுக்குப் போதுமான இனுங்களை அப்போதைக் கப்போது கொடுத்தும்வந்திருக்கின்றனர். இத்துடன் இவர்களது சூழ்ச்சிகளை நிறுத்திக் கொள்ளாது இங்கிலீஷ்காரர்களையும் விரட்டிவிட வேண்டிய உபாயங்களையும் செய்யலாயினர் என்றதை ருஜுப்படுத்தக்கூடிய தஸ்தாவேஜுகள் கர்னல் புல்லர்ட்ன் (Colonel Fullerton) துரைக்கு 1783 கி. பி. யில் கிடைத்தன. இவ்வித உடன்படிக்கையினுல் இங்கிலீஷ்காரருக்கு நன்மைக் கிட்டியில்லை என்று தெரிந்துவிட்ட வுடனே இங்கிலீஷ்காரர் டச்சுக்காரருடன் ஓர் உடன்படிக்கையை 2-9-1783ல் செய்து கொண்டு இங்கிலீஷ்காரரால் 1782 கி. பி. யில் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்ட தூத்துக்குடியை மறுபடியும் டச்சுக்காரருக்கு 1785ல் கொடுத்துவிட்டனர். நமது ஜில்லாவில் டச்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கம் 1825-ம் வருஷம்வரை நிலையுற்றிருந்ததால் அவர்களைப்பற்றி இனி அடிக்கடி ஆங்காங்கு சொல்ல

நேரிடும் என்றதால் இங்கு இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்வோம். போர்த்துக்கேசியர் கெடவும் டச்சுக் காரர் கிளம்பவுமுள்ள இடையின் காலத்தில் பாண்டி நாடாகிய மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், திருச்சினப்பள்ளி முதலிய ஜில்லாக்களை ஆண்டவர் திருமலை நாயக்கராவர். இவர் காலத்தில் நம்நாடு சுவாதீனம் பெற்று விஜயநகரத்தாரின் கீழடக்கத்தை யும் உதறிவிட்டு சுற்றிலுமுள்ள நாடுகளையுந் தமக் குள்ளாக்கிக் கொண்டது. பாதிரிமார்களுக்கு எண்ணி றந்த நன்மைகளையும் இவர் செய்துள்ளார். இவரால் நடாத்தியபோர்களுக்கும் கட்டிடங்களுக்கும் செலவு கள் எண்ணிறைந்த கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களாம். ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்மன் மீது இவருக்கு விசேஷப்பற்றுண் டென்றாலும் இவர் சமமதக் கொள்கையையே நாடி யிருந்தனர் என்பதை இவரால் கிறித்தவப் பாதிரிமார் களுக்கும் முகமதியக் குருக்கள்மார்களுக்கும் விடுக்கப் பட்டிருந்த மானியங்களும் தைக்காக்களும் மற்று முள்ளவைகளும் நன்கு விளக்குகின்றன.

எட்டயபுரத்தார் திருமலை நாயக்கருக்கு விரோதமாகப் போர்புரிதல்

எட்டயபுரத்தாருக்குச் சொந்தமான மதுரைப் பிராந்தியங்களை யடுத்துள்ள நாடுகளை திருமலை நாயக் கர் காரணமின்றி எடுத்துக் கொண்ட தற்குச் சரியானபடி நஷ்ட ஈடு முதலிய வைகளைக் கொடுக்க ஆலசியம்செய்ததுமின்றி அடிக்கடி நாணய விஷயமாக எட்டயபுரத்தாரைக் கப்பத்துப்பாக்கி என்ற சாக்கை வைத்துக்கொண்டு நிர்ப் பந்திக்க அதனைப் பொறுக்க மாட்டாத எட்டயபுரத்

தார் கோபங்கொண்டு திருமலை நாயக்கருக்கு விரோத மாகப் பாளையக்காரர்களடங்கிய ஒரு பெருஞ் சேனை யைத் திரட்டிக்கொண்டு மதுரையை நோக்கிப் போர் புரியச் சென்றனர். இப்போரில் திருமலை நாய்க்கர் எதிர்பாராத வண்ணமாக எட்டயபுரத்தார் காட்டிய் சாகஸங்கள் மிகுத்து வருவதைக் கண்டு உடனே சேதுபதியை மதுரைக்குத் தனக்கு உதவியாக வரும் படி திருமலை நாயக்கர் ஆக்ஞாபிக்க, அதன்படியே அன்னோர் சேனையும் மதுரைச் சேனையும் ஒன்றுபட்டு எட்டயபுரத்தாருக்கு விரோதமாகப் போர்புரிந்து சண்டையில் வெற்றி பெற்றன. இச்சண்டையில் திருமலை நாயக்கருக்கு சேதுபதியின்மீது சந்தோஷம் பிறந்து, மன்னார் தீவையும் அதன் முத்துச்சிலாபத்தை யும் சுதந்தரமாகக் கொடுத்துவிட்டனர். இது முதல் அங்கு நடக்கும் சிலாபத்தில் சேதுபதிக்குப் பங்கு ஏற்படலாயிற்று *

---

* இது சமயந்தான் இந்நூலாசிரியரின் முன்னோர் எட்டய புரம் வர நேர்ந்தது.

நான்காம் அத்தியாயம்

மத்தியகாலத்தியது

விஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர் ஆண் சந்ததியற்று இறக்கவும், அவரது பத்தினியாரான இராணி மீனாக்ஷியம்மாள் பங்காரு திருமலை நாயுடுவின் குமாரரான ஒரு சிறிய பையனைப் பாண்டிய நாட்டுக்கு அரசனாக, தெத்து புத்திரனாக எடுத்து நாட்டின் ஆளுகையை, சிறிய பையனாக இருந்த சுவீகார விஜயகுமாரமுத்து திருமலைநாயக்கருக்குப் பிரதிநிதியாக ஆண்டுவந்தாள். இதில் சிலர் வெறுப்புற்று தெத்து புத்திரனின் தகப்பனைப் பிரதிநிதியாக ஆக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர். இந்தத் தாவாவினால் பாண்டிய நாட்டின் ராஜரீகம் கேவலத்துக்கு வந்து விடுமென்று தெரிந்த மாற்றரசர் சந்தோஷ மடைந்திருந்தனர்.

நாயக்கர் ஆக்ஷியின் முடிவும் இராஜாங்க மாறுதல்களும்

டாஸ்ட் அலிகான் ஏவுதலினால் சண்டாசாஹிபு முன்னவரது குமாரரான சாவ்தர் அலிகானின் தலைமையின்கீழ் மதுரைக்கு ஓடி வந்து இராணி மீனாக்ஷியம்மாளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்து வங்காரு திருமலையின் கக்ஷியைத் தலையெடுக்க விடாமல் செய்து விடுவதாயும் இராணி மீனாக்ஷியம்மாளுக்குத் துரோகம் செய்வதில்லையென்றுங் கொரான் புஸ்தகத்தில் சத்தியம் செய்துகொடுத்து இராணியம்மாளை நம்பும்படிசெய்து,

இராணி மீனாக்ஷியம்மாளும் சண்டா சாஹிபும்

மோசடியாக இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசித்து இராஜ்ய உளவுகளைத் தெரிந்துகொண்டு இராணியம்மாளைச் சிறையிலிட்டுப் பாண்டிய நாட்டிற்குத் தன்னை அரசனாக்கிக் கொண்டார். வங்காரு திருமலைநாயுடுவின் கக்ஷியின்போதும் இராணி மீனாக்ஷியம்மாளிடமே பொக்கிஷசாலைகளும் பண்டகசாலைகளும் வரவு செலவு கணக்குகளும் சுங்கம் முதலிய தீர்வைக் கணக்குகளும் இராணுவங்களும் இருந்தனவென்பதால் அந்தக் கக்ஷியினால் இராணி சிறிதுகூடச் சஞ்சலப்படவில்லையென்பது தெரியவருகிறது. இவ்விதம் ஜெயிலில் அடைத்து வைத்திருப்பது வீண் செலவுக்குக் காரணமானதாகுமென்றும் நாளடைவில் இப்படி இவளை வைத்திருப்பதில் ஜனங்கள் சகிக்காதவர்களாகித் தன்னிடத்தில் அதிருப்திகொண்டு சண்டைக்குக் கிளம்பவோ அல்லது பாளையக்காரர்களிடம் சென்று தெரிவித்து, தனக்கு விரோதமாகச் சண்டையை ஆரம்பிக்கும்படி செய்யவோ கூடுமென்ற பயத்தினாலும் சண்டாசாஹிபு அவளைக் கொன்று விடுவதாக உறுதி கொண்டான்!

இதைத் தெரிந்து கொண்ட இராணியம்மாள் பெண்பழி அத்துரோகியைச் சேராதிருக்க வேண்டுமென்ற பரோபகார நோக்கத்தைக் கொண்டோ அல்லது க்ஷத்திரியக் குடும்பத்தில் பிறந்த வீரசிகாமணியான தன்னையொத்த ஒரு பெண்பால் அதர்ம வழியிற் செல்லும் ஒரு மதப்பிரஷ்டனது வாளுக்கு உணவாவதிலும் தற்கொலை புரிந்து கொள்வதே க்ஷத்திரிய தர்மமென்ற எண்ணம் மனதிற்றோன்

இராணி மீனாக்ஷியம்மாளின் தற்கொலை

றியோ உடனே விஷத்தை உட்கொண்டு உயிர் விண்டனள். என்னே இவளது வீரம்! இதன் பயனாக அக்கொடியோனான சண்டாசாஹிபு அடைந்த கேட்டை அவரது பின்னாட்களின் வாழ்வில் தெரிந்து கொண்டோம்.

சண்டா சாஹிபு பாண்டிய நாட்டைச் சுவாதீனமாக அடைந்து கொண்ட துரோகவழி, பங்காரு திருமலைநாயுடு கக்ஷியில் தலைமை பூண்டவர்களுக்குச் சகிக்கொணாததால் அவரை நம்பி தங்களுடைய கக்ஷியை நிலைபெறச் செய்வது மோசத்துக்குள்ளாகி விடுமென்று தெரிந்து 1739-ம் வருஷத்தில் சத்தாராவிலுள்ள மகாராஷ்டிரத் தலைவர்களுக்குத் தெரிவித்து அன்னார்களது உதவியை நாட இரகுஜிபோன்ஸலும் உட்டாசிங்கும் பெருங் குதிரைப் படைகளுடன் தெற்கு நோக்கிச் சென்று பாண்டிய நாட்டின் புதிய தலைநகரான திருச்சினாப்பள்ளியை அடைந்து தஞ்சாவூர் அரசரையும் சில பாளையக்காரர்களையும் அனுசரணையாக வைத்துக்கொண்டு போர் செய்யத் திருச்சினாப்பள்ளிக் கோட்டை பிடிபடுந் தருணத்தில் சண்டாசாஹிபு சரணாகதி யடைந்தார். அவரை உடனே சத்தாராவுக்குக் கைதுசெய்து அனுப்பிவிட்டார்கள். இவ்வித சம்பவம் நிகழும் சமயத்தில் சண்டாசாஹிபுவின் சகோதரரும் மதுரையில் சண்டா சாஹிபுவின் பிரதிநிதியுமான படேசாஹிபு இறந்துவிட்டார். திருச்சினாப்பள்ளி, மகாராஷ்டிரரது

மகாராஷ்டிரர்களின் படையெழுச்சியும் சண்டா சாஹிபைச் சிறைப்படுத்தலும்

கைவசப்படவும், முராஹரிராயரைப் பாண்டிய நாட்டிற்கு மகாராஷ்டிர அரசனின் பிரதிநிதியாக்கினர். அவ்விதம் நியமனம் பெற்றிருந்த முராஹரிராயர் மதுரைக்கும் திருநெல்வேலிக்கும் காரியஸ்தராக அப்பாஜி ராயரை நியமித்திருந்ததாக ரிக்கார்டுகளில் தெரியவருகிறதேயன்றித் திருநெல்வேலி ஜில்லா ஒன்றில்மட்டும் அனுபோகத்தில் மகாராஷ்டிரர்களின் செல்வாக்கு இருந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்பதைத் திருநெல்வேலியிலுள்ள முக்கிய பாளையக்காரர்களான எட்டயபுரம், நெய்க்கட்டஞ் செவல், சிவகிரி முதலியவர்களுடைய ஆக்ஷியின் சம்பந்தமான மாறுதல்களும் கிளர்ச்சிகளும் எவையுமே காணப்பட்டில வென்பன போதுமான ஆதாரங்களாகுமென்று சரித்திரநூலோர் அபிப்பிராயங் கொள்ளற்கிடனுகின்றது. இதுவுமொருவாறு பொருத்த முள்ளதே.

இராஜா சர். டி. மாதவராவ் தனக்குக் கிடைத்த ஒரு சாசனத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு பின் வருமாறு கூறுகிறார் :—" டாஸ்டு அலிகான் தன்னுடைய சகோதரரான சப்தார் அலிகானுக்கு (Safdar Alikhan) ஒரு இராஜியத்தை எப்படியாவது எவரிடமிருந்தேனும் பிடிங்கிக் கொடுத்து அதற்கு அவரை அதிபதியாக்க வேண்டுமென்று சண்டா சாஹிபையும் படேசாஹிபையும் திருவாங்கூருக்கு அனுப்பி வைத்தார். அவர்களிருவரும் ஆராம்பொழிக் கணவாய் மார்க்கம் 1740-ல் திருவனந்தபுரம் போகவும், அது சமயம் திருச்சியிலோ ஆற்காட்டிலோ மகாராஷ்டிரர்

சப்தார் அலிகானும் திருவாங்கூரும்

களாலேயோ வேறு எவராலேயோ நடந்த அமளிகளைக் கேள்வியுற்று அங்கு திருவனந்த புரத்தில் எதுவுமே செய்யாது திருவாங்கூர் மகாராஜாவிடம் வேண்டிய சன்மானங்களை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி விட்டார்கள்" இவ்வித மிருத்தலுங் கூடுமென்போம்.

பாண்டிய நாட்டை மகாராஷ்டிரர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள் என்ற சங்கதியைக் கேள்வியுற்ற

பாண்டிய நாட்டின்மீது நிஜாமின் படையெழுச்சி

ஹைதராபாத் நிஜாம் ஒருபெரும் சேனையைத் திரட்டிக்கொண்டு பாண்டிய நாட்டின் புதிய தலைநகரான திருச்சிணுப்பள்ளிக்குச்சென்று1743ல் மகாராஷ்டிரர்களைத் துரத்தி யடித்துவிட்டு அன்வார்-உட்-டீனுக்கு அதனை ஒப்புவித்து அதற்கு அவரையே நவாபாக 1744ல் நியமித்துவிட்டார் என்றதிலிருந்து பாண்டிய நாடான திருச்சிணுப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய ஜில்லாக்கள் நவாபுவின் ஆக்ஷியின்கீழ் 1744-ல் வந்துவிட்டன எனத் தெரிந்தோம். 1748-ம் வருஷத்தில் அன்வார்-உட்-டீன் இறந்துவிட்டார். அதற்கு மறுவருஷம் அவர் குமாரர் பட்டத்துக்கு வந்தார். ஆனால் 1748-ல் சத்தாராவில் கைதியாக இருந்த சண்டா சாஹிபு சுவாதீன மடைந்து அன்வார்-உட்-டீனுடைய குமாரரான முகமது ஆலி ஆற்காட்டு நவாபு என்றதை ஆக்ஷேபித்து பிரஞ்சுக்காரரின் உதவியினால் அவரே நவாபாகிக் கொண்டார். இவ்விதம் நிகழ்ந்த தாவாவின் காரணமாக இங்கிலீஷ்காரரும் பிரஞ்சுக்காரரும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருத்தரின்

கக்ஷிக்கு வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு போரைக் கிளப்பிவிட்டார்கள். ஆனால் திருநெல்வேலி ஜில்லா எந்த விதமாக இருந்த தென்பதைமட்டும் நாமிங்கு கவனிக்கவேண்டியதால் அதனைப்பற்றிய விவரங்களை மட்டும் குறிப்பிடுவோம்.

திருநெல் வேலியின்மீது இங்கிலீஷ் காரரின் படை எழுச்சி

பாண்டியநாட்டிலுள்ள பாளையக்காரர்களும் மற்றுமுள்ள பிரமுகர்களும் முகமது ஆலிக்கும் சண்டா சாஹிபுக்கும் இராஜாங்க விஷயமாக நிகழ்ந்த தாவாக்களில் தலையிடாமல் பொதுவாக இருந்துவிட்டார்கள். முகமது ஆலி என்றவர் தன்னுடைய சகோதரரான அப்துர் ரஹிம் என்றவரின் தலைமையின்கீழ் 2500 குதிரைப் படையையும் 3000 சைனியங்களையும் 30 ஐரோப்பியப் பட்டாளத்தையும் திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பிவைத்து அதனை ஒழுங்குபடுத்தி தன் ஆக்ஷியைச் செலுத்தினர். அப்துர் ரஹிமானுடன் ஐரோப்பியப் பட்டாளத்தை நடத்திக் கொண்டுவந்தவர் லெப்டினென்று இன்னிஸ் (Lieutenant Innis) என்ற ஓர் இங்கிலீஷ்காரராவர். இவர்தான் திருநெல்வேலிக்கு வந்த இங்கிலீஷ்காரருள் முதலானவர். இவரது படையெழுச்சியே திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இங்கிலீஷ்காரர்களின் முதற்படையெழுச்சியுமாம். மேலேசொல்லிய பட்டாளங்கள் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றதும் அங்கு எதுவுமே அவர்களுக்கு விரோதமாக நடந்திருக்கவாவது அல்லது நடப்பதாகவாவது காணப்படாததால் ஒரு வகையில் சமாதானம் அடைந்திருந்தார்கள். ஆனால் பாளையக்காரர்களின் கிஸ்துப் பாக்கிகள் குவிந்திருப்பதாகக்

கேள்வியுற்ற நவாபு அவைகளை வசூலித்துக் கொண்டு தங்களுடைய சைனியங்களுக்குள்ள பாக்கிச் சம்பளங் களைக் கொடுத்து விடலாமென்று கொண்டிருந்த எண்ணம் நிறைவேறாமற் போய்விடவும், சிப்பாய்கள் ஏமாற்றத்தை அடைந்தவர்களாகி வீணான கலகங்களை ஆரம்பிக்கவும், அவைகளை இன்னிஸ் துரையின் சாமர்த் தியத்தாலும் அப்துர் ரஹிமானின் நிதானமான புத்தி யின் திறனாலும் ஒருவாறு சமாளித்து அவர்களைத் திருப்தி யடையச் செய்து சம்பளப் பாக்கிப்புகார்களை யும் எவ்விதமாகவோ அடக்கி விட்டார்கள்.*

பாளையக்காரர்களுக்கு சண்டா சாஹிபு கூறிய ஆசை வார்த்தைகள்

பாளையக்காரர்களின் கப்பத்துப்பாக்கிகளைப் பூரா வும் வஜாசெய்து விடுவதாயும் அவர்களது சைனியத் தின் சம்பளப்பாக்கிகளுடன் அவை களுக் கேற்படும் செலவுகளைத் தானே ஒத்துக் கொள்வதாயும் அப்படிக்குத் தன்னாற் செய்யப்படும் உபகாரத்துக் குக் கைம்மாருகப் பாளையக்காரர்களும் அவர்களது சைனியங்களும் தன் பக் கத்திற் சேர்ந்து கொள்ள வேண்டு மென்றும் அடிக்கடி சண்டா சாஹிபு தூதர்களை அனுப்பி வைத்துத் தூண்டிக் கொண்டிருந்த தருணத்

* இதற்குச் சிறிது காலங்களுக்கு முன்னர் புதுச்சேரி கவர்னரான டூப்ளே (Dupleix) யின் பிரதம துபாஷ் கனகராய முதலியாரென்றவர் திருநெல்வேலிச் சீமையின் உளவுகளை இரகசியமாகத் தெரிந்து கொண்டு வருவதற்கென்று அனுப்பப் பட்டிருந்தார். இவர் திருநெல்வேலியிலிறங்கியிருந்த இடம் இன்னும் இவரது பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது: இதே இடத்தில்தான் இன்னிஸ் துரையும் வந்திறங்கியிருந் தனர். அதனை இன்னும் சட்டைக்காரர் தெருவென்பர்.

தில் சண்டா சாஹிபினிடம் சிப்பாயாக இருந்து இராணுவ உத்தியோகத்தில் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வஹித்து பின்பு தஞ்சாவூர் அரசரிடம் சேவித்து அதனையும் விட்டு விட்டு மறுபடியும் சண்டா சாஹிபினிடம் இராணுவத்தில் தலைமை பூண்டுகொண்ட ஆலம்கான் என்றவர் மதுரையைப் பிடித்துக் கொண்டு சண்டா சாஹிபே அதற்கு அரசர் என்றார். திருச்சினுப்பள்ளிக்குந் திருநெல்வேலிக்கும் இடையிலுள்ள மதுரை பிடிபடுமாயின் திருநெல்வேலிக்கும் திருச்சினுப்பள்ளிக்கும் தேவையான இராணுவத் தளவாடங்களின் வரத்துப் போக்குகளில் தடைபட்டு இராஜாங்க முறையை நடாத்துவதும் கஷ்டத்துக்குள்ளாகி விடுமென்ற காரணத்தால் சிறிதேனுந் தாமதமின்றி கியாப்டன் கோப்பு (Captain Cope) என்ற துரை மதுரைக்குச் சைனியங்களுடன் புறப்பட்டுச் சென்றும் அவருடைய சைனியத்தில் நஷ்டமடைந்து காரியத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளாமல் திருச்சினுப் பள்ளிக்குத் திரும்பிச் சென்றார்.

கர்னல் ஹிரான் துரையின் படை எழுச்சியும் முகமது யூஸுப்கானின் உத்தியோகமும்

இதை யறிந்த நவாபு அப்போது சீமையிலிருந்து வந்திறங்கிய கர்னல் ஹிரான் (Colonal Heron) துரையின் தலைமையின்கீழ் 500 ஐரோப்பியப் பட்டாளங்களையும் 2000 சுதேசப் பட்டாளங்களையும் கும்பினியாரின் உத்தரவின்படிக்கு அனுப்பி வைத்து அவருக்கு உதவியாக நவாபுவின் மூத்த சகோதரரான மாவஸ்கான் என்பவரையும் 1755 கி. பி. யில் அனுப்பி வைத்துத் தானும் திருச்சினுப்பள்ளியிலிருந்து மணப்பாறைவரை சைனியங்களுடன் புறப்

பட்டு வந்து வழியனுப்பிவிட்டு மறுபடியும் திருச்சினுப் பள்ளிக்குச் சென்றனர். கும்பினிச் சைனியங்கள் யாவற்றிற்கும் தலைமை வஹித்த கம்மாண்டர் - இன் - சீப்பாகிய ஜெனரல் லாரன்ஸ் (General Lawrence) 1754 கி: பி.யிலோ, அல்லது அதற்குச் சிறிது முன்னரோ கும்பினிச் சிப்பாய்கள் யாவற்றிற்கும் கும்மாந்தராக நியமிக்கப்பட்டிருந்த முகமது யுஸுப்கானுக்கு இராணுவ சம்பந்தமான அதிகாரங்களுடன் ரெவினியு, சிவில், கிரிமினல் முதலிய சகல அதிகாரங்களையும் 1756 ல் கொடுத்து, திருநெல்வேலிப் பாளையக்காரர்களின் கிஸ்துப்பாக்கிகளைவசூலிக்கவோ அல்லதுஅவைகளைச் சமயத்துக்குத்தக்கபடி வஜாசெய்யவோ, அடங்கல், தவணை முதலிய கணக்குகளைப் புதிப்பிக்கவோ, தீர்வைகளை அப்போதைக்கப்போது கூட்டவோ, குறைக்கவோ எடுத்து விடவோ அல்லது அவை சம்பந்தமாக எதையும் செய்து கொள்ளவோ ஆகிய சகல பொறுப்புகளுமடங்கிய அதிகாரப் பொறுப்பை அவருக்குக் கொடுத்து அவரால் செய்யப்படுகிற ஏற்பாடுகளுக்கு விவரமான ரிப்போர்ட்டுடன் வசூலித்த பணத்துக்குச் சரியான கணக்கையும் அவ்வப்போது கியாப்டன் கலியாட்டு (Captain Calliaud) த்துரைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியதென்றவோர் உத்தரவைப் பெற்று 14 - 3 - 1756ல் திருநெல்வேலிச் சீமையை ஒழுங்குபடுத்தப் புறப்பட்டனர்.

ஜெனரல் லாரன்ஸ்துரை முகமது யுஸுப்கானிடம் விசேஷ மதிப்படைந்திருந்த காரணத்தால் மிலி

டெரி, சிவில், ரெவினியு, கிரிமினல் ஆகிய இலாகாக்களில் பெரும் அந்தஸ்துள்ள உத்தியோகங்களுக்குப் பாத்திரானது மன்றி இவரிடம் அவைகளைப் பொறுப்புடன் பார்க்கும் அபாரசக்திகளும் காணப் பட்டிருந்தன வென்பதைப் பின்னுள்ள செயல்களால் இதை வாசிப்பவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள். இவரையே நமது ஜில்லாவில் "கான்சா" என்று இப்போதும் வழங்கப் பட்டு வருகிறது. லாரன்ஸ் துரைக்கு இவரிடமுள்ள மதிப்பின் காரணமாக இவருக்குப் பொற்பூப் பதக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய வீரரின் பாதுகாப்புக்குள்ளிருந்த திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கர்னல்ஹிரான்துரை மேலே சொல்லியுள்ள தளவாடங்கள் சகிதம் வந்திறங்கி ஜில்லாவின் நிலைமைகளை யுஸூப்கான் சொல்லக் கேட்டுத் தெரிந்து "பாண்டிய நாட்டிற்கு நவாபு முகமது ஆலியே அரசரென்றும் சண்டா சாஹிபுக்குப் பாண்டிய நாட்டில் இராஜ்யாதிகாரிய விஷயங்களில் எதுவுமே கிடையாது" என்றும் ஓர் இராஜாங்க விளம்பரத்தை பஹிரங்கப்படுத்தியும் அறிக்கைகள் மூலமாயுந் தெரிவித்தனர்.

ஜெனரல் லாரன்ஸ் துரையும் முகமது யுஸூப்கானும்

மேலே சொல்லிய விளம்பரங்கள் மூலமாகத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள எல்லோரும் ஏகோபித்துப் பாண்டிய நாட்டிற்கு நவாபு முகமது ஆலியே அரசரென்று அங்கீகரித்துக் கொண்டதால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கும் அவரே நவாபு என்றதைச் சொல்லாமலே தெரிந்து கொள்வீர்கள். பாளையக்காரர்கள்

கொடுக்க வேண்டிய கப்பங்கள் மிகுத்துப் பாக்கிகள் கிடப்பவைகளை வசூலிக்க மார்க்கமில்லை என்பதைத்தெரிந்து வதேனும் முக்கியமான பாளையக்காரர்களில் சிலரைச் சிக்ஷித்தாலன்றி பாக்கிகளை வசூலிக்க மார்க்கமில்லை யென்றும் அப்படி அவருள் சிலரை அடக்கிவிட்டால் மற்றப் பாளையக்காரர்களும் செலுத்த வேண்டிய பகுதித் தொகையின் பாக்கிகளைப் பீதி அடைந்து செலுத்தி விடுவார்கள் என்றும் கருதி முதலில் பாஞ்சாலங் குறிச்சி கட்ட பொம்மையையும்எட்டயபுரத்தாரையும் தாக்கினார்கள். இதுவே பிற்காலத்தில் நிகழ்ந்துள்ள பாளையக்காரர்களின் கலகங்களுக்கு முதற் காரணமாகும். இந்த கட்ட பொம்முவுக்குப்பின் வந்துள்ளோர் ஒவ்வொருவரும் இங்கிலிஷ்காரரையும் அவரது ஆக்ஷியையும் முற்றும் வெறுத்ததுடன் வைரம் பூண்ட விரோதத்தையுங் கொண்டிருந்தார்கள். பாஞ்சாலங் குறிச்சியாரைக் கட்டபொம்மு என்று சொல்வதே சரித்திரத்தில் காணலாகும். கப்பத்துப்பாக்கிகளை வசூலிப்பதற்காக எட்டயபுரத்துக்கும் பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்கும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்த கும்பினிச் சைனியம் எல்லைய நாயக்கன் பட்டியைப் போய்ச் சேரவும், கும்பினிதுரைமார் சொல்லுகிறபடியே நடந்து கொள்ளுவதாகவும் பாக்கியுள்ள தொகையில் இப்போது கொடுக்கப்படுவதைப் பெற்றுக்கொண்டு மீதம் செல்லாகும் வரை அவர்களால் ஒப்படைக்கப்படும் நபர் ஜாமீன்

கிஸ்துப் பாக்கிக்காக எட்டயபுரமும் பாஞ்சாலங் குறிச்சியும் நபர்ஜாமீன்களை ஒப்புக் கொடுத்தல்

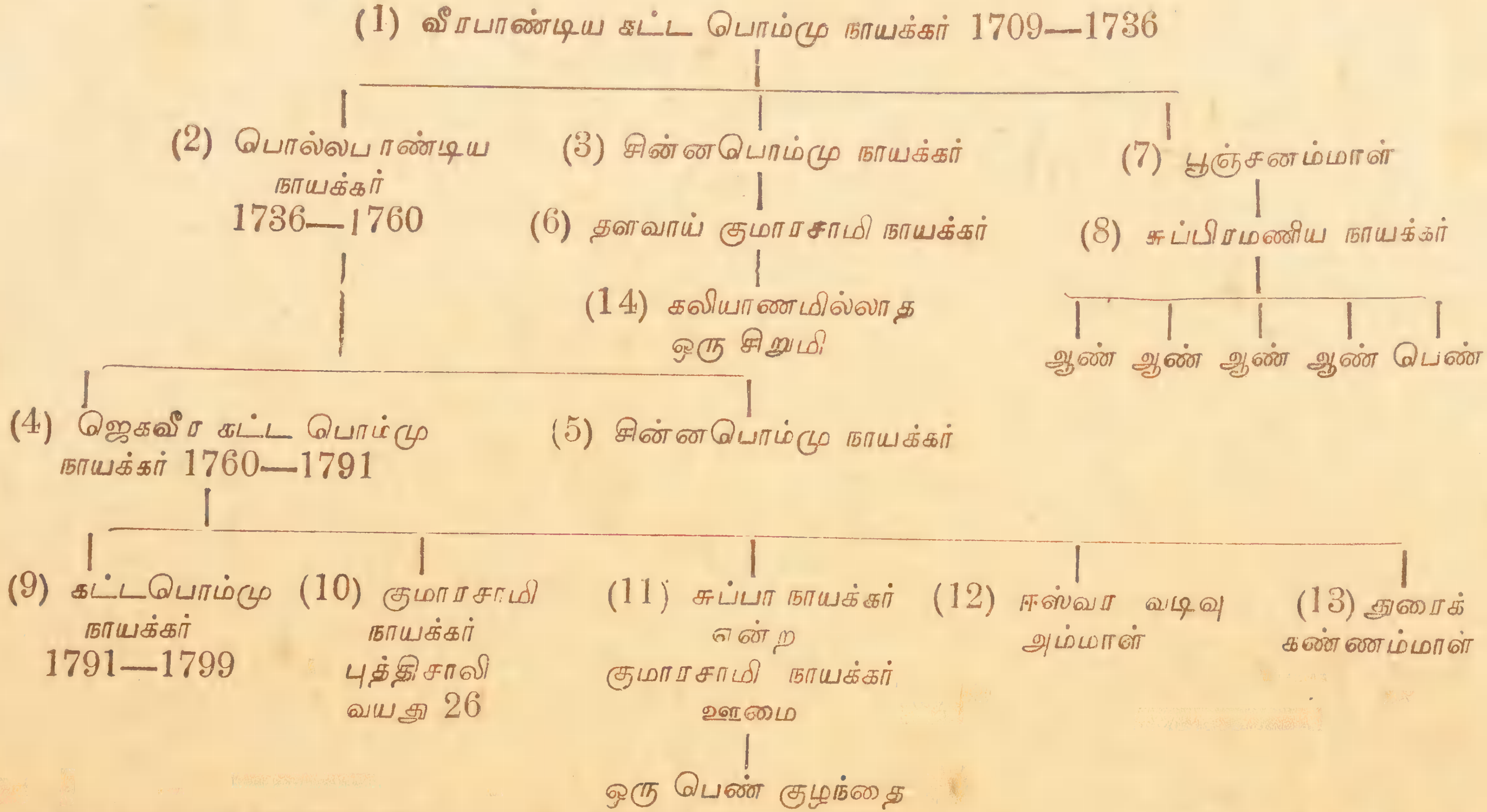
களை அங்கீகரித்துக்கொண்டு பாக்கி செல்லாகவும் நபர் ஜாமீன்களை வாபீஸ்வாங்கிக்கொள்ள சித்தமாக இருப்பதாகவும், தூதுவர் மூலம் சொல்லியனுப்ப; அதற்குக் கும்பினிதுரைமார் இசைந்து கொண்டு செலுத்தப்பட்ட தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டு பாக்கித் தொகைக்கு அவர் அவர்களால் ஒப்படைக்கப்பட்ட நபர் ஜாமீன்களையும் கர்னல் ஹிரான்துரையே ஆங்காங்கு நேரில் சென்று பெற்றுக்கொண்டனர். மற்றுஞ் சில சிறிய பாளையப்பட்டுக்காரர்களும் பாக்கிகளைச் செலுத்தியதில் மொத்தங்கூடிய ரூபாய் எழுபதாயிரத்துக்கு மேலாகவில்லை. இப்படி இருக்கும் மத்தியில், சைனியங்கள் திரும்பிவர வேண்டுமென்று மேலான அதிகாரிகளிடமிருந்து உத்தரவு வரவும், பாஞ்சாலங்குறிச்சி கட்டபொம்முவிடம் நபர்ஜாமீன்களை மீட்டுக் கொண்டு பாக்கித்தொகையைச் செலுத்திவிடவேண்டுமென்றுகேட்க, சிறிது காலம் தாமதப்படுத்தினால் அவசர நிமித்தம் பாக்கியை வசூலிக்காமலே திரும்பிப் போய் விடுவார்களென்று கருதி இழுத்துக் கடத்தவும்; நபர் ஜாமீன்கள் சகிதம் அவர்கள் புறப்பட்டுப் போய் விட்டார்கள். அப்படிப் புறப்பட்ட கர்னல் ஹிரான் துரை நேராகத் திருச்சினுப்பள்ளிக்குச் செல்லாமல் மாவஸ்கானின் சொல்லுக் கிசைந்து முகமது ஆலியின் ஆக்ஷிக்கு விரோதமாகவும் இங்கிலீஷ்காரரிடம் துவேஷ எண்ணமுங் கொண்டிருந்த நெய்க்கட்டஞ் செவல் பூலித்தேவரிடம் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார். நவாபு அன்வார் - உட் - டீனுக்கு மூத்த குமாரர் மாவஸ்கானுக இருக்க முகமது ஆலி நவாபாகிய விவரம் எதுபற்றி யென்பது நன்கு புலப்பட்டிலது!

பாஞ்சாலங் குறிச்சிப் பாளையப் பட்டின் உற்பத்தி

முன்பக்கங்களில் நாம் பிரஸ்தாபித்துள்ள கம்பளத்தார் பாளையப்பட்டுகளில் அப்போதிய காலத்தில் பாஞ்சாலங் குறிச்சி ஏற்படவில்லையென்று சொல்லியுள்ளது ஞாபகமிருக்கலாம். அப்படியிருக்க இப்போது அதனைக் குறித்துப் பேசுவதால் அது எவ்வாறு எப்போது உண்டாயதென்ற சங்கை சிலர்க்குத் தோன்றல் நியாயமானதால் அதன் உற்பத்தியின் வரலாற்றைச் சிறிது விளக்கிக் காட்டுவோம்:—மதுரையை ஆண்ட பாண்டியருள் கடைசியவரான சந்திரசேகர பாண்டியரின் போக ஸ்திரியின் வயற்றிலுதித்த ஐவர்கள் விசுவநாத நாயக்கரின் ஆக்ஷியை ஒப்புக் கொள்வதற்கிணங்காதவர்களாகி வீணான சச்சரவுகளைக்கிளப்பவும், நாயக்கர் அரசருக்கு அன்னோர்கள் மாட்டுத் துவேஷங்கொண்டு அவர்களை விரட்டியடிக்கவும் அவர்கள் கயத்தாறு, செங்கை கொண்டான், சீவிலிப்பேறி முதலிய இடங்களில் நிலையூன்றி அப்பிராந்தியங்களுக்கு அவர்களே அரயர்கள் என்று வீண் ஆரவாரம்செய்து கொண்டும் இராஜாங்கத்துக்குத் தீங்கிழைத்துக் கொண்டும் தங்களை இளம்பஞ்ச பாண்டவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டும் ஆக்ஷிபுரியலாயினர். இது சமயத்துக்குச் சிறிது முன்னம் முதுகுடிநாடு என்ற இளசை நாட்டிலுள்ள மறவர்களின் கலகங்களை அடக்குவதற்கென்று அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்த இப்போதைய எட்டயபுரத்தரசரான கருணைக் கடலின் முன்னோர்களிலொருவர் அப்பிரதேசங்களில் கலகங்களை அடக்கி, சமாதான

வழியிலிருக்கும்படி செய்துவிட்டனர் என்ற சங்கதியைத் தெரிந்து கொண்ட நாயக்க அரசர் தன் மந்திரியான அரிய நாயக முதலியாரை இப்போதைய எட்டய புரத்தரசரின் முன்ஞேரான முதுகுடி நாட்டரசரைச் சகாயமாகக் கொண்டு கயத்தாறு முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று இளம்பஞ்ச பாண்டவர்களின் கொட்டத்தையடக்கும்படி ஆக்ஞாபிக்க அவ்விருவரும் அவ்வாறே ஆங்குச் சென்று பஞ்ச பாண்டவருள் சிரேஷ்டத்துவம் வஹித்த "ஜெகவீரராம பாண்டியனையும்"; அன்ஞர் சகோதரரும் சேனைக்குத் தலைமை வஹித்துள்ளவருமான தளவாய்ப் பாண்டியனையும் எவ்வளவோ கேட்டுக்கொண்டும் அவர்கள் அதற்கிசையாததால் உடனே கடும்போரைத் தொடர்ந்து விட்டனர். அப்போரில் இளம் பஞ்சபாண்டவர்கள் பஞ்சாகப்பறந்தோடிஞர்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்ற மதுரை அரயரான கர்த்தாக்கள் எட்டயபுரத்தார்மீது சந்தோஷங் கொண்டு இளம்பஞ்சபாண்டவர்களின் சிரேஷ்டரின் பட்டப் பெயரான "ஜெகவீரராமன்" என்ற பட்டத்தையும் எட்டயபுரத்தாருக்குக் கொடுத்து முதுகுடி நாடான இளசை நாட்டின் தலைநகராக இப்போதுள்ள எட்டயபுரத்தையே ஆக்கிக்கொள்ளவுங் கட்டளையிட்டனர். அதன்படி 1567 கி. பி. ஜனவரி மாதத்திற்குச் சரியான தை மாதம் ஓர்நல்ல முகூர்த்த தினத்தில் எட்டயபுரம் முதுகுடி நாட்டிற்கு இராஜதானி நகரமாயிற்று. இந்நிகழ்ச்சிகளின் சிறிது காலத்துக்குப் பின்ஞல் கர்த்தாக்களுக்கு இளம் பஞ்ச பாண்டவர்களின் பின் சந்ததியாரின்மேல் ஏதோ

கருணை யுதிக்கவும், அவர்களுக்கு மேலே சொல்லிய நாட்டுப் பக்கங்களை அடுத்துச் சில பூமிகளை ஜாரி செய்து அவர்களையும் அவர்களது நேர் வாரிசுகளான பிந்திய சந்ததியினர்களையும் அபிமானித்து வந்தனர். அப்படி அபிமானிக்கப்பட்டு வந்துள்ள அக்குடும்பம் சந்ததியற்ற காரணத்தானோ கர்த்தாக்களின் அபிமானங் குறைந்த காரணத்தானோ அந்நாட்டின் சுவாதீனத்தை யிழக்க, ஆங்கு அப்போது ஸ்தலங் காவலாக இருந்த தோக்கிலவார் கம்பளத்தார் வகுப்பினரான கட்டபொம்மு நாயக்கர்—ஊமத்துரையின் முன்னோர்களிலொருவர்—மதுரையை அது சமயம் அரசாண்ட விஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கரின் ஆக்ஷித் திறனின்மையைக் கண்டு அந்நாட்டிற்கு அவரே தன்னை அரசராக்கிக் கொண்டு இளம் பஞ்சபாண்டவர்களினதும் அவர்களினது சிரேஷ்டரின் பெயருமான ஜெகவீரராம பாண்டியன் என்ற பெயரையும் அவர் கைப் பற்றிக்கொண்ட நாடு (இளம்) பஞ்சபாண்டவர்களின் நாடானதால் அதற்குப் பாஞ்சாலங் குறிச்சி யென்ற பெயரையுங் கொடுத்து அவரது இராஜதானிநகரத்துக்கு ஜெகவீரபாண்டியபுரமென்று மழைப்பித்தனர். பாஞ்சாலங் குறிச்சியின் முதற் பாளையக்காரரின் காலம் 1709 கி. பி. என்றும் அவ்வரசாக்ஷி 92 வருஷ காலங்களே ஜீவித்திருந்த தென்றும் தெரியவருகின்றது. விஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கரின் அரசாக்ஷியின் காலந்தொடங்கி மதுரையில் நாயக்கர் அரசுபடத் தொடங்கிய தென்க. பாஞ்சாலங் குறிச்சிப் பாளையக்காரர்களின் வம்சவழி ஜாப்தா.

குறிப்பு:— நான்காவது அயிட்டத்திற் காட்டியுள்ள ஜெகவீர கட்டபொம்மு நாயக்கருக்கு மூன்று ஆண்களும் இரண்டு பெண்களும், ஐந்தாவது அயிட்டத்திலுள்ள சின்ன பொம்மு நாயக்கர் அவரது

தமையனுருக்கு மந்திரியாக இருந்து காரியங்களை ஒழுங்கு பட நடாத்திக் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். ஒன்பதாவது அயிட்டத்திற் கண்டுள்ளவர் பட்டம் அடைந்து சீமையைக் கொள்ளவும் ஐந்தாம் நம்பர் சின்ன பொம்மு நாயக்கரிடம் வெறுப்படைந்து அவரை நீக்கிவிட்டார். அவருக்கு அப்போது வயது 42. இந்த சின்னபொம்மு நாயக்கர் நைட்டிக பிரமசாரி யாகவும் சிவபக்தராகவும் புலால்மறுத்தவராயும், மகாகல்விமானுயு மிருந்தனர். எட்டாவது நம்பரிற்கண்ட சுப்பிரமணிய நாயக் கருக்கு ஆண்கள் நான்கும் பெண் ஒன்றும் அவர்களுள் பெண் குழந்தை 1797-ம் வருஷம் மின்னல் ஒளிதாக்க இறந்து விட்டது. எட்டாம் நம்பர் சுப்பிரமணிய நாயக்கரின் மூத்த குமாரரே ஐந்தாம் நம்பர் சின்னபொம்மு நாயக்கரின் ஸ்தா னத்தை அடைந்து இராஜ்ய விஷயங்களை மேல்ப் பார்த்துவந் தனர். இவர் சின்னபொம்மு நாயக்கரைப் போன்ற பெருங்குண மில்லாதவராயும் மூர்க்க சுபாவம் வாய்க்கப் பெற்ற கொடியவ ராயுமிருந்தார். சுப்பிரமணிய நாயக்கரின் குமாரியைக் கயத் தாற்றில் பான்னர்மான் துரையால் 16-10-1799ல் தூக்கி விட்டுக் கொல்லப்பட்ட ஒன்பதாவது நம்பர் பாளையக்காரர் மணந் திருந்தனர். இவருக்கு சந்ததியில்லை. பன்னிரண்டாம் நம் பரிற் கண்ட ஈஸ்வர வடிவம்மாளை சுப்பிரமணிய நாயக்கரின் இரண்டாவது குமாரருக்கு விவாகமாகியிருந்தது. பதின்மூன்று வது நம்பர் துரைக்கண்ணம்மாளை சுப்பிரமணிய நாயக்கரின் மைத்துனருக்குக் கட்டப்பட்டிருந்ததென்பதும் இந்தக் கொடி வழி ஜாபிதாவுமாகிய வைகளில் பெரும்பான்மை 9-6-1798ல் கலெக்டர் டப்ளியு வி. ஜாக்சன் துரையால் தயாரிக்கப்பட்டதில் குறித்துள்ளதாகும்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவை இரண்டு சயபாகங் களாகக் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் பிரிக்கின், நெய்க் கட்டஞ் செவலென்றது மேல் பாகத்தி லுள்ளவோர் சிறிய பாளையப்பட்டாக இருந்தாலும் அக்காலத்தில் அதன்

நெய்க்கட்டஞ் செவல்

தலைவரான பூலித்தேவர் மகா பராக்கிரம சாலியாயும் அஞ்சாத நெஞ்சம் படைக்கப்பட்டவராயுமிருந்தனர். சைனியம் நெய்க்கட்டஞ் செவலையடையவும் கும்பினியார்களின் உத்தரவுகளைச் சிறிதுகூட லக்ஷியப் படுத்தாமல் நிராகரித்து விட்டதை யறிந்து எப்படியாவது இருபதினாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறதானால் சைனியத்துடன் போய் விடுவதாகக் கும்பினியார் சொல்ல, அதற்குப் பூலித்தேவர் தன்னுடைய பாளையப்பட்டில் பூராவும் வசூலித்துப் பார்த்தாலும் அத்தொகை கிடைக்காதென்றும் பணத்தின் அருமை அவருக்குத் தெரிந்திருப்பதுபோல் மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால் இப்படி கும்பினியார் தன்னைக் கேட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்றும், தன்னால் ஒரு ரூபாய்கூட கொடுக்க சக்தியற்றிருப்பதாயும் சொல்லிவிட்டார். சைனியத்துக்கு நேரிட்ட ஆகாரக் குறைவினாலும் சம்பள பாக்கிகள் கொடுபடாமலிருந்ததினாலும் சைனியங்கள் கலகத்துக்கு ஆரம்பித்து விட்டன. இது பூலித்தேவருக்கு "பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது" போலாயது. மாவஸ்கானும் கர்னல் ஹிரான்துரையும் வசூலித்த மொத்தத்தொகை சொற்பமாக இருந்ததால் பட்டாளத்துக்குள்ள செலவு அழிவுகளுக்குக் கூடப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை என்றதாக அவர்களிருவரும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு தோற்றுவித்த வெளிச்சூழ்ச்சியில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் வரும்படி குறைவுள்ளதென்று தங்களது நலத்தைக் கருதி நவாபுக்குத் தெரிவித்தனர்.

திருநெல்வேலியின் வருமானம் செலவுக்குப் போதுமானதல்லாததால் மாவஸ்கான் விரும்பும் வண்ணமே அவருக்கு வருஷம் ஒன்றுக்குள் பதினைந்து லக்ஷ ரூபாய்க்குக் குத்தகைக்கு விட்டுவிடலாமென்ற உத்தரவைப் பிறப்பிவிப்பதற்குக் கர்னல் ஹிரான் துரைக்கு வேண்டிய பொருளைக் கைக் கூலியாகக் கொடுத்து, தனது கோரிக்கையை ஆமோதிக்கச் செய்த ஏற்பாடுகளும் மாவஸ்கானுக்கு கர்னல் ஹிரான் துரையால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவை வருஷம் ஒன்றுக்குப் பதினைந்து லக்ஷ ரூபாய்க்குக் கட்டுக் குத்தகைக்கு விட்டு ஜாரி பண்ணிய உத்தரவு பிறந்திருக்கிறதென்பதும் கர்நாடக (தேசத்து) நவாபுக்குத் தெரிந்து விட்டது.

மாவஸ்கானின் சூழ்ச்சிகள்

கும்பினியாரின் உத்தரவையும் நவாபுவின் காரியங்களையும் சீர்குலையச் செய்ததைக் கண்டு தெரிந்து கொண்ட கும்பினியார், உடனே மாவஸ்கானையும் புறப்பட்டு வரச்சொல்லி உத்தரவு கொடுத்தனுப்ப, அவர்கள் அதன்பிரகாரம் ஆங்குச் செல்லவும், சென்னபட்டணத்துக்கு வரவழைக்கப்பட்ட கர்னல் ஹிரான் துரைமேல் குற்றஞ்சாட்டி இராணுவச் சட்டப்படி அவரை விசாரணைக்குள்ளாக்கி அவ்விசாரணையில் சிறிது காலத்துக்கப்பால் அவர் குற்றவாளிதான் என்று நிரூபிக்கப்பட்டு வேலையினின்றுந் தள்ளப்பட்டார்.

கர்னல் ஹிரான் துரைமீது குற்றம் ஏற்படல்

ஆலம்கான் மூன்று பட்டாணி உத்தியோகஸ்தர்களை நியமுகம் செய்தல்

முன்னம் சண்டா சாஹிபின் கக்ஷிக்காகப் பரிந்து மதுரையைப் பிடித்துக்கொண்ட ஆலம்கான் என்றவர் முகமது ஆலிக்கு விரோதமாகவும் மதுரை, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் சண்டா சாஹிபுக்குப் பிரதிநிதிகளாக ஆளவும் மூன்று பட்டாணி உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து விட்டார். அவர்களாவன :—முகமது பர்கி (Mohamad Barki) (2) முகமது மெய்நாக் (Mohamad Mainack) இவரைத் தமிழர் மூட்மையா (Moodmiah) என்பார்கள், (3) நபிகான் கட்டாக் (Nabi Khan Cuttack) ஆகிய இந்த மூவரும் முகமது யுஸூப்கான், மாவஸ்கான், கர்னல் ஹிரான் முதலியவர்களின் சைனியங்களுடன் திருநெல்வேலிக்குவர, அங்கு அவர்களுடைய ஆரவாரங்களைக்கண்டு பயந்து முகமது ஆலியைத் தங்களுடைய நவாபாக அங்கீகாரம் செய்துகொண்டு சத்தியமும் செய்து கொடுத்தனர். ஆயினும் தங்களுடைய இஷ்டப்படிக்கு உத்தியோக வலுவைக்கொண்டு யுத்த நஷ்ட ஈடுகளை வாங்கவும், கப்பங்களை வஜா செய்யவும், ரொக்கமாக விலை கொடுத்தவர்களுக்கு மாகாணங்களையுங் கோட்டைகளையும் விற்கவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இவ்விதம் இவர்கள் பணப் பயித்தியத்திலீடுபட்டுச் செய்த நடவடிக்கைகள் பாளையக்காரர்களுக்கு நல்ல தருணமாக இருக்க அவர்களும் இது சமயம் "காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ள வேண்டும்" என்று தங்களை முன்னிலும் பலப்

படுத்திக் கொள்ள நினைத்து அவ்வாறே செய்து கொண்டனர்கள். இவ்விதமாக பட்டாணியர் மூவர் செய்தவை வெறுப்புக்கு இடமாகிவிட்ட தென்பதை அறிந்த அவர்களில் முகமது பர்கி மதுரையிலிருந்து நத்தம் சீமைக்குச் சென்று ஒளிந்துகொண்டார். முகமது மெய்நாக் என்ற மூட்டையாவும் நபிகான் கட்டாக்கும் திருநெல்வேலியிலிருந்து நெய்க்கட்டஞ் செவலுக்குப் போய் அதன் பாளையக்காரரான பூலித்தேவரிடம் சென்று மறைந்து கொண்டனர். கும்பினிச் சைனியம் திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் திரும்பிப் போகும் வரை சில நாட்களாக ஒளிந்து திரிந்தால் மாவஸ்கானுக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்துப் பின்பு அவரைக் கொண்டு இராஜகோபத்திற்குப் பாத்திரர்களாகாமல் விலகிக்கொள்ளலா மென்று நினைத்தனர். இதுவுந் தவிர இந்த மூன்று பட்டாணி உத்தியோகஸ்தர்களும் முன்னம் நடத்தி வந்த அக்கிரமச் செய்கைகளில் கிடைத்த லாபங்களில் ஆங்காங்கு கொள்ளையிட்ட பக்கங்களை யடுத்துள்ள பாளையக்காரர்களுக்கும் சமபாகங் கொடுத்து அவர்கள் நட்பையும் அடைந்திருந்தனர்.

களக்காட்டுச் சீமையைத் திருவாங்கூருக்கு விற்றுவிடல்

மூட்டையா என்றவர் களக்காட்டுச் சீமையையடுத்துள்ள இடங்களை கன்னியா குமரிவரையிலுமுள்ள முப்பதுமைல்விஸ்தீரணமுள்ள நாட்டை, திருவாங்கூர் மகாராஜாவிற்கு விற்றுவிட்டார். அதே சமயத்தில் திருவாங்கூர் மகாராஜா பிளிமிஷ் (Flemish) ஜாதியாரான டிலானாய் (De Lanoy) என்பவரின் கீழ் இராணுவ முறையில் பழக்கப்பட்ட பதினாயிரம் சைனியங்களை

யும் இருபதினாயிரம் சாதாரண ஆட்களையும் யுத்த காலத்திற்கென்றே தயாரித்து வைத்திருந்தார்.

அது போலவே எட்டயபுரத்தில் ஆறாயிரம் சைனியங்களுடன் ஐந்நூறு குதிரைப் படையும் பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் நாலாயிரம் சைனியங்களும் இருநூறு குதிரைப் படையுமிருந்தன வென்பது மட்டுந் தெரியவருகிறதேயன்றி நமது ஜில்லாவில் மற்றப் பாளையக்காரர்களிடம் அப்போதிருந்த சைனியங்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவென்று ஒவ்வொருவருக்குந் தனித்தனியாகத் தெரியாவிட்டாலும் நெய்க்கட்டஞ் செவல், சொக்கம்பட்டி என்ற வடகரை, சிவகிரி முதலிய பாளையப்பட்டுகளிலும் சைனியங்களிருந்தன வென்பதுந் தெரியவருகிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மட்டுமுள்ள பாளையக்காரர்களுக்கு நாம் பிரஸ்தாபிக்குங் காலத்தில் முப்பத்தையாயிரம் சைனியங்களிருந் திருப்பதாக கீர்த்தி பெற்ற சரித்திர ஆசிரியர் ஆரம் துரை (Orme) கூறியிருப்பதுங் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

பாளையப்பட்டுகளிலிருந்த சைனியம்

திருவாங்கூர் மகாராஜாவுக்கு விற்கப்பட்ட களக்காட்டை பந்தோபஸ்தில் காத்து வருவதற்கு மகாராஜாவின் சைனியத்தில் 2000 அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. கர்னல்ஹிரான் துரை திருநெல்வேலிக்கு வந்துவிட்டாரென்ற செய்தியைக் கேட்டு ஆராம் பொழிக்கு ஆறு மைல் தூரத்தில் கிழக்கிலிருக்கும் நட்டுக் கோட்டை என்ற நல கோட்டைச் சண்டையில்

ஆராம் பொழிக் கணவாய்ச் சண்டை

மேலே சொல்லிய துரையின் சைனியம் அங்கு காட்டிய வீரத்தையும் அட்டகாசத்தையும் பார்த்து, திருவாங்கூர் சைனியங்கள் பயப்பட்டுப் போய்விட்டன. ஜெனரல் லாரன்ஸ் துரையின் கீழ்ப் பழக்கப்பட்டு, திருச்சிஞப்பள்ளி ஜில்லாவின் மைதானங்களில் நிகழ்ந்த போர்களில் கீர்த்தி பெற்றவை எந்த இங்கிலீஷ் சைனியங்களோ அதே சைனியங்களே இந்தச் சண்டையில் காட்டிய கொடுஞ் செயல்கள் வெட்கத்திற்கிடனுகின்றன. உடனே அந்நாட்டைக் கைப்பற்றித் திருநெல்வேலியுடன் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். கர்னல்ஹிரான் திருச்சிஞப்பள்ளிக்குப்போக சன்னத்தமாக இருக்கிருர் என்றதைக் கேள்வியுற்ற மூட்டையா, திருவாங்கூர் மகாராஜாவிடம் போய் சைனியங்களால் எதிரிகையில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட களக்காட்டு நாட்டைத் திரும்பக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று தூண்ட, பூலித்தேவரும் தன் கைவசமுள்ள ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு உதவிக்கு வருவதாகச் சொல்லியிருப்பதால் திருவாங்கூர் மகாராஜாவின் சைனியத்துடன் சேர்ந்து வேண்டியவைகளைச் செய்து வைப்பதற்கு ஒரு பெருங் கூட்டங் கூட்டி ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாயினர். நத்தம் சீமையில் ஒளிந்திருந்த முகமது பர்கியும் இந்தக் கூட்டத்தில் சேர்ந்து திருவாங்கூர் போகும் செய்தி நாடெங்கும் பரவி விடவும், மாவஸ்கான் வசத்தில் கர்னல் ஹிரான் ஒப்படைத்து விட்டுப் போன கும்பினிச் சிப்பாய்கள் 1000 பேர்களுடனும், நவாபு அனுப்பிவைத்த 600 பேர்களுடனும் முன்னுள்ள குதிரைப் படையுடன் புதிதாய்ச் சேர்க்கப்

பட்ட குதிரைப் படையும் சேர்ந்து 2500, காலாட் படை 4000 ஆகிய இவைகளில் மதுரையின் பாதுகாப்புக்கு வைத்துக் கொண்ட சைனியங்களும் இத்தொகையில் அடங்கியவையாகும்.

இப்படிக்குச் சைனியங்களையும் மற்றயுத்த தளவாடங்களையும் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கையில் மூட்மையாவின் தலைமையின்கீழ் திருவாங்கூர் மகாராஜாவால் 2000 சைனியம் அனுப்பிவைக்கப்பட, அது களைக்காட்டை அடையவும், பூலித்தேவரும் முன் செய்து வைத்திருந்த ஏற்பாட்டின்படி மூட்மையாவின் தலைமையின்கீழ் வந்துள்ள 2000 நாயர் சைனியத்துடன் சேர்ந்துகொண்டார். அதற்குச் சமீபமாகவே மாவஸ்கானும் தன்னுடைய சைனியங்களுடன் தங்கியிருந்தார். யுத்தத்தை இருகக்ஷிக்காரர்களும் ஆரம்பித்துவிட்டனர். மாவஸ்கானும் அவரது சைனியமும் துரத்தி யடிக்கப்படவும், மாவஸ்கானின் சைனியத்தைச் சேர்ந்த முன்னூறு பேர் உயிர் தப்பியோடும் சமயத்தில், தங்களிடமிருந்த தளவாடங்களும் ஆயுதங்களும் சிரமமாக இருந்ததை அறிந்து அவைகளை யுத்தகளத்தில் போட்டுவிட்டோட ஆரம்பிக்க, அவைகளை எல்லாம் பூலித்தேவரின் சைனியங்கள் எடுத்துத் தங்களது சொந்த உபயோகத்துக்கு வைத்துக் கொண்டன. இதன் மத்தியில் திருவாங்கூர் மகாராஜாவின் சைனியம் உள்நாட்டில் ஏதோ அவசர காரியத்தின் பொருட்டுப் போகவேண்டுமென உத்தரவாகியிருப்பதாகச் சொல்லி திருவனந்தபுரம்

மாவஸ்கானின் தோல்வி

போய்விட்டது. உண்மையில் மாவஸ்கான் இரண்டாம் முறையாகக் கொண்டு வருவதாகச் சொல்லிக் கொள்ளப்பட்ட குதிரைப் படையின் பெருக்கமும் காலாட் படையின் பெருக்கமும் பயத்தை யுண்டாக்கியிருக்கலா மென்று சிலர் அபிப்பிராயங் கொண்டனர். இவ்வித அபிப்பிராயங் கொண்டதின் ஆதாரம் எது பற்றி யெனத் தெரியவில்லை.

பூலித்தேவரின் வெற்றியும் மாவஸ்கானின் நஷ்டமும்

மூட்மையா திருவாங்கூருக்குச் சென்றனர். பூலித் தேவர் தன்னுடைய பாளையப்பட்டான நெய்க்கட்டஞ் செவலுக்குத் திரும்பிவிட்டனர். பூலித் தேவர் திருநெல்வேலி முதலிய இடங் களில் ஏதேனும் அகிர்த்யங்களைச் செய்யாம லிருப்பதைக் கவனித்து ஒழுங்குபடுத்த மாவஸ்கான் வந்து விட் டார். ஆனல் பூலித்தேவரும் அந்த நிலமையில் எது வும் செய்துகொள்ள அசக்தராக இருந்தார். சிறிது காலம் திருநெல்வேலி ஒழுங்குக்குள்ளிருக்கலாமென்று நம்பி இருந்ததும் வீணாகியது. மாவஸ்கான் மறுபடி யும் களக்காட்டைத் தாக்கினர். மூட்மையா பெரும் சைனியத்துடன் திருவாங்கூரிலிருந்து வந்து களக் காட்டைச் சுவாதீனமாக்கித் திருவாங்கூருடன் சேர் த்து விட்டு மாவஸ்கானுக்கும் பெருத்த நஷ்டத்தை யுண்டுபண்ணி இருநூறு குதிரைகளையும் ஐந்நூறு சிப்பாய்களையும் பிடித்துக்கொண்டு திருவாங்கூருக்குப் போய்விட்டார்.

அந்தச் சமயம் அந்தப் பிராந்தியங்களில் அறுப்புக் காலமாக இருந்ததால் அங்கு வசூலான பணத்தையும் திருநெல்வேலிக்குச் சேரவொட்டாமல் தடுத்துத் திரு

வாங்கூருக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். இரண்டு கும்பினிப்படையும் தளகர்த்தர்களும் கொல்லப் பட்டார்கள். மாவஸ்கானுடைய சைனியங்களுக்குச் சம்பளப் பாக்கியும் கொடுபடவில்லை. நாணயமோ கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது. பூமிகளை விலை சாட்டினலன்றி நாணயங்கள் கிடைக்க மாட்டாவென்பதையும் மாவஸ்கான் அறிந்துகொண்டார். இந்த நிலமையில் காரியங்கள் நாள்தோறும் விபரீதமாகிக் கொண்டு வருவதையும் மாவஸ்கான் தெரிந்தும் அவரது மனதில் வேறு எண்ணம் உதயமாகிக் கொண்டிருந்ததால், நியாய நிலைமையை அவருடைய ஆசையென்ற திரை மறைத்துவிடக் கடைசியாக, அவருடைய நிலமையே மோசத்துக்குள் வந்துவிட்டது. கும்பினியார்களுக்கும் மாவஸ்கானின் முறைபிடிக்கவில்லை, என்றாலும், நவாபுவின் தாக்ஷிணியங்களுக்குள் ளடங்கியவர்களாகி மாவஸ்கானின் சீர்கேடான காரியங்களை வளர்த்துவிட்டார்கள்.

பணக்கஷ்டம்

நாம் பிரஸ்தாபிக்கும் சமயத்தில் நெய்க்கட்டஞ்செவல் பாளையப்பட்டுக்கு அதிபரான பூலித்தேவர், அஞ்சாத நெஞ்சம் படைத்தவர். இராணுவ முறையில் கை தேர்ந்தவர்களும் மெச்சும்படியான யுத்தப்பயிர்ச்சியின் நுண்ணறிவையும், சைனியங்களின் நிதானங்களைக் குறிப்பினுல் அளவிடும் சக்தியையும், சைனியங்களுக்கு உத்சாகத்தை யூட்டும் வாக்கு வல்லமையையும், ஒரே நாளில் 40—50 மைல்கள் தூரம் யுத்த தளவாடங்கள் சகிதம் களைப்பில்லாமல் நடக்கும் ஆற்றல் படைக்கப்பட் டிருந்ததையும் அவர் அடைத்

பூலித்தேவரின் குணதிசயங்கள்

திருந்ததுடன், பார்வைக்கு உயர்ந்து நிதானமான ஆகிருதியுடன் கண்களும், நெஞ்சும், புயங்களும் பரந்து விசாலமாகவும், ஆஜானுபாகுவான கைகளையும், சிறுத்து நீண்ட விரல்களையு முடையவராயு மிருந்தார் என்பது கர்ண பரம்பரை. க்ஷாமுத்திரிகா லக்ஷணப்படிக்கு இவைகள் அவருக்குப் பொருத்தமுடையனவாம்.

பாளையக்காரர்களின் யுத்த ஆலோசனை சபை

பூலித் தேவருக்குக் களக்காட்டில் கிடைத்த வெற்றி, அவரது வீரத்தை முன்னிலும் அதிகமாகத் தூண்டிற்று. திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் மேற்குத் திசையில் அக்காலத்தில் பூமி விஸ்தீரணத்திலும் பணச் செல்வாக்கிலும் சிறந்து விளங்கியது சிவகிரியாம். ஆனல் சாமர்த்தியத்திலும், இராஜதந்திர விஷயத்திலும், காரியங்களைச் சமயோசிதமாக இராஜதந்திர நிபுணத்துவத்துடன் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல், அக்காலத்தில் மேல் படாகையில் பூலித் தேவர் ஒருவருக்கே சிறந்திருந்ததால், அவரது அக்கிராசனத்தின்கீழ் ஒரு யுத்த ஆலோசனை சபை நிகழ்ந்தது. அதுபோலவே, திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் கீழ்பாகத்தில் எட்டயபுரம் பாளையப்பட்டு பெரியதாக இக்காலத்திலிருப்பது போலவே அக்காலத்திலுமிருந்திருப்பினும் பூலித்தேவரைப் போலவே அக்காலத்தில் பாஞ்சாலங்குறிச்சியை ஆண்டபாளையக்காரரான கட்டபொம்மு நாயக்கரும் கீழ்படாகையில் விளங்கியதால், அவரைத் தலைமை வகிக்கும்படி பூலித் தேவர் கேட்டுக்கொள்ள, அதற்குக் கட்டபொம்மு நாயக்கர் பூலித்தேவர் சொல்லுகிறபடிக்கு அவர்

நடந்துகொள்வதில் ஆக்ஷேபணையில்லை யென்றும் அதுவே அவருடைய உட்கருத்தாகுமென்றும், ஆனால் அவ் விஷயமாக எட்டயபுரத்தாரைக் கேட்டதற்கு "நாம் இருவரும் இச்சமயம் அப்படிச் செய்வதானல் நம்மால் கிஸ்துப் பாக்கிக்காக கர்னல் ஹிரான் வசம் ஈடாகக் கொடுக்கப்பட்ட நபர்ஜாமீன்கள் திருச்சிறாப்பள்ளியி லிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மோசம் வந்துவிடும். நம்முடைய வாக்கையும் பின்பு அவர்கள் நம்புவதற் கிடமில்லாமற் போகும்" என்று எடுத்துச் சொல்ல, பாஞ்சாலங்குறிச்சியும் அது சரியென்று ஒப்புக்கொண்டு பூலித்தேவர் கேட்டுக்கொண்டதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. இதுபோலவே மதுரைச் சீமையின் மேற் றிசையிலுள்ள பாளையக்காரர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பும்படி நத்தம் சீமையில் ஒளித்திருந்த மையாண என்ற பர்கி பூலித்தேவரைத் தூண்ட, அவர் அதன்படி செய்ய, மதுரையிலுள்ள மேல்த் திசைப் பாளையக்காரர்கள் நத்தம் பாளையக்காரரின் சொற் படிக்கு இசைந்துகொண்ட சங்கதியும் பூலித்தேவருக்கு எட்டிவிட்டது. அவர்களுடைய வேலை அங்கு மதுரையை முதலில் கைப்பற்றுவதென்று தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள். இத்தகைய பெரும் இராஜாங்க விஷயத்தை எவ்வளவோ பரம இரகஸியமாக அவர்கள் வைத்திருந்தும் சென்னபட்டணத்திலுள்ள கும்பினித் துரைமார்களுக்குத் திருச்சிறாப்பள்ளியிலிருந்து கியாப்டன் கலியாட்டுத் துரைமூலம் தெரிந்துவிட்டது. கர்நாடக நவாபான முகமது ஆலிக்கும் மதுரையிலிருந்தே செய்தி நேராக எட்டிவிட்டது.

இச் செய்தி உண்மையில் நிகழ்வதானால் கும்பினிக்கும் முகமது ஆலி நவாபுக்கும் திகிலைக் கொடுக்கக் கூடியதே. மதுரையே திருச்சி திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களுக்கும் மத்தியிலிருந்து அவை மூன்றையும் இணைக்கும் சங்கிலியின் மத்திய வளையத்தைப்போன்றதாகின்றது. அப்படிக்குள்ள மத்திய வளையமான மதுரை எதிரி கையிற் பிடிபடுமாயின் அந்த மத்தியிலிருக்கும் வளையமானது தனக்கு இரு பக்கங்களிலுமுள்ள சங்கிலித் தொடர்ச்சியினின்றும் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு தனிவளையங்களாகிவிடுவதைப் போல, திருச்சினாப்பள்ளி, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய இவைகள், மதுரை பிடிபடுமாயின் தனித்தனியாக ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாமற் போய்விடும். நவாபுவின் ஆக்ஷியும் நிலைகுலைந்து விடுமென்பது திண்ணமென்பதை யறிந்த சென்னபட்டணத்திலுள்ள கும்பினித் துரைமார்கள், மாவஸ்கானின் சீர்கெட்ட ஆக்ஷியை இன்னும் பொறுத்துக் கொண்டு சும்மா இருப்பதானால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பாளையக்காரர்களின் சூழ்ச்சி முதிர்ந்து ஆபத்தை விளைக்குமென்ற திகில் அடைந்தவர்களாகி முன் எச்சரிக்கையுடன் இருந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமெனத் தெரிந்து, மாவஸ்கானின் ஸ்தானத்தில் தாங்களே ஆக்ஷியைக் கொள்வதாகத் தீர்மானித்துவிட்டார்கள்.

மாவஸ்கானின் சீர்கேடான ஆக்ஷி

இப்படி இருக்கையில் திருநெல்வேலியிலிருக்கும் இப்போதைய தளவாய் முதலியாரின் இனத்தவருள்

ஒருவரான தீத்தாரப்ப முதலியார் என்பார் மதுரைக்குச்சென்று திருநெல்வேலி ஜில்லாவைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளச் சித்தமாக இருப்பதாக அதிகாரிகளிடந் தெரிவித்தார். தேசத்திய வருமானக் கணக்கு முதலிய விவரங்களைச் சோதித்துக் குத்தகையை நிதானிக்க வேண்டியதென்பது ஒழுங்காவதால் அதை யுடனே செய்து முடிக்கச் சாத்யப்படவில்லை.

முதலியார் குத்தகையை விரும்பிக் கேட்டல்

பூலித்தேவர், மூட்டையா, நபிகான் கட்டாக் ஆகிய மூவரும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைத் தாக்கினார்கள். அப்போது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரும் அதைச் சார்ந்துள்ள கோட்டைகளும் முன்னம் 1751-ல் லெப்டினென்டு இன்னிஸ் துரையுடன் கூட வந்துள்ளவரும் நவாபுவின் சகோதரருமான அப்துர்ரஹிமின் பாதுகாப்பிலும் நவாபுவின் பந்துக்களிலொருவருமான அப்துல்மாலியின் பாதுகாப்பிலுமிருந்தன. யுத்த காலங்களில் வழக்கமாகக் கூடுகிற கூட்டங்களை நீக்கி 2000 சிப்பாய்களும் மாவஸ்கானின் கைவசமிருந்த தேர்ச்சிபெற்ற குதிரைப்பட்டாளங்கள் என்றதில் 500யும் வைத்துக்கொண்டு சண்டையிற் பயிற்சி காணாதவர்கள் என்று இகழ்ச்சியாக எதிரிகளை நினைத்துக்கொண்டு போரைத்தொடங்கவும், எதிரிகள் கொஞ்சங்கூட அஞ்சாது போருக்கு மத்தியில் சென்று சின்னபின்னமாகச் சைனியங்களை உடைத்துத் தள்ள, மதுரையிலும் திருநெல்வேலியிலுமிருந்து தங்களுக்கு

ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர் சண்டையில் பூலித்தேவர் வெற்றி கொள்ளல்

உதவியாக வரும் சைனியத்தைக் கொண்டு எதிரிகளை விரட்டிவிடலா மென்று எண்ணியிருந்ததும் வீணாகியது. குதிரைப்படைவீரர்கள் வீணுகத் தங்களுடைய குதிரைகளை இறக்கக்கொடுக்கச் சம்மதிக்கவில்லை. தங்களைப்போல்,குதிரைகளையும் பணக்கஷ்டத்தால் இரையின்றி வைத்திருக்கச் சம்மதியாமல் படைவீரர்கள் எல்லாம் சம்பளப் பாக்கிக்காகக் கூக்குரலிட்டார்கள். அவர்களிற் சிலர் பூலித்தேவர் பக்கம் போய்ச் சேர்ந்துகொண்டார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரும் அதைச் சார்ந்த கோட்டைகளும் பூலித்தேவர் கையிற் பிடிபட்டுவிட்டன. அப்துர்ரஹிமும் அப்துல்மாலியும் தங்கள் தங்கள் உயிரைத் தப்பித்துக் கொண்டது தெய்வப்பிரயத்தனமாயது. பூலித்தேவரின் வெற்றியைக் கேட்ட மதுரைப் பாளையக்காரர்கள் தாங்கள் முன் கொடுத்திருந்த வாக்குப் பிரகாரம் பூலித்தேவருடைய கக்ஷியில் சேர்ந்துகொள்வதற்குத் தயாராக இருப்பதாகத் தகவல் கொடுத்து அதே கக்ஷியில் சேர்ந்துங் கொண்டார்கள். இப்படிச் சேர்ந்துள்ள கூட்டுறவுப் பாளையக்காரர்களின் சைனியத்தின் மொத்த எண்ணிக்கை 25,000; குதிரைப்படையின் எண்ணிக்கை 1000. இவ்வளவு சைனியங்களையும் ஏககாலத்திற் பார்த்த பாளையக்காரர்கள் உத்சாகமடைந்து மதுரையை முன்னம் யோஜித்து வைத்திருந்த வண்ணம் பிடிப்பதைக்காட்டிலும் மாவஸ்கான் இருக்கும் திருநெல்வேலிக்கு நேராகப் போய், போர் புரிவதே ஆண்மை எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள்.

திருநெல்வேலிச் சண்டையில் மாவஸ்கான் அடைந்த வெற்றியும் மூட்டையா கொலையுண்டதும்

இதன் மத்தியில் மாவஸ்கான் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பாளையக்காரருக்கும், எட்டயபுரத்தாருக்கும் சில பூமிகளை விட்டுக் கொடுப்பதாகவும் வேறு வகைகளில் அவர்கள் இருவருக்கும் சாஸ்வதமான பிரயோஜனங்களைச் செய்து வைப்பதாயும் பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்கு அஞ்சல் விடுத்தார். குதிரைப் படைகளையும் காலாட் படைகளையுஞ் சேகரித்ததில் கும்பினியாரைச் சேர்ந்த புதியவர்களும், ஜாமூல் சாஹிபின் தலைமையின் கீழுள்ள ஆயிரம் சிப்பாய்களும், புதிதாகச் சேராத குதிரைப் படைகள் ஆயிரத்து ஐந்நூறுமடங்கியுள்ளன. திருநெல்வேலிக்கு 7 மைல் தூரத்தில் யுத்தகளத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். இந்தச் சண்டை பிடிவாதத்திலும் முரட்டுத்தனத்திலும் முன்னுள்ள சண்டைகளைக் காட்டிலும் வலுவுடையதாகவே இருந்தது. கடைசியாக மூட்டையாவைத் தோற்கடித்து அவரையும் அவரது குதிரையையும் துண்டந் துண்டங்களாக வெட்டி எறிந்து விட்டனர். அவரையும் அவருடைய குதிரையையும் வெட்டுண்டு சாகப்பார்த்த எதிரிகளின் சைனியங்கள் ஓட்டம் பிடித்தனர். இரண்டாயிரம் பேர் எதிரியின் பக்கத்தில் மரணமானார்கள். முன்னூறு குதிரைகளையும் யுத்தகளத்திலிருந்த பீரங்கிகள் அனைத்தையும், யானைகளையும் மாவஸ்கான் பிடித்துக் கொண்டார். மதுரையைப் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற பாளையக்காரர்களின் கூட்டுறவில் நிகழ்ந்த

சதியாலோசனையின் பயனும் இத்துடன் அடியோடு தொலைந்து விட்டது. மகாவீரரான பூலித்தேவரும் பயத்தாற் பீடிக்கப்பட்டு மற்றவர்களைப்போல உயிரைத் தப்பித்துக் கொள்ள ஓடியும் ஒளித்தும் கடைசியாக அவரது நாடுபோய்ச் சேர்ந்தார். இந்த வெற்றியால் மாவஸ்கான் வீரர்களின் மதிப்புக்குப் பாத்திரரானர்.

முகமது யுஸூப்கான் திருநெல்வேலிக்குப் புறப்படுமுன் எட்டயபுரம், பாஞ்சாலங் குறிச்சி நபர் ஜாமீன்களைப் புதுக்கோட்டைத் தொண்டைமானிடம் ஒப்படைத்து விடல்

இந்த யுத்தம் 21-3-1756ல் நிகழ, அதிற் கிடைத்துள்ள ஜெயம் திருச்சினுப்பள்ளிக்கு 24-3-1756ல் எட்ட, யாவருக்குங் குதூகலத்தைக் கொடுத்தது. அதே சமயத்தில் தற்செயலாகத் திருநெல்வேலியை நோக்கிப் புறப்படச் சித்தமாக இருந்த முகமது யுஸூப்கான் 1500 சிப்பாய்களுடனும் 100 காப்பிரிகளுடனும் 150 கள்ளர்களுடனும் 4 ஐரோப்பிய பீரங்கிப் பட்டாளங்களுடனும் புறப்பட்டு விட்டார். இப்படிக்குள்ள யுத்த தளவாடங்களுடன் முகமது யுஸூப்கான் புறப்படுவதற்கு முன்னமே பாஞ்சாலங்குறிச்சியாரும் எட்டயபுரத்தாரும் கிஸ்துப் பாக்கிக்காக ஒப்படைத்திருந்த நபர் ஜாமீன்களை மீட்டுவதைக் குறித்து கியாப்டன் கலியாட்டுத்துரையுடன் சமாசாரப்போக்குவரவு செய்து கொண்டிருந்ததில் நபர்ஜாமீன்கள் புதுக்கோட்டைத் தொண்டைமானிடம் ஒப்புவிக்கப்படுமென்றும், பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களை மீட்

டிக்கொள்ளவேண்டியதென்றும், அதன் பிரகாரமே முகமது யுஸுப்கான் பாஞ்சாலங் குறிச்சி, எட்டயபுரம் நபர்ஜாமீன்களைப் புதுக்கோட்டைக்குக் கொண்டுபோய் அவர்களைத் தொண்டைமானிடமே ஒப்படைத்து விட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டார். மதுரைக்கு 6-5-1756 ல் போய்ச்சேர்ந்தார். அங்குள்ள யுத்த தளவாடங்களையும் மற்றுமுள்ள சாமான்களையும் சரிபார்த்து விட்டு அங்கு சிறிது தாமதித்துப் பின்னர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குப் புறப்பட்டார். ஆனால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரும் அதன் பக்கமுள்ள கோட்டைகளும் முன் பிடிபட்டிருந்தபடிக்கே பூலித்தேவரின் கீழாகவே யிருந்தன. முகமது யுஸுப்கான் அங்கு செல்லவும் எதிரிகள் கோட்டையைவிட்டு ஓட்டம் பிடித்து விட்டார்கள். அவைகளுக்குத் தக்க காவல்களை நியமித்துவிட்டு, கயத்தாற்றில் தன்னுடைய வரவை எதிர் பார்த்திருந்த திருநெல்வேலி யுத்தத்தில் ஜயமடைந்த மாவஸ்கானைப் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டார்.

முகமது யுஸுப்கானும் மாவஸ்கானும் எட்டயபுரம் போகுதல்

கயத்தாற்றை விட்டுப் புறப்பட்ட முகமது யுஸுப்கானும் மாவஸ்கானும் எட்டயபுரம் அரணியத்துக்குள் பிரவேசித்து எட்டயபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எட்டயபுத்தாரும் பாஞ்சாலங் குறிச்சியாரும் தண்டெடுத்துப் போயிருப்பதாகத் தெரிந்து அவர்களிடம் போய் நபர்ஜாமீன்களைத் திருப்பிக்கொள்ளும்படி கேட்டதில், பாஞ்சாலங்குறிச்சியார் இதன் மத்தியில் ஜாமீனுளிகளை மீட்டுக்கொண்டதும் அவர்களுக்கு எட்டிவிட்

டது. எட்டயபுரத்தாரிடம் நபர் ஜாமீன்களைத் திருப்பிக் கொள்ளக் கேட்டதற்குச் சொல்லிய பதிலில் காலதாமதம் செய்வதாக அவ்விருவரும் தெரிந்து கொண்டாலும் எட்டயபுரத்தாரை அடா மோடியாக ஒன்றுங் கேட்காமலிருந்து விட்டதற்கு அது சமயம் எட்டயபுரம் பாஞ்சாலங்குறிச்சியாகியவர்களின் நட்பு அவசியம் வேண்டியதென்பதை முகமது யுஸுப்கானும் மாவஸ்கானும் அறிந்து, அவர்களைப் பகையாளிகளாக ஆக்கிக் கொள்ள இஷ்டமில்லாத காரணம் என்னலாம். இந்த இரண்டு கான்களும் சைனியங்கள் சகிதம் எட்டயபுரம் வந்திறங்கிய மைதானமே இன்னும் கான்சாபுரம் என்று வழங்குகிறது. இதே கான்சாபுரத்தில் தான் இப்போது எட்டயபுரம் கஸ்பாவிலிருக்கும் நாடார்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அங்கு இப்போது சுமார் 120 நாடார்களின் வீடுகளுக்குக் குறைவின்றி யிருக்கின்றன.

எட்டயபுரத்தை விட்டுத் திரும்பிய இரண்டு கான்களும் கோல்வார் பட்டிக்குச் சென்று கப்பத்தின் பாக்கியைக் கேட்டு நெருக்கினர். அதன் பாளையக்

கோல்வார் பட்டிச் சண்டை

காரரான கலங்காத கண்ட நாயக்கர் காலந் தாழ்த்திக் கொண்டும் சாக்குப் போக்குகளைச் சொல்லிக் கொண்டும் சமாளித்தது, முகமது யுஸுப்கானுக்குப் பிடிக்காமல் கோபத்தையுண்டாக்க, கோட்டையையும் அவரது நாட்டையும் பிடிப்பதற்கு உடனே சைனியத்துக்கு உத்தரவு பிறப்பிவிக்க, சண்டை ஆரம்பமாகி விட்டது. கான்சாஹிப் சைனியத்தில்

எட்டுப்பேர்கள் மரணமடைந்தும் அறுபதுபேர் காயப் பட்டும் காப்பிரிகளின் சார்ஜண்டு ஒருவருமாக இறக்கக் கடைசியாக கோல்வார்பட்டி பிடிபட்டு விட்டது. பாளை யக்காரரையும் அவருடைய சைனியங்களில் பெரும் பாலர்களையும் கைதியாக்கிக் கொண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூ ருக்குப் போகவும், அப்பக்கங்களிலுள்ள பாளையக் காரர்கள் தங்களது கதியும் கோல்வார்பட்டிபோலாகி விடுமோ என்ற பயத்தால் அவரைப் பேட்டி செய்து கொண்டு அவருடைய வருதிக்குக் கட்டுப்படுவதாயும் உறுதி கூறினார்கள். இவருள் பூலித்தேவரும் தன்னு டைய சம்பிரதி மூலமாக சமாதான உறுதிமொழி களைக் கூறிவிடுத்தனர். எழாயிரம் பண்ணையாரும் நபர் ஜாமீனைக் கப்பத்துப்பாக்கியைக் கொடுத்து மீட்டிக் கொண்டனர். கொல்லன் கொண்டான் பாளையக்கார ரோ எதையும் லக்ஷியப்படுத்தாமலிருந்ததால் அங்கு செல்லவும் அவரது கோட்டையும் பிடிபடலாயிற்று.

சிப்பாய்களுக்கும் மற்றுமுள்ள உத்தியோகஸ் தர்களுக்கும் சம்பளப்பாக்கிகள் நாளுக்குநாள் குவிந்து அதிகரித்து விட்டன. இத்துடன் இராஜாங்கத்தில் செலவுகளும் அதிகமாகிவிட, நாணய முடை பெருத்த கவலையைக் கொடுத்து விட்டது. கர்னல் ஹிரான் துரை திரு நெல்வேலியை மாவஸ்கானுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் பதினைந்து லக்ஷத்துக்குக் குத்தகைக்கு விடப் பட்ட நிபந்தனைகளின்படிக்கு யாதொரு பைசாவும் அன்னோர் வசமிருந்து வரவு வந்ததுமில்லை. தீத்தா ரப்ப முதலியார் கேட்டுக்கொண்ட பிரகாரம் அவருக்

நாணயக் கஷ்டம்

குக் குத்தகைக்கு விடுவதற்கு செட்டில்மெண்டு விஷய மாகிய கணக்குகள் நுட்பமாகத் தெரியவில்லை என்ற காரணம் தடையாக இருந்தது. இப்படி இருக்கும் நிலைமையில் பொக்கிஷ வரவு செலவுகளில் அசட்டை யாக இருப்பது சரியல்லவென்று தெரிந்து அது சம் பந்தமான முயற்சிகளை ஜரூராகச் செய்து முடிக்க ஆரம்பித்தனர்.

மாவஸ்கான் நவாபிடம் போதல்

முகமது யுஸூப்கானும் மாவஸ்கானும் ஸ்ரீவில்லி புத்தூரிலிருந்துகொண்டு அப்பிரதேசங்களிலுள்ள பாளையக்காரர்கள் எல்லோரையும் தங் களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்து விட்டார்கள். இது முடியவும் மாவஸ் கானை அவருடைய சகோதரரான நவாபுவின் உத்தரவுப்படிக்கு ஆற்காட்டுக்குச் செல் லும்படிக்கும் நவாபு கட்டளையிடும் வண்ணம் பாக்கி யுள்ள சம்பளங்கள் முதலிய யாவற்றையும் நவாபு தீர்த்துவிடத் தயாராக இருக்கிறாரென்பதையும் அவ ருக்குச் சொல்லி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை ஆறு கும்பினிப் பட்டாளங்களின் பாதுகாப்பில் வைத்து இரண்டா யிரம் சைனியங்களுடன் மாவஸ்கானைத் திருச்சினுப் பள்ளிக்குப் போய் நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்து கொண்டு வரும்படிக்கும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலிருந்து அனுப்பிவிட்டுத் தானும் திருநெல்வேலி சென்றார்.

சென்னபட்டணத்திலுள்ள கும்பினித் துரைத் தனத்தார் அங்கு சென்றிருந்த முதலியாருடன் சகல கணக்குகளையும் பரிசோதித்துத் திருநெல்வேலியை

மட்டும் வருஷமொன்றுக்கு, சகல செலவும் போக பன்னிரண்டு லக்ஷ ரூபாய்களுக்குக் குத்தகைக்கு விட்டு ஜாரி உத்தரவையும் முதலியாரிடம் கொடுத்து விட்டனர். ஷிராப்பு முதலியவர்களை முதலியாரின் சொந்த ஜவாபுதாரியின் மேலேயே மூன்று மாதத்திய தவணைக்குள் நியமித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிபந்தனைகளுக்கும் சம்மதித்து உத்தரவைப் பெற்றுக் கொண்டனர். குத்தகைத் தொகையை வருஷத்துக்கு மூன்று சமகாலங்களான தவணைகளில் சமயிடுள்ள தொகைகளாகக் கட்டுவதாயும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு அவருடைய பந்தோபஸ்துக்குக் கும்பினிச் சைனியத்தில் ஆயிரம் பேர்களும் அவர்களுக்கு வேண்டுவனவான இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் செல்லும் செலவை அவரே ஒத்துக்கொள்வதாயும் உடன்படிக்கையில் கண்டிருந்தது மன்றி அத்துடன் சகல அதிகாரங்களையும் குத்தகைக் காலம் தீர்ந்து விடும் வரை வகித்துக் கொள்ளவும் அவருக்கு உத்தரவு பிறந்து விட்டது.

முதலியாருக்குக் குத்தகை ஜாரியாதல்

மாவஸ்கான் செல்லவும் அவருடைய ஸ்தானத்தில் மீபர்ஜாபர் என்றவர் நியமுகம் பெற்றார். முகமது யுஸூப்கான் ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூரிலிருந்து புறப்பட்டவர் திருநெல்வேலியை அடைந்தார். மாவஸ்கானின் ஸ்தானத்தில் நியமிக்கப் பட்டிருந்த மீயர்ஜாபர் முதலியாருடைய காரியஸ்தர்களை சட்ட விரோதமாக நடத்தியதாகவும், வேறு

மாவஸ்கானின் ஸ்தானத்தில் மீயர்ஜாபர் நியமுகமாதல்

வகைகளில் அவமரியாதையைச் செய்ததாயுமான புகார்கள் கிளம்பிவிட்டன என்றாலும், முகமது யுஸுப் கான் தன்னுடைய சாமர்த்தியத்தினால் அவைகளை எல்லாம் பூசி மெழுகிவிட்டு மறுபடியும் இவர்களுக்குள் நெருசல்கள் ஏற்படாமலிருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மீயர்ஜாபரை வேண்டிய பரிவாரங்களுடனும் மூன்று பீரங்கிகளுடனும் ஐந்து கும்பினிச் சைனியங்களுடனும் அவரது பெண்டு பிள்ளைகளுடனும் வழிப்போக்கின் பந்தோபஸ்துக்காக மதுரை போய்ச் சேரும்படிக்கு அனுப்பிவிட்டார்.

குத்தகை விஷயமாக மதுரையில் ஏற்பட்ட அமளிகள்

மாவஸ்கானுடைய குத்தகையை ரத்து செய்துவிட்டு முதலியாருக்கு ஜாரியானதில், மதுரையில் பெருங் கூச்சலும் அமளியுமுண்டாகி, கடைசியாகக் கலகமே ஆரம்பித்துவிட்ட சமயத்தில் சென்னபட்டணமிருந்து குத்தகைதாரரான முதலியார் மதுரை வழியாகத் திருநெல்வேலிக்குத் திரும்பும் சமயமாக இருந்ததால், அவருடைய பந்தோபஸ்துக்கு இரண்டு கும்பினிச் சைனியத்துடன் மதுரை மார்க்கத்தைவிட்டு இராமநாதபுரம் சிவகங்கைச் சீமைகள் வழியாகத் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றனர். அங்கே இவரது வரவைக் கேட்டுள்ள சில பாளையக்காரர்களும் அன்னருள் பூலித்தேவரும் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் காரியஸ்தரும் எதிர்கொண்டு உபசரிக்கச் சென்றிருந்தார்கள். இவ்விதமாக வந்துள்ள பாளையக்காரர்களும் அவர்களது பரிவாரங்களும் சைனியங்களும் ஒன்று சேர்ந்து

கோஷித்துக் கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் முதலியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த கமிஷன் சன்னதை அக்காலத்திய வழக்கப்படி பகிரங்கப்படுத்தலாயிற்று. அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த கமிஷன் உத்தரவையும் எல்லோரும் ஏகோபித்து ஆமோதித்துக் கொண்டார்கள்.

திருநெல்வேலியைப் பாளையக்காரர்களின் சைனியங் கொள்ளை யிடல்

முதலியாரது சன்னது விசேஷக் கொண்டாட்டத்திற்கு வந்திருந்த பாளையக்காரர்களின் பரிவாரங்களும் சைனியங்களும் அன்றிரவு ஊர் அடங்கவும் நகரத்துக்குள் பிரவேசித்துக் கொள்ளையிட்டு ஜனங்களுக்குள் நஷ்டங்களையும் அவமானங்களையும் உண்டுபண்ணி விட்டன. விடியவும் விஷயங்கள் வெட்ட வெளிச்சமாக, ஊர் ஜனங்கள் யாவரும் விசேஷத்துக்கு வந்திருந்த பாளையக்காரர்களின் சைன்யங்களை உடனே தாமதிக்காமல் அனுப்பி வைத்திருந்தால் இப்படிக்கு நஷ்டங்களும் அவமானங்களும் நேரிட்டிருக்கமாட்டாவென்று முதலியாரையே குறை கூறியுமிருக்கலாம். ஆனால் சிப்பாய்களோ கொள்ளையிற் கிடைத்த லாபங்களைத் தாங்களே அடைய வேண்டியதாக இருக்கப் பாளையக்காரர்களின் சைனியங்கள் அடைந்ததிலிருந்து முதலியார்மீது குறை கூறுது இருந்திருக்கமாட்டார்கள் என்றதைக் கொள்ளையிட்ட பாளையக்காரர்களின் சைனியங்களுக்குச் சிப்பாய்களால் விதிக்கப்பட்ட சிக்ஷைகளே சாக்ஷியமாகின்றன.

திருவாங்கூர் சைனியங்கள் மறுபடியும் களக்காட்டில் பிரவேசித்துப் பாழாக்கிவிட்டன. மூட்மையா தோற்கடிக்கப்பட்டுக் கொலையுண்டது முதல் ஒளித்திருந்த நபிகான் கட்டாக் மறுபடியும் வெளிக்கிளம்பி மாவஸ்கானிடம் சமாதானத்தை நாடித் தூதர்களை அனுப்ப, அப்படியே சமாதானமும் நடந்துவிட்டது.

முகமது யுஸூப்கானுக்கும் முதலியாருக்கும் ஏற்பட்டுள்ள தாவாக்கள்

இப்படி யிருக்குந் தருணத்தில் கும்பினிச் சிப்பாய்களுக்கும் முதலியாருக்கும் ஏற்பட்டிருந்த விரோதம் அதிகரித்து கேட்டை உண்டுபண்ணுதவதற்கு அஸ்திவாரமாயது. முதலியார் செய்து கொடுத்த ஒப்பந்தப்படிக்கு முதலியாரிடமிருக்கும் கும்பினிச் சைனியத்தின் செலவு அழிவுகளுக்கு மட்டும் ஜவாபுதாரியே யன்றி முகமது யுஸூப்கான் கொண்ட அபிப்பிராயப்படிக்கு இந்த ஜில்லாவின் நாலா பக்கங்களிலுமிருக்கும் கும்பினிச் சைனியத்துச் சம்பளத்துக்கும் அதற்குள்ள முன்னிரண்டு மாதங்களின் சம்பளப் பாக்கிக்கும் முதலியார் பாத்தியப்பட நியாயமில்லாதிருக்க, முகமதுயுஸூப்கான் அவரை மிக்க நிர்பந்தித்து விட்டார்.

ஜாமூல் சாஹிபு முதலியாரை நிர்பந்தித்ததும் பூலித்தேவரை விரட்டலும்.

இதையறிந்த ஜமேதார் ஜாமூல் சாஹிபு முதலியாரிடம் நடப்புக்கும், முன்னுள்ள பாக்கி மாதங்கள் இரண்டுக்கும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள கும்பினிச் சைனியங்கள் பூராவுக்கும் சம்பளத்தைப் பட்டுவாடாச் செய்ய நிர்பந்திக்க அவர் முடியாதெனவும் ஜாமூல் சாஹிபுக்குக் கோபம் பிறந்தது. முதலியாரைப் பந்தோபஸ்திலிட்டு, முதலி

யாருக்குச் சகாயமாக இருந்த பூலித் தேவரையும் அவரது சகாக்களான மற்றப் பாளையக்காரர்களையும் அந்த க்ஷணமே திருநெல்வேலியைவிட்டுப் புறப்பட்டு ஓடாதிருந்தால் அவர்களின் ஸ்திதி கேவலமாகி விடுமென்று பயமுறுத்தவும், அவர்கள் யாவர்களும் முதலியாரைவிட்டு ஓட்டம் பிடித்துவிட்டார்கள். இப்படி ஓட்டம்பிடித்த பூலித்தேவரும், அவரது சகாக்களான பாளையக்காரர்களும், நபிகான் கட்டாக்கிடம் போய் அவருக்கு வேண்டிய சகல உதவிகளையும் தாங்களே செய்துவைப்பதாக உறுதி சொன்னார்கள். இந்த நிபந்தனைகளின்படிக்கு நபிகான் கட்டாக்கு உறுதிகூறி அவரிடம் சேர்ந்து கொண்ட பாளையக்காரர்கள் 1757-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் யுத்த சன்னத்தர்களாகிப் புறப்படவும், மாவஸ்கான் திரும்பி வருவதான பிரஸ்தாபங்களும் எட்டி விட்டன.

பாஞ்சாலங் குறிச்சியார் பூலித் தேவருக்குப் பயப்படல்

பூலித்தேவர் வகையராப் பாளையக்காரர்களால் அது சமயந் தயாரிக்கப்பட்டுப் போர்முனைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருந்த சைனியம் பதினாயிரமும் குதிரைப்படை ஆயிரமுமிருந்தன. முதலில் அவர்கள் பாஞ்சாலங் குறிச்சியையும் எட்டயபுரத்தையும் தாக்குவதான எண்ணத்துடன் கீழ் சீமைக்குப் புறப்பட்டார்கள். பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்கு நேர்முகமாகச் சென்று அதன் பாளையக்காரரான கட்டபொம்முவைத் தங்கள் வசம் சேரவேண்டுமென்று கேட்க, அவர் அதுசமயம் கலகக்காரரின் சொல்லுக் கிணங்கிப்போவதில் முறண்

பட்டால், சீமை முழுமையும் அழிந்துவிடுமென்ற பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு அதற்கிசைந்து, தன்னுடைய சைனியம் நாலாயிரம் பேர்களுடன் எதிரியின் பக்கம் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டார். எட்டயபுரத்தாரையும் அதேமாதிரி கேட்க, அவர்கள் அதற்குச் சம்மத மில்லை என்று சொல்ல, அப்படிக்குச் சம்மதிக்கா விட்டாலும் சைனியத்தில் சில ஆயிரம் பேர்களை யாவது தன்னுடைய சகாயத்திற்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்று பூலித்தேவர் கேட்டுக்கொள்ள அதனையுங் கட்டோடு மறுத்துவிட்டார்கள். இந்த ஜவாபைக்கேட்ட பூலித் தேவர் "சரி, இருக்கட்டும் பார்த்துக்கொள்வோம்" என்ற வர்மம் அடங்கிய வார்த்தைகளைப்புகன்றுவிட்டுப் பாஞ்சாலங்குறிச்சி வழியாகவே திருநெல்வேலிக்கு நேராகச்சென்று அதனைக்கொள்ளையிடுவதாக உறுதி செய்துகொண்டார். திருநெல்வேலியை அப்போது சைனியங்கள் சகிதங் காத்துக்கொண்டிருந்தவர் வசவப்பநாயக்கர். இவரைத்தான்சரித்திரங்களில் Bussiponaigue என்றும் Basappa Naig என்றுங் காணலாகும்.

பூலித்தேவர் எட்டயபுரத்துச் சீமையைத் தாக்கல்

திருநெல்வேலியில் யாதும் செய்துகொள்ள முடியாதென்று தெரிந்து அங்கிருந்து வடதிசையை நோக்கிப் படை எடுத்து வந்து தங்களுக்கு உதவியை மறுத்துவிட்ட எட்டயபுரத்துச் சீமையில் அநேக பாகங்களைக் கொள்ளையிட்டு அவர்கள் கைவசம் அக்கொள்ளையிற் கிடைத்த ஐயாயிரம் கால்நடைகளையும் ஏராளமான

பொருள்களையும் அங்கிருந்தபடியே நெயக்கட்டஞ் செவலுக்கு அனுப்பி வைத்தார். கியாப்டன் கலியாட்டுத்துரை இதுசமயம் எந்த வழியாக வருவார் என்ற விவரம் உத்தியோக இலாகா மூலம் கிடைக்காததால் முதலியாரும் முகமதுயுஸுப்கானும் ஏதோ மதுரையை அடுத்துவரக் கூடுமென்று ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் காத்துக் கொண்டிருக்கும்போதுதான் பூலித்தேவரின் படாடோபங்களான மேலே சொல்லியுள்ள செய்கைகள் நிகழ்வனவாயின. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கலியாட்டுத் துரையின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த முகமதுயுஸுப்கான் திருநெல்வேலிக்குப் போய் வசவப்பநாயக்கருக்கு உதவியாகச்சேர்ந்து கொண்டு தங்கள் சைனியங்களைச் சின்னபின்னமாக உடைத்தெறிந்து விடுவார்கள் என்ற பயத்தினால் பூலித் தேவர் வகையராக்கள் திருநெல்வேலியை நோக்கிச் சென்றபடிக்கு அதனைக் கொள்ளையிட அஞ்சி எட்டயபுரத்துச் சீமைக்குச்சென்று அமளிகளைச் செய்தனர்கள். ஆழ்வார் திருநகரிக்குச் சென்று கொள்ளையிடப் போவதாயுமுள்ள சங்கதியும் எட்டியது. முகமதுயூஸுப்கான் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலிருக்கும் சமயத்தில் சிவகிரியாரும் சில சைனியங்களை உதவியாக முகமதுயுஸுப்கானுக்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

திருநெல்வேலிக்கு மேற்கு இருபது மைல் தூரத்திலிருக்கும் ஆழ்வார் குறிச்சியையும், அதிலுள்ள மண்கோட்டையையும், அதன்மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த மூன்று பீரங்கிகளையும் அவ்வூரையுங் காத்துக்

கொண்டிருந்த 150 சைனியங்களையும் மேல் பார்வையில் வைத்துக் கொள்ளும்படிக்கு அதிகாரம்பெற்றிருந்தவர் அழகப்ப முதலியாராவர். இவர் குத்தகைதாரருக்கு உறவினர். இவ்விதம் அரண் அமைந்துள்ள கோட்டையைப் பூலித்தேவர் வகையரா பாளையக்காரர்கள் தாக்கி அழித்துவிட்டு அதன் காப்பாளியான அழகப்ப முதலியாரையும் கைது

பூலித்தேவர் வகைப் பாளையக்காரர்கள் ஆழ்வார் குறிச்சிக் கோட்டையை அழித்தல்

செய்து நெய்க்கட்டஞ் செவலுக்கு பூலித் தேவரிடம் அனுப்பி விட்டார்கள் என்ற சங்கதி முகமது யுஸூப் கானுக்கு 4-3-1757ல் இரவு சுமார் எட்டுமணிப்போது கிடைக்கவும், உடனே சைனியங்களை ஆயத்தமாக்கிக் கொண்டும் தன்பக்கமுள்ள பாளையக்காரர்களைத் தனக்கு உதவிக்கு வரும்படி ஏற்பாடுகளைச் செய்தும் மறுநாட் காலையிலேயே சுமார் ஏழுமணிக்கு எதிரிகள் ஆழ்வார் குறிச்சியிலிருப்பதாகத் தெரிந்து அங்கு போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கு சேரவும் இருதரத்தாருக்கும் போர் நிகழலாயிற்று. அதில் எதிரிகள் தோல்வியடைந்து ஓட்டம் பிடித்துவிட்டார்கள். இச்சண்டையில் ஊத்துமலைப் பாளையக்காரருக்கு இரண்டு கால்களும் துப்பாக்கிச் சூட்டால் முறிந்தன. பூலித் தேவரின் சைனியத்தலைவர் கொல்லப்பட்டார். பூலித் தேவருக்கு இதில் விளைந்த நஷ்டம் பெரிதானதே. இது முடியவும், முகமது யுஸூப்கான் சிங்கம்பட்டிக்குச் சென்று அதனையுங் கைவசப்படுத்திவிட்டு அதனை 100 சிப்பாய்களின் பாதுகாப்பில் வைத்துவிட்டுத் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார். அங்கு கலியாட்டுத்துரை

17-3-1757ல் வந்து சேர்ந்தார். முகமது யுஸுப்கானைச் சேர்ந்த சைனியம் தொகையில்மட்டும் பெருத்திருந்த தன்றி வீரத்திலும் சிறந்து விளங்கியதாகும். ஆனல் பணக்கஷ்டம் இவ்வளவவ்வளவு என்று சொல்லக் கூடியதாக இல்லை. முதலியாரும் பணத்தைச் செலுத்த அசக்தராயிருந்தார். நாணய சாலைகளிலும் பணம் "செலாவணி" செய்யக் கூடாதென்று ஷிராப்புகளுக்கு உத்தரவுகள் பிறந்துவிட்டன. கியாப்டன் கலியாட்டுத்துரையின் அகட விகட சாமர்த்தியத்தால் இரண்டுலக்ஷ ரூபாய் முதலியாரைக்கொண்டு வாங்கி சைனியத்துக்குள்ள சம்பளப் பாக்கிகளையும் சைனியச் செலவுகளையும் சமாளித்துக் கொண்டனர்.

இந்தச் சமயத்தில் பாஞ்சாலங் குறிச்சிப் பாளையக்காரரான கட்டபொம்மு நாயக்கரின் அரண்மனையில் ஒரு திருமணம் நிகழ, அதற்கு முதலியாருள்பட அநேகமாக பிரமுகர்கள் யாவர்களும் அங்குச் சென்றிருந்தனர்கள். அதுசமயத்தில் முதலியாரை நோக்கி ஏதோ பூலித்தேவரின் பேச்சுக்கிணங்கி அவர் மோசம்போன வகையையும் அவருடைய முன்னடத்தைகளான தகாத செய்கைகளுக்கு க்ஷமித்துக் கொள்ளும் வகைகளை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டுக் கும்பினியாரின் தயவையே அவர் எப்போதும் எதிர்பார்த்துப் பிழைக்கக் காத்துக்கொண்டிருப்பதாயும் இவைகளை எல்லாம் கும்பினித் துரைகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் முதலியாரை மிக்க விநயத்துடன் கட்டபொம்மு நாயக்கர் கேட்டுக்கொண்டார்.

பாஞ்சாலங் குறிச்சி அரண்மனையில் நிகழ்ந்த திருமண வைபவம்

அதன்பிரகாரமே கியாப்டன் கலியாட்டுத்துரைக்கு இவைகளனைத்தையும் முதலியார் தெரிவித்தனர்.

திருநெல்வேலியிலிருந்து கியாப்டன் கலியாட்டுத் துரை எட்டயபுரம் போய்ச்சேர்ந்து பூலித் தேவர் செய்த நஷ்டங்கள் உண்மையில் மிகுத்திருந்தன என்பதை நேரிற்கண்டு தெரிந்து கொண்டார். பாஞ்சாலங் குறிச்சி யாரும் எட்டயபுரத்துக்கு நேர்ந்த நஷ்டத்தை சகிக்காதவராகி, கியாப்டன் கலியாட்டுத் துரைக்கு எடுத்துச் சொல்லப் புதுக்கோட்டையில்நபர்ஜாமீன்களாக இருக்கும் பாக்கி வகையில் எட்டயபுரத்தார் செலுத்த வேண்டிய தொகையில் பெரும்பாகத்தைவஜாசெய்து வைப்பதாயும்,எட்டயபுரத்தாருக்கு நேரில் வாக்குக்கொடுத்தனர். இதன் மத்தியில் பாளையங்கோட்டையை எதிரிகள் முற்றுகை போட ஆரம்பித்தும், அது பிரயோஜனமற்றுவிட்டது. கெங்கை கொண்டானிலும் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு நின்று விட்டன. பாளையக்காரர்கள் தங்கள் தங்களது பாசறைகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தனர்கள். பாரக்லோ மதுரைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். இதன் மத்தியகாலங்களில் வேறு சில முக்கிய விஷயங்களும் நடந்திருந்தன. அவைகளை இங்கு சொல்லாது நிறுத்திக்கொண்டால் சரித்திரத் தொடர்ச்சியின் சம்பந்தங்களின் சாரங்கள் விட்டுப்போவதுடன் சரித்திர விஷயங்களிலும் குறைவுபட்டுக் காணப்படும் என்பதால் அவைகளையும் சொல்லி முடிப்போம்.

பூலித்தேவரால் எட்டயபுரத்துக்கு நேர்ந்த நஷ்டத்திற்கு ஈடாகக் கப்பத்தின் பாக்கித் தொகையில் பெரும் பாகத்தை வஜா செய்தல்

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

மத்திய காலத் தொடர்பு

மாவஸ்கான் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரிலிருந்து மதுரைக்குச் செல்லவும், குதிரைப் படைகள் யாவும் அவரது வரவை எதிர்கொண்டு உபசரிப்பதற்கென்று தயாராக இருந்ததில், அவற்றுள் இரண்டாயிரம் குதிரைப் படைகள் மிகச் சிறந்தவைகளாம். இவர் மதுரையிலிறங்கிய மறுதினம் பட்டாளத்துள்ள ஜமேதார்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடித் தங்களுக்கும் தங்களது சைனியங்களுக்குங் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளப் பாக்கித் தொகை ரூபாய் ஏழு லக்ஷத்தையுங் கொடுத்துவிட்டு மறு ஜோலி பார்க்க வேண்டுமென்றும் அவருடைய வீட்டைச் சூழ்ந்துகொண்டு அவரை அக்கம்பக்கம் விலகாதபடி தடைசெய்தும் விட்டார்கள். இந்தக் கலகத்தில் தலைமை பூண்டவர் டானிஷ்மெண்டுகான் என்றவோர் கவர்னர். இவரை பெர்க்கட்டேலோவென்றும் மேலே சொல்லியபடி பாரக்டேலோ என்றும் சரித்திரத்தில் காணப்படும். 1753-ம் வருஷத்தில் திருவண்ணாமலையைப் பிடித்த பெர்கட்டேலோ வேறு; இவர் வேறு. இப்படிக்குக் கலகம் செய்தவர்களுடன் மையானாவின் சகோதரர் நத்தம் சீமையிலிருந்து இரண்டாயிரங் கள்ளர்களையும் வேண்டிய உணவுப் பொருள்களையும் ரொக்க நாணயங்களையுங் கொண்டுவந்து சேர்ந்து கொண்டார். இவ்விதமாகத் தங்களிடம் வந்துசேர்ந்துள்ள இவர்களுக்குத் திருவெறும்பூரையும் கோயிலடியையும் கொடுத்துவிட்டார்கள். முகமது பர்க்கிக்கு

ஜமேதார்களின் கலகங்கள்

மையானுவென்றும் முகமது மெய்நாக்குக்கு மூட்ஸையா என்றும் மறுபெயர்கள் வழக்கத்திலிருந்தன.

இதன் மத்தியில் மதுரைச் சீமையிலுள்ள எல்லாப் பாளையக்காரர்களுக்கும் மாவஸ்கான் என்றவரே குத்தகைதாரர் என்றும், முதலியார் குத்தகை தாரராக மாட்டாரென்றும் ஒரு விளம்பரத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தி கூட்டத்திலுள்ள ஒருவன் யானையின்மீது ஏறிக்கொண்டு மாவஸ்கானுக்கு நவாபுவிடமிருந்து முன்னங் கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஜாரி உத்தரவைக்கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லி ஆரவாரம் செய்ய, நவாபுவின் சன்னதானதால் அந்த உத்தரவிற்கு யானையின் மீது வைத்து ஊர்கோலம் முதலியன வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றன. கூட்டக்காரர்களுள் சிலர் முதலியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை வைத்து ஆங்காங்கு கட்டப்பட்டிருந்த (கும்பிணி) இங்கிலீஷ் பாவட்டாக்களை எல்லாம் எடுத்து எறிந்துவிட்டனர்.

குத்தகையில் ஏற்பட்ட தாவா

இச்சங்கதிகள் யாவும் முகமது யுஸூப்கானுக்குச் சகல விவரங்களுடன் திருநெல்வேலிக்கு எட்டவும், நாம் முன்னம் பிரஸ்தாபித்துள்ள மீயர்ஜாபரின் பந்தோபஸ்துக்காக மதுரைக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த சைனியத்தை வழியில் தாமதிக்கும்படி அவசர அஞ்சல்களை அனுப்பி வைக்க அவ்விதம் அவர்களை அஞ்சல்காரர்கள் போய்த் தொடர்ந்து கொண்டனர்கள். திருநெல்வேலியை விட்டு விஜயம் செய்த முகமது யுஸூப்கான்

ஜாமூல் சாஹிபை நியமித்து விட்டு முகமது யுஸூப் கான்மதுரைக் குத் திருநெல் வேலியினின் றும் போதல்

ஆயிரம் சிப்பாய்களுடன் திருநெல்வேலியைக் காத்துக்கொள்ளும்படிக்கு ஜாமூல் சாஹிபிடம் ஒப்படைத்தார். மதுரை செல்லும் முகமது யுஸூப்கானுக்கு மதுரையைப் போய்ச் சேர்வதற்குள் எழுநூறு சிப்பாய்கள் அதிகரித்துவிட்டனர்கள். இவர்கள் சகிதம் ஸ்ரீ கந்தர்மலை என்ற திருப்பரங் குன்றத்துக்குள் பிரவேசித்தனர். ஆயிரத்து ஐந்நூறு சிப்பாய்களும் ஆறு பீரங்கிகளும் மாத்திரமே இருந்தன. எதிரியின் பக்கமோ சைனியம் பெருத்திருந்தது. முகமது யுஸூப்கானும் நிதானமற்று எதையும் அவசரமாகச் செய்தால் தீமைக்கிடனுகுமென்று பயந்து ஆலோசிக்கலாயினர்.

பாளையக்காரர்கள் நடுவு நிலைமையை நாடல்

திருநெல்வேலியோ ஜாமூல் சாஹிபிடம் ஒப்படைப்பாகிவிட்டது. பூலித் தேவர், பாஞ்சாலங் குறிச்சியார், எட்டயபுரத்தார் ஆகிய பாளையக்காரர்களும் ஏனைய பிரமுகர்களும் ஒன்றுகூடி ஆழ்ந்து யோஜனை செய்ததில் மதுரைக் கலகக்காரர்களிடம் அவர்கள் சேர்ந்துகொள்வதானல் அவர்களால் நாளடைவில் எதையும் சாஸ்வதமாகத் தங்களுக்குச் செய்துவைக்க முடியாததால் பிற்காலத்தில் ஆபத்துக்கிடனுகுமெனத் தெரிந்தும் தற்காலத்தில் அன்னோர்களிடம் சேர்ந்துகொள்ளாவிட்டால் அவர்களின் பகையினுல் தங்களுக்கு ஏதேனுந் தற்காலத்திய நஷ்டங்கள் ஏற்படலாமே யன்றி வேறல்ல எனத் தெரிந்தும் எவர்கள் கக்ஷியிலுஞ்சேராமல் நடுவு நிலைமையிலிருந்து விட்டார்கள்.

ஜமேதார்கள் எதிர்பார்த்தவண்ணம் எவர்களுமே திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து மதுரைக் கலகக்காரர்களின் சகாயத்துக்கு வாராததையறிந்துகொண்ட ஜமேதார்கள் ஏமாற்றத்தை அடைந்தவர்களாகி, சென்னபட்டணத்துத் துரைத்தனத்தாருக்கு ஜமேதார்களுக்கு நேர்ந்த பணத்தின் கஷ்டத்தினால் அவ்விதம் அவர்கள் செய்யும்படிக்கு நேர்ந்ததென்றும் தங்களுக்குச் செல்லாகவேண்டிய பாக்கி ரூபாய் ஏழுலக்ஷத்தையும் நான்குலக்ஷரூபாய்களாகக் குறைத்து வாங்கிக்கொள்ளச் சம்மதிப்பதாயும் அவர்களின் அக்கிரமச் செய்கைகளை மன்னிக்க வேண்டியதென்றும் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டனர்கள்.

ஜமேதார்கள் மன்னிப்புக் கேட்டல்

நாம் பிரஸ்தாபிக்குங் காலத்தில் வங்காள தேசத்திலுள்ள நடவடிக்கைகளைச் சரிப்படுத்தக் கர்நாடக தேசத்திலுள்ள சைனியங்களிற் பெரும்பாகம் சென்று விட்டது. சென்னபட்டணத்துத் துரைத்தனத்தார் கியாப்டன் கலியாட்டுத் துரைக்கு ஜமேதார்களைக் குறித்துள்ள சகல நடவடிக்கைகளையும் அவரது யுக்தம்போல நடத்தி மதுரையை மீட்டுக்கொள்வதென்ற சர்வ அதிகாரத்தையுங் கொடுத்துவிட்டனர். இந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு கியாப்டன் கலியாட்டுத்துரை திருச்சினப்பள்ளியிலுள்ள தன்னுடைய முனிஷியை மதுரைக்கு மாவஸ்

சென்னபட்டணத்துத் துரைத்தனத்தார் கியாப்டன் கலியாட்டுத் துரைக்குச் சர்வாதிகாரங் கொடுத்ததைக் கேட்டு மாவஸ்கானுக்குக் கோபம்பிறத்தல்

கானிடம் அனுப்பிவைக்க, அவர் அவ்வாறே அங்கு சென்று மாவஸ்கானிடம் கலியாட்டுத்துரை சொல்லி விடுத்த விஷயங்களைக்கூறியும் கூறுமலுமிருக்க மாவஸ் கானுக்குக் கோபாவேசம் பிறந்து தன்னுடைய குத்த கையின் அதிகாரத்தின் கீழிருக்கும் சீமையை நிதானிக்காமல் முதலியாருக்கு எந்த நியாயங்கொண்டு குத்தகைக்கு விடப்பட்டதென்றும் அதன் காரணத் தைத் தனக்குத் தக்கபடிக்கு மெய்ப்பித்துக் காட்ட வேண்டுமென்றும் இச்செய்கைள் "தன்னைச் சிங்காரி த்து மூக்கை அறுத்துவிட்டதற் கொப்பாகும்" என்று பலவாறுகச் சொல்லி முதலியாருக்குக் கொடுக்கப் பட்ட நிபந்தனைகளின்படி தனக்குத் குத்தகையை ஜாரி செய்யாவிட்டால் மதுரையையும் திருநெல்வேலி யையும் விட்டுக் கொடுக்கப் போகிறதில்லை என்றும் முரட்டுத்தனமாகச் சொல்லிவிட்டார். மாவஸ்கான் மூர்க்கமாக இருப்பதால் சிறிதுகூட வசத்துக்கு வரு வதற்கு மார்க்கமில்லைஎன்று தெரிந்கொண்ட முணிஷி கலகக்காரர்களான ஜமேதார்களிடம் விநயமாகச் சென்று அவர்களுக்கு இதே நிமிஷத்தில் 50 ஆயிர ரூபாய் கொடுத்துவிடுகிறதென்றும் மதுரையை விட்டு அவர்கள் காலியாகிக்கொண்டால் 1½ லக்ஷ ரூபாய் கொடுத்து விடுகிறதென்றும் சொல்ல, அவர்களும் அதற்குட்பட்டு ஸ்ரீகந்தர்மலையில் வந்து இறங்கியிருக் கும் முகமது யுஸூப்கானையுங் கலந்து கொள்வதாகச் சொல்லிவிட்டுத் திருப்பரங்குன்றத்துக்குச் சென்று கேட்க, அதற்கு அவர் "மிக்கச் சரியே நீங்களும் அந்த ஒப்பந்தத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

கலியாட்டுத்துரையும் அதை ஆக்ஷேபிக்க மாட்டார்" என்று உறுதி கூறினர். இந்த விவரங்கள் எல்லாம் உத்தியோக இலாகா மூலம் கலியாட்டுத்துரைக்குத் தெரிவிக்கப்படவும், அதற்கு அவர் சம்மதித்து மதுரையைக் கலகக்காரர்கள் ஒப்புக் கொடுக்கும் சமயத்தில் மாவஸ்கானையும் பெர்கட்லோவையும் சேர்த்தே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனை ஷரத்தில் கூட்டிக் காணப்பட்டதையும் ஜமேதார்களும் சம்மதித்துக் கொண்டனர்கள். ஜமேதார்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துத் தீர்த்துவிட வேண்டி முதலியாருக்குத் திருநெல்வேலிச் சீமையின் வரவு செலவு கணக்குகளையும் பாக்கியுள்ள தொகையையும் அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று முகமது யுஸுப்கான் தகவல் கொடுத்துவிட்டார். இந்த விவரங்கள் எல்லாம் சென்னபட்டணத்திலுள்ள துரைத்தனத்தாருக்குப் "போய்விட்டுத் திரும்புவதற்குள்ள கால அளவின்" இடையிலேதான் முந்தியுள்ள பாராக்களிற் சொல்லிய விஷயங்களிற் சில நடந்தன.

மதுரைக் கலகக்காரர்களான ஜமேதார்களுக்கு கலியாட்டுத் துரையின் முனிஷி சொல்லியபடிக்கும் அதனை ஆமோதித்து முகமது யுஸுப்கான் முதலியவர்கள் கொடுத்திருந்த வாக்குப் படிக்கும் நாணயம் கொடுபடாமல் வீணான காலதாமதமாவதை அறிந்த ஜமேதார்களில் ஒருவரும் பெர்கட்லோவிற்கு வேண்டியவரும் மகா விநயமும் தந்திரசாலியுமான சீர்கான் என்றவர் நம்மிடம் முனிஷி "அழுகிற குழந்தைகளுக்குக் கற்கண்டை கொடுத்து ஏமாற்றுவதுபோல"

இனிமையான வார்த்தைகளைப் புகன்று இன்றைக்கு நாளைக்கென்று ஏமாற்றிக் கடைசியாக ஸ்ரீ கந்தர்மலை யில் சைனியங்களுடன் தயாராக வந்து காத்துக் கொண்டிருக்கும் முகமது யுஸூப்கானுக்கு உதவியாக மேல் பலமுள்ள சைனியங்கள் வந்து சேரவும் திடீ ரென்று நாம் அஜாக்கிரதையாக ஏமாந்திருக்கும் சம யத்தில் மதுரையைத் தாக்கி நம்மை விரட்டிவிட்டு அதைப் பிடிப்பதற்கே யோஜித்து இவ்விதமான நட வடிக்கைகள் முற்றுப் பெறுகின்றனவென்று சொல்லி விட்டு இன்னார் இன்ன நோக்கத்துட னிருக்கிறார் என்ற தன்மையை ஆராயாது, அன்னார் பக்கமாக நம்பிச் சேர்வதிலும் நமது புதுப்பகைவரான பழைய சிநேகிதர்களிடம் சமாதான மாவதே சிறந்ததாகும் என்ற ஆலோசனையை அவர் நாளாரம்பமாகச் சொல் லிக்கொண்டு வந்ததைக் கேள்விப்பட்ட மாவஸ்கானும் பெர்கட்டோலாவும் கலகக்காரர்களுக்குத் தங்களுடைய எதிரிகளால் கொடுக்கப்படுவன எவையோ அவை களைத் தாங்களே கொடுப்பதாகச் சொல்லி அதிக ஆசை வார்த்தையைப் புகட்டி ஜமேதார்களைத் தங்க ளுடைய பக்கத்தில் இழுத்துக் கொண்டார்கள். இவ் விதம் இருதரத்தார்களும் சமாதானமான வுடனே 500 குதிரைப் படை நபிகான் கட்டாக் குதிரைப் படையைப் போய்ச் சேரும்படிக்கு அனுப்பி வைக்கப் பட்டது. இந்த மாறுதல்களை அடையப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த முனிஷி, அவர்களை இனி எப்படியும் சமாதானம் செய்து விடலாமென்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டு அங்கேயே இருக்கவும், கலியாட்டுத் துரை

நத்தம் சீமைக்குச் சமீபமாக இருந்துகொண்டு காரி யங்களின் உளவுகளை அறிவதுதான் சமயத்துக் கேற்றதென்று மனதிற்கொண்டு தன்னுடன் திருச்சி ஞப்பள்ளியில் அக்காலத்தில் "தெக்ஷண குபேரன்" என்று பேர் விளங்கிய கோடீஸ்வரனான பக்கான்ஜி யின் காரியஸ்தரையும் அழைத்துக்கொண்டு போயிருந் தார். இந்த சௌக்கார் சொல்லும் வார்த்தையே நாணயமாக அக்காலத்தில் மதிக்கப்பட்டிருந்தது. கலியாட்டுத்துரை நத்தம் சீமையில் 25-10-1756ல் வந்திறங்கவும், மதுரையிலிருந்த அவரது முனிஷியும் ஆற்காட்டு நவாபிடமிருந்து ஜமேதார்களுடன் காரி யங்களைச் சீர்படுத்த வேண்டியவைகளுக்கு விவரமான சமாசாரச் செய்தியைக்கொண்டு வந்திருந்தவருமான ஒரு காரியஸ்தரும் அங்குப் போய்ச் சேர்ந்தனர்கள். காரியஸ்தர் சொல்லிய விவரங்களைக் கேட்டுக்கொண்ட கலியாட்டுத் துரை அந்த நவாபுவின் காரியஸ்தருக் குப் பின்வருமாறுள்ள பதிலைக் கூறினர். "ஆம், நவாபு துரை சொல்வது மெத்தச் சரியானதுதான்; அப் படிக்குச் செய்யலாம். ஆனல் மாவஸ்கானும் பெர்கட் டேலாவும் எதற்கும் கடைசி வரை இசைய இஷ்டப் படுவதாகத் தெரியவில்லை. நவாபு துரையவர்களிடத்து அவ்விருவர்களுக்கு நம்பிக்கையுமில்லை. நவாபு துரை சொல்லும் நிபந்தனைகட்குச் சென்னபட்டணத்துத் துரைமார்கள் ஜாமீனளிகளாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பெர்கட்டேலா பெரும் நிதி படைத் துள்ளார். அவருக்குப் பணத்தில் ஆசை யிருக்க நியாயமில்லை. ஆனல் அவருக்கும் அவரது பெண்டு

பிள்ளைகளுக்கும் அவரைச் சார்ந்த மற்றைய உறவினர்களுக்கும் அவருடைய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொடுப்பதான அபயாஸ்தம் ஒன்றுமட்டும் போதுமென்கிறார். மாவஸ்கான் தன்னுடைய பிறப்பின் அந்தஸ்துக்குத் தகுந்துள்ள தன்மையில் அவரைச் செய்துவைக்க வேண்டுமென்கிறார்" என்று சொல்லி முடித்தார். இவைகளை எல்லாம் அவர்கள் கூடி ஆலோசித்துவிட்டுக் கடைசியாக ஜமேதார்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய பாக்கிக் கணக்குகளுக்கு ஒரு புது நகல் ஒன்றை எடுத்துக்கொடுக்கத் தன்னுடைய முனிஷிக்குக் கலியாட்டுத் துரை உத்தரவைப் பிறப்பித்தார். அதன் பின்பு மாவஸ்கானுக்கும் பெர்கட்லோவிற்கும் தானே நேரில் வாக்குக் கொடுத்தார். அவ்விதம் வாக்களித்ததில் மாவஸ்கான் கலியாட்டுத்துரையுடன் கூடவே திருச்சினப்பள்ளிக்கு புறப்பட்டுவிட வேண்டுமென்றும் உறுதி செய்து கொள்ளப்பட்டது. இருவர்களும் ஒத்தமனத்தினர்களாகச் சேர்ந்து சந்தோஷ மடைந்தனர்கள். அக்காலம் மழையும் ஆரம்பித்து விடுமெனத் தெரிந்து கொண்டு அங்கு இனித் தாமதித்தால் திருச்சினப்பள்ளிக்குப்போய் எட்டுவது பாதையின் சீர்கேடால் கூடாமை என்பதை அறிந்து வெகு துரிதத்தில் திருச்சிக்குச் செல்லலாயினர். அங்கு கலியாட்டுத்துரை செல்லவும், அவரது முனிஷியும் மாவஸ்கானின் ஏஜண்டுமான ஓர் ஜமேதாரும் பின்பற்றி அவரைக் கிட்டிச் சேர்ந்து பேட்டி கண்டுகொண்டு மாவஸ்கான் அனுப்பி வைத்த நிருபத்தைக் காரியஸ்தர் கொடுக்க, அதனைத்

திறந்து வாசித்துப் பார்த்ததில் கீழேகண்ட கருத் தடங்கியவிதமாக அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது. "கியாப் டன் கலியாட்டுத் துரையவர்கள் சமூகத்துக்கு அநேக சலாம். என் கைவசமிருந்த ஏராளமான நிதிகள் யாவையையும் சைனியத்தின்பொருட்டும் யுத்தங் களின் நிமித்தமும் செலவுசெய்து இழக்கும்படிநேர்ந்து விட்டது. எனது பிறப்போ பெரும் அந்தஸ்துள்ள தென்பதை யான் தங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லத் தேவை இருக்கமாட்டாது. என்னுடைய நிலமைக்குக் குறைவின்றி ஒரு ஸ்தானத்தை என்வாழ்வின் பிற் காலமாகிய இதிலிருந்து பெற்றுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். அப்படிக்கிருப்பதற்குக் கர்நாடக தேசத் தில் எங்கேயாவது வருஷம் ஒன்றுக்கு இரண்டுலக்ஷ ரூபாய்கள் வருமானமுள்ள சீமையை சாஸ்வதமாக எனக்கு ஜாடாவாக ஜாரிசெய்துவிடவேண்டும்" என்ரு திய வக்கணைகள் அடங்கியிருந்தன. அதற்குக் கலி யாட்டுத்துரை காரியஸ்தருக்குச் சொல்லிய வாய் மொழிப்பதில்: "இதோ சென்னபட்டணம் போகி றேன்; அவர் கேட்டுக்கொள்ளுகிற ஒப்பந்தப்படிக்கு அங்குள்ள கும்பினித் துரைத்தனத்தாருக்கு நாட்டின் கால இயல்புகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி மாவஸ் கானுக்கு உத்தரவுவாங்கிக் கொடுக்கிறேன்" என்பதை நான் சொல்லியதாக நீபோய் அவருக்குத் தெரிவி என்று சொல்லி அவனைப் போகும்படி சொல்லி விட்டார்.

முன்னம் நாம் சொல்லியுள்ளபடிக்குப் பாளையக் காரர்கள் தங்கள் தங்கள் பாசறைகளுக்குச் செல்ல

வும் பெர்கட்டுலா மதுரை போய்ச் சேரவும் நபிகான் கட்டாக் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் போய்ச் சேர்ந்து கோட்டை மதில்கள்மீது ஏறுவதற்கு அவருடைய கைவசம் சாமக் கிரியைகளில்லாததாலுங் கோட்டையைச் சிப்பாய்கள் காத்துக்கொண்டிருந்ததாலும் கோபுரத்தினுள் வாசல்வழி சென்று காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்ளலாமென்ற எண்ணத்துடன் பிரவேசிக்க எத்தனிக்கவும், இப்படிக்கோர் முகமதியன் கையினுல் கோயில் தீண்டப்படுமென்பதைச் சகிக்கக்கூடாத ஒரு வைஷ்ணவப் பிராமணன் "கோவிலினுள் 'கான்' பிரவேசிப்பாஞகில் என்னுடைய பழி அந்தக்கானையே பிடிக்கக்கடவது" என்று சொல்லிக் கொண்டு கோபுரத்தின் உச்சி வாசலிலிருந்து ஒரே குதியாகத் தரைமட்டத்திற் குதித்து அவனுடைய மண்டையைத் தேங்காய் ஓட்டைப்போல் துண்டந் துண்டங்களாகச் சிதறி யோடும்படிக்குச் செய்து கொண்டான். இதையும் மீறிக்கொண்டு கோவிலினுட் பிரவேசிப்பது ஜனங்களின் வீணை அதிர்ப்திக்கும் பெருத்த கலகங்களுக்கும் ஆஸ்பதமாகி விடுமென்ற நிதான புத்தியுடன் அவர் சும்மா இருந்துவிட்டனர்.

ஒரு வீர வைஷ்ணவப் பிராமணனின் பிடிவாதம்

மேலே சொல்லியுள்ள நபிகான் கட்டாக் மதுரையிலுள்ள வடக்குக் கோபுரமான மொட்டைக் கோபுரத்தில் அரைகுறையாகக் கட்டிவிடப்பட்டிருந்தஇடத்தின்மீது ஒரு பள்ளிவாசலைக் கட்ட முயன்றதில் அவரது எண்ணத்தை அங்கும் நிறைவேற்றிக் கொள்ள மார்க்கமில்லாது ஜனங்கள் செய்துவிட்டனர். இப்

படி அரைகுறையாக விடப்பட்டிருந்த மதுரை வடக்குக் கோபுரம் சுமார் 40-வருஷங்களுக்கு முன்னர் பூர்த்திசெய்து வைக்கப்பட்டது. ஒருகால் திருப்பரங்குன்றத்தின்மீது இவரே பள்ளிவாசல் ஒன்றை ஸ்தாபித்திருக்கவுங் கூடுமென்ற ஐயப்பாடு ஆதார மற்றதென்று சொல்லல் பொருத்த முடையதாக மாட்டாது. அப்பள்ளிவாசலுக்குச் சிக்கந்தர் பள்ளிவாசல் எனப் பெயர் விளங்குவதில் ஸ்ரீகந்தர் (அதாவது சுப்பிரமணியர்) என்ற தொனியை ஒத்தது சிக்கந்தர் என்றது வெளிப்படையாவதுடன் ஸ்ரீ கந்தர் என்றதே அலக்சாந்தர் (Alexander) எனவும் பாஷா மொழி வல்லுநர் கொள்கையாவதால் ஸ்ரீ கந்தர், Alexander அலக்சாந்தர், சிக்கந்தர் என்பவை யாவும் ஒன்றென்க. இவற்றுள் Alexander என்றதிலுள்ள "Al" என்றது ஸ்ரீ கந்தரிலுள்ள "ஸ்ரீ" அல்லது "திரு" என்றதை நிகர்வதால் அதனை நீக்க ஸ்கந்தர் என்றதும் காண்க.

மதுரை மொட்டைக் கோபுரத்தின் உச்சியில் ஒரு பள்ளிவாசலைக் கட்ட முயலல்

கியாப்டன் கலியாட்டுத்துரை மாவஸ்கானின் ஏஜண்டுக்குச் சொல்லி யனுப்பிவைத்த பின்பு வேறு சில அசந்தர்ப்பங்களும் அங்கு நிகழ்ந்து விட்டனவாகச் செய்தி எட்டிவிட்டது. பெர்கட்டோலா மதுரையிலிருந்து நத்தம்போய் அங்குள்ள விஷயங்களில் அவருந் தலையிட்டுக்கொண்டனர், என்றாலும் கும்பினித் துரைத்தனத்தாருக்கு நம்பிக்கை கெட்டுவிடவில்லை. ஏனெனில் ஜமேதார்

கலியாட்டுத் துரை ரம்போல்டு துரையை தூது அனுப்பல்

களில் சிலர்களுக்கு, இப்போர்க்கொத்த வீணான கலகங் களும் அதன்பயனாக நேரிடுகிற உயிர்ச் சேதங்களும், காரியங்கள் எதுவுமே கைகூடாத நிலமையில் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பனஎன்றதில் வெறுப்புக்கொண்டிருந்தார் கள் என்பதை நன்கு தெரிந்துகொண்ட கலியாட்டுத் துரை, அநேக பாஷைகளைச் சாதுர்யமாகவும் சமயோ சிதமாகவும் பேசுவதில் வல்லமை வாய்ந்துள்ளவரும், கும்பினிச்சைனியத்தில் லெப்டினன்டு பதவியைஅடை ந்திருந்தவருமான உவில்லியம் ரம்போல்டு துரையை யும் இவருக்கு அநுசரணையாகத் தன்னுடைய முனிஷி யையும் அனுப்பிவிடுத்து, இன்னுமொரு முறை அன் னோர்களின் வாக்குறுதியைச் சோதித்தறிய எண்ணங் கொண்டவராகி அவ்விதமே செய்யவுமாயினர்.

முகமது யுஸுப்கான் பெர்கட்டோலாவைத் தோற்கடித்தல்

ஒரு கும்பினிச் சைனியம் ரம்போல்டு துரைக்குச் சகாயமாக அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருந்தது. மது ரையை 3-12-1756ல் போய்ச் சேர்ந்த மறுதினம் அங்குவந்திருந்த பெர்கட்டோலாவின் குதிரைப் படையை முகமது யுஸுப்கான் முற்றிலுந் தோற்கடித்து விட்டார். ரம்போல்டு துரையை மாவஸ்கான் மிகுந்த மரியாதையுடன் உபசரித்து வரவேற்று இருவர்களும் சில முக்கிய விஷயங்களைத் தனித்துக் கலந்துகொள்ள வேண்டு மென்று சொல்ல, அவ்விதமே அங்கிருந்தார் யாவரை யும் அப்புறப்படுத்திவிட்டு அந்தரங்கமாக இருவர் களும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சிறிது நேரத்துக்குள் நாம் முன் பிரஸ்தாபித்த ஜமேதார்களில் ஒருவரான சீர்கான் என்றவர் இவ்விரு வர்களுக்குள் தனித்து நிகழ்ந்த சம் பாஷணையைக்கவனித்துக்கேட்டிருந்து விட்டு வெளியிற் சென்று மாவஸ்கான் ஜாகைக்குச் சென்ற ஒருமணி நேரத் துக் குள்ளாகக் குதிரைப் படையுடன் அவரது ஜாகையைச் சூழ்ந்து மாவஸ்கானைச் சிறைப்படுத்தி விட்டார். ரம்போல்டு துரையையும் முப்பது குதிரைப் படையைக்கொண்டு தாக்கி அவரை அதேக்ஷணத்தில் நகரத்தைவிட்டுக் காலிசெய்து கொள்ளும்படி வற் புறுத்த, அவரும் அதற்கிசைந்து எதிர்கரையில் தண் டிறங்கியிருந்த தன்னுடைய சைனியங்களுடன்போய்ச் சேர்ந்து கொண்டார். ரம்போல்டு துரை போய் விட்டாரென்ற சங்கதியைத் தெரிந்துகொண்ட சீர் கான் ஜமேதார்கள் அடங்கிய ஒரு கூட்டம்கூடி மாவஸ் கானின் விரோத எண்ணத்தைக் கண்டனம் செய்து தங்களையும் மதுரையையும் எதிரியிடம் காட்டிக் கொடுப்பதாக ரம்போல்டு துரையிடம் சதி ஆலோ சனை செய்ததையும் எடுத்துப் பேசினார். இதைக் கேள் விப்படலும் அங்கிருந்த ஜமேதார்கள் யாவர்களுக் கும் அடங்காக் கோபம் பிறந்து எல்லோரும் ஏகோ பித்துச் சண்டையை ஆரம்பித்துவிட வேண்டுமென்று கூவினர்.

சீர்கான் மாவஸ்கானைச் சிறைப்படுத்தல்

இதுசமயம் ரம்போல்டு துரையிடமிருந்து ஜமே தார்களுக்கு ஒரு நிருபம் அனுப்பிவிக்கப் பட்டது. அதில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது. மதுரை

யில் தண்டிறங்கி இருக்கும் சீர்கான் ஆதிய ஜமேதார் களுக்கு லெப்டினன்டு உவில்லியம் ரம்போல்டு எழுதியதாவது: "கும்பினித் துரைத்தனத்தாரின் கீழ் அந்தஸ்து வாய்க்கப் பெற்ற பதவியிலிருக்கும் என்னை உங்களிடம் சமாதானத்தைக் கோரி மத்தியஸ்தராக அனுப்பி வைத்திருக்க, அதன் பெருமையைச் சிறிதளவேனும் உட்கொள்ளாமல், அலக்ஷியம் செய்து என்னைப் பெருத்த அவமரியாதையுடன் திரும்ப அனுப்பி வைத்ததற்குப் பலனாக, இங்கிலீஷ்காரர்களின் கோபத்துக்கு உங்களுள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகவும் மொத்தமாகவும் பாத்திரர்களாகா திருக்கமாட்டீர்கள்" என்றெழுதிய விஷயங்களடங்கி யிருந்தன. இதைப் படிக்கக்கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட ஜமேதார்கள் யாவர்களும் நடுநடுங்கிச் சமாதான வழி யையே இனி நாடுவது நலமென்று உறுதி செய்து கொண்டு, நதியின் எதிரிலுள்ள கரையிலிறங்கியிருந்த ரம்போல்டு துரையிடம் வந்து, அவரை அங்கு மதுரைக்கு மறுபடியும் வந்து, வேண்டிய ஏற்பாடுகள் யாவையும் இது சம்பந்தமாக முடிவுசெய்து வைக்க வேண்டுமென்று, பிரார்த்தித்துக் கேட்க அதனை அவர் மறுத்துவிட்டனர். ஆனால் ஜமேதார்கள் செய்துள்ள காரியங்களுக்குப் பகிரங்கமான பரிகாரங்களால் தன்னைச் சாந்தப் படுத்திக்கொண்டால் ஒருவேளை சம்மதிக்கலாமென்று சொல்லிவிட்டார்.

ஜமேதார்கள் ரம்போல்டு துரையிடம் திகிலடைதல்

இதையறிந்த ஜமேதார்கள்சிறைப்படுத்தப்பட்ட மாவஸ்கான் சகிதம் எதிர்கரையிலுள்ள சத்திரத்தில்

தண்டிறங்கி யிருந்த ரம்போல்டுதுரையிடம் மன்னிப் புக்கேட்டுச் சமாதானப் படுத்தி நகரத் திற்குள் அழைத்துக் கொண்டுபோக, நகரத்தின் கோட்டை வாசலை அடுத் துப் பிரவேசிக்கவும், அவருடைய அந் தஸ்துக்குத் தக்க வண்ணம் அக்காலத் தில் அக்கோட்டையின்மீது வைக்கப் பட்டிருந்த பதின்மூன்று பீரங்கிகளிலிருந்து 13பீரங்கி களின் முழக்கங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்ருகத்தொனித்த பேரொலிகள் கேட்போர்களின் செவிகள் செவிடுபடு மாறு இருந்தன. பழைய உடன்படிக்கையையும் புதுப் பித்துக் கொண்டார்கள். சென்னபட்டணத்திலுள்ள துரைத்தனத்தார்களிட மிருந்து மாவஸ்கானுக்கும் பெர்கட்லோவுக்கும் வேண்டிய முன்னிபந்தனைகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிவிக்கப்படும் வரை ஜமேதார்கள் பொறுத்துக்கொள்வதாகச் சம்மதித்தனர்கள்.

ரம்போல்டு துரைக்கு ஜமேதார்கள் செய்த இராஜ மரியாதைகள்

இதன் மத்தியில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ள கோயி லினுட் பிரவேசிக்க எத்தனித்த நபிகான் கட்டாக் மதுரைக்குவந்து ஜமேதார்களின் குதி ரைப் பட்டாளத்துக்கு வேண்டிய தற்காலச் செலவுக்கு நாற்பதாயிர ரூபாய்கள் உடனே கொடுப்பதாயும் அவர்கள் இங்கிலீஷ்காரர்களிடம் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்களை ரத்து செய்துகொள்ள வேண்டுமென் றும் ரம்போல்டு துரையை அனுப்பிவிட வேண்டு மென்றுங் கூறினர்.

நபிகான் கட்டாகின் சூழ்ச்சி

ரம்போல்டுதுரை மாவஸ்கானைப் பார்த்துவிட்டு வருவதற்காக அவரது ஜாகைக்குச் செல்ல, மாவஸ்கான்

அவரைக் காணவும் கண்ணீர் தாரை தாரையாக வடித்துப் பள்ளிக்கூடத்துச் சிறு பையன்களைப்போல ஏங்கியும் விம்மியும் அழுது கொண்டு தன்னுடைய வாக்குறுதிகள் யாவும் விர்தாவாகின்றனவே என்று "அழுதகண்ணும் சிந்திய மூக்குமாக" சொல்லிக் கொண்டே தன்னுடைய முத்திரைகளடங்கிய உத்தரவுகளும் விளம்பரங்களும் நடைபெறுவதற்கு இடமில்லாது விர்தாவாகச் செய்து கொண்டிருக்கிற இந்த "முத்திரை"க்கு என்னபெருமை இருக்கிறதென்று சொல்லி நொந்தவராகி அதை இனி மேலாக இப்பேர்க்கொத்த இராஜாங்க விஷயங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தித் தன்னை அவமானப் படுத்திக் கொள்ளப் போவதில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டே அதனைத் தூள் தூள்களாகும்படி உடைத்து எறிந்து விட்டார்.

மாவஸ்கான் பள்ளிக்கூடத்துச் சிறுவர்களைப் போல ஏங்கி அழுதல்

ரம்போல்டு துரை இத்துடன் நின்றுகொள்ளாமல் பெர்கட்டுலோவையும் போய்ப்பார்த்தார். அங்கு ஜமேதார்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய விதமாக அவர்களின் மனதில் தைக்கும்படியான ஹிதோபதேசத்தை எடுத்துத் தெளிவாயும் நயம்படவும் பேசினார். இவரை முன்னமே வாக்கில் வல்லவரென்றும் அநேக பாஷைகளைப் பேசும் பாஷா வல்லவரென்றும் சொல்லி யிருப்பது ஞாபகமிருக்கலாம். அங்குள்ளோர் யாவரும் இவரது

உடன் படிக்கை தஸ்தாவேஜுகளில் ஜமேதார்களிடம் கைஎழுத்து வாங்கல்

பேச்சுக்கிணங்கி அவ்விதமே செய்வதென்று தீர்மானித்து, உடன்படிக்கை தஸ்தாவேஜுகளை ஆதி ஒப்பந்தப்படிக்கும் அக்காலத்திய வழக்கத்தின்படிக்கும் இரண்டு பாஷைகளில் எழுதி, எல்லாக் கக்ஷியினர்களுடைய கைஎழுத்தும் அவைகளில் சாத்தப்படவேண்டுமென்றும் ஏற்பட்டதால், அவைகளில் ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராக அவரவர் கைஎழுத்தைச்சாத்துவதற்கு அப்போது இராக்காலமாக இருந்ததாலும், அதிகநேரம் பிடித்துவிடுமென்றதாலும், அன்று எதுவும் நடக்காது போயிற்று. இப்படிநேர்ந்த தாமதம் மறுபடியும் நபிகான் கட்டாக்குக்கு அனுசரணையாக இருந்ததால், அவர் மறுபடியும் ஜமேதார்களுடைய குதிரைப் படைக்கு, நாள் ஒன்றுக்கு மூவாயிர ரூபாய்கள் கொடுத்துக் கொண்டு சௌகரியப்படுத்துவதாக வாக்குக் கொடுக்க, அவர்களும் இசைந்து கொண்டார்கள். அந்த முயற்சியும் விர்தாவாகியதென்று தெரிந்த ரம்போல்டுதுரை 15-12-1756-ல் திருச்சிறுப்பள்ளி போய்ச் சேர்ந்தார். இந்தக் காரியங்கள் நிலை கொள்ளாதுபோனதற்கு ஜமேதார்களுடைய அக்கிரமச் செய்கைகள் காரணமாக மாட்டா. ஆனால் பெர்கட்லோ செய்துவைத்த சூழ்ச்சியே காரணமென்று பின்பு நம்புவதற்கிடனுயிற்று. நபிகான் கட்டாக்கிடம் ஜமேதார்கள் கேட்டுக்கொள்ளும் வகைக்கெல்லாம் பொருள் கொடுத்து உதவி செய்யப் போதுமான தொகை அவரிடம் கிடையாதென்பதும்; ஆயிரக்கணக்குகளாக அள்ளி அள்ளி வாரிவிடக்கூடிய மதிக்கத்தகாத பெரும்

நிதி பெர்கட்லோ வசம் உண்டென்பதும், அவ்விருவர் களுக்கும் அந்தரங்கமான சிநேக முண்டென்பதும், மேலே காட்டிய நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமான பற்றுக் கோடுகளாகின்றன.

மாவஸ்கானுக்கு பூமியை ஜாரி செய்ய நிகழ்ந்த சபை

மாவஸ்கானுக்கு மதுரை நகரம் ஒன்றை மட்டு மல்ல, கர்நாடக தேசத்தையே பூராவுங் கொடுத்துவிட வேண்டியதற்கான வழிகளையே அவர் நாடியிருப்பதாயும், ரம்போல்டு துரை அதைவிட்டுச் செல்லவும் பகிரங்க மாகச் சொல்லினர். இந்த நோக்கத்தை உறுதிப் படுத்துவதற்காக நிகழ்ந்த ஆலோசனைச் சபையின் கூட்டத்தில் அபிப்பிராயங்கள் பேதப்பட்டும், பெர்கட்லோவின் கக்ஷியை ஆதரித்த வர்கள் மெஜாரிட்டியிலு மிருந்தார்கள் என்ற கார ணத்தை முன்னிட்டு; உடனே இது சம்பந்தமாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள ஆமோதிப்புகளான சகல விஷ யங்களையும் கண்டுள்ள, சமாசாரப் போக்குவரவுகள் சகல பாளையக்காரர்களுக்கும், மைசூர் தலைவரான ஹைதர் அலிக்கும், திருவாங்கூர் அரசருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. இந்த நிகழ்ச்சிக்குச் சிறிது தினங் களுக்குப் பிற்றை, பெர்கட்லோவும் நபிகான் கட்டாக் கும் ஐந்நூறு குதிரைப் படையுடன் நெய்க்கட்டஞ் செவலுக்குச் சென்றனர்.

ரம்போல்டு துரையிடமிருந்து முகமது யுஸூப் கானை மதுரைக்கு வரும்படி சொல்லிய சங்கதி கிடைக் கவும், சுற்றுப் பிரயாணத்திலிருந்த அவர் உடனே

திருநெல்வேலிக்கு மீண்டார். அங்கு சென்று முன்னம் செய்து வைத்துள்ள ஏற்பாட்டைப் போல அதனைக் காத்துக் கொள்ள ஆயிரம் சிப்பாய்களை நியமுகம் செய்துவிட்டு, ஆயிரத்து எண்ணூறு சிப்பாய்களுடன் மதுரைக்குப் புறப்பட்டார். குத்தகைதாரரான முதலியாரும் திருநெல்வேலியில் தனிமையாக இருக்கப்பதறினவராகி, தக்கதளவாடங்களுடனும் புதிதாக அவரது பந்தோபஸ்துக்கென்று வைத்துக்கொண்ட நூறு குதிரைப் படையுடனும் முகமது யுஸூப்கானைப் பின் தொடர்ந்து, மதுரைக்குப் போகும் வழியில் 16-12-1756-ல் கெங்கை கொண்டானுக்குப் போய்ச் சேரவும், ரம்போல்டு துரை மதுரையைவிட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டாரெனத் தெரியவும், எதிரிகளான நபிகான் கட்டாக்கும் பெர்கட்டூலாவும் எந்த நிலைமையில் எங்கு என்ன நோக்கத்துடன் செல்லுகிறார்கள் என்றவிவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள, அங்கேயே அவர் தாமதிக்க, அவ்விருவர்களும் பூலித்தேவரையே போய் அடைந்தனர்கள் என்று தெரியவும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குப் போய்ச்சேர்ந்து, அப்பக்கங்களிலுள்ள பாளையக்காரர்களை எதிரிகள் பக்கம் சேரவொட்டாமல்செய்யும் வகைகளையும் நாடி, அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டார்.

மதுரை திருநெல்வேலிச் சீமைகளை முகமது யுஸூப்கான் பந்தோபஸ்துச் செய்தல்

முதலியாரோ தன்னுடைய பந்துக்களில் ஒருவரான அழகப்ப முதலியார் என்றவரைப் பூலித்தேவர்

வசம் அனுப்பி வைத்து அவருக்குச்சில பூமிகளைக் கொடுப்பதாயும் அவருடைய பகைமை தனக்குக் கூடாதென்று சொல்லும்படிக்குங் கேட்டுக் கொண்டார். அவ்விதம் அங்குசென்றவரிடம் முதலியார் சொல்லி அனுப்பியபடி தனக்குச் சம்மதமென்றும் அந்தத் தூதுவருக்குச் சகாயமாக முன்னூறு கள்ளர்களையும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில்கொண்டு போய்விட சகாயத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட அச்சைனியத்தில் தலைமை பூண்டவர்களில் ஐவர் இரவில் கும்பினிப் பட்டாளத்துக்குள் பிரவேசித்து, குதிரைகளைத் திருட அவ்வைவர்களையும் முகமதுயுஸுப்கான் பீரங்கி வாயில் வைத்துச் சுட்டுப் பொசுக்கி விட்டார். எதிரி பக்கத்துள்ள முதலியாரிடம் பூலித்தேவர் ஒத்து நடந்ததற்குக் காரணங்களைப் பூலித்தேவர் கூறியவை மிகுந்த விந்தை யுடையன.

முதலியார் பூலித்தேவர் பக்கம் சேர்ந்து கொள்ளல்

ஆறும் அத்தியாயம்

மத்திய காலத்தியது

கொள்ளை நோய்

முன்னம் நாம் பிரஸ்தாபித்துள்ள விஷயங்களுடன் 1756-ம் கி. பி. முடிவுற்றது. அதற்குப் பிந்திய காலமான 1757-ம் வருஷம் மார்ச்சுமாதம் வரைநமது ஜில்லாவில் நிகழ்ந்த கடுங்கொள்ளை நோயால் ஆயிரமாயிரமாக ஜனங்களுக்குள்ளும் கால் நடைகளுக்குள்ளும் ஏற்பட்ட உயிர்ச்சேதங்கள் ஜனங்களைத் திகிலடையுமாறு செய்து வைத்ததுடன் அவைகள் ஓர் அம்மனின் கோபத்தால் ஏற்பட்டுள்ள அட்டூழியம் என நாட்டில் எதையும் செய்து முடிக்க ஜனங்கள் அஞ்சி யிருந்தமையால் மேலே சொல்லிய காலத்தின் இடையில் யாதும் நடந்திலது.

பூர்வ நாயக்கர் அரசரிடம் சீமையை ஒப்புக் கொடுத்தலைப் பற்றியது

குத்தகைதாரரான முதலியாருடன் கியாப்டன் கலியாட்டுத்துரை பண வசூல் விஷயமாகக் காரியங்களை ஒழுங்கு படித்திக் கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், தங்களது கக்ஷிக்கு விரோதமான கூட்டத்தார் மைசூராருடன் திண்டுக்கல்லிலிருந்து இங்கிலீஷ்காரருக்கும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் விரோதமான நடவடிக்கைகளைச் செய்து கொண் டிருப்பதாகச் செய்தி கிடைத்தது. பூலித்தேவர் அதே க்ஷணத்தில் 5 லக்ஷ ரூபாய்கள் கொடுப்பதாகவும் கலகக்காரர்களான ஜமேதார்கள் மதுரைக்குந் திண்டுக்-

கல்லுக்கு மிடையிலுள்ள கணவாயின் பக்கத்தைச் சார்ந்த சோழவந்தான் நாட்டைக் கொடுப்பதாகவுஞ் சொன்னார்கள். ஆனால் மதுரைச் சீமையை ஜெயித்துக் கொண்டால் மாவஸ்கானுக்காவது மைசூராருக்காவது கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்துக்கொள்ளவில்லை. அதை அப்படி ஜெயிப்பதானால் பழைய நாயக்க அரசரின் சந்ததியாரான ஒருவர் சிவகங்கைச் சீமையிலிருப்பவரிடம் ஒப்படைத்து விடுவதாயும், மாவஸ்கானுக்குத் தக்கவாறு அந்தஸ்துள்ள ஓர் உத்தியோகத்தை மைசூரில் கொடுப்பதாயும் சொல்லிக் கொண்டார்கள். நாள் தோறும் வந்துகொண்டிருந்த சமாசாரங்கள் மதுரையைப் போய்த் தாக்கவேண்டுமென்று ஒரு புறம் கலியாட்டுத்துரையைத் தூண்ட, மற்றொருபுறம் திருநெல்வேலியில் நாணய விஷயமாக முதலியாரிடம் ஒழுங்கு படுத்திக் கொண்டிருந்த விஷயங்கள் முடிவுபெறாத நிலை அவரை வாட்டியதால் அவர் அங்கு தாமதிக்கும்படி நேரிடக் கடைசியாக 10-4-1757-ல் கலியாட்டுத் துரை 180 ஐரோப்பியச் சைனியங்களுடனும் 2500 சிப்பாய்களுடனும் 6 கைப் பீரங்கிகளுடனும் 500 குதிரைப் படை வீரர்களுடனும் மதுரையை நோக்கிப் புறப்பட்டார். சிப்பாய்களை நடாத்துவதில் முகமது யுஸுப்கான் தலைமை பூண்டார். முதலியார் தன்னுடைய பாதுகாப்புக்காக வைத்துக்கொண்டிருந்த குதிரைப் படையை நடத்தினார். இதன் தொகை மொத்தம் 100 என்று நாம் முன்னம் சொல்லி யிருப்பது ஞாபகமிருக்கலாம். திருநெல்வேலிக்கு ஆறு கும்பினிச் சைனியங்களையும் அதுபோலவே பாளையங் கோட்டைக்கு ஆறு கும்பினிச் சைனியங்களையும் காத்

துக்கொள்ளும்படிக்கு ஏற்படுத்தி விட்டு முகமது யுஸுப்கான் புறப்படவும், அதே தினத்தில் 500 குதிரைப் படையுடன் பெர்கட்லோவும் நபிகான் கட்டாக்கும் மாவஸ்கானைப் பூலித்தேவரிட மிருக்கும்படி சொல்லிவிட்டு நெய்க்கட்டஞ் செவலை விட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டனர்.

இவ்விதம் புறப்பட்ட அவ்விருவர்களும் சிவகிரி போய்த் தங்கினார்கள். இதைக் கேள்வியுற்ற முகமது யுஸுப்கான் அங்கு செல்லவும், சிவகிரியார் அங்கு வந்திருந்த கள்ளர்களை விரட்டி விடவே, அவர்கள் போகும் வழியில் பட்டாளத்துக் குதிரைகளில் 40ஐ திருடிக்கொண்டு சென்றனர்கள். அதே மாதம் 17-ந் தேதியில் மதுரையை யடைந்து அங்கிருந்துகொண்டு நபிகான் கட்டாக் மதுரை நகரத்துக்குச் சண்டைக் காலங்களின் போது உணவுப் பொருள்களின் தேவையை யறிந்து இராமநாதபுரம், சிவகங்கைச் சீமைகளுக்குச் சென்றார். இங்கிலீஷ் சைனியங்கள் 20-4-1757-ல் ஸ்ரீகந்தர் மலைக்குச் சென்று அங்குள்ள கோவிலில் யுத்த தளவாடங்கள் சகிதம் தங்கி யிருந்தனர்கள்.

யுத்த காலத்திற் கென்று உணவுப் பொருளைத் தேடல்

அங்கிருந்தபடியே முகமது யுஸுப்கான் ஒரு துண்டம் சிப்பாய்களுடன் சோழவந்தானைப் பிடிக்கச் சென்றார். அது மதுரைக்குச் சுமார் 12 மைல் தூரத்தில் வடமேற்கிலுள்ளது. அது கணவாயாகத் திண்டுக்கல்லுக்கும் மதுரைக்கு மிடையிலிருந்தும் சரியான

சோழவந்தான் பிடிபடல்

அரணால் பாதுகாக்கப்படா விட்டாலும் அதனை இரு நூறு பேர்கள் காத்துக் கொண்டிருந்தனர்கள். இவர்கள் முகமது யுஸுப்கானைக் காணவும் கோட்டையின் கதியை அக்கோட்டையே தீர்மானித்துக் கொள்ளும்படி அதனைத் தனிமையாக விட்டுவிட்டு ஓட்டம் பிடித்துவிட்டார்கள். சோழவந்தான் பிடிபடலாயிற்று. இது விஷயமான மேற்கொண்ட தொடர்ச்சி பெரும்பாலும் மதுரை ஜில்லாவின் சரித்திர சம்பந்தமாதலால் அதனை இம்மட்டோடு நிறுத்திக்கொண்டு திருநெல்வேலியின் சம்பந்தம் எதுவோ அதனை மாத்திரம் இங்கு எடுத்துக் கொள்ளுவோம்.

கலியாட்டுத் துரை மதுரைக்குச் செல்லல்

பாஞ்சாலங் குறிச்சியார் 1000 கள்ளர்களைத் தயாரித்து வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். மாவஸ்கான் தன்னுடைய பழைய கக்ஷியில் சேர்வதில்லையென்று சொல்லி விட்டார். மையானாவின் பழைய சிநேகிதரான நபிகான் கட்டாக்கும் மாறுபட்டவராயினர். இவ்விதம் பிரஸ்தாபங்கள் ஆதார மற்ற நிலமையிலிருக்க, ஜமேதார்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள மேல்த்திசைப் பாளையக்காரர்கள் உதவிக்கு வருவதாகச் சொல்லியதுங் கடைசியாக ஏமாற்றமாகவே முடிந்ததென்று தெரிந்துகொண்டார்கள். திருநெல்வேலியிலிருந்து கும்பினிச் சைனியங்களுடன் கலியாட்டுத் துரை மதுரைக்குச் சென்று அதனைத் தாக்கும் சமயத்தில் பெர்கட்லோ நெய்க்கட்டஞ் செவலிலிருந்து மதுரைக்குப் புறப்படும் போது மாவஸ்கான் 500 குதிரைப் படைகளைத் தன்

கைவசம் வைத்துக்கொண்டு நெய்க்கட்டஞ் செவலி லேயே தங்கிக்கொண்டார்.

கலியாட்டுத் துரை திருநெல்வேலிச் சீமையை விட்டுச் சென்றனர் எனத் தெரிந்த மாவஸ்கானும் பூலித்தேவரும் போரை ஆரம்பிக்க, பதிஞயிரம் பேர்களைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு ஏப்பிரல் மாதக் கடைசியில் ஆழ்வார் குறிச்சியை நோக்கிப் புறப்பட, அங்கு அதனைக் காத்துக்கொண்டிருந்த சிப்பாய்களின் எச்சரிக்கை, எதிரிகளின் எண்ணத்தைக் கெடுத்துவிட்டதால், ஆழ்வார் குறிச்சியை அவர்கள் முற்றுகை போடக்கூடவில்லை. அங்கு மாசூல் காலமெனக் கருதி அதனைக் கொள்ளையிட நினைத்திருந்த மற்றோர் நோக்கமும் தவறியது. சர்க்காருக்குச் செலுத்தவேண்டிய கிஸ்துப் பாக்கிகளை எவர் எவர்கள் முதலியாரிடம் செலுத்துகிறார்களோ, அவர் அவர்கள் தங்களுக்கும் கிஸ்துப் பாக்கிகளுக்கும் ஜவாபுதாரிகளாக வேண்டுமென்றும், தாங்களே சர்க்காருக்கு, மாவஸ்கானுக்கு முன்னம் ஜாரியான உத்தரவின் பலத்தைக் கொண்டு பொறுப்புள்ள குத்தகைதாரர்களென்றும் முதலியார் குத்தகைதாரராகமாட்டா ரென்றும் விளம்பரங்களைப் பஹிரங்கப் படுத்தினார்கள்.

ஆழ்வார் குறிச்சிச் சண்டை

இதன் பின்பு மாவஸ்கான் திருவாங்கூராரிடம் தனக்கு உதவி புரியவேண்டுமென்றும், அவ்விதம் செய்வதானல் அதற்குப் பிரதி பிரயோஜனமாக, களக்காட்டுச் சீமையைக் கொடுத்து விடுவதாயும்வாக்குக்கொடுத்தார். ஆனல், ஒருவேளை அவர் திருவாங்

மாவஸ்கானின் வஞ்சக எண்ணம்

கூராரிடம் நாடிக் கேட்டுக்கொள்ளும் வேண்டுகோள் மறுக்கப்படுமாயின், அதற்கு வேறு சரியான உபாயத்தையும் கைவசம் வைத்திருக்கவேண்டுமென்ற அவருக்குள்ள துவிசுபாவ எண்ணத்துடன் திருவாங்கூருக்கு எழுதியனுப்பிவிட்ட பின்பு, மற்றோர் லிகிதத்தை இங்கிலீஷ் அதிகாரியான ரம்போல்டு துரைக்கும் எழுதி ஒரு காரியஸ்தர் மூலம் அனுப்பிவைத்தார். அக்கடிதத்தில், திருவாங்கூரார் அடிக்கடிசொந்தம் பாராட்டிக்கொண்டும் படை யெடுத்துக் கொண்டும் தொந்தரவுக்குள்ளாக்குகிற களக்காட்டுச்சீமையை மாவஸ்கான் தனக்குக் குத்தகைக்கு வேண்டுமென்றும், பெருத்த செல்வம் படைத்தவர்களான சௌக்கார்களை ஷிராப்புகளாக ஜாமீன் பத்திரங்களைக் கட்டுப்பட்டு எழுதிக் கொடுக்கச் செய்ய தயாராக இருப்பதாயுமுள்ள விஷயங்களே அதனுள் காணப்பட்ட முக்கிய விஷயங்களாம். இக்கடிதம் ரம்போல்டு துரைக்குக் கிட்டவும், இதனை ஒருவாறு கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாகின்றதென்ற நோக்கம் கொண்டு இவ்வித ஏற்பாட்டுக்கு மாவஸ்கான் இசைந்து கொண்டால் அவரும் அவரது சகாவான பூலித்தேவரும் திருவாங்கூரார் உதவியை நாட இடமிருக்க மாட்டாததால் அதனைச் சரியென்று இராமா நாயக்கரென்ற ஜமேதாரை ஒரு மூரியனுடன் அனுப்பி மாவஸ்கானை நேரில் கலந்து கொண்டுவரச் சொன்னார். இவ்விருவருள் ஒருவரான மூரியன் மகா புத்திசாலி. இவர்களுக்குச் சகாயமாக 50 சிப்பாய்களும் பின் சென்றனர். அவர்கள் மாவஸ்கானைப் போய்ச் சேர்வதற்குள் திருநெல்வேலியையும் பாளையங்கோட்

ராம் கானும் ஹரிக்கார்சாமி அய்யரும் என்னுடன் கூட இருந்தார்கள். இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்தது ஜார்ஜ் ஹுஜஸ். இதற்குச் சரியான மலையாள மொழி பெயர்ப்புமுண்டு"

(ஒப்பம்)

இ ரா ம லி ங் க ம்.

"1-வது சாட்சி:—இராமலிங்க முதலியார் சாட்சிப் பெட்டியின்மீது ஏறி நின்றுகொண்டு ஜாதிமதா சாரப்படிப் பிரமாணம் செய்துவிட்டுச் சொல்லியது:

மேஜர் பானர்மான் துரையின் வினு:-5-9-1799-ன் காலைப்பொழுது பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்குப் போய் என்னுடைய உத்தரவுப்படி கட்டபொம்மு நாயக்கரிடம் நான் உம்மிடங் கொடுத்தனுப்பிய தபாலை அவரிடம் சேர்ப்பித்துவிட்டீரா? அன்று நீர் கட்டபொம்மு நாயக்கரைப் பார்த்தீரா?

இராமலிங்க முதலியாரின் விடை:—5-9-1799-ன் காலையில் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்குப் போய் உத்தரவின் பிரகாரமே அவரை நேரிற்பார்த்துத் தபாலை அவரிடமே ஒப்படைத்துவிட்டேன்."

"மே. பா. துரையின் வினு:—நான் உமக்கிட்டிருந்த கட்டளை இன்னதென்பதை நீர் இப்போது திருப்பிச் சொல்லும். அதுபோலவே கட்டபொம்மு நாயக்கர் உம்மிடம் சொல்லிவிடுத்த ஜவாபையும் ஞாபகப்படுத்திச் சொல்லும். அதற்கப்பால் அங்கு அப்போது நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு விஷயத்தையுந் தெளிவாகச் சொல்லும்."

"இராமலிங்க முதலியாரின் விடை:—இதற்குள்ள பதிலை மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள நெ. 3-லிருக்கும் பிரகாரமே சொற்றனர் (அதனைப் பார்த்துக் கொள்க). அவைகளைக் கேட்ட அம்மூவர்களும் தங்களுடைய தஸ்தாவேஜுக் கட்டிலிருந்த நெ. 3 என்று அடையாளமிட்ட ஸ்டேட்மெண்டை எடுத்து அவரிடங் காட்டி இதுதானா நீர் முன்னம் கொடுத்துக் கொண்ட வாக்குமூல மென்று கேட்டு அதனை அவரைக் கொண்டே வாசிக்கும்படி செய்தனர். முதலியார் இதனை ஒத்துக்கொண்டார். அதனை உடனே கட்டபொம்மு நாயக்கரும் வாசிக்க, சபையிலுள்ளார் யாவரும் அறியுமாறு அவரிடங் கேட்க, 'ஆம் சரியே' என்று கட்டபொம்மு நாயக்கரும் ஒத்துக்கொண்டு விட்டனர்."

1. மேஜர்பானர்மான் துரை 2. ராபர்ட் ரேரிங் துரை 3. ஜ்யார்ஜ் ஹூஜஸ் துரை ஆகிய மூவர்களின் முன்னிலையில் வாங்கிய வாக்குமூலம்

"2-வது சாட்சி:—மே. பா. துரையின் ஆர்டர்லி ஹவுல்தாரான இபுராம்கான், சாக்ஷிப் பெட்டியின்மீது ஏறி நின்றுகொண்டு ஜாதிமதாசாரப்படி பிரமாணம் செய்துவிட்டுச் சொல்லிய வாக்குமூலம்."

வினா:—"இராமலிங்க முதலியார் சகிதம் நீ பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்கு 5-9-1799-ன் காலையிற் போயிருந்ததுண்டா? போயிருந்தால் அங்கு அதுசமயம் நிகழ்ந்ததென்ன?"

விடை:—"மேலே கண்ட தேதியில் நான் இராமலிங்க முதலியார் அவர்களுடன் பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்

குப் போயிருந்ததுண்டு. அங்கு நடந்தவை யெவை களோ அவைகளை முதலியார் அவர்களின் ஸ்டேட் மெண்டில் வாசிக்கப்பட்டதைத் தவிர வேறு எதுவு மில்லை என்று பிரமாணமாகச் சொல்வேன்."

3-வது சாட்சி ஹரிகார்சாமி அய்யர் சாக்ஷிப் பெட்டியின்மீது ஏறி நின்றுகொண்டு ஜாதிமதாசாரப் படி பிரமாணஞ் செய்துவிட்டுச் சொல்லிய சாட்சியம்:

"மே. பா. துரையின் வினு:—1799-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 5-ந்தேதி காலையில் இராமலிங்க முதலியாருடன் நீ பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்குப் போயிருந் தாயா? அங்கு அன்று நீ போயிருந்தால் அப்போது அங்கு நிகழ்ந்த விஷயம் என்ன?"

விடை:-"மேலேசொல்லியுள்ள தேதியில் இராம லிங்க முதலியார் அவர்களுடன் நான் பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்குப் போயிருந்தேன். இராமலிங்க முதலி யாரின் ஸ்டேட்டுமெண்டில் கண்டுள்ள விஷயங்கள் தான் அங்கு நடந்தனவென்று உறுதியாகச் சொல்லு வேன். வேறு எதுவுமே எனக்குத் தெரியாது."

"4வது சாக்ஷி கெட்டிபுட்டி நாயக்கர் சாக்ஷிப்பெட் டியின்மீது ஏறி நின்றுகொண்டு ஜாதி மதாசாரப்படி பிரமாணம் செய்துவிட்டுச் சொல்லிய சாக்ஷி வாக்கு மூலம்: இவர் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பாளையக்காரருக்கு மாமனுர் (அத்தையின் மகனுர்)"

"மே.பா.துரையின் குறுக்குவினு:—சென்ற மாதம் 5-ந்தேதிக் காலையில் என்னுடைய துவிபாஷி இராம லிங்க முதலியார் பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்குவந்து என்

னுடைய அறிக்கையைத் தெரிவித்த சமயம் நீர் பாளை யக்காரருடன் கூட இருந்ததுண்டா?”

விடை :—ஆம். நான் அதுசமயம் பாளையக்காரருடன் கூடவே இருந்தேன்.

வினா :—அறிக்கையை இராமலிங்க முதலியார் பாளையக்காரர் கையில் ஒப்படைத்தபின்பு நான் அவருக்குச் சொல்லிவிடுத்த விஷயங்களைச் சொல்லும் வேளையில் நீர் பாளையக்காரருடன்கூட இருந்தீரா?

விடை :—ஆம். நான் அதுசமயம் பாளையக்காரருடன் கூடவே தானிருந்தேன். அறிக்கையைப் பாளையக்காரரிடம் கொடுத்ததும் தெரியும். அதற்கப்பால் நிகழ்ந்துள்ள விஷயங்களுந் தெரியும்.

வினா :—அன்று பாளையக்காரரானகட்டபொம்மு நாயக்கரிடம் ஆலோசனையை முடித்துக்கொண்டு நீர் என்னிடம் வந்தபோது அவர் விருதாவாகக் கெட்டுவிட வேண்டாம். யாதொரு நிபந்தனையுமின்றிக் கும்பினியாரிடம் வந்து அடைக்கலம் புகுந்துகொள்ளட்டும். அப்படியாயின் அன்னாருக்கு விமோசனம் ஏதேனும் ஏற்படக் கூடுமென்று நான் சொல்லியனுப்பியதாக அவரிடம் நீர் மன்றாடி, அவரைக் கெட்டுப்போக வேண்டாமென்று புத்திமதிகளை எடுத்துச் சொல்லி அவரை நல்லவழிக்குத் திருப்பும்படி பிரயாசை எடுத்துப் பாருமென்று உம்மிடம் நான் சொல்லி அனுப்பியதுண்டல்லவா? இவை யனைத்தும் அவரது நலங்கருதிச் சொல்லிவிட்டிருப்பதாகச் சொல்லும் என்றும், இவைகளுக்கெல்லாம் அவர் இசையாவிட்டால் நான் என்செய்வது என்றும், எனக்கு இராஜாங்கத்தா

ரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகார தோரணையை வைத்து நான் யுத்தசன்னத்தனுகக் கிளம்பிவிட்டால் அவர் என்னிடம் நேருக்கு நேராக நின்று போர்செய் வதில் சிறிதளவேனும் எனக்கு ஆத்தமாட்டார் என்றும், அவர் வீணே கெட்டுவிடுவார் என்றும் இவைகளே முடிவான வார்த்தைகளாகுமென்றும் சொல்லி அவரை நல்ல வழியிலிருக்கும்படிக்குச் சொல்லுமென்றுதிய வசனங்களை நான் உமக்குச் சொல்லி அவரிடம் உம்மை அனுப்பிவைத்தேனல்லவா?

விடை :—இவைகளனைத்தும் வாஸ்தவமே. தாங்களும் அவரது விஷயத்தில் அளவுகடந்த தயவுடனும் தாக்ஷணியத்துடனு மிருந்தீர்கள். தாங்கள் என்னிடம் அவருக்குச் சொல்லவேண்டிய புத்திமதிகளைச் சொல்லி யனுப்பியவாறே அவருக்குச் சொன்னேன். அவை யனைத்தும் பாழ்நிலத்துக்கு இறைத்த நீராகி விட்டன. என்னசெய்வேன்?

மே. பா. துரையின் வினு:—நான் கோட்டையைத் தாக்கும்போது கட்டபொம்மு நாயக்கர் கோட்டைக்குள்த்தானிருந்தாரா? வேறு எங்கேனுமிருந்தனரா? அன்று பூராவும் அவர் எங்கிருந்தனர்?

விடை :—கோட்டையைத் தாங்கள் தாக்கிய சமயம் அவர் அங்குதானிருந்தார். அன்றுமுழுதும் அங்கு தானிருந்தனர். வேறு எங்குமே அவர் அன்று போகவில்லை.

வினு :—நீர் பாளையக்காரர் கட்டபொம்மு நாயக்கருக்கு உறவினராயும் சதா அவருடனிருந்தவராயுமிருப்பதால், சிவகிரியாரின் குமாரருக்கு உதவியாகச்

சைனியத்தை நடாத்திக்கொண்டு சென்றவர் யாவர் என்றது தெரியுமா? பாளையக்காரரின் தகப்பனார் வழியைச் சேர்ந்த தாயாதியான தளவாய் குமாரசாமி நாயக்கர் என்றவர் சுமார் 700 முதல் 1000 பேர்கள்வரை அடங்கிய சைனியத்தை நடாத்திச் சென்றனர் என்று சொல்லி முடித்தார். இதன் பின்பு கைதுசெய்து கொண்டுவந்து விசாரணையின் முன்புக்கு நின்று கொண்டிருந்த குற்றவாளியான கட்டபொம்மு நாயக்கருக்கு அவைகளை வாசித்துக்காட்டி அவரது சமாதானத்தைக் கேட்க, அதற்கு அவர் அவைகளில் எதையேனு மறுக்கத்தனக்குத் தோன்றவில்லை என்று சொல்லிவிட்டுக் கும்பினித் துரைமார்களைப் பார்ப்பதாக இருந்தால் "கவுல்" இன்றிப் பார்ப்பது வழக்கமில்லை என்றவொன்றை மட்டுஞ் சொல்லிவிட்டுச் சிவகிரிக்குச் சைனியங்களை அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. ஒற்றுமையில் பிளவுபட்டுக் கிடந்த தந்தையாரையும் மகனாரையும் ஒற்றுமைப்படுத்துவதற்கேயன்றி வேறு நோக்கமன்றென்றனர். இவையன்றி வேறு எதுவும் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தால் சொல்லிக்கொள்ளலாமென்று கேட்க, அதற்கு கட்டபொம்மு நாயக்கர் 'என்ன ஐயா சொல்லக் கிடக்கிறது. சும்மா இருங்கள்' என்று பதில் சொல்லிவிட்டார்"

முகாம்கயத்தாறு,
16-10-1799.

(ஒப்பம்) ஜான்பானர்மான்.
(ஒபபம்) ராபர்ட்டேரிங்.
(ஒப்பம்) ஜ்யார்ஜ்ஹூஜஸ்.

குறிப்பு :—இராமலிங்க முதலியாரை யாவரெனத் தெரிந்துகொள்ளச் சிலருக்கிச்சை இருக்கலாமென்றதால் அவரைப் பற்றிச் சிறிது சொல்லி முடிப்போம். இவர் தொண்டை நாட்டில் திருமணம் என்ற ஊரில் ஜனித்த ஒரு பரம்பரைத் தனிகர். மேஜர் பானர்மான் துரைக்கு இண்டர் பிரட்டராக (துவிபாஷி) பாளையக்காரர்களின் யுத்தகாலங்களிலிருந்து விட்டு அதற்குப் பின்னர் திருவாங்கூர் கொச்சி ஆகிய இரண்டு சமஸ்தானங்களுக்கும் மக்காளி (Colonel Macaulay) துரை 1800-ம் வருஷம் பிரிட்டிஷ் ரிஸிடெண்டாக நியமனம் பெறவும், ஆங்கு பிரிட்டிஷ் ரிஸிடென்ஸி ஏஜண்டாகவும் திருவனந்தபுரத்தில் உத்தியோகம் வகித்திருந்தனர். இவர் பெருநிதி படைத்தவர். இவரிடம் கும்பினியாருக்கு அந்தரங்க நம்பிக்கையுண்டு. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், ஹிந்துஸ்தான், பிராஞ்சு, இங்கிலீஷ் முதலிய பல பாஷைகளைப் பேசும் வாக்வி. இவரது மனைவியாரும் பெருநிதியுள்ள ஒரு குடும்பத்திற்றோன்றியவர். இவரது புத்திரர் பொருள் சுரந்து நின்ற திருமணம் சுலோசன முதலியார் என்பார். இவரே திருநெல்வேலியில் தாம்பிர வருணி நதியின்மீது வாராவதியை அமைத்தவர். இவரது மனைவியார் ஒப்பிலா உத்தம குணங்களுடன் சிறந்து விளங்கிய வடிவாம்பாளம்மாள் என்பார். இவ்விருவர்களின் தபோ பலத்தாற்றோன்றிய வேதாத்ரீச தாச முதலியார். இவர் திருவனந்தபுரத்து சடர்கோர்ட்டு—இப்போதைய ஹைகோர்ட்டு—மூன்றாவது ஜட்ஜியாக இருந்தவர். ஆதலால் இவர் இராமலிங்க முதலியாரின் பேரனாகும். இவரைச் சாதாரணமாகப் பம்பாய் முதலியாரெனச் சொல்வது வழக்கம். இவர் திருவனந்த புரத்தில் வெள்ளியம்பலத்துப் பங்களாவில் வசித்து 93-ம் வயதில் 1903-ம் வருஷத்தில் காலஞ்சென்றார். இம்மூவர்களைப்பற்றிய செய்யுள்கள் பல காணப்படுவனவுள் கீழே கண்டுள்ளவைகளை மட்டும் குறிக்கின்றோம்.

"ஆலங்கட்டிக் களந்தன்னிற் சிவனருங் கீர்த்திபெற்றான்
கூலங்கட்டிக் கடறன்னி லனுமனுங் கொண்டனன்சீர்

தாலங் கட்டிப் புகழ்பெற்ற ராஜர்கள் தாம்ப்ரபன்னிப்
பாலங் கட்டிப் புகழ்பெற்றான் சுலோசன பாண்டியனே."

"மன்னவ னெங்களி ராமலிங் கேந்திரன் மாதவத்தின்
தன்னரும் பேறென வந்த சுலோசனன் றாணியிற்
பின்னரு முன்னருந் தற்கிணை தானெனப் பேசவளம்
பன்னருந் தாம்பிர பன்னியிற் பாலம் படைத்தனனே."

"படைத்தான் புனற்சிந்து பூந்துறை மாநதிப் பாலந்தன்னைக்
கிடைத்தா னளவற்ற செல்வத்தைக் கீர்த்தியைக் கேதமெல்
துடைத்தா னுலகுக் கிராமலிங் கேந்த்ர சுகுணன்பெற்ற[லாங்
நடைத்தாம வேளென் றுரைக்குஞ் சுலோசன நாயகனே."

"பொருளை யெனச்சொலு மாது தனக்கொரு பூண்விரும்பிக்
கருணை பொழியுஞ் சுலோசன தீரனைக் காணவவன்
திருநெல்லை யம்பதி யிற்சிந்து பூந்துறை சீர்மருவ
அருமை தரும்பணி யாம்பாலந் தன்னை யருளினனே."

"பாரார் புகழும் புனற்சிந்து பூந்துறைப் பாலஞ்செய்தே
சீராருஞ் செல்வம் பெருகுஞ் சுலோசன தீரனுக்கு
நேரொரு மில்லை யென்றே புகழ்த்தம்பம் நிறுத்திவைத்தார்
கூரார் மதியிங் கிலாந்துரை மன்னர் குறிப்புவைத்தே."

"தொண்டை மண்டலமெனும் பார்மகட்குக் கஞ்சத்
தூயமுகந் திருமணமாந் தொல்பதிக்கட்
பண்டைவருஞ் ஜெனனமதி லிராமலிங்கப் பார்த்திபன்றன்
றவப்பேறே வடிவ மாகி
விண்டைவருங் கொடிதவழும் வீதிநெல்லை வியன்சிந்து
பூந்துறையில் விதித்தான் பாலம்
தண்டையலர் புகழ்வேதா த்ரீசதாசன் றனைமகவாய்ப்
பெற்றசுலோ சனபூ மானே."

"வைத்தான் புவியிற் புகழ்சிந்து பூந்துறை மாநதியில்
வித்தார மானநற் பாலத்தைக் கட்டி மிளிர்குவளைத்

தொத்தார் புயத்தன் சுலோசன தீர சுகுணனெழின்
முத்தா ரகல வடிவாண் மணாள முசுகுந்தனே."

"ரைட்டு ஆனரபில் கவர்னர் ஜனரல் இன் கௌன்ஸிலிலுள்ள துரையவர்கள், வாக்குமூலங்களடங்கிய சகல தஸ்தாவேஜுகளையும் ஆதியோடந்தமாகப் படித்துப் பார்வையிட்டால், கட்டபொம்மு நாயக்கர் கும்பினியாருக்குச் செலுத்தவேண்டிய கிஸ்துக்களைச் செலுத்த மறுத்துவிட்டதும், கலெக்டர் லஷிங்டன் (Collector Lushington) துரையின் சமன்ஸுக்கு ஆஜராகமாட்டேன் என்றதும், அப்படிக்கு ஆஜராவதாக இருந்தால் ஆயுதபாணிகளான சைனியங்கள் சகிதமே வந்து பேட்டி செய்யக்கூடு மென்றதும், என்னை வந்து பாளையங்கோட்டையில் பார்த்துவிட்டுப் போகும்படிக்கு கவர்ன்மெண்டார் அவருக்கு அனுப்பிய உத்தரவிற்கு, என்னை வந்து பார்த்துவிட்டுச் செல்ல நல்ல தினம் வாய்க்கவில்லை யென்று அவர் சொல்லிய சாக்குப் போக்குகளும், அவரது கீழ்ப் படித லின்மையையும் கவர்ன்மெண்டாரிடம் அவருக்குள்ள வெறுப்பையும் அலக்ஷிய புத்தியையும் காட்டுகின்றன வென்பதுடன், கவர்ன்மெண்டாரின் எச்சரிக்கைகளை நிராகரித்ததும், அலக்ஷியம் செய்ததும், அவருக்குள்ள சிவகிரிப் பாளையக்காரரின் குமாரரிடமும், மாப்பிள்ளை வன்னியனாரிடமும், சிநேக பாவத்தை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கண்டித்திருக்க, ஆயிரம் சைனியங்கள்வரை சிவகிரியாரின் குமாரருக்கு உதவியாகச் சென்ற ஜுலை ஆகஸ்டுமாதங்களில் அனுப்பியுள்ளா ரென்பதையும், பாஞ்சாலங் குறிச்சியிலேயே

இருந்துகொண்டு 5-9-1799ல் அவரை என்னிடமா வது ஆஜராகி இருவரும் கலந்துகொள்ளுவோமென்று நான் சொல்லிவிடுக்க, அதற்கும் கேட்டிசைந்து கொள்ளாமல், அக் கோட்டையினுள்ளேயே இருந்து கொண்டு எதையுங் கேளாமல், நமது பட்டாளங்களின் மீது குண்டுகளையும் சமாதானப் பேச்சுகள் நடக் கும்போதே திடீரென்று பிரயோகம் செய்துவிட் டார். இவ்வளவு செய்கைகளையும் செய்தவர் இவர் தான் என்று A என்று அடையாளமிட்ட தஸ்தா வேஜுக் கட்டில் காட்டியுள்ளபடி ருஜுவாகி விட்ட தால், கும்பினியாரின் அதிகாரத்தைச் சீர்கெடச் செய்ய எத்தனித்து, அடாத காரியங்களைச் செய்தவ ரான கட்டபொம்மு நாயக்கரைப் படாத பாடுபடுத்து வதே நியாயமானதால் கவர்ன்மெண்டாரின் அதிகா ரம் பெற்றுள்ள யான் அவருக்கு மரண தண்டனையை விதித்துளேன். அந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்றுவதற் குக் கட்டபொம்மு நாயக்கரைக் கயத்தாற்றில் பழைய கோட்டையிலிருக்கும் ஒரு புளியமரத்தில் பஹிரங்க மாக வெளியிற் கொண்டுவந்து தூக்கிலிட உத்தரவு செய்தேன். அதன்படியே அவரைத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றாய்விட்டது. அங்கு கூடியுள்ள பாளையக் காரர்களுக்குக் கட்டபொம்மு நாயக்கரை இவ்விதம் செய்யும்படி நேர்ந்தது அவரது செய்கைகளே மூல காரணங்களாக நின்றனவேயன்றி வேறல்ல என்ற தனையும் கவர்ன்மெண்டார் அவரிடம் பலதடவை களில் பச்சாதாபங்கொண்டு மன்னித்தும், அவர் தன் னைச் சரிப்படுத்திக்கொள்ளத் தவறியது அவருடைய

கேட்டுக்கு அஸ்திவாரமாக நின்றதென்றும் இவை களை எல்லாந் தெரிந்துகொண்ட மற்றவர்களும் சரி யாக நடந்துகொண்டாலன்றி வேறுகதி அவர்களுக் குக் கிடைக்காதென்றும் சொல்லி அவர்கள் யாவரை யும் போகும்படி விடைகொடுத்தேன்."

"இவ்வகையான வசனங்களை அங்கிருந்த பாளையக்காரர்களுக்கு நான் எடுத்து விளக்கிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது கட்டபொம்மு நாயக்கர், தனக்குக் கொடிய சத்துரு வாக இருந்து தன் காரியத்தை நிறை வேற வொட்டாமற்றடுத்த எட்டயபுத் தாரை "கவிழ்" கண் பார்வையில் அடிக்கடி நோக்கிக்கொண்டும், சிவகிரி யாரை (தகப்பனைச்) சீறிய பார்வை யுடனே பார்த்துக் கொண்டுமிருந்தார். தூக்குமேடைக்குச் செல்லும்போது அவருக்கு வலமாகவும் இடமாகவு மிருந்த பாளையக் காரர்களை "பூ" கிடக்கிறார்கள் என்ற அலக்ஷியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டு உறுதியாக நடந்து வீரனது தோற்றத்தை முகத்திற் காட்டியவாறே எவரையும் சிறிதளவேனும் பொருட்படுத்தாது கம்பீரமான நடையுடன் தூக்கு மாத்தண்டை சென்றானெனினும், "தானாடாவிட்டா லும் தன் சதையாடும்" என்ற வாக்குக்கிணங்க, தூக்கு மரத்துக்குச் சென்று ஊமையரான அவரது தம்பி யார் மாட்டுச் சிறிது அநுதாபங் காட்டிவிட்டு "எனக் குச் சாவதிலும் மற்றெதிலுமே பயங் கிடையாது.

தூக்கிலிடக் கொண்டு போகப்பட்ட கட்டபொம்மு நாயக்கரின் கெம்பீரத் தோற்றமும் அன்னாது சகோதர வாஞ்சையும்

ஆனால் நான் என்னுடைய கோட்டையின் முற்றுகையிலிருந்து என்னுடைய வீரத்தையும் சாகஸத்தையுங் காட்டி இறந்திருக்க வேண்டியதுண்டு; அப்படிக்கின்றி என் காலகதியால் நான் ஓடவும், பிறர் என்னை விறட்டவும், மற்றொருவர் என்னைப் பிடிக்கவும் ஆகியதே என்றவொன்றுமட்டும் என்னை வாட்டுகிறதென்று" அவர் சொல்லியுள்ளாரென்றதில் அந்நிலையிலுங்கூட அவருக்குள்ள வீராவேசம் சுரந்துநின்றதெனக் காட்டியதுடன் அவருக்கு மாற்றார் மாட்டுப் பூண்டுள்ள வைரம் எத்துணைத் தென்பதையுஞ் சான்று பகர்கின்றது.

மேஜர் பானர் மான் துரையின் இராஜ விளம்பரம்

"பாஞ்சாலங் குறிச்சியாருக்குதவியாக நின்றும் கும்பினியாருக்கு வேண்டிய சிவகிரியா (தகப்பனார்)ருக்கு விரோதமாகக் கலகங்களைச் செய்தும் கும்பினியாரின் கிஸ்துப் பாக்கிகளைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டு நாலா பக்கங்களிலும் பாஞ்சாலங் குறிச்சியாருடன் சேர்ந்து கொள்ளை, கொலை, அழிமானங்களாகிய பல துஷ்கிருத்தியங்களைச் செய்துகொண்டு வந்திருந்த ஏழாயிரம் பண்ணை, நாகலாதபுரம், கோல்வார்பட்டி, காடல்குடி, குளத்தூராகிய பாளையக்காரர்களின் நடவடிக்கைகள் கவர்ன்மெண்டாருக்கு வெறுப்பை உண்டாக்கி விட்டதால் எனக்கு இராஜாங்கத்தாரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகார வலுவைக்கொண்டு அவர்களுடைய பாளையங்களையும் (சீமைகளையும்) பிடுங்கிக்கொண்டு விட்டேன் என்ற விளம்பரத்தையும் பகிரங்கப்படுத்திப் விட்

டேன். ஆங்காங்குள்ள குடியானவர்கள் முதலிய சகலர்களும் அவ்வப் பாளையப்பட்டுகள் கும்பினியாரைச் சேர்ந்து விட்டனவென்பதை இதன் மூலமாக அறியக்கடவார்களாக.''

"மேலே சொல்லியுள்ள பாளையங்களுக்கு இனிமேலாகக் கோட்டைகள் தேவையில்லை என்று கும்பினித் துரைத்தனத்தார் அபிப்பிராயப்படுவதால் அவைகளை எல்லாம் இடித்துவிட வேண்டுமென்ற உத்தரவு பிறந்துவிட்டது. அங்குள்ள காவற்காரர்களும் சேர்வைகாரர்களும் பியூன்களும் குடித்தனக்காரர்களும் ஆயுதபாணிகளாக இருந்துகொண்டு முன்னம் பெருங் கேடுகளை நாட்டில் விளைத்து விட்டதால் நாடு பட்ட துயரம் இத்தன்மைத்தென்று எவரே சொல்லவல்லார்? ஆகையால் அவர்கள் கைவசமுள்ள எந்த விதமான வெடிகளானாலும் சரி, ஜமுதாடு, பாலாக்கழை, வல்லயம், வாள் முதலியவைகளானாலுஞ் சரி, அவைகளை எல்லாம் கவர்ன்மெண்டாரால் அதற்கென்று நியமனம் பெற்றிருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களிடம் ஒப்படைப்புக் கொடுத்துவிடவேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறுகிறவர்களுக்கும், இரகசியமாக அவைகளைக் கைப்படுத்தி வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படும் என்ற விளம்பரத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தி விட்டேன். இதற்கு மாறுபட்டு ஆயுதங்களை கவர்ன்மெண்டாரால் நியமனம் பெற்றுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களிடம் ஒப்படைப்புக் கொடுக்க ஆக்ஷேபிப்பவர்களையும், ஆயுதங்களை ஒளித்து வைத்திருப்பவர்களையும், அந்தந்த கிராமாதிகாரிகள்

தெரிவியாமல் சும்மா இருந்துவிட்டால் அத்தகைய கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மரணதண்டனை விதிக்கப்படுமென்றதனையும் பகிரங்கப்படுத்தி விட்டேன். அவர்கள் கைவசமிருக்கும் ஆயுதங்களை எல்லாம் எறிந்துவிட்டு மேழிகளைக் கைக்கொண்டு நிலங்களைச் சாகுபடிசெய்து சமாதான வழியிலிருந்து ஜீவிப்பதுதான் உத்தமமென்று காவற்காரர்கள், சேர்வைகாரர்கள், பியூன்கள், குடித்தனக்காரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு எடுத்து விளக்கியுள்ளேன். இதற்கு முன்னமே இது சம்பந்தமாகப் பொது விளம்பரத்தையும் கயத்தாற்றுக்குச் சகல பாளையக்காரர்களையும் வரவழைத்து 27-9-1799ல் வாசித்துப் பகிரங்கமும் செய்துளேன் பாளையக்காரர்களின் கோட்டைகளையும் இடித்துவிடும் விஷயமாயும், அவர்களிடமிருக்கும் ஆயுதங்களை நீக்கி விடும் விஷயமாயும், மேஜர் பானர்மான் துரையின் "புரோக்ளமேஷன்" என்ற இராஜ விளம்பரத்தைச் சென்னபட்டணம் கவர்ன்மெண்டாரும் அங்கீகரித்துக்கொண்டதுடன் தங்கள் தங்கள் கைவசமிருக்கும் ஆயுதங்களை ஒப்படைப்புக் கொடுக்கிறவர்களுக்கு ஆயுதங்களின் தன்மைக்கேற்றபடி கவர்ன்மெண்டார் வெகுமதி கொடுப்பார்கள் என்ற சாரத்தும் சென்னபட்டணம் துரைத்தனத்தாரிடமிருந்து வந்த அங்கீகாரப் பத்திரத்தில் சேர்த்து எழுதப்பட்டிருந்தன. கோட்டைகளை இடிக்கும் விஷயங்கள் சரியாகவும் ஒழுங்காயும் நடைபெறுகின்றனவா என்பதையும், ஆயுதங்கள் கிரமமாக ஒப்படைப்புக் கொடுக்கப்படுகின்

றனவா வென்பதையும் "அயிமாஷ்" செய்து அப் போதைக்கப்போது ரிப்போர்ட்டு அனுப்பி வைக்கும் படிக்கு நியமனமான கியாப்டன் புரூஸ் துரையிட மிருந்து வந்த ரிப்போர்ட்டினால் மேல்படாகையிலுள்ள பாளையக்காரர்களின் கோட்டைகள் திருப்திகரமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன வென்றும், ஆயுதங்களும் கிரமமாக ஒப்படைக்கப்பட்டு வருகின்றனவென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தன."

"பிடிபட்ட பாஞ்சாலங் குறிச்சி, ஏழாயிரம் பண்ணை, நாகலாதபுரம், காடல்குடி, கோல்வார்பட்டி, குளத்தூர் ஆகிய ஆறு பாளையங்களிலும் கோட்டை கள் சரியானபடி திருப்திகரமாக அழிக்கப்படுகின் றனவாவென்றும், ஆயுதங்கள் ஒப்படைக்கப்படுகின்ற னவாவென்றும், "அயிமாஷ்" செய்து ரிப்போர்ட்டு அனுப்பும்படிக்கு நியமனம் பெற்றிருந்த லெப்டி னென்று பக்ஷா (Lieutenant Bagshaw) துரையிட மிருந்து அவைகளின் சம்பந்தமாக ரிப்போர்ட்டு ஒன் றும் அதுசமயம்வர, அவை இரண்டையும் மேலதிகாரி களுக்குத் தெரிவித்தனர்."

பாளையக்காரர்களின் சீமையிலுள்ள கோட்டை கள் அழிக்கப்பட்டதும் ஆயுதங்கள் பறிமுதல் செய் யப் பட்டதற்குங் காரணங்களிவை யென்பதைத் தெரிந்துகொள்க.

ஸிவெல்துரை (Mr. Sewell) எழுதியுள்ள சிலா சனம் என்ற நூலில் கவர்ன்மெண்டாருக்கு நேயப் பான்மையிலுள்ள பாளையக்காரர்களுக்குள்ள கோட்

டைகளை இடிக்கும் விஷயத்தில் எவ்விதமான நிர்ப்பந்தமுமிருந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்றும், ஆனால் எட்டயபுரத்தார் தங்களது நாட்டிலுள்ள மூன்று கோட்டைகளையும் அவர்களாகவே இடித்துவிடுவார்களேயானால் மற்றவர்களும் இதனைப் பின்பற்றியே அவரவர்கள் கோட்டைகளை இடித்துவிடச் சாத்யப்படுமென்று குறிப்பிற்கொண்ட கவர்ன்மெண்டாரின் நோக்கத்துக்கிசைந்து அவர்களும் தங்களது நாட்டிலிருந்த மூன்று கோட்டைகளையும் இடித்துவிட்டனர்கள் என்றும், இதனைப்பின்பற்றியே ஏனைய நேயப்பான்மையிலுள்ள பாளையக்காரர்களும் அவர்கள் அவர்களின் சீமைகளிலுள்ள கோட்டைகளை இடித்துவிட்டனர்கள் என்றும் காணப்படுகின்றது.

மேஜர்பானர்மான் துரையின் "புரோகிளமேஷன்" என்ற இராஜ விளம்பரங்களைச் செப்புத் தகட்டிற் செதுக்கி எழுதிப் பாளையப்பட்டுகள்தோறுங் கல்த் தூண்களிற் பொதிந்து நட்டப்பட்டன. அவைகளில் ஒன்று எட்டயபுரம் சிவன்கோயிலின் தென் வடலோடிய கீழ்புறத்துத் திருமதிலின் தென்பாகத்தில் கிழக்குமுகமாக கல்த்தூணிற் பொதிந்து நட்டப்பட்டிருப்பதை அங்கு செல்லும் வேற்றூரார்கள் உற்று நோக்கி வாசிக்க ஆசைகொள்வதை நாம் காண்கின்றோம்.

நாகலாதபுரம், ஏழாயிரம் பண்ணை ஆகிய பாளையக்காரர்களை லெப்டனென்று டர்னர் (Lieutenant Turner) துரையின் பந்தோபஸ்தில்வைக்கப்பட்டது.

கைதிகளிற் சிலருக்கு மன்னிப்பும் வேறு சிலருக்கு தண்டனையும்

வாலிபராக இருந்தும் கோல்வார் பட்டியார் * கண்ணிழந்தவராயும் தேகநலங் குன்றியவராயு மிருந்தாரென்றதாலும், குளத்தூரார் 70 வயதான அசக்தரான கிழவராக இருந்ததாலும் அவர்கள் விஷயத்தில் டர்னர் துரை இன்னசெய்வதெனத் தெரியாதவராகிக் கலெக்டர் லஷிங்டன் துரையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டார். அவர்களை கவர்ன்மெண்டார் எவ்வாறு செய்யக் கட்டளையிடுகின்றார்களோ அவ்வாறே செய்துகொள்வதென்றும் சொல்லிவிட்டார். நாகலாதபுரம் மானேஜர் சடகோப பிள்ளையை அவருடைய பாளையக்காரருடன் த்வீபாந்தரசிக்ஷை செய்து தண்ணீர்க்கப்பால் அனுப்பிவிடுவது என்று தீர்மானமாகி விட்டது. கோல்வார்பட்டியாருக்குச் சுந்தரலிங்க நாயக்கரே சகல காரியங்களையும் நடத்தி வந்திருப்பதாகத் தெரியவந்தது. குளத்தூர் பாளையக்காரரின் குமாரரான சின்னவீட்டு நாயக்கரும் ஆறுமுகப்பிள்ளை என்பவருமே மானேஜர்களாக இருந்தனரென்றும் தெரியவந்தது. எழாயிரம் பண்ணைக்குக் காரியஸ்தராக இருந்தவர் பாரதம் பெருமாள்பிள்ளை என்று தெரியவந்தது. டர்னர்துரையால் ஒப்படைக்கப்பட்ட நாகலாதபுரம், எழாயிரம் பண்ணை ஆகிய இருவரையும் சென்னபட்டணத்துக் கனுப்பிவைக்க, அங்கவ்விருவரும் இறந்துவிட்டனர். சுந்தரலிங்கநாயக்கர் என்பவர் கோல்வார்பட்டியாரின் அத்தான் ஆதலால்

* 191ம் பக்கத்தில் கண்டுள்ள கலியுக பரதனிவரேயாவர்.

கோல்வார்பட்டி மாப்பிள்ளை நாயக்கரெனத் தெரியவரு கிறது. கைதியாக்கப்பட்டவர்களில் இருவர் தூக்கி லிடப்பட்டிறந்த கட்டபொம்மு நாயக்கருக்குச் சகோ தரராவர்.

மேஜர் பானர்மான் துரை தமக்கு ஏற்பட்டிருந்த வேலையை இராஜாங்கத்தாருக்கும், நிரபராதிகளான பிரஜைகளுக்கும் இராஜவிசுவாசமுள்ள பாளையக்காரர் களுக்கும் திருப்திகரமாகச்செய்துவிட்டதுடன் பாளை யக்காரர்களின் கோட்டைகளையும் அவர்கள் வசமிருந்த யுத்த தளவாடங்களையும் அவரவர்களைக் கொண்டு முறையே இடித்துவிடவும் ஒப்படைக்கும்படி செய்து விட்டும் நாட்டிற்குள் கலகங்களை யொழித்தும் சமா தான நிலமையை ஏற்படுத்திவிட்டும் சர்வத்ர ஜனங் களின் புகழுக்குத் தன்னைப் பாத்திரராக்கிக் கொண்டு அவரது ஜனனபூமியான இங்கிலாந்துக்குப் பர்லோ ரஜாவின் மேல் விடைபெற்று ஏகினர். நமது ஜில்லாவில் பாளையக்காரர்களின் முதல் யுத்தம் இத்துடன் முடிவு பெற்றது.

மேஜர் பானர்மான் துரையின் உத்தியோகமுறை யின் சரித்திரக் குறிப்புகளாவன :—

சோழமண்டலக் கரையிலுள்ள கும்பினிச் சைனி யங்களுக்குத் தலைமை பூண்டிருந்த லெப்டினென்டு ஜெனரல் ஹாரிஸ் துரையின் உத்தரவின் பிரகாரம் சென்னபட்டணத்துச் சைனியத்தைச் சேர்ந்தவரான மேஜர்ஜான் பானர்மான் துரையின் ஊக்கமும் சாகசமு

மாக 23 வருஷகாலங்களாகச்செய்துள்ள திறமைவாய்ந்துள்ள சர்விஸின் விவரக் குறிப்புகளாவன :—

1. மேஜர் ஜனரல் பிரத்வெயிட்டு துரையின்கீழ் ஒரு துண்டம் சைனியத்திற்கு விசாகபட்டணம் ஜில்லாவில் 1777ல் தலைமை பூண்டிருந்தார்.

2. சீப் இஞ்சினீரின் அட்ஜூடண்டாகப் புதுச்சேரி முற்றுகையில் 1778ல் அமர்ந்துள்ளார்.

3. சீப்இஞ்சினீரின் அட்ஜூடண்டாக மலையாளக் கரையிலுள்ள மாஹியின்மீது படை எடுத்துச் சென்றபோது 1779ல் நியமன மடைந்திருந்தார்.

4. ஜெனரல் காட்டார்டு துரையின் சைனியத்தின்கீழ் 1780லிருந்து 1781ன் மத்திய காலம்வரை சேவித்தபோது பயோனிர் சைனியத்துக்கும் வங்காளத்து ஆறு கும்பினி கிரினேடியர் பட்டாளத்துக்கும் தலைமை பூண்டிருந்த கர்னல் மாக்ளியாட் துரைக்கு அட்ஜூடண்டாக இருந்தார்.

5. கர்நாடக தேசத்திய கிராண்ட் சைனியத்தில் சர் ஐர்கூட்டுத் துரையின்கீழ் 1781-1782ல் அமர்ந்திருந்தார்.

6. இதனையடுத்த 1783ம் வருஷத்தில்இருதடவைகளில் பலமான காயங்களை அடைந்து சௌக்யமடைந்தனர். கர்னல் புல்லர்டன் துரையின் கீழ் மேஜர் ஆப் பிரிகேடாகத் தென்னாட்டுச் சைனியத்தில் வேலைபார்த்தார்.

7. 1788-89-ம் வருஷங்களில் சென்னைக் கவர்னராகவும் கம்மாண்டர் இன்சீபாகவுமிருந்த சர் ஆர்ச்பால்டு காம்பல்துரையால் திருவாங்கூர் இராஜாங்க

விஷயமான சில முக்கிய அலுவல்களை முன்னிட்டு அங்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தார்.

8. மேஜர் ஜனரல் பிளியாட்டுத் துரையிடமுள்ள சைனியத்தில் ஒரு துண்டத்தை 1790ல் சத்திய மங்கலத்தில் நடாத்தினார்.

9. மேஜர் கப்பேஜ் துரையுடன் சேர்ந்து ஒருயுத்தத்தை 1791ல் கோயமுத்தூரில் செய்துளார்.

10. தென்சீமைப் பாளையக்காரர்களுக்கு விரோதமாகக் கர்னல் மாக்ஸ்வெல் துரையின் சைனியத்தில் ஸ்டாவ் ஆபீஸராக, 1792ல் திருநெல்வேலிச் சீமையில் அமர்ந்திருந்தார்.

11. ஜெனரல் பிரத்வெயிட்டு துரையின் சைனியம் புதுச்சேரியை 1793ல் முற்றுகையிட்டபோது சுறுசுறுப்புடன் வேலை செய்துள்ளார்.

12. ஒன்பதாம் சுதேசியப் பட்டாளத்திற்குத் தலைமை பூண்டு இராமநாதபுரத்து அலைவாய்க் கரையிலிருந்து தோணி ஏறிக் கொழும்புக்குச்சென்று அதனை வெகு துரிதமாகக் கீழ்ப்படியுமாறு செய்துவிட்டார். அத்துடனின்று கொள்ளாமல் ஆங்குள்ள அநேகஸ்தலங்களையும் அடக்கிவிட்டார்.

13. யுத்தத்தின் நிமித்தம் மைசூர் சீமைக்குச் செல்லவேண்டிய தவசியமாக இருந்தும், திருநெல்வேலிச் சீமைப் பாளையக்காரர்களின் கலக நிலைமையில் பாளையங்கோட்டையை விட்டு அவர் போதல் கூடாதென்று உத்தரவு வந்ததில் சைனியத்தின் ஒருபகுதியினைமட்டும் மைசூர் திப்பு ஸுல்த்தானுக்கு விரோதமாக அனுப்பிவைக்கப்பட்டதென்றாலும் அவர் திரு

நெல்வேலிச் சீமையைக் காத்துக்கொள்ளும் அலுவ லுடன் திருவாங்கூர் மஹாராஜாவிடம் பம்பாய் சைனி யத்துக்கு வேண்டிய கால்நடைகளுள்பட இதரசப்ளை களையும் சேகரித்துக் கொடுக்கும் பொறுப்பையும் பார்த்துவந்தார்.

14. பாளையக்காரர் யுத்தம் நின்றுவிடவும், கவர் னர் ஜனரல்துரை யவர்களின் சபையிலுள்ளோர் அவ ருக்குப் பாளையக்காரர்களின் கோட்டைகளை இடித்து விடும்படியான அதிகாரத்தையும் குற்றவாளிகள் என்று ருஜுவுக்கு வந்துள்ள பாளையக்காரர்களைக் குற்றத்துக் குத் தக்கவாறு சிக்ஷிக்கும் பொறுப்பையும் கொடுத்து விட்டார்கள். இத்தகைய பெரும் பொறுப்புள்ள அதி காரத்தை அவரை நம்பி இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் சென்னபட்டண கவர்ன்மெண்டாருங் கொடுத்ததி லிருந்து மேஜர் பானர்மான் துரையின் பெருமையும் செல்வாக்கும் எவ்வளவோ உயர்ந்திருக்க வேண்டு மென்றவை தெளிவு.

அட்ஜுடண்டு ஆபீஸ், செயிண்டு ஜயார்ஜ் கோட்டை 24—1—1800.	(ஒப்பம்) பி. ஏ. அக்ணியு, அட்ஜுடண்டு ஜெனரல்

குறிப்பு:—[இதற்கப்பால் 1818-ம் வருஷம் பிரின்ஸ்ஆப் உவேல்ஸ்த்வீபங்களுக்கு கவர்னராகவும், அதற்கப்பால் இங்கி லாந்துசெல்ல ஆங்கு பிரிடிவ்ஷ் ஈஸ்ட் இந்தியா கும்பினியின் டிரக்டாராகவு மிருந்தாரென்று உவெல்ஷ்துரை எழுதியுள்ள இராணுவப் பழக்கங்களின் முன்னுள்ள ஞாபகங்கள் என்ற குறிப்புப் புஸ்தகத்திற் கூறப்பட்டுள.]

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்

தற்காலத்தியது

கயத்தாற்றில் 16-10-1799ல் தூக்கிலிட்டுக்கொல்லப்பட்ட பாஞ்சாலங் குறிச்சிக் கட்டபொம்மு நாயக்கருக்கு அப்போது வயது 30. இவருக்குச் சகோதரர்களிருவர். இவ்விருவரும் பாளையங்கோட்டை ஜயிலில் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். பாஞ்சாலங் குறிச்சியை நியாயப்படி ஆட்சி புரிய வேண்டியது ஜயிலில் அடைபட்டிருப்பவர்களில் ஒருவராகவேண்டும். இவரே வாரிஸ்தார். நோயாற் பீடிக்கப்பட்ட சரீரியாயும், மெலிந்து கச்சலான அமைப்புள்ளவராயு மிருந்ததால் இவருடைய ஸ்தானத்தில் அடுத்தவர் வீற்றிருக்க நேர்ந்தது. இவ்விருவரில் முன்னவர் பெயர் செவத்தையா ; பின்னவர் பெயர் ஊமைக் குமாரசாமி நாயக்கர். இவர் பிறவி ஊமை எனினும், மகா காரியவாதி ; எதையும் நிர்வாகித்துக் கொள்ளும் சக்திபெற்றவர். மிகுந்த ஆழ்ந்த யோஜனையையுடையவர். இவரைத் தெய்வம்போல ஜனங்கள் பாவித்துக் கொண்டாடினர். இவரை இங்கிலீஷ்காரர்கள் "டம்பி" அல்லது "டம்ப்ரதர்ஸ்" என்பார்கள் ; நவாபு கூட்டத்தைச் சேர்ந்த முஸல்மான்கள் "மூகா" என்பார்கள் ; தமிழர்கள் "ஊமை" என்றழைப்பார்கள். இவர் பெரும் ஜனத்திரள்களடர்ந்த கூட்டத்தின் மத்தியினின்றுகொண்டு கண் ஜாடை ஒன்றை மட்டுங்

ஊமைக் குமாரசாமி நாயக்கரின் புத்திக் கூர்மையும் செல்வாக்கும்

காட்டுவாராகில், அதனை தெய்விகஆக்ஞை என்றுகருதி அதன் வழி நின்று அதனைச் செய்து முடிக்க எவ்வளவோ பேர் சித்தமாகக் காத்துக் கொண்டிருப்பர். எத்தகைய கூட்டங்களிலும் ஆலோசனைச் சபைகளிலும் இவர் தலைமை கொள்ளாதிருப்பது அருமை. இவரைத் தலைமையாகக் கொண்டு நடத்தப்படாத சாகசமான செய்கைகளும் துஷ்கிருத்தியங்களும் நாட்டிலிருப்பன அபூர்வமாம்.

அவருடைய இடது உள்ளங்கையிற் சில தூசிகளை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு இவரது சிரசைச் சுற்றி வலதுகையின் ஆட்காட்டி விரலால் ஒரு சுற்றிச் சுற்றிவிட்டு அதே கையை உயர்த்தித் தலையின்மீது குவித்துக் காட்டித் (தொப்பிக் கடையாளம்) வலது கையைக்கொண்டு இடது கையிலுள்ள தூசியை வாயினால் "விஸ்ஸ்ஸ்" என்ற தொனியுடன் ஊதித்தட்டிவிட்டுக்காட்டுவாராம். அதாவது தொப்பியைத் தரித்துள்ள இங்கிலீஷ்காரரை, அவர் தோற்கடித்து விடுவாரென்றதற்கு அடையாளமாம். இவரைச் சிறிய பையனாக இருந்ததாக மேஜர் உவெல்ஷ்துரையும் ஹூஜஸ்துரையுங் கூறியுள்ளார்கள். அடைபட்டிருந்தவர்களில் பாஞ்சாலங் குறிச்சியைச் சேர்ந்த உறவினர்களிலொருவர் செவத்தையாவென்றவர்.

ஊமைத்துரை இங்கிலீஷ் காரரைக் குறிப்பிடும் சமிக்ஞை

இங்கிலீஷ் சைனியம் சங்கர நயினர் கோயிலில் தங்கியிருக்கும்போது 2-2-1801ல் இருபது துரைசானிமார்களுள்பட துரைமார்கள் சகிதம் பாளையங்கோட்

டையில் மேஜர் மக்காளி துரையின் ஜாகையில் ஓர் உல்லாசக் கச்சேரிவைத்துத் தீனி நடக்கும் சயயத்தில் எதிரிகளான கைதிகள் காவற்காரர்களை மீறிக்கொண்டு ஜயிலிலிருந்து தப்பி ஓடி விட்டார்கள் என்ற சங்கதி வெளிக்கு வந்தது. அங்கு அதுசமயம் வைசூரி பரவியிருந்ததால் கைதிகளுக்குப் பூட்டப்பட்டிருந்த விலங்குகளை நோயாளியானவர்களுக்கு அதிகமான சிரமத்துக்குக் காரணமாகும் என்று ஜயில் அதிகாரிகள் பிறப்பித்திருந்த உத்தரவுப்படி எடுத்தெறிந்து விட்டார்கள். கைதிகளை விடுவிக்கவேண்டுமென்ற முன் யோசனையை மனதிற் கொண்டு பாளையக்காரர்களின் ஜனங்களில் எண்ணிறந்தவர்கள் விறகு விற்பவர்களைப்போல விறகு கட்டு ஒவ்வொன்றிலும் ஆயுதங்களைத் தெரியாத வண்ணமாக மத்தியிற் சொருகிக்கொண்டு தலையிற் சுமந்துகொண்டு விறகு வெட்டிகளைப் போலப் பாளையங் கோட்டையிற்போய் விற்கச் சென்றார்கள். இவ்விதமாக வந்துள விறகு விற்பவர்களே ஜயிலிலுள்ள கைதிகளை விடுவித்தவர்களாவார்கள். தப்பித் தோடிய கைதிகள் மறுநாட்காலையில்பாஞ்சாலங்குறிச்சிபோய்ச் சேர்ந்தனர். ஓடிய கைதிகளை வழி மறித்து நிறுத்தப் பிரயாசை எடுத்திருந்தாலும் அதனைத் தடுத்துக்கொள்ளல் அப்போது கூடாததாகவே இருக்கும். ஏனெனில் அப்போது பாளையங்கோட்டையில் இதைத் தடுக்கப் போதிய சைனியமிருந்திலது என்றது நிச்சயம். நல்ல காலத்தின் பயனாக விருந்துக் கச்சேரி நடந்து கொண்

பாளையங் கோட்டை ஜயிலிலிருந்து கைதிகள் தப்பித்தோடல்

டிருக்கும் பக்கத்துக்கு அவர்கள் செல்லாது போயினர். அவ்விதம் அக்கைதிகளும் அவர்களது சகாக்களும் அங்குபோயிருப்பார்களேயானால் அச்சமயம் பாளையங் கோட்டையின் ஸ்திதிகெட்டு விடுவதுமன்றி ஆங்கிருந் துள்ள அப்போதைய ஆங்கிலச் சைனியங்கள் அவர் களை எதுவுமே செய்யப்போதியபடி இல்லாததால் காரியங்கள் விபரீதமாகவே முடிந்திருக்கும் என்று உவெல்ஸ்துரை எழுதியதின் சாராம்சம் என்றது கவ னிக்கத்தக்கது.

பாஞ்சாலங் குறிச்சி இரண் டாவது யுத்தம்

கைதிகளைத் தேடிப் பிடிப்பதே முக்கியவேலை என்று திருநெல்வேலி ஜில்லா கும்மாந்தர் ஆபீஸர் மக் காளிதுரை அபிப்பிராயப்பட்டு, கயத் தாற்றுக்குப் போயிருந்து கொண்டு ஷெப்பர்டு துரையின் கீழிருந்த சங் கர நயினர் கோயிற் சைனியத்தையும் பாளையங் கோட்டையிலிருந்த சைனிய உத்தியோகஸ் தர்களையும் தன்னிடம் கயத்தாற்றுக்கு வரச்சொல்ல, அப்படியே 6-2-1801ல் கயத்தாற்றில் வந்து சேர்ந்து கொண்டார்கள். இங்கிலீஷ் சைனியத்துக்குச் சொந்த மான குதிரைகளில் நவாபுதுரையின் துருப்புக்காரர் களை ஏற்றிக்கொண்டு வரும்படிக்கு உத்தரவு கொடுத்த னர். தென்னாட்டின் கலகங்களை அடக்குவதற்கு என்று வைத்திருந்த ஐரோப்பிய குதிரைப்பட்டாளங்களையும் காலாட் படையையும், கட்டபொம்மு நாயக்கரைத் தூக்கிலிடவும், அதிலிருந்து சுமார் இரண்டு வருஷங்க ளாக அமைதி இருப்பதுபோல் தோன்ற, இந்தச் சீமை க்கு அவைகள் இனித் தேவையிருக்க மாட்டாவென்று கருதி நீக்கிவிடப்பட்டதால், அவைகள் இங்கு அப்

போதில்லாது போய்விட்டன. அப்போது அவர்கள் கைவசம் இருந்தவையெல்லாம் 900 பயர் லாக்ஸ்களும் ஒரு வங்காள பீரங்கிப்படை நீங்கலாக மற்றெல்லாம் சுதேசியப் பீரங்கிப் பட்டாளமும், இரண்டு 2 பவுண்டர் குண்டுகளும், இரண்டு 4 பவுண்டர் குண்டுகளுமாம். எட்டாம்தேதி காலையில் குலையநேரிபோய்ச் சேர்ந்து அங்கு சச்சவுக்கமான ஒரு சிறிய கூடாரத்தில் இங்கிலீஷ் சைனியம் தங்கியது. எல்லோரும்அன்று மனக்களிப்புடன் ஆகாராதிகளை யுண்டு சந்தோஷித்திருந்தார்கள். அப்படிக்கிருக்கும் சமயம் பாளையக்காரர்களின் கையாட்கள் வெடி, வாள், பாலா, ஈட்டிமுதலிய ஆயுதங்கள் சகிதம் சைனியம் தங்கியிருந்த கூடாரத்திற்கு எதிரான ஒரு மேட்டிலும், அம்மேட்டின் வலது பக்கமாயும் இடதுபக்கமாயும் உள்ள தாழ்விலுமாக மூன்றுபக்கங்களிலு மிருந்துகொண்டு எதிர்க்க ஆரம்பித்தனர். அந்தக் கிராமத்தை இங்கிலீஷ் சைனியம் கைப்பற்றிக் கொள்ளவும், முதலணியை எதிரிகள் தாக்கக்கூடுமென்று எதிரிகளின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், நாம் முன்னம் சொல்லியுள்ள பள்ளத்துக்கும் மேட்டுக்கும் இடையிலுள்ள மறைவின் கடவின் வழியாகவர, கும்பினிச் சைனியத்தில்அங்கு அப்போதிருந்தவர்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டவர்களாயும் இராணுவ முறையில் பயிற்சி போதாதவர்களாக இருந்தும், பொதுவாக திருப்திகரமான வேலைகளையே செய்தனர்கள். குதிரைப் படையிலுள்ள நவாபுவின் துருப்புச் சைனியங்கள், கைப்பக்கத்தில் வந்து மாட்டிக்கொண்ட சிறிய கூட்டங்களடங்கிய எதிரி

களின் ஆட்களை எதுவும் செய்துகொள்ள சத்தியற்ற வர்களாக இருந்தார்கள் என்பதைத் தெரியவும்; அவர் களிடமிருக்கும் கும்பினிக் குதிரைகளை மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்வதே நல்லதென்று தோற்றிவிட்டது. இவ்விதமாக இருகக்ஷியினர்களுக்கும் ஒருமணிநேரம் சண்டை நிகழ, பாளையக்காரர் பக்கம் இறந்த 40 பேரையும் யுத்தகளத்தில் போட்டுவிட்டுக் காயப்பட்ட வர்களைத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டனர். கும்பினி யார் பக்கம் இறந்தோர் அறுவரேயாவர்.

பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்குத் திறவுகோல் குலைய நேரி

கும்பினியாரிருந்த அந்த இடத்தைப் பலப்படுத் திக் கொண்டதால் பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்கோட்டைக்கு குலயநேரி என்ற திறவுகோலைப் பத் திரமாகக் கைவசம் வைத்துக்கொண் டார்கள். இரவு 9 மணிவரை எதுவும் நிகழாது அமரிக்கையுட னிருக்கும் போது கும்பினியாரிருந்த இடத்தை நோக்கிச் சுடப்பட்ட வெடிக்குண்டின் தொனி அமரிக் கையைக் கெடுத்துச் சந்தடியையும் குழப்பத்தையும் உண்டாக்கியது. அதற்குமேல் எதிரிகளால் எதுவும் செய்துகொள்ளமுடியாதுபோயிற்று. என்றாலும் இராப் போதுள்ள நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திவிட்டார்கள். மறுநாட் காலையில் 9 மணிக்குப் பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பக்கத்துள்ள ஒரு மைதானத்துக்குப் போய் கும்பினி சைனியம் சேரவும், இடிப்பட்டுக் கிடந்த கோட்டை ஏதோ மந்திரவாதிகளின் மாத்திரைக்கோல்களால் நிர் மாணஞ் செய்யப்பட்டதுபோல் ஆறு நாட்களுக்குள் ஒரு பெருத்த கோட்டை கொத்தளங்களுடனும், 1500

பாளையக்காரர்களின் சைனியங்களுடனும் பாதுகாப்பி லிருக்கவும், பார்த்தோர் யாவரும் பெருமூச்செறிந்து திகைத்துவிட்டனர்.

மேஜர் உவெல்ஷ் (Major Welsh) துரையின் கருத்தைப் பின்பற்றியுள்ள விவரங்களாவன:-"கோட்டை மதில்களைப் பொடிப் பொடியாக இடித்துத் தள்ளும் முட்டு ஊஞ்சல் பீரங்கிகளின்றியும், அழிமான வேலைகளை நடப்பிவைக்கச் செல்லுஞ் சைனியத்திற்குத் தலைமை பூண்பதற்கு ஐரோப்பியத் தலைவர் எவருமின்றியும், வலுவுள்ளதும் அரண்வாய்ப்புள்ளதுமான அக்கோட்டையைப் பட்டப்பகற்பொழுதின் வெளிச்சத்திற் பிடிக்கச் செல்வது வீணான வைத்தியமென்பதையும் நான் தெரிந்துகொண்டேன். சுமார் அந்தக் கோட்டையிலிருந்து ஒரு மைல் தூரத்திற்குள்ளாக இருக்கும் ஓட்டப்பிடாரத்தில் கும்பினியார் சவுக்கமான கூடாரமடித்திருந்தனர். அவர்கள் தங்கியிருந்த வடபாகத்தில் புல்மேடும், அதற்குத் தெற்கில் ஓர் ஏரிக்கரையும், அதன் (கூடாரத்தின்) கீழ்பாகம் அந்த ஊரும், அதற்கு எதிர்த்த மேல்புறம் பாஞ்சாலங்குறிச்சியும் எல்லைகளாக இருந்தன. கும்பினிச் சைனியம் சிறிது அங்கிறங்கி இளைப்பாறிக்கொண்டு சிற்றுண்டிகளை யுண்டுவிட்டு இரண்டுவிதமாக "வியூகங்கள்" வகுக்கப்பட்டுப் பொழுது சாயவும் "மம்மலாக" இருக்கும் சமயத்திலேயே இரு கிளைகளாக எதிரிகள் கண்ணுக்குத் தோற்றப்படாமல் கோட்டையைத் தாக்குவதென்று நிச்சயம் செய்துவிட்டார்கள். இப்படி

கும்பினிச் சைனிய வியூகங்கள்

இருக்குந்தருணத்தில் கும்பினிப்படையிலிருந்து எதிரிகளின் உளவுகளையும் மற்றவைகளையும் தெரிந்து கொண்டுவந்து சொல்லும்படிக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்த ஒற்றர்களும் (Spies) சாரணர்களும் (Scouts) எதிரிகள் சைனியங்கள் சுமார் 5000-க்குக் குறைவுபடாமல் கோட்டையிலிருப்பதாகவும்,எவருக்குந் தெரியாமல் இராப்பொழுதில் வந்து தாக்க நிச்சயித்திருப்பதாயும் கும்பினிச் சைனியத்தண்டை சொல்லக்கேட்டவர்கள் "இது என்ன ? எதிர்பாராத அநர்த்தம்போலிருக்கிறது ? இதற்கு நாம் என் செய்வோம் ? எதிரிகளின் சைனியங்களோ அளவுக்கு மிஞ்சியதொகையில் சகலவித யுத்த சாமக்கிரிகைகள் சகிதம் தயாராகிவிட்டன. பூமியோடு பூமியாக அழிக்கப்பட்ட கோட்டையோ ஆறு நாட்களுக்குள் மந்திர சக்தியால் எழுப்பிவிடப்பட்ட தன்மையில் அதற்கு இணையுள்ள வேறு மண் கோட்டை கிடையாதென்று சொல்லும்படிக்குப் பெரும்சக்தி வாய்க்கப்பெற்றுள்ளதுடன் கொத்தளங்கள் சகிதம் தோன்றிவிட, அதனைப் பாளையக்காரர் சைனியங்கள் 1500பேர்கள் இமைகொட்டாதபடிக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. நாமோ இரண்டு நாட்களாக இடைவிடாத பிரயாணத்தினால் களைத்துப்போயும் இரவில் நித்திரையின்றியு மிருந்திருக்கிறோம். அவர்கள் இரவில் சண்டையை ஆரம்பிப்பார்களேயானால் அதுவுங் கஷ்டமாகவே நமக்குமுடியும். இவைகளையெல்லாம் கவனித்து ஆலோசனை செய்து பார்ப்போமேயானால் இனி இங்கு தாமதிக்க நேரிட்டால் அனர்த்தமாகவே முடியும்" என்று நிச்சயம்செய்து விட்டார்கள்.

இந்த க்ஷணமே புறப்பட்டுவிடுவது உசிதமென்று எல்லோரும் ஏகோபித்த மனத்தவராகித் தீர்மானித்துக் கொண்டனர். உடனே கும்பினிச் சைனியங்கள் எல்லாம் தயாராகி மாலை 2 மணிக்குத் துரிதமாகப் புறப்பட்டுப் பாளையங்கோட்டையை நோக்கிச் செல்லும்போது, முன் வரிசையும் பின் வரிசையுமாகச் செல்லும் சைனியங்களின் பாதுகாப்பில் யுத்த சன்னதமான சாமான்களையும் இவை இரண்டின் மத்தியிலிருந்து செல்லும் சைனியங்களின் பந்தோபஸ்தில் வெடிமருந்தும் மற்றுமுள்ள யுத்ததளவாடங்களும் இருந்தன. பாளையங்கோட்டையை நோக்கிச்செல்லும் சைனியம் பாஞ்சாலங்குறிச்சி கண்ணுக்குத் தோற்றப்படுகிறதாவென்று சிறிது அத்திசையைக் கண்ணெடுத்துத் திரும்பிப் பார்க்கவும், 1500-க்குக் குறையாமல் பாலாக்களும் ஈட்டிகளும் ஜமுதாடுகளும் பட்டாக்கத்திகளும் சூரியனுடைய வெளிச்சத்தில் பளீர் பளீர் என்று பிரகாசிப்பதையும் கண்டு கொண்டனர். இதையும் எதிரிகள் தெரிந்துகொண்டு பாளையங்கோட்டையை நோக்கிச் செல்லும் கும்பினிச் சைனியத்தைத் தாக்குவதற்குப் புறப்பட்டு விட்டனர். மார்ச்சு பண்ணிக் கொண்டு போகிற கும்பினிச் சைனியத்தின் பின்பர்கத்தின் தலைமை பூண்டு நடத்தியவர் கியாப்டன் வீஸே (Captain Vesey) என்பவர். இவர் கை வசம் 2 ஆறுபவுண்டர் பீரங்கிகளும் 3-வது ரிஜிமெண்டைச் சேர்ந்த முதற் பட்டாளத்துள்ள கிரினேடியர் சைனியமுமிருந்தன.

கும்பினிச் சைனியங்கள் பாளையங் கோட்டைக்குச் செல்லல்

கும்பினியாரைத் தாக்கிய எதிரிகளின் சைனியங்கள் கைக்கெட்டிய தூரம் வரும்வரை யாதொன்றுமே செய்யக்கூடாதென்று கும்பினிச்சைனியம் தீர்மானித்துக் கொண்டது. கைக்கெட்டிய தூரத்திற்குள்ளாக வீராவேசமாகவும் கூச்சல்களுடனும் வந்து கொண்டிருந்த எதிரிகளின் மத்தியில் எறி பீரங்கிகளைக் கிரிநேடியர்ஸ் பட்டாளங்கள் பிரயோகிக்கவும், அநேகர் தலைவிறி கோலமாக ஓட்டம்பிடித்து விட்டனர். எதிரிகளில் 40 பேர் இறக்கக் கும்பினிச் சைனியத்தில் இறந்தவர்கள் 3 பேராவர். பாளையங்கோட்டையை 10-ம் தேதி காலையில் சுமார் 9 மணிக்குப் போய்ச்சேர்ந்து விட்டார்கள்.

பாஞ்சாலங் குறிச்சியின் முற்றுகையின் விஷயமாக திருச்சினப்பள்ளியிலிருந்து மேற்கொண்ட சைனியங்கள் வந்ததன்பின்பு செல்வது நல்லதென்று மேஜர் மக்காளி துரையும் மேஜர் ஷெப்பர்டு துரையும் கலந்து யோசனை செய்துகொண்டு தற்காலம்வரை அதனை நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு வேறு வகைகளில் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தலாயினர். காப்பின் பல மற்றும் கேவலஸ்திதியிலும் காடல்குடிக் கோட்டை இருப்பதாகத்தெரிந்து கும்பினிச்சைனியங்கள் அதனை 27-2-1801 தாக்கப் போவதான செய்தியை எதிரிகள் தெரிந்துகொண்டுஅதன் பந்தோபஸ்துக்கு 2000 சைனியங்களைப் பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் தயாரித்துக் கொண்டார்கள். அங்கு காடல்குடி சென்ற கும்பினிச் சைனியங்கள் பலவகைகளிலும் தங்களுடைய சாமார்த்

காடல் குடியார் வெற்றி

தியத்தைக் காட்டியும் எதிரிகள் முன்னிலையில் நின்று போராடுவதில் இளைத்தோடி விட்டார்கள். அவர்கள் பக்கம் கொல்லப்பட்டவர் மூவர்; காயமடைந்தவர் 18 பேர். எதிரியின் நஷ்டங்கள் எதுவுமே தெரியவில்லை. இதில் வெற்றி கொண்ட எதிரிகளுக்குத் தைரியமுண்டாகி கவர்ன்மெண்டாருக்கும் அவர்கள் பக்கத்துள்ளார்க்கும் சொந்தமான சிறுசிறு கோட்டைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்ருகப் பிடிக்கத் துணிந்துகொண்டதில் 1000 வெடிகளையும் அவைகளுக்குள்ள சாமான்களையும் சுளுவில் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். ஸ்ரீ வைகுண்டத்தையும் எதிரிகள் பிடித்துக் கொண்டார்கள் என்ற சங்கதி கும்பினியாருக்குத் தெரிய, மேஜர் ஷெப்பர்டு துரை மூன்ருவது ரிஜிமெண்டு முதலாவது பட்டாளத்துடனும் 2 ஆறு பவுண்டர் பீரங்கிகளுடனும் 16-3-1801ல் ஸ்ரீ வைகுண்டம் போய்ச்சேர்ந்து ஆற்றின் எதிர்கரையிற்போய் தண்டிறங்கவும், புற்றிலிருந்து ஈசல்கள் புறப்படுவதை யொப்பக் கும்பினிச் சைனியங்களை எதிரிகள் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். கிரீநேடியர் பட்டாளம் நல்லவேலையைச்செய்தது. துருப்புகளும் பாதகமில்லை. எதிரிகள் ஓட்டம் பிடித்து விட்டார்கள். இந்நிகழ்ச்சியின் சேதம் எதிர்பார்த்தபடிக் கிராமல் சிறுத்தே இருந்தது. சுதேசக் கிறிஸ்தவர்களைப் பாளையக்காரர்களின் சைனியம் ஹிம்சை செய்ததும் தகாதவைகளைச் செய்ததும் அவர்களுக்கு நஷ்டங்களை யுண்டாக்கியதுமாகியவைகளை அறிந்து அதைப் பொறுக்கக் கூடாதவர்களிற் சிலர் ஓடி ஒளிய ஆரம்பித்து விட்டனர்.

உவெல்ஷ் துரை சொல்வதில் பிரஸ்தாபத்திலுள்ள பாஞ்சாலங் குறிச்சியாரைக் கட்டபொம்மு என்று சொல்வது தவறு என்றும், அவரைக் கட்டபொம்மு நாயக்கரின் சகோதரரென்று சொல்லவேண்டுமென்றும் அபிப்பிராயம் கொண்டனர். இதை பிஷப்கால்டுவெல் துரை ஆக்ஷேபிக்கிறார். இவ்விருதரத்தார்களின் கூற்றுக்களில் எவை சரியாகுமென்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்கு, தூக்கிலிடப் பட்டவருக்குப் பின், கைதியாக்கப்பட்டிருந்து தப்பியோடி வந்துவிட்ட, ஊமைக் குமாரசாமி நாயக்கர் தமக்குத் தாமே அதிபதியாக்கிக் கொண்டதால், அவரது ராஜத்துவம் அங்கீகரிக்கப்படாத நிலைமையில் இருந்ததால், அவரைக் கட்டபொம்மு நாயக்கரின் சகோதரர் என்றது தவறாகமாட்டாதென்பதால், உவெல்ஷ் துரை சொல்வதே ஒருவாறு நியாயமாகும்.

இதன் மத்தியில் தூத்துக்குடியைப் பிடித்துக் கொண்டனர். திருச்சினுப்பள்ளியிலிருந்து சைனியங்களும் கும்பினியாருக்கு மேற் பலமாக வந்துவிட்டன. இப்படி வந்துள்ள சைனியங்கள் சகிதம், எதிரியை நோக்கிப் புறப்பட்டதில் முதலில் ஒட்டிரம் பட்டிக்கும் இரண்டாவதாகப் பசுவந்தனைக்கும் செல்ல, எதிரிகளில் 600 பேர்கள் கும்பினிச் சைனியத்தைநோக்கி எதிர்த்துவந்தார்கள். அவர்களைக் காணவும் குதிரைப்படையை எதிரிகளின் மேல் மேஜர் மக்காளி துரை ஏவினர். அப்படி வந்துள்ள குதிரைப் பட்டாளம் 90 பேர்கள் அடங்கியதாக இருப்பதற்குத்

கும்பினிச் சைனியத்துக்கு நேர்ந்த கஷ்டங்கள்

தீரனும் சாமர்த்தியனுமான ஜேம்ஸ் கிராண்டு துரை என்பவர் தலைமை வகித்து நடத்திவந்தார். அப்படித் தலைமை பூண்டுள்ள கிராண்டு துரை குதிரைப்பட்டாள வீரர்களைப் பார்த்து "செண்டு ஜயார்ஜ் நமக்குத் துணை புரிவார். எங்கே! எதிரிகள் மேல் பாய்ந்து விழுங்கள் பார்ப்போம்!" என்றார். உடனே எதிரிகளைத் தாக்கவும் எதிரிகள் நின்று போர்புரிய சக்தியற்றுத் தப்பித்துக் கொண்டனர். என்றாலும், மாறிமாறி பிடிபடாமலும் இடங்கொடாமலும் எதிர்த்துக்கொண்டே யிருந்தார்கள். எதிரிகளின் சீமை கரிசற் பூமியாக இருந்ததால் பிரயாணத்தில் குதிரைப் பட்டாளம், சிரமப்பட்டதி லிருந்து நின்று நின்று சகதிக் காட்டிற்போவதிற் கஷ்டப்படுவதை யறிந்த எதிரிகளால் லெப்டினென்டு கிராண்டு கொல்லப்பட்டார். அதுபோலவே அவரது ஸுபேதார் ஷெயிக் இபுராமும் அவரைச் சேர்ந்தநாலு பேர்களும் கொலையுண்டனர். லெப்டினெண்டு லைனி (Lieutenant Lyne) துரையின் நாயக்கும் 11 துருப்புகளும் காயமடைந்ததுடன், இரண்டு குதிரைகள் வெட்டுண்டிறந்தன. மற்றும் 12குதிரைகள் காயமடைந்தன. இந்த சம்பவம் 30-3-1801ல் நிகழ, அதன் மறுதினத்தில் பாஞ்சாலங் குறிச்சியைத் தாக்கும்படிக்கு நிகழ்ந்ததில் நேர்ந்துள்ள விஷயங்களில் முக்கியமானவைகளாவன: எதிரிகள் தீவிரத்துடன் சுட்டுப் பொசுக்கிக் கொண்டிருக்கும் மத்தியிற் கும்பினிச் சைனியங்கள் சுறுசுறுப்புடன் சென்றதேயன்றிக் கோட்டையையேனும் எதிரிகளின் வியூகங்களை யேனும் அழித்துவிடச் சக்தியற்றிருந்தன. எதிரிகளின்மேல் கும்பினிப்

படைகள் விழுந்து உழப்பியும் எதிரிகளின் உத்சாகம் சிறிதேனும் தளர்வடையவில்லை. எதிரிகளால் போடப் பட்டிருந்த முள் வேலியையும் கடந்து சென்று கோட் டைமதிலின்மீது தொத்துவதற்குப் பலதடவைகளாக எத்தனித்ததும் வீணாகியது. கும்பினிப் படையினர் மேல் ஒட்டிவிட்டுச்செல்லும் ஈக்களுங்கூட, அவர்களைக் கடந்து செல்லாவண்ணம், பிடிவாதமான ஊக்கத்துடன் நின்றுகொண்டு, கும்பினிப் படையினர் எவர்க்கும் உட் புகுதல் என்றது கூடாமை என்று காட்டிவிட்டனர் கள். என்றாலும், அவ்வாறு தப்பியும் தவறியும் மதி வில் ஏறியவர்களை அங்குள்ள வீரர்கள் ஒரேகுத்தாக ஜமுதாடு முதலிய ஆயுதங்களால் குத்திக் கீழே எறிந்துவிட்டார்கள்.

ஆதலால் மதிலில் ஏறியவர்களாலும் கோட்டை யின்மீதிருந்து எதையும் செய்துகொள்வதற்கு மார்க் கமில்லாமல் போயிற்று. இதைக்கண்டு கும்பினிச் சைனியங்கள் பின் வாங்கி யதில், எதிரிகள் அவர்களில் பின்வகுப் பில் செல்பவர்களைப் பாலாவாலும் வல் லயங்களாலும் குத்துவதும், கீழே குத் துண்டு கிடப்பவர்களையும் குத்துண்டு இறந்துகிடப்பவர்களையும் நெஞ்சில்இர க்கம் சிறிதுகூட இல்லாமல் அவர்கள் மீது ஆயுதப்பிரயோகங்களைச் செய்வதுமாக இருந்தார் கள். பாலாக் கழைகளையும் வல்லயங்களையும் அவர்கள் உபயோகித்த சாமர்த்தியத்தினால் கோட்டையின் சமீ பத்திற் கும்பினிச் சைனியங்களை அணுகாமற் றடுத்துக்

பாளையக்காரர் சைனியங்கள் வல்லய முதலியவை களை உபயோ கித்த விசித்ர வகைகள்

கொண்டதுடன், அடிக்கடி அவர்களால் உபயோகித்த அக்கினிக் குண்டுகள் என்ற கிச்சுக் குடுக்கைகளும் எதிரிகளின் சமீபத்தில்செல்ல இடங்கொடாது செய்து விட்டன. சண்டையில் நிகழ்ந்த குழப்பத்தில் எதிரிகள் கையில் ஒரு பீரங்கி சிக்கிக்கொண்டது. அதனைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வருவதற்குப் பட்டாள உத்தியோகஸ்தர்கள் 6 பேர்களுடன் 50 சிப்பாய்களும் சென்றூர்கள். அவர்களில் ஓர் உத்தியோகஸ்தர் இறந்தும் இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் காயமடைந்தும் சிப்பாய்களிற் சிலர் இறந்தும் கடைசியாகப் பீரங்கியை மடக்கிக்கொண்டே வந்துவிட்டார்கள். கோட்டைச் சுவரிலிருந்து 1500 கஜம் தூரமுள்ள ஓர் இடத்தைச் சைனியங்கள் நின்று போர்புரிவதற்கென்று நிச்சயித்துக் கொள்ள, அது எதிரிகளின் கண்ணுக்குத் தெரியாததால்; அங்கேயே ஸ்டோர்ஸ் முதலிய சகலமும் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இவ்விதமான நஷ்டங்களை நினைத்து எல்லாரும் ஏகோபித்துச் சிறிது நேரம் மௌனமாகவும் விசனக்குறியை உடைய முகத்தினராகவும் இருந்து, இறந்துபோனவர்களின் ஆத்மா நல்ல கதியை அடையவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்ட காலையில், ஏதோ ஜபத்தைக் கெடுக்காமல் அதனை நடத்துவதில் மனசு வைத்திருந்த எதிரிகள் அந்த மட்டிலும் கௌரவப்படுத்தியது மெச்சத் தக்கதே.

எதிரிகள் எவ்விதமாக வெற்றி அடைகிறூர்கள் என்பதையும் கும்பினியார்களுக்குக் கண்டு பிடிக்கக்

கூடியதாக இல்லாததால் ஒரு கால் எதிரிகள் ஜெயம் பெற்று வருவது இந்திரஜாலத் தொழிலின் காரணமாகுமோ என்றும் சந்தேகங் கொண்டனர். ஏனெனில், கோட்டையின் கைப்பிடிச் சுவர்கள் சேதமடைந்துவிட்டமையால், அங்கு நின்று எதிரிகள் எதுவுமே செய்து கொள்ள முடியாதென்பதைக் கும்பினியார் நன்ருகத் தெரிந்துகொண்டனர். இது விஷயமாகப் பட்டாளத்து உத்தியோகஸ்தர்கள் எட்டயபுரத்தாரிடங் கலந்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டதில்; எதிரிகள் நிலவறை ஒன்றைச் செய்து வைத்துக் கொண்டு அதனுள் ஏராளமான யுத்த தளவாடங்கள் சகிதம், அங்கு 5000 சைனியங்களுக்குக் குறைவின்றி ஒளித்திருந்து போர்புரிகின்றனர் என்று சொல்லியதைக் கேள்வியுற்ற கும்பினியார்கள், இனி நிதானமாக யோஜித்துத்தான் அவர்களிடம் போர் புரிவது நலமுகுமென்று தீர்மானப் படுத்துவதற்குள்; எதிரிகள் ஏராளமான குண்டுப் பிரயோகங்களைப் பொழிந்ததுமன்றி அங்கிருந்த ஐயாயிரவர்களின் ஒன்று கூடிய குரலைச் சத்தம் அண்டம் பிளக்கும்படி கிளம்பவும், கும்பினிச் சைனியம் பின் வாங்கியது. ஐரோப்பிய சைனியங்கள் 120-ல் காயமில்லாது பிழைத்தோர் 46 பேராவர். இப்படிக் கும்பினியார்கள் நஷ்டமடைகிருர்கள் எனத்தெரிந்துகொண்ட எட்டயபுரத்தார், ஆயிரம் சைனியங்களுடன் சார்லஸ் டிராட்டர் துரையால் நடத்திவிக்கப்பட்ட ஒரு துண்டங் கும்பினிச் சைனி

கும்பினியார் எட்டயபுரத்தாருடன் ஒரு யுத்த ஆலோசனை சபையை நிகழ்த்தல்

யத்துடன் சேர்ந்துகொண்டு, கும்பினியார் மேல் பக்கம் நின்று போர்புரிய அச்சைனியம் மற்றோர் பக்கத்திலிருந்து சண்டை செய்ததெனினும், கடைசியில் யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லாதுபோயிற் றென்றாலும், எட்டயபுரத்துச் சைனியம் மிகுந்த தைரியத்துடன் இருதரத்தாருக்கும் பெரும் சேத முண்டாகும் வரை ஊக்கத்தை விடாமல் போர் புரிந்தது. மேஜர் மக்காளி துரையால் நடத்தப்படும்சைனியமும் அப்போது கும்பினியார் பக்கமுள்ள ஆயுதங்களும் போதுமானதாக மாட்டாவெனத் தெரியவும், வேறு உபாயத்தை நாடுவதானார்கள். அதாவது, கர்நாடக தேசத்துப் பட்டாளமும், மலையாளத்திலுள்ள ஹிஸ் மேஜஸ்டிஸ் 74 பட்டாளமும், மேற்கொண்ட குதிரைப்பட்டாளமும், திருச்சினாப்பள்ளியிலிருந்து சரியானதரமுள்ள பீரங்கிப்பட்டாளமும் வந்து சேரவேண்டுமென்று நிச்சயம் செய்யப்பட்டது.

கர்னல் அக்னியு துரையின் நியமனம்

மேஜர் மக்காளிதுரையின் ஸ்தானத்தில் வேறு சரியான ஒருவரை நியமனஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும் நிச்சயம் செய்யப் பட்டதால் கவர்ன்மெண்டார், இராணுவ அனுபவத்திற் சிறந்தவராயும் வெகு காலமாக இராணுவத்தில் அட்ஜுடண்டு ஜெனரலாகவுமிருந்த கர்னல்பீட்டர் அக்னியு (Colonel Peter Agnew) துரையை நியமனஞ் செய்துவிட்டார்கள். இவரைத்தான் அக்னி சாஹிப் என்று நமது ஜில்லாவாசிகள் சொல்வார்கள். மேஜர் மக்காளிதுரை இந்தயுத்தத்தைத் திருப்திகரமாக நடத்திக் கொள்ள

மாட்டா ரென்றதை எட்டயபுரத்தார் முன்னமே தெரிந்து கொண்டனர்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாக் கலெக்டர் கவர்ன்மெண்டாரின் சாங்கிஷனைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல், தானுகவே கொழும்புத் துரைத்தனத்தாருக்குப் பாளையக்காரர்களின் கலக நிமித்தம், தன்னிடம் சைனியம் போதுமான படிக்கு இல்லாததால் தனக்குச் சைனியச் சகாயம் வேண்டுமென்று கேட்டு வாங்கிக்கொண்டார். இந்த விஷயம் சென்னபட்டணம் கவர்ன்மெண்டாருக்குப் பின்னல் எட்டிவிடவும், கலெக்டர் செய்கையை அங்கீகாரம் செய்யாமல்க் கண்டித்துவிட்டனர்.

கலெக்டர் துரையின் தவறு

இடியும் மழையும் புயல்க்காற்றும் மின்னலும் 22-4-1801-ல் நேரிட்டன. வெடி மருந்துகளை உபயோகிப்பவர்களுக்குக் கேடாயும், பட்டாக் கத்திகளையும் பாலாக்கழைகளையும் வல்லயங்களையும் உபயோகிப்பவர்களுக்குச் சீராகவுமிருந்தன. ஒரு மின்னல் மின்னவும், அதன் பின் ஏற்பட்டுள்ள ஓர் இடியின் சப்தம் நின்றும் நிற்காமலும் இருக்கும் சமயத்தில், கும்பினியாரின் சைனியத்திலிருந்து 6 பவுண்டர் பீரங்கியின் தொனி முழங்கிற்று. இது முழங்கியதின் பக்கத்தில் இருந்த கும்பினிச் சைனியத்தோடு ஒரு பீரங்கிப் பட்டாளமும் இருந்தது. லெப்டினெண்டு ஹெச். டே துரை (H. Dey) இச்சைனியத்திற்குத் தலைவராக இருந்தார். எதிரிகள் கும்பினிப் பீரங்கிகளில் ஒன்றைப்

எதிரிகளின் கைகளில் கும்பினியாரின் பீரங்கிகள் சிக்கிக் கொள்ளல்

பிடுங்கிக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். பீரங்கியைக் கைப்பற்றிக்கொண்ட சண்டையில் கும்பினியார் பக்கம் 8 பேர்களைக் கொன்றுவிட்டு கரிசற் காட்டு வழியாக அதனைக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள். லெப்டினென்டு டே துரைக்கு மற்றோர் லெப்டினென்டு (Lieutenant Classon) கிளாஸன் துரையையும் அவரது சைனியத்தையும் அனுப்பி வைத்தார்கள். ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட இரண்டு கும்பினிச் சைனியங்களும் எதிரிகளால்கொண்டு போகப்பட்டிருந்த பீரங்கியைப் பற்றிக் கொண்டன. எதிரிகள் பலமான போரைத் தொடுத்தார்கள். அப்படித் தொடுக்கவும் அது சமயம் கும்பினிப் பட்டாளம் பின் வாங்கிவிட்டது. ஒன்று சொல்லி வைத்திருந்ததுபோல, இரண்டு கட்சிக்காரர்களும் தங்கள் தங்கள் பக்கங்களில் வீழ்ந்துள்ள மரண ஜாப்தாவைக் கணக்கிட ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

கர்னல் அக்னியுதுரை 21-5-1801ல் சார்ஜை ஒப்புக்கொண்டார். இவர் சார்ஜு எடுத்துக் கொண்ட

கர்னல் அக்னியு துரையின் வெற்றி

தினத்திலிருந்து 24-ம் தேதிவரை கோட்டையை உடைத்துச் செல்வதில் வெகு தீவரமான வேலைகளைச் செய்யவும், அவ்வேலைகள் நமக்குக் கூடிய சீக்கிரம் அனுகூலத்தைக் கொடுத்து விடுமென்ற நம்பிக்கையை உண்டுபண்ணும்படி ஒவ்வொன்ருக எளிதில் முடிவுபெற்றுக்கொண்டேவந்தன. மதிலில் இடிபட்டுத் திறந்திருந்த உடைப்பு வாசல்கள்தோறும் கும்பினிச் சைனியம் உட்பிரவேசியாமலிருக்கும்படி பெரும் கவை முள்ளுள்ள உடைமரங்களின் தூர்களைவைத்து

அடைத்து மூடியதில் உட்பிரவேசம் சிறிது தடங்கலுக்குக் காரணமாக நின்றது. கோட்டையின்தென்மேற்கிலுள்ள கொத்தளத்தை நோக்கி 23-5-1801 காலையில் 2 பீரங்கிகளை ஏககாலத்தில் பிரயோகிக்கவும், அதேசமயத்தில் பெரிய பீரங்கியைக் கோட்டையின் தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள மூலையிற் பிரயோகிக்கவும், அப்பக்கங்கள் இடிபட்டுவிட்டன. இவ்விதமாக இடிபட்டுள்ளவைகளை ரிப்பேர் செய்வதில் எதிரிகளின் முயற்சிகளைச் செல்லவிடக் கூடாதென்று கருதி, இரவு பூராவும் கோட்டையை நோக்கிக் குண்டுகள் ஓயாது பொழிந்துகொண்டிருந்தன. மறுநாட்காலையிலும் கோட்டையைப் பிடித்து உட்புகும் வேலையிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து, டவர் பீரங்கியை ஏற்றுவிக்கும்படிக்குச் செய்துகோட்டையை அந்நாளிரவு ஒருமணிக்குள் தகர்த்தாய்விட்டது. ஸ்டார்மிங்கு பார்ட்டி என்ற அழிமானம் செய்யும் சைனியமும் உள்ளேபிரவேசிக்க எத்தனித்துக் கொண்டது. இவ்வித நிலைமைக்கு எதிரிகளைக் கொண்டுவந்தும் அவர்கள் தங்களுடைய தைரியத்தை இழக்கவில்லை. கும்பினிச் சைனியம் எவ்வளவோ தைரியமாக இருப்பதை அவர்களறிந்தும் அலக்ஷிய புத்தியுடன் அவர்களைப்போய் மோதிப் பாய்ந்து விரட்டிவிடத் துணிய எத்தனித்தனர். கோட்டையின் மேல் சென்றிருந்த கும்பினிச் சைனியத்தை, அங்கு கோட்டையின்மீது ஏறிய அரைமணி நேரகாலத்திற்குள், குண்டுப் பிரயோகங்களை உபயோகித்து விரட்ட எத்தனித்துத் தீவிரமான வேலைகளைச் செய்தனர். இப்படி 15 நிமிஷம்வரை தீவிரமாக எதிரிகள் கும்

பினியாருடன் சண்டைசெய்ததில் எதிரிகளில் அநே கர் கொல்லப்பட்டனர். எறி பீரங்கிகள் நாலா பக்கங் களிலும் பிரயோகிக்கப் பட்டதிலும்கூட எதிரிகள் அஞ்சாமல் கோட்டையைக்காப்பாற்றிக்கொள்ள யத்த னித்தும் கடைசியில் பயனின்றிக் கோட்டையை யிழ ந்து விட்டனர். இறுதியில் போருக்காற்றுது ஓடியும் விட்டனர். கும்பினிப் பக்கத்துளாரில் காயமடைந் தோரும் இறந்தோரும்:—

(1) 74-வது பட்டாளத்து லெப்டினென்டு ஜில் கிரைஸ்டு.

(2) 77-வது பட்டாளத்து லெப்டினென்டு களான ஸ்பால்டிங்கு என்பவரும் காம்பல் என்பவரும்

(3) 4-வது பட்டாளத்து லெப்டினென்டு பிரே ஸர்.

(4) காயப்பட்ட மலேயா பட்டாளத்து லெப்டி னென்டுகளான மாக்ளின் (M'clean), ஸ்காடச்சு பிரி கேட்டு கியாப்டன் உவிட்லி.

(5) முதலாவது குதிரைப் பட்டாளத்து லெப்டி னென்டு வாலன்டைன் பிளாக்கர்.

(6) 74-வது பட்டாளத்துக் காம்பெல்.

(7) 4-வது பட்டாளத்துக் கியாப்டன் பர்ச்சு.

மேலே காட்டியுள்ள 4, 5, 6, 7 என்ற இலக்கங் களில் குறிப்பிடப்பட்டோர் காயமடைந்தோராவர். இதிலடங்கிய காயப்பட்டவர்களுக்கும் மரணமடைந் தவர்களுக்குமுள்ள லிஸ்டில் மொத்தம் கண்டுள்ளது 223 என்றும், அதில் ஐரோப்பியருள் கொல்லப்பட் டார் 19 என்றும், அதில் அவருள் காயமடைந்தோர்

76 என்றும், சுதேசிகளில் கொல்லப்பட்டோர் 24 என்றும், காயமடைந்தோர் 96 என்றும், அவர்களுடன் சேர்ந்தோர் வேறுசிலருள்பட மொத்தம் 223 என்றதுமாம். இச்சைனியங்களில் வந்திருந்த ஐரோப்பிய லெப்டினென்டுகளான ஜேம்ஸ் கிராண்டும் பிளாக்கரும் மகா தைரியசாலிகளாவார்கள் என்று தெரிவதுடன் பாஞ்சாலங் குறிச்சிச்சண்டையில் பிளாக்கர்துரை காட்டியுள்ள ஆண்மையையும் இராணுவப் பயிற்சியையும் கவனிக்கின், மிக்க வலிபடைத்தோரென்று அவரைச் சொல்வது தகுதியானதாகும். இவரது சரித்திரத்தை நன்கு ஆராய்ச்சி செய்தோர் இவரை 1799-ம் வருஷம் நீலநதிக்கரையில்நிகழ்ந்த சண்டையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் கஸாபியன்காவென்ற பாலிய வீரரைப் போன்றவர் என்பேம் என்றதை மறுக்குநர் யாவர்?

இந்திர ஜாலக் கோட்டையின் வியப்பு

பிடிபட்ட கோட்டைக்குள் பிரவேசித்துப் பார்த்த கும்பினிச் சைனிய உத்தியோகஸ்தர்கள் அதன் சிறுமையைக் கண்டு அலக்ஷியமடைந்தார்களெனினும், அதன் வலுவையும் அதைக் கட்டி முடிக்கப்பட்ட கண்ணிமைப் பொழுதை ஒத்த இந்திரஜால நொடியின் அளவையும், எதிரிகளின் மாயா வித்தையின் திறமையையொத்த சாமர்த்தியத்தையும், அவர்கள் பிரயோகித்த ஆயுத முறைகளின் தேர்ச்சியையும் கண்டு பிரமித்துவிட்டார்கள். அத்துடன் நிலவறையின் தன்மையை ஆழ்ந்து யோசித்துவிட்டு இஞ்சினீரின் சக்தியால் இத்தகைய நிலவறை ஒன்றை இதுபோன்ற பூசாரமான நாட்டில் செய்து முடிப்பது அசாத்திய

மான காரியமாகவே முடியுமென்றும் மெச்சிக்கொண்டனர். இடிபடாமல் ஆங்காங்கு நிற்கும் கோட்டைக் கட்டைச் சுவர்களைக் கியாப்டன் ஹாஜார்டு துரையின் அதிகாரத்தின் கீழ்விட்டு இடிக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டனர்.

தன்னலமறுத்த இரண்டு இராஜ விசுவாசிகள்

கர்னல் அக்னியு துரையின் வெற்றியில் காயப்பட்டோருள் ஊமைக் குமாரசாமி நாயக்கருமொருவரெனத் தெரியவும், அவரை எட்டயபுரத்தார் கண்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் காயமடைந்தும் இறந்தும் கீழே கிடப்பவர்களை ஒவ்வொருவராகப் பார்வையிட்டுக் கொண்டுவர, இராப்பொழுதானதால் இனம் சரியானபடி தெரியாமலிருக்க, அதுசமயம் தன்னுடையமகனைக் காணோமென்று இறந்தும் இறக்குந் தருணமாயும் கிடந்த கூட்டத்தில் தேடித் திரிந்து கொண்டிருந்த ஒருத்தி, தன்னுடைய மகனைக் கிட்டி ஆவலுடன் எடுத்துத்தோளிற் போட்டுக்கொள்ள எத்தனிக்கவும், "அம்ம! என்னுயிரை நீ காப்பாற்றுவதிலும் அதோ விழுந்து கிடக்கும் நமது சாமியின் (ஊமைக் குமாரசாமி நாயக்கரின்) உயிரைக் காத்துவிடு. என்பாடு எப்படியானாலுஞ் சரி" என்றனன். அவ்வாறே அவளும் தன் மகனின் உயிரினும் தன் எஜமானனும் இராஜனுமான ஊமைத்துரையின் உயிரே சிறந்ததாகுமென்று அவரை ஒரே தூக்காகத் தூக்கித் தோள்மேலிட்டுக்கொண்டு செல்ல, வழியில் அதென்னவென்று கேட்டோருக்கு "வைசூரியினாற் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நோயாளி" என்று கையில்

வேப்பங்குழை சகிதம் சமயோஜிதமான பதிலைச் சொல்லி இராஜனின் உயிரைக் காத்துக்கொண்ட இந்த இராஜ விசுவாசிகளின் பக்தியை என்னென்போம்! தன்னல மறுத்தலில் இவளிலும் இன்னவளது மகனினும் சிறந்தோர் வேறு எவரேனு முளரோவெனச் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளின் சம்பந்தமாக யாம் தேடி ஆராய்ந்தனவற்றுள் வேறு எவருமே இலர் என்ற எமது கொள்கை மறுத்தற் பாலதன்றென்பேம். மேலும் ஒருகால் சர் பிலிப் சிட்னி துரையை இணை கூறுவோமெனின், அஃதும் பொருத்தமுடைத் தன்றென்றது கீழேகண்ட நியாயத்தால் தெரியவரும். நாம் பிரஸ்தாபிக்கும் சர். பிலிப் சிட்னிதுரை, வீரருள் வீர சிங்கமாயும், நிரம்பிய கல்விச் செல்வம் வாய்க்கப் பெற்றவராயும், ஆங்கில பாஷையில் பத்தியமும் கத்தியமும் எழுதி, அப்பாஷையை இலத்தின், கிரீக் முதலிய பாஷைகளுக்குப் பின்னிடாது சமத்துவமெனக் காட்டிய கல்விச் சிங்கமாயும் விளங்கி, ஜட்பனில் (Zutphen) நிகழ்ந்த போரில் காயமடைந்து கிடக்குந்தருணத்தில் தண்ணீர்விடாய்மீதுற அதனை அவர் வேண்டிக் கேட்கவும், ஒரு கோப்பை நிரம்பியஜலத்தை அன்னாரிடம் ஒரு சேவகன்கொண்டு வந்து கொடுப்பதை, அவர் மாட்டுக் கிடந்துள்ள மற்றோர் காயமடைந்த வீரனின் கண்கள் ஆவலுடன் நோக்கவும், அதனை அறிந்துகொண்ட சர் பிலிப் சிட்னி துரை "எனக்குள்ள தாகத்தினும் அவனுக்குள்ள தாகவிடாய் அதிகமாக இருப்பதால், அக்கோப்பையின் ஜலத்தை அவனுக்கே கொடுத்து விடுங்கள்" என்றனராம். இச்செய்கையின் காரணமாக சர் பிலிப் சிட்னி

யைத் தன்னல மறுத்தலுக்குச் சான்றாக மேனாட்டார் கூறுவர். ஆனால் நாம் பிரஸ்தாபிக்கும் வீரனோ "கோப்பையின் ஜலத்தைக் கொடு" என்ற வார்த்தைகளிலடங்கியுள்ள பொருளின் பலனிலும் பன்மடங்குசிறந்துள்ள தன் உயிரைத் தன் எஜமானனின் பொருட்டுத் தியாகம் செய்தனன்! அன்னோனது தாயாரும் தன் மகனிடந் தனக்கியற்கையிலுண்டாம் புத்ரவாஞ்சையையுங் கவனியாது எஜமானது உயிரே சிறந்ததெனக் கருதினள்!! சர் பிலிப்சிட்னி என்பார் கல்வி, அந்தஸ்து முதலியனயாவும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவராதலால், அவருக்கு அதுசமயம் தோன்றிய தன்னலமறுத்தலையும், பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டைமேட்டில் விழுந்துகிடந்த சாமான்ய அறிவிலும் சிறுத்திருந்த வீரனது தன்னலமறுத்தலையும், ஒப்பிட்டு நோக்குநர்க்கு நெதர்லாண்ட்ஸ் தேசத்திலுள்ள ஜட்பனில் விழுந்துகிடந்த வீரரது தன்னல மறுத்தல் சாதாரணமெனத் தோற்றப்படுமென்பது நிச்சயம்.

இவ்விதமாக அம்மாது ஊமைத் துரையைக் காப்பாற்றி யிராவிடில்; அன்று சிறிதுக்ஷணப் பொழுதில் எட்டயபுரத்தார் கையில் அவர் அகப்பட்டுக்கொள்ள சமயம் நேரிட்டிருக்கும். அவ்விதமாயின், பிற்காலத்திய நமது ஜில்லாவின் சரித்திர விஷயங்களும் இப்போதிருப்பனவற்றுள் சில மாறுபாடுகளை யடைந்திருக்க நியாயமுண்டென்போம்.

பதினாறும் அத்தியாயம்

தற்காலத்தியது

இவ்விதமாகத் தப்பித்துக் கொண்ட ஊமைத் துரை, எவருக்குந் தெரியாமல் சிலகாலம் அக்ஞாதவா சம்போல வசித்திருந்துவிட்டு, காடல் குடியாருடன் சேர்ந்து கமுதி முதலிய இடங்களில் கொள்ளையிட்டுக் கடைசியாக, சிவகங்கைச் சீமையிலுள்ள சிறுவயலில் சின்ன மருது பெரிய மருது ஆகிய இருவர்களின் கக்ஷியிற் சேர்ந்து கும்பினியாருக்கு விரோதமான ஆலோசனைகளைப் பலவாறாக நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட கும்பினியார் எட்டய புரத்தாரிடம் ஊமைக் குமாரசாமி நாயக்கரைப் பிடித்துக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்த, அதன்பிரகாரம் அன்னோர் தன்னுடைய தண்டு தளவாடங்களைச் சித்தப்படித்திப் புறப்படத்தயாராக இருக்கும்போது, அவர்கள் காளையார் கோயிலிலிருப்பதாயும், பசலை என்ற பறளச்சிக் கிராமத்தில் வைத்து இங்கிலீஷ் சைனியத்துக்குச் சொந்தமான பீரங்கிஒன்றைப் பிடித்துக் காளையார்கோயிற்காட்டிற்குள்சென்று அதனை வைத்திருப்பதாயும், எட்டய புரத்தாருக்குச் செய்தி எட்டியது. இதைக் கேள்விப்பட்ட அக்னியு துரையும் சகிக்காதவராகி, எட்டயபுரத்தாரைச் சிறிதளவேனுங் காலந் தாழ்த்தாமல் இது சம்பந்தமாக எவைகளைச் செய்துவைக்க வேண்டுமோ அவைகளை

கும்பினியார் எட்டயபுரத்தாரிடம் ஊமைத் துரையைப் பிடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றல்

அங்கு சென்று திருப்திகரமாக முடித்துத்தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ள, அவர்களும் யுத்த சன்னத்தர்களாகி அங்கு செல்லவும், அவர்களுக்கு உதவியாக அனுப்பப் பட்டிருந்த ஷெபேர்டு துரையின் சைனியங்களுடன் சேர்ந்து எதிரிகளின் சீமைகளிற் செல்வதைக் கண்டுகொண்ட மருதுக்களின் வகையாட்கள், சிறுவயல் என்ற ஊரை எதிரியான அக்னியுதுரையால் அனுப்பப்பட்ட சைனியங்கள் பிடித்து அழித்துவிடுவதிலும், எதிரியின் பெயரான அக்னியு என்றதைத் தொனியார்த்தத்தில் சிறிது ஒத்துள்ள அக்கினி பகவானுக்குக் கொடுத்துவிடுவதே நலமென்று தீர்மானித்து அதனை அக்கினிக்கு ஆகுதிசெய்துவிட்டனர். எட்டயபுரம் குதிரைப் படை வீரர்களுக்குள் தலைமை பூண்டிருந்த கட்டாலங்குளம் அழகுமுத்துச் சேர்வை, கும்பினிச் சைனியத்தை எட்டயபுரம் சைனியத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டு காளையார்கோயில் ஆரணியத்துட்பிரவேசித்து, எதிரிகளைத் துரத்தி அடித்து பீரங்கியையும் மடக்கிக் கொண்டுவந்தனர். இவ்வெற்றியால் கும்பினியாருக்கு எட்டயபுரத்தார்மீது சந்தோஷம் பிறந்து அவர்களைக் கௌரவப் படுத்துவதற்குச் சின்னங்களாக இரண்டு இங்கிலீஷ் யூனியன் ஜாக்குக் கொடி (பாவட்டா) விருதுகளையும், இங்கிலீஷ் யுத்ததம்புருகளையும் கொடுத்தனர். அவைகளை எட்டயபுரத்தில் இன்றுங் கண்டு கொள்ளலாம். இதனை யடுத்த அக்டோபர் மாதத்தில் இரண்டு மருதுகளும் பிடிபடலாயினர். அவர்களுடன் ஊமைத்துரை, அவர் சகோதரர் செவத்தையா என்ற சுப்பா நாயக்கர், தளவாய் பிள்ளை, குல

சேகர பட்டணம் மூப்பன் முதலியவர்களும் பிடிபட்டனர். செவத்தையா என்ற சுப்பா நாயக்கரை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வைத்துப் பிடித்துப் பாளையங்கோட்டைக்குக் கொண்டு போயினர். இவரும் தன்னுடைய சகோதரரைப் போலச் சிறந்த தைரியசாலியாவர். இவ்விதம் பிடிபட்டவருள் சின்ன மருது பெரிய மருது ஆகிய இருவரையும் திருப்பத்தூரில் வைத்துத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றுவிட்டார்கள். ஊமைக் குமாரசாமி நாயக்கரையும் செவத்தையாவையும் பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் வைத்துத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றுவிட்டார்கள். தளவாய் பிள்ளை, மூப்பன் வகையராவுள்பட 70 பேர்களையும் பிரின்ஸ் ஆப் உவேல்ஸ் தீவுக்கு த்வீபாந்தர சிக்ஷை விதித்துத் தண்ணீர்க்கப்பால் அனுப்பிவிட்டார்கள். அந்த எழுபது பேர்களில் ஒருவர் சிவகங்கைச் சீமையின் சின்ன மருதுவின் குமாரராவர். த்வீபாந்தர சிக்ஷை விதிக்கப்பட்டிருந்தவர்களைத் தூத்துக்குடியிலிருந்து கப்பலிலேற்றி அனுப்பிவைக்கப்பட்டதில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் திருநெல்வேலிச் சீமையின் தொடர்ச்சியாவதால் அவைகளையும் இங்கு எடுத்துச் சொல்லல் பொருத்தமுடைத்தே. இதன் முழு விவரங்கள் பின்னர் குறிப்பிடப்படும். இதன் மத்தியில் உவேல்ஷ் துரை நேரிற்கண்டு ஆச்சரியமடைந்த சில வீரர்களைப்பற்றிக் கூறி முடிப்போம்.

1. "ஷேக் இபுராகிம் என்றவர் போர் முனையில் மிகுந்த ஆண்மையுடன் யுத்தஞ் செய்து பல காயங்களைப் பெற்றிருந்தாரெனினும், தனிமையாக நின்று உயிர் போகுந் தருவாயிலுங்கூட எதிரிகளின்மீது அஞ்

சாது பாய்ந்து, அணிகளைப் பல தடவைகளில் உடைத்துச் சென்று அவர்களில் பல்லோர்களை அவரது கைவாளால் விண்ணுலகுக்கு அனுப்பிவிட்டு, அவரும் வீர சொர்க்கம் புகுவதற்குக் காரணங்களாக நின்ற அன்னாரது சாகசங்களான செயல்கள், உவேல்ஷ் துரையின் கண் முன்னுக்குப் பிற்காலத்திலுந் தோற்றப்படுவன போலிருந்தன" என்கிறார்.

2. "மிக்கேல் ஈகான் என்றவோர் இங்கிலீஷ் வீரர் முதனாட் போரில் கோட்டையின்மீது ஏறியிருந்த முதலணிப் பட்டாளத்துள்ளாருள் ஒருவரெனினும், அவரது தேகம் முழுமையும் சல்லடைக் கண்களாகத் துளைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கண்ட எல்லோரும் அவர் கீழே விழுவதைப் பார்த்து இறந்துவிட்டனரென நினைத்தனர். அதுசமயம் சைனியத்தைப் பின்னிட்டுப் போகும்படியான உத்தரவை எக்காளமூலம் சமிக்ஞை செய்தவுடனே, ஒரு பேரிரைச்சல் கிளம்பவும் அணியிலுள்ள சைனியமுங் கலையத் தலைப்பட்டுவிட்டது. அப்பொழுது உவேல்ஷ்துரை 74-வது பட்டாளத்து எறிகுண்டு பீரங்கிப்படையில்காயப்பட்டவர்களைச் சௌக்கியமாக்கிக்கொண்டு சேர்ப்பிவிக்கும் முயற்சியிலிருக்க, அதே தருணம் அவர் தற்செயலாகத் திரும்பிப்பார்க்கவும், ஈகான் துரையைச் செத்துவிட்டாரென்று கருத, அவர் திடீரென்று எழுந்து எதிரிகளைத் தாக்கி அநேகரைக் கொல்லவும், இதையறிந்த பாளையக்காரர் சைனியத்தைச் சேர்ந்தோரில் சிலர் ஜமுதாடு, வல்லயங்களை எடுத்துக்கொண்டு அவரைத் தாக்கினார்கள். இரு தரத்தார்களுக்கும் சண்டை நிகழக் கடைசியில் அவர் உயிர்

நீத்தனர். சல்லடைக் கண்களாகத் துளைக்கப்பட்டுக் கீழே இறந்துகிடந்த ஈகான் துரையை நாங்கள் எல்லோரும் கட்டிக்கொண்டு அழத் தொடங்கினோம். அது போலவே எங்களைச் சேர்ந்த சுதேசப் பட்டாளத்து உத்தியோகஸ்தர்களும் சிப்பாய்களும் அவரைக் கட்டி அழுதார்கள். அவரை இரும்புபோன்ற தேகவலுவை யுடையவரென்றும் மகா கருணைவாய்ந்துள்ளவரென்றும் சொல்லிக் கொள்வார்கள். அவருக்குப் போதிய கல்வி இருந்திருக்குமேயானால் இராணுவத்தில் அவர் பெரிய அந்தஸ்தை அடைந்திருப்பார்."

3. "இந்தச் சண்டையில் இங்கிலீஷ் காரர் பக்கத்தில் துணையாக நின்று போதிய சகாயத்தைச் செய்தது எட்டயபுரம் ஆயினும், அதன் இராஜ குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒரு வீரரது பெருமையையும் இங்கு எடுத்துச் சொல்வது அவசியமானதால் அதனையுங் கூறல் வேண்டியது முக்கியம் என்று உவெல்ஷ்துரை குறிப்பிட்டுள்ளார். சண்டையின் நிகழ்ச்சியில் அன்னுருள் ஒருவர் மரணகாயமடைந்து உயிர் போகுந் தருணத்தில், தன்னை ஒரு நாற்காலிப்பல்லக்கில் வைக்கச் சொல்லி, அதனை மேஜர் மக்காளிதுரை இருக்கும் பாசறைக்குக் கொண்டு போகும்படி கட்டளையிட, அதன்படி செய்யவும், அவர் மேஜர் மக்காளிதுரையைக் கூப்பிட்டு 'ஐயா, மேஜரே! வீரரின் குடும்பத்திற் பிறந்த என்னை ஒத்தார் சாகவேண்டியது போர்முனையில் மார்பில் காயமேந்தி என்பதனைக் காட்ட வந்துளேன்' என்று சொல்லி அவரது இருகரங்களாலும் மீசையை முறுக்கிக்கொண்டு பேசியபொழுது உயிர் துறந்தனர்."

என்றதால் பாளையக்காரர் கலகத்தை மக்காளி துரை சரிவர முடித்துக்கொள்ளாரென்பதை இவர் முன்னமே தெரிந்து கொண்டனர் என்றது பெறலாயிற்று.

4. முன்னம் நாம் சொல்லியுள்ளபடி எட்டயபுரம் சைனியம் சார்லஸ் டிராட்டர் துரையின் சைனியத்துடன் சேர்ந்து போர்புரியும்போது, எட்டயபுரம் சைனியத்துள்ள ஒருவனைப் பாஞ்சாலங்குறிச்சியார் யுத்தக் கைதியாகப் பிடித்து ஊமைத்துரையை அஞ்சலி செய்யும்படி கேட்க, அதற் கவன் சம்மதிக்கவில்லை என்று தெரிய, அப்படிச் செய்வதானல் அவனை விட்டு விடுவதாகவும் வாக்குறுதி செய்தனர். இதற்கு அவன் மறுதளித்தால் அவனை உயிருடன் வாய்ச்சி யாடுவதாயும் கண்டிப்பாகச் சொல்லினர். இதையும் அவன் ஒரே அடியாக மறுத்துவிட, அவனை வாய்ச்சியாடும்படி கட்டளையிட்டனர். அவனை வாய்ச்சி கொண்டு சீவியும் சீவாமலுமிருக்கும் சமயத்தில் 'என்ன சொல்லுகிறு' யென்றனர். அதற்கு அவ்வீரன் "எட்டனைத் தொழுத கை கட்டனைத் தொழாது"* என்று சொல்லிவாய்ச்சியின் சீவுதலுக்குட்பட்டு உயிரை நீத்தான் என்றதும் இங்குள்ளார் பலர் இப்போதும் சொல்லிக் கொள்வர். வாய்ச்சியாடப்பட்டிறந்த இவ்வீரனது பேரனை ஒரு கிழவர் அய்யவ நாயக்கர் என்ற தோக்கில்வாரினத்தைச் சேர்ந்தவர், இது சம்பந்தமானவைகளைச் சுமார் நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்னம் எங்களிடம் கதை

---

* எட்டன் என்றது எட்டயபுரத்து அரயாது பட்டப் பெயரான எட்டப்பன் என்றதனையும், கட்டன் என்றது கட்ட பொம்மு என்றதனையுங் குறித்துளவென்க.

போலச் சொல்வர். இவரது சந்ததியினர் எட்டய புரத்துச்சீமையைச் சேர்ந்த பேரிலோவன்பட்டி என்ற கிராமத்தில் வசிக்கின்றனர். வாய்ச்சியாடல் என்றது வாய்ச்சி (Adze) என்ற ஆயுதத்தைக் கொண்டு ஒரு மனிதனைக் குப்புறப்படுக்கும்படி செய்து அவனது முதுகில் சிறுகச் சிறுகச் சீவி உயிர் போகும்படி செய்யும் ஒருவகை கொடூர தண்டனையாகும்.

5. "சடையக்க தேவரின் நேர் சந்ததியினர் என்று சொல்லிச் சிவகங்கைச் சீமையைப் பிடித்து 21 வருஷங்களாக ஆட்சிபுரிந்து, கட்டபொம்மு, ஊமைத் துரையாதியவர்களுக் குதவிபுரிந்து, கும்பினித்துரைத் தனத்தாருக்கு விரோதிகளாக இருந்த சின்னமருது பெரியமருது என்ற இருவரில் வெள்ளைய சேர்வை என்ற பெரிய மருது என்பார், சீமைக் காரியங்களை நடாத்துவதில் கவலை யற்றவர். ஆனால் அவருக்கு வேட்டை யாடுவதில் மிகுந்த ஆசைபடைக்கப்பட்டதி னிமித்தம் அவரது வாழ்நாட்களை வேட்டையாடுவதி லும் தேகவலி படைத்துள்ள பலிஷ்டத்துவமுள்ள விளையாட்டுகளிலும் உத்சாகமாகப் போக்கினர். அவர் நிதானத்துக்கு மிஞ்சிய உயரமுடையவர். தேக பலத் திலோ அவரை ஒப்பாரும் மிக்காரும் அக்காலத்தில் இப்பிராந்தியங்களில் வேறு எவருமிலர். அதிக தேக வலி வாய்க்கப் பெற்றிருந்ததுபற்றி காட்டுறை மிரு கங்களான கரடி, புலி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களை எவரது சகாயத்தையும் நாடாமல் தனிமையாகவே நின்று வேட்டையாடிக் கொல்வர். அதுவுமின்றி அப் போது 'செலாவணி'யாய் விளங்கிக்கொண்டிருந்த ஆற்

காட்டு முழுரூபாயைக் கையில்வைத்துத்தூள்கள் தூள் களாக ஆக்கிவிடுவார். இராஜ்ய பாரத்தில் அவருக்குச் சிறிதுகூட அக்கரையின்மையால் சுயேச்சையாக வன வாசிகளைப் போல அலைந்துகொண்டிருந்தார். அக்காலத் தில் இவரை மகாபலிஷ்டனெனக் கொண்டாடிய தஞ் சாவூர், திருச்சினப்பள்ளி, மதுரை முதலிய ஜில்லாக் களில் வசித்த வெள்ளைக்காரத் துரைமார்கள் வேட் டைக்கு இவரைக் கூட்டிச் செல்வது வழக்கமாகஇருந் தது. வெள்ளைக்காரர்கள் வேட்டைக்குச் செல்லுங் காலங்களில் பெரிய மருதுவின் சகாயத்தைநாடிக்கேட் டுக்கொள்வார்கள். இன்ன இன்ன இடங்களில் இன்ன இன்ன வேட்டை கிடைக்குமென்பது பெரிய மருது ஒருவருக்கே தெரிந்திருந்ததால் அவருடன் சென்றால் வேட்டை கிடைக்காது போகாதென்றதும் துரைமார் களுக்கு நன்கு தெரிந்ததாம். பெரிய கடுவாயைக் கண்டுகொண்ட துரைமார்கள் ஆயுத பாணிகளான வேட்டை ஆட்களின் மத்தியில் சூழ்ந்திருப்பினும் பெரியமருது அத்தகைய கடுவாயைத் தனிமையாகவே நின்று எதிர்த்துக் கொன்றுவிடுவார். இதுபோன்ற வேட்டைகளில் காலங்கழிப்பது அரண்அற்ற நாட்டி னர்களுக்குச் சோம்பேறித்தனமெனத் தோன்றினும் அரணும் மலையுமடர்ந்த நாட்டினர்க்கு இதுஇன்றி யிருத்தல் அபாயத்திற் கிடனாகுமென்றது நிச்சயம். துஷ்ட மிருகங்களொழிந்த முயல், மான், மிளா முத லியவைகளையும் பக்ஷி ஜாதிகளையும் வெள்ளைக்கார ஷிகாரிகளிடம் விரட்டிவிட்டு அவர்களுக்கு வேட்டை காண்பிப்பார். நிமிராடை யொத்த இவரிடமிருந்து

உவெல்ஷ்துரை மதுரையிலிருந்த காலமான 1795ல் அநேக சௌகரியங்களைப் பெற்றிருந்தார். சின்ன மருதுவே சிவகங்கைச் சீமைக்கு இராஜனாக விளங்கினார். அவருக்கு வாசஸ்தலம் சிறுவயலென்ற ஊர். அவர் கருமையான நிறமுடையவராயும் பார்வைக்குக் கெம்பீரத் தோற்றத்துடன் சுலக்ஷண புருஷராயும் காணப்பட்டவராக இருந்தார். அவரை யாவரும் எச்சமயத்திலும் பேட்டிகண்டு உரையாடலாம். ஒரு பெரியநாட்டிற்கதிபதியாக இருந்தும் நிர்ப்பயமாகத் திறந்தவெளியான பங்களாவில் கட்டுங் காவலுமின்றி குடியிருந்தனர். உவெல்ஷ்துரை அன்னோரை 1795-ம் வருஷம் பெப்ரவரிமாதம் பார்க்கும் சமயத்தில் அவரிடம் இன்னார்தான் என்ற கட்டுப்பாடற்று எவரும்வந்து பேட்டி கண்டு கொண்டும் போய்க்கொண்டுமே இருந்தார்கள் என்றும், அப்படி அங்கு வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டிருந்தோர் அவரது புகழைக் குறித்து வாழ்த்துநர்களும் கட்டியங்கூறுநர்களுமாகியவர்களின் சத்தம் சதா கிண்ண்ண் என்று தொனித்தவண்ணமாகவேயிருந்து கொண்டிருக்குமென்றுங் குறிப்பிட்டுள்ளார். உவெல்ஷ்துரை இதற்கு முன் ஒருசமயம் தற்செயலாகச் சிவகங்கை நாட்டுவழி போகும்படி நேரிட, அப்போது இவர்களுக்குள் சிநேகமுண்டாயது. அதே வருஷம் சிறிதுகாலம் தொடர்ச்சியாக மதுரையில் வசிக்கும்படிக்கு உவெல்ஷ்துரைக்கு நேர்ந்தபோது, அடிக்கடி ஒருவகையான இனிப்புள்ள பம்பளிமாஸுப் பழங்களையும் ஒருவகை உயர்ந்த சம்பா அரிசியினையும் சிவகங்கையிலிருந்து அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். அது

போன்ற நல்ல ஜாதிப்பழத்தை இந்தியாவில் வேறு எப்பாகத்திலுங் கண்டதில்லை என்று உவெல்ஷ்துரை கூறியுள்ளார். ஈட்டி, வல்லயமாகிய ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறையை உவெல்ஷ்துரைக்குக் கற்பித்துக் கொடுத்தோர் அவ்விருவரே ஆவர். வளரி (Bcomerang) கொண்டு எறியும் விதத்தையும் துரைக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தவர்களும் அவர்களே. வளாரி கொண்டு எறிவதானுல் ஆயிரம் கஜம் தூரம் வரை லக்ஷியம் விலகாதென்றதையும் துரைக்கு மெய்ப்பித்துக்காட்டியுமிருக்கிருர்கள். இத்தகைய சூரர்களைக்காலகதியால் யுத்தமென்ற காரணத்தை முன்னிட்டுச்சாதாரண மனிதர்களைக் கொண்டு வேட்டையாடிக் காயப்படுத்திப் பிடித்துக் காவலில் வைத்துக் கடைசியில் தூக்கிலிட்டு அவ்விருவர்களைக் கொல்ல நேர்ந்ததும் கால வித்தியாசந்தான் என்று பரிதாபத்துடன் கூறியுள்ளார்." பெருந் தேங்காயளவுள்ள இருப்புக்குண்டு ஒன்றைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு தன்முழுவலியுடன் பெரிய மருது எறிவதானுல் தென்னை, பனை முதலிய மரங்களின் தலைப் பாரத்திலுள்ள காயின் குலைகளும் மட்டைகளும் அறுந்து விழும் என்பார் அக்காலத்திய பெரியாரென்றது கர்ணபரம்பரை. மருதுக்களைப்பற்றி உவெல்ஷ்துரை கூறியிருப்பவை இதை வாசிக்கும் பெரும் பாலர்களுக்கு உயர்வு நவிற்சியணி (அதிசயோக்தி) என்று தோற்றல்கூடும். அற்றன்று. பாளையப்பட்டுகளில் வசிப்போர்களுக்கு இவை போன்ற செய்கைகள் சாதாரண மன்றென்றாலும் அவை உண்மை என்பதைக் கண்கூடாக்கண்ட காட்சியின் பயன் என்

பேம். இற்றைக்குச்சிறிது இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் காலஞ்சென்ற எட்டயபுரத்து அரயர் அவர்கள் வாலிபப்பருவத்தில் பழகிக்கொண்டு வந்த ஜோடிக்கரலாக் கட்டைகளை உள்ளூரிலுள்ளாரும் பஞ்சாப், காஷ்மீர்போன்ற வடநாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள பலீஷ்டர்களான மல்லக செட்டிகளும், மற்றோர்களும் ஜோடியாகவேனும் தனிமையாகவேனும் சுற்றுவதற்கு அசக்தர்களாக இருந்தார்கள் என்றதை எவரே மறுத்துக் கூறுவர்? தேகபலத்தில் இவர்களது அடைப்பம் முத்துராக்கு மணியத்தின் தேக வலியிலும் உள்நாட்டினருள்ளும் வெளிநாட்டினருள்ளும் எவரே மிகுத்துக் காட்டும் வல்லுநராக இருந்தனர்? இவர்களது மற்றோர் அடைப்பம் சின்னணமணியம் ஒரு பெருங்கல்லைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு தென்னை, பனை முதலிய தலை மரங்களில் எறிவதாக இருந்தால் அவைகளிலுள்ள காய்கள் துண்டந்துண்டங்களாகச் சிதறுண்டு விழப் பார்த்தோர் பலராவர். எட்டயபுரத்து வடக்கு வாசலிலுள்ள பெரிய தெப்பத்தின் ஒரு கரையிலிருந்து மற்றோர் கரைக்கப்பாலுள்ள தென்னந்தோப்பிலிருக்கும் ஏதேனுமொரு மரத்தை லக்ஷியம் வைத்து, அதனைக் கல் கொண்டு எறிவதாக இருந்தால் சிறிதுகூட லக்ஷியம் பிசகாமல், அடுத்த எதிர்கரையிலுள்ள அதன் மீது படாது போகாதென்பதுஞ் சாதாரண மென்பேம். சாதாரணமாகக் கையால் எறியப்படுங் கல்லொன்று 200 கஜம் தூரத்துக்கப்பாற் செல்லும் எனில் வளரி 1000 கஜமுள்ள தூரம் செல்வதும் சகஜமென்பேம். சுமார் 70 வருஷங்களுக்குமுன்னம் எட்டயபுரத்தரச

ராக விளங்கிய இரண்டாவது ஜ்யேஷ்ட மகாராஜா என்பார் பெருந்தரமான எருதையேனும் எருமைக் கடாவையேனும் வாலிற்பிடித்துக்கொள்ள, மற்றொருவர் அதனைச் சவுக்கு கொண்டு மோத, அது நின்றவிடம் விட்டுப் பெயராது நிற்கும் என்பார் அதனை அப்போது நேரிற் கண்டோர். இடவங்கை கெச்சிலப்ப எட்டப்ப மகாராஜா என்பாரும் ஒரே வெட்டில் குதிரையையும் அதன் மீதிருந்த ஒரு வீரனையும் இரண்டு துண்டங்களாக இடது கையால் வெட்டியதின் காரணமாக அன்னாருக்கு "ஆளும் பரியும் அறவெட்டினேன்" என்ற சிறப்புப்பேர் ஏற்படலாயிற்று. இன்னோரும் எட்டய புரத்தரசர்களிலொருவராவர். சிவகங்கை அரயர்களிலொருவரான கௌரி வல்லவரும் பலிஷ்டத்துவம் வாய்க்கப் பெற்றோருள் ஒருவராவர்.

கைதிகள் 70-பேர்களை பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ் தீவுகளுக்கு அனுப்பிவிடல்

பிரின்ஸ்-ஆப்-உவெல்ஸ் த்வீபங்களுக்கு த்வீபாந்தர சிக்ஷை விதிக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட 70-பேர்களில் ஒருவரான சின்னமருதுவின்குமாரரை 18-வருஷங்களுக்குப் பின்னர் உவெல்ஷ்துரை பினங்கில் வைத்துக் கண்டுகொண்டனர் என்பதை மட்டும் பிஷப் கால்டுவெல்துரை தன்னுடைய திருநெல்வேலிச் சரித்திரத்தில் கூறிவிட்டுச் சும்மா இருந்துவிட்டனர் என்றது சரியாகத் தோற்றப்படாததால் அதன் முழு விவரங்களை நாமிங்கு சொல்ல நேரிடுவதால் நாம் பிரஸ்தாபிக்கும் காலத்தில் அந்தச் சிவகங்கைச் சீமையும் லஷிங்டன் துரையின் ஆட்சியிலிருந்தமையாலும் அந்நிகழ்ச்

சியின் சம்பந்தம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்துள்ளதின் பயனுவதாலும் இங்கு அதனை எடுத்துச் சொல்வது அவசியமாம் என்க. கலகங்களும் சச்சரவுகளும் அடங்கியதன் பின்னர், தென் சீமைப்பட்டாளத்தைப் பாளையங்கோட்டைக்கு அனுப்பி வைத்துவிட்டு, உவெல்ஷ் துரையை அப்பட்டாளத்திலிருந்தும் துண்டித்துக் கப்பலில் ஏற்றுவித்துத் தீவாந்தரங்களுக்கு அனுப்புவதற்கென்று முன்னமே தயாராகக் கொண்டுவந்து தூத்துக்குடியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கைதிகளின் மேல்விசாரணைக் கர்த்தாவாக நியமனமடைந்ததால்; அந்த உத்தரவின் பிரகாரம் அவர் தூத்துக்குடி போய்ச் சேர்ந்தனர். அங்கு அன்னோர் செல்லவும், அவருடைய பழய சிநேகிதரான சின்னமருதுவின் குமாரருள் இறந்துபோனவர்களை நீக்கி மீந்துள்ள ஒரே குமாரரும் ஆயுள்வரை த்வீபாந்தர சிக்ஷை விதிக்கப்பட்டவருமான துரைசாமி என்றவரை விலங்கிட்டுப் பூட்டப்பட்டிருப்பதையும் 70 பேர்களில் அவரும் ஒருவரென்பதையும் தெரிந்து மனம் நொந்தவராயினர். சாத்மீகத்துடனும் பெருந்தன்மை யுடனும் அச்சிறுவர் தனக்கு விதித்துள்ள தண்டனையைக் குறித்துச் சிறிதளவிலுங்கூட முணு முணுக்காது காணப்பட்டாரென்றாலும், அவரை அந்நிலையில் காணும் எவருக்கும் அவர் மாட்டு இரக்கம் தோன்றாது இருக்கமாட்டாதென்பது நிச்சயமாகும். உவெல்ஷ் துரையின் பந்தோபஸ்தில் அவரை வைக்கப்பட்டிருந்ததாலும் அவ்விருவரும் ஒரே ஜாகையில் வசிக்க நேர்ந்த காரணமாகவும் அவர்கள் வசித்த இல்லம் ஒரு அரண் அமைந்துள்ள

மாளிகையாக இருந்தபடியாலும் தன்னைவிட்டு அவர் தப்பித்து ஓடிவிடல் கூடாமை என்றுஅறிந்து அவருடைய விலங்குகளைக் கழற்றிவிடும் சந்தோஷகரமான சந்தர்ப்பம் உவெல்ஷ் துரைக்குக்கிட்ட, அவ்வாறே செய்ததுமின்றி அவரைச் சூழ்ந்திருந்த பழய வேலையாட்கள் யாவரையும் நீக்கிவிட்டார். அகப்பட்டுக்கொண்ட அச்சிறுவர், சிக்கிக்கொண்ட தினின்றும் (?) தப்பித்தோடல் என்றது இனி அவரால் இயலாதென்பதைத் தெரிந்த உவெல்ஷ்துரை, அவரை ஒரு சௌகரியமான அறையிலிருக்கும்படி செய்து, ஜெயிலரின் குழந்தைகளுடனும் தன்னுடைய குழந்தைகளுடனும் விளையாட்டுப் போக்கில் உத்சாகமாகக் காலப் போக்கினைச் செய்துகொள்ளவேண்டிய ஏற்பாடுகளை அவருக்கு அமைத்துக் கொடுத்ததுடன் அவரது சொந்த ஜாதியினரும் மதத்தினருமான வேலையாட்களைக்கொண்டு சமைத்துவைக்கப்பட்ட போஜனாதிகளை அவருக்குப் படைக்கவும் வேண்டிய சௌகரியமான ஏற்பாடுகளைச் செய்தும் வைத்தனர்.

இதன் மத்தியில் 70 கைதிகளையும் ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கென்று துரைத்தனத்தார் ஒரு கப்பலை அனுப்பிவைத்தார்கள். கைதிகளின் பிரயாணப் போக்கின் பந்தோபஸ்துக்கென்று ஆறுவது ரிஜிமெண்டைச் சேர்ந்த லெப்டினென்டு ராக்கெட்டு (Lieutinant Rocket) துரை தலைமை பூண்டிருந்தனர். இவரைச் சாதாரண உத்தியோகமுறையில் அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்ததென்றதாவது அல்லது ஸ்பெஷலாக இதற்கென்று அனுப்பிவைக்கப்பட்டதென்றதாவது தனக்குத்தெரி

யாதென்று உவெல்ஷ்துரை குறிப்பிட்டுள்ளார். என்ரு லும், இத்தகைய அலுவலுக்கு இவரிலும் சிறந்தோர் வேறு எவருங் கிடையாதென்பதையுஞ் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிருர். இவருக்கும் உவெல்ஷ்துரைக்கும் நேய முண்டென்றும், அப்படிக்கு நேர்ந்துள்ள நேயம் போர் முனையிலிருந்து உண்டாயதென்றும், அவர்கள் தங் களின் யுத்தப்பயிற்சிகளின் திறமைகளைக் காட்டுவத ற்கு ஆதாரமாக இருந்தநாட்டிற்கு இளவரசரான கைதி யின் சிநேகத்தை யடையும்படியான கால அளவிற்குள் வந்து சேர்ந்ததும் ராக்கெட்டுதுரையின் அதிர்ஷ்ட மே யென்கிருர். கப்பலுக்குத் தலைமை பூண்டவர் லீ துரையாவர். இவரும் அங்குள்ளவரிடம் சேர்ந்து கைதிகளை—அதிலுங் குறிப்பிட்டுக் கைதியாக வுள்ள இளவரசை—க் குறித்துக் கப்பலின்மீது தட்டுமுட்டு களையும் உணவுப் பொருள்களையும் எற்றும் போதுள்ள இடையில் கிடைத்துள்ள சாவகாச வேளையில் ஒரு வருக்கொருவர் பரிதாபம் அடைந்தவராகிப் பேசிக் கொண்டனர். தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில் வைத்து தன் பந்தோபஸ்திலிருந்தவர்களை ராக்கெட்துரையிடம் ஒப்படைக்கும் போதுண்டான நிகழ்ச்சியின் செயல் களைத் தன்னுடைய வாழ்நாட்களில் எப்போதும் மறக் கப்போவதில்லை யென்று உவெல்ஷ்துரை கூறியுள் ளார்.

ராக்கெட்டுதுரையிடம் துரைசாமியைநான்போட் டில் ஒப்படைக்கவும் அவரை அன்பெனும் பாசம் (,தளை) ஒரு பக்கம் என்னுடன் சேர்த்துக்கட்டி இழுக்க, இனியேது என்ற நம்பிக்கை மற்ருேர் பக்கம் வாட்ட

அப்போது அவர் முகத்தில் தோன்றிய குறிகளைக் கண்டாருள் எவரே மனமிளகாதார்? அது போலவே அவருடன் சேர்ந்த ஏனையக் கைதிகளும் இனி அவ ரவர்களது சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்பும் வழியில்லை என்பதை நிச்சயமாகத் தெரிந்தவர்களாகி மிகுந்த துக்கத்தில் ஆழ்ந்தார்கள். கப்பலும் கைதிகளை ஏற்றிக் கொண்டு கரையைவிட்டுக் கிழக்குநோக்கிப் புறப்பட்டு விட்டது. எனக்கும் துரைசாமிக்குமுள்ள சிநேகம் இத்துடன் முடிவுற்றதென்று நானுங் கருதினேன். ஆனல் சிறிது காலத்துக்குப்பின் வேறு ஒரு பரிதாப மான விஷயம் தோன்றி என்னுடைய மனதைப் புண் படுத்திவிட்டது என்று உவெல்ஷ்துரை கூறியுள்ளார். அதாவது அவருடைய தேக சௌக்யத்தின் பொருட் டுக் கடல் யாத்திரை செய்ய நேர்ந்த 1818-ம் வருஷம் அவர் பினங்குக்குப் போய்ச் சேரவும், சமீபத்தில் பார்த்திருந்ததென்ற ஞாபகஞ் சிறிதுகூட அவருக்குத் தோன்றாத வண்ணமாக மெலிந்துந்தேய்ந்தும் பரிதாப நிலைமையிலு மிருந்த ஒரு கிழவர் அவரைத் திடீ ரென்று பேட்டி கண்டுகொள்ளப் போனார். அப் படி வந்துள்ளாரை உவெல்ஷ்துரை பார்த்துவிட்டு அன் னோர் பெயரையும் அன்னார் வந்துள்ள காரியத்தையும் முறையே கேட்க, அதற்கு அவர் துரையின் முகத் தைச் சிறிது நேரமாகப் பார்த்தபடியே யிருந்தனர். அதன் பின் திரைகள் நிரைந்து விழுந்துள்ள கன்னங் களின் வழியாகத் தாரை தாரையாகக் கண்ணீரோடக் கடைசியாகத் துரை கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை யாக 'துரைசாமி' என்ற சொல்லொன்று அன்னார்வாயி

ணின்றும் பிறந்தது. அவ்விதம் பிறந்த சொல் உவெல்ஷ் துரையின் நெஞ்சிற்பாய்ந்த ஈட்டிபோ லிருந்ததாம். உடனே அவரைத் துரைசாமிதான் என்று தெரிந்து கொண்டார். அப்படித் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட துரை சாமி பயங்கரமான மாறுதலுடைய தோற்றங்களுடன் காணப்பட்டாரெனினும் மனதின் நிலமையைப் பொறுத்துள்ள தன்மைகளில் அவரிடம் எவ்வித மாறுதல்களும் காணப்படாதவராகிப் பழய காலத்திய நிகழ்ச்சியின் ஞாபகத்திலும் சிநேகத்திலும் பிரீதியடைந்த மனத்தினராக இருந்தாரென்றதுங் காணப்பட்டது. ஏதோ துரையின்பெயர் அவர் காதில் விழவும், அவருக்குத் துரையினிடமுள்ள பழமை பூண்டுள்ள சிநேகம் தளிர்க்க ஆரம்பித்துவிட்டது. இவ்விதம் தளிர்த்ததும் கிளைத்ததுமான சிநேகத்திற்குத் துரையின்பதவி முன்னதிலும் உயர்ந்திருந்தும் எவ்விதமான உபகாரத்தையும் செய்துவைத்து அவரைத் திருப்திக்குள்ளாக்கும் வகைக்குக் கூடாததாக இருந்ததென்ற எண்ணம் உவெல்ஷ் துரையை வாட்டிற்று. துரையிடம் ஜீவந்தர்களாக இருக்கும் தன்னுடைய பந்துக்களுக்குத் தன்னால் கொடுக்கப்படுகிற கடிதங்களைக் கொண்டு அவர்களிடம் கொடுக்கும்படி தயவாய் வேண்டிக்கொள்ள, அவர் இதற்குமுன் தங்களுக்குக் கும்மாந்தராகஇருந்த மேஜர் பானர்மான் துரையே இப்போது இங்கு கவர்னராக இருப்பதாலும், அவர் பக்ஷமும் நிதானமும் வாய்க்கப்பெற்ற குணமுடையவரொன்றாலும், அப்படிச் செய்துவைப்பது தேசத்தின் சட்டத்துக்கு மாறுபட்

டதாவதால் அவரால் கூடாத காரியமாகும் என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டனர். ஆயினும் இப்படிக்கு துரைசாமி கேட்டுக் கொண்டதற்கு மறுக்கப்பட்ட விஷயங்கள் யாவும் அவர் வெகுகாலங்களாகச் சேவித்துள்ள கும்பினித் துரைத்தனத்தாரின் கீழுள்ள நல்ல மனதுடைய அதிகாரிகள் எவருக்காவது தெரிந்து தேசத்தின் நிலமையோ அமைதியுற்று ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதென்பதைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டும் இனி தேசம் புரட்சிக்குள்ளாக மாட்டாதென்ற காரணத்தைக் கொண்டும் நிரபராதியான அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்கள் முழுவதையும் நீக்காது போயினும் சிறிதளவிலாவது அவர்மீது கருணைகூர்ந்து நன்மையை அவருக்குச் செய்துவைப்பதில் யாதொரு தீங்கும் நிகழமாட்டாதென்றும் சொல்லிவிட்டு இச்சம்பவத்தை உவெல்ஷ்துரை முடித்திருக்கிறார். இதற்குச் சிறிது காலத்துக்கப்பால் கவர்ன்மெண்டாரால் பிறப்பிவிக்கப்பட்ட ஒரு உத்தரவை ஆதாரமாகக் கொண்டு பிணங்கிலுள்ள கவர்ன்மெண்டார், சின்ன மருதுவின் குமாரரான துரைசாமி என்பாரை விடுதலை செய்தனரென்றும், அவர் திரும்பவும் சிவகங்கைச் சீமைக்கு வர அங்கிருந்து கொண்டிருக்குங் காலையில், ஏதோ சில காரணங்களால் திடீரென்று இறந்து விட்டனரென்றும், சொல்லிக் கொள்ளப்படுவதில் உண்மை எவ்வளவென்பதைக் கண்டுகொள்ளக் கூடாததாலும் அக்காரணங்களைப்பற்றி நமக்குத் திட்டமாகத் தெரியாததாலும் அவைகளை இதுசமயம் நிறுத்திக்கொண்டோம்.

முன்னம் 83, 116, 117 வது பக்கங்களிற் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள கும்மாந்தந்து வசவப்ப நாயக்கர் என்றவர் கும்பினிச் சைனியத்தில் அந்தஸ்து படைக்கப்பட்ட உத்தியோகத்திலிருந்ததுமன்றி அன்னார்களது மதிப்புக்கும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரராயுமிருந்தனர். நாயக்கர் என்றது இங்கு ஜாதியின் பட்டப் பெயர்க்குறியன்று. அஃது சைனியத்துள்ளார்களுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள வோர் கௌரவப் பெயராகும். வசவப்பநாயக் எனச்சொல்வது வசவப்ப நாயக்கர் என்று வழக்கில் இங்கு வந்துளது. ஹைதர்நாயக் என்றதனை ஒப்பிடுக.

இவர் ஆக்டிவ் சர்விஸிலிருந்து விலகவும் கும்பினியாரின் அனுமதியின்பேரில் எட்டயபுரம் திவானக உத்தியோகத்திலமர்ந்தனர். இவர் மைசூர் சமஸ்தானத்தில் ஜனித்தவர். இவரது பிதா குப்பண்ண வென்பவர். விஜயநகர சம்ஸ்தானதிபதிகளின் பிரதிநிதிகளாக மங்களூர் முதலிய பிராந்தியங்களிலிருந்த இக்கிரி வம்சத்திலுதித்தவராவர் (Ikkeri Dynasty).

வசவப்பநாயக் எட்டயபுரம் திவானதல்

இவரது ஒன்று விட்டதாயாதியினரான வசவப்பநாயக் என்ற மற்றொருவர் மங்களூர்க் கோட்டையை 1739—1754ல் கட்டி முடித்தவராவர். பிரஸ்தாபத்திலுள்ள வசவப்பநாயக் எட்டயபுரம் திவானக நியமனமான போது மிக்க வயோதிகராக இருந்திருத்தல் வேண்டுமென்றது நிச்சயம். இறக்கும்போது அவருக்குவயது தொண்ணூறிருத்தல் கூடும். வசவப்ப நாயக்கைக்

20

குறித்துள செய்யுள்கள் பலகாணப்படுவனவுள் இரண்டைமட்டுங் கீழே குறிப்பிடுகிறோம்:—

“ பருதியாக மகமாக மூர்மதிபணை
யெக்காளம் வெடியாமலரம்பு
விருதியாகமகன் வச்ரமாமிவை
மின்பொறுத்திடுமோ சேர்திருவருட்
கொருதியாக மகவாசகங் கற்றோர்க்
குற்பனுவெங்கள் குப்பண வேண்மைந்தா
வருதியாக மகமேரு நேர்செல்வ
வன்யராய வசவப்ப தூயனே.”

“ நகத்துவார யிலாங்கண்ணி கொங்கைகணைய
வாரறத்தைத் தவழித் தென்றல்
புகத்துவாரஞ் செய்தாலந்த வேளம்பைப்
பொறுக்க வாரம்புயக் கண்ணி தந்துசேர்
சகத்துவாரஞ் செயுந் தென்னிளசை
ராஜத் துவாரத்துக்கோர் மந்திரியாய் வந்த
மகத்துவாரஞ் சிதவசனு
நாவாகனு நம் வசவப்பதீரனே.”

குறிப்பு :—தென்னிளசை என்றது இங்கு எட்டயபுரத்தினைச் சுட்டிற்றெனத் தெரிக. செய்யுட்களில் எட்டயபுரம் என்றதை இளசையெனக் குறிப்பிடலே மரபாம்.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னர்நிகழ்ந்த பாஞ்சாலங்குறிச்சி முதல் யுத்தத்தில் கைதி செய்யப்பட்டிருந்த சொக்காரர் வீரபாண்டிய நாயக்கர், சின்ன பொம்மு நாயக்கர், தளவாய் சாமி நாயக்கர், குமார அக்காநாயக்கர், பாண்டிய நாயக்கர், சின்னபொம்மு நாயக்கர், சிறிய தகப்பனர் கொட்டிவில்லி நாயக்கர், தாயார் ஆறுமுக மங்கையம்மாள், பெண்சாதி சக்கம்மாள், கொழுந்திஞான முத்

பாஞ்சாலங் குறிச்சிச்சங்கம சொத்துக்களை விற்றுவிடல்

தம்மாள் மைத்துனர் பெண்சாதி சோகலம்மாள் மற்றொரு கொழுந்தி சுந்தர வடிவம்மாள், சிறிய தகப்பனார் ஸ்திரியும் பாளையக்காரருக்குச் சிறிய தாயாருமான சிக்கம்மாள் ஆகிய இவர்களைத் தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பிவைக்கப் பட்டிருந்தன ரென்பது மட்டுந் தெரியவருகிறதே யன்றி மற்றெதுவுமே அவர்களைப் பற்றிய பிந்திய விவரங்கள் தெரிந்திலவென்று சரித்திர நூலோர் சொல்லுகின்றனர். இதனைச் சிறிது ஆராயுமிடத்து இவர்களும் தூத்துக் குடியிலிருந்து த்வீபாந்தர சிக்ஷிவிதிக்கப்பட்டார் 70 பேருள் அடங்கியவர்களாக ஒருகாலிருக்கவும், ராக்கெட்டுத் துரையிடம் உவெல்ஷ் துரையால் தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில் வைத்து ஒப்படைப்புக் கொடுக்கப்பட்டோருள் அடங்கியவர்களாகவும் இருக்கலாமென்று யூகிக்கிறோம்.

மேலே சொல்லியுள்ள நபர்களிற் கண்ட சிக்கம்மாள் என்றவரது கைவசமிருந்த சொர்ன நகைகளையும் சொர்னம், வெள்ளிகளாலாக்கப்பட்ட பண்டபாத்திர வகைகளையும் கோசுகுண்டில் ஒருவரிடம் ஒப்படைத்திருந்ததைக் கேள்விப்பட்டு, அதன் விவரப்படிக்குத் திரும்ப அவைகளைப் பெற்றுச் சரிபார்த்து ஒப்புக்கொண்ட மேஜர்பானர்மான் துரை, அவைகளை விற்றுவிட்டு அதிற்கிடைத்த முதலையும் பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்குச் சேர்ந்திருந்த யானைகள் குதிரைகள் இதர கால்நடைகள் முதலியவைகளையும் விற்றதிற் கிடைத்துள்ள நாணயத்தையும் கும்பினிச் சைனியங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்ளும்படிக்கு ஒரு உத்தரவை

28-9-1799ல் அனுப்பிவைத்திருந்தாரென்று தெரிய வருகின்றது.

எட்டய புரத்துக்கு ஆயுதமும் கோட்டையும் அவசியம் என்று கவர்ன்மெண்டார் தெரிந்து கொள்ளல்

பாளையக்காரர்களின் சீமைகளிலிருந்த கோட்டைகளை இடித்துவிடும்படிக்கும் அவர்களிடமிருந்த ஆயுதங்களை ஒப்புக்கொடுக்கும்படிக்கும் உத்தரவு பிறந்த வண்ணம் பாளையக்காரர்கள் எல்லோரும் அவ்விதமே கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ள, மறுபடியும் தேச நிலமையைச் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்த கும்பினியார், எட்டய புரத்தாருக்கு ஆயுதங்களின்றி யிருப்பதும், அச்சீமையில் கோட்டைகள் இல்லா திருப்பனவும் காரணமாக அங்கு மோசத்தை எதிரிகள் நினைத்த அளவிலேயே செய்யக் கூடுமென்று தீர்க்காலோசனையின்மீது தெரிந்து கொண்ட கலெக்டர் லஷிங்டன் துரையும், மேஜர் மக்காளி துரையும் முன்னூறு துப்பாக்கிகளேயும், அவைகளுக்குவேண்டிய மருந்துகளையும், இங்கிலீஷ் சைனிய பந்தோபஸ்தில் கோவிற்பட்டிவரை அனுப்பிவைத்து அங்கிதற்கென்று முன்னமே தயாராகக் காத்துக் கொண்டிருந்த எட்டயபுரத்துச் சைனியங்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்றனர். எட்டயபுரத்தில் மறுபடியும் ஒரு கோட்டையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் விஷயமாயும், அதனை இன்ன தன்மையில் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நிபந்தனையையும் சொல்லி அதனை உண்டாக்கிக் கொடுத்துவிட்டுப் போவதற்கு எட்டயபுரம் வந்திருந்த லாட்டன் துரை, லண்டன்

துரை, வரன்துரை ஆகியமூவர்களும் முதலாவதுபாஞ்சாலங் குறிச்சி யுத்தம் முடிந்தவுடன் எட்டய புரத்தாரிடங் கலந்துகொண்டு நல்ல முகூர்த்த தினம் ஒன்றில் ஒரு டெம்பாரிக் கோட்டையையும் ஸ்தாபிக்க அஸ்திவாரம் செய்த பின்பு மேற்கொண்ட சைனியங்கள் ஆயிரம் பேர்களுக்குப் போதிய ஆயுதங்களையும் சப்ளை செய்தனர்கள். இதன் சம்பந்தமாகவுள்ள மக்காளிதுரை கை எழுத்துவைத்து 11-2-1801ல் பாளையங் கோட்டையிலிருந்து அனுப்பி விடுத்த நிருபம் ஆதாரமாகின்றது. கோல்வார்பட்டியில் பாஞ்சாலங் குறிச்சியாருக்கும் எட்டயபுரத்தாருக்கும் முன்னம் நிகழ்ந்துள்ள யுத்தத்தில் கட்டபொம்மு நாயக்கர் ஆறுபேர்களுடன் தப்பித்தோட, சுப்பிரமணியபிள்ளையைப் பிடித்து நாகலாதபுரத்தில் அப்போதங்கிருந்த மேஜர்பானர்மான் துரையிடம் ஒப்புவித்ததில், கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சந்தோஷமுண்டாகி, எட்டயபுரத்தாருக்கு வேண்டிய சகாயங்களைச்செய்து வைப்பதாக வாக்குறுதிகளைச்செய்து, அதற்கு அறிகுறியாக ஜோடி சால்வையும் குதிரையும் சன்மானமாகக் கொடுக்கப்பட்டபொழுது ; எட்டயபுரத்தாருக்கு இந்தப் பிராந்தியங்களில் அதிக மதிப்பும் செல்வாக்கு மிருப்பதுடன் ஜனங்களுக்கு அன்னாரிடம் அளவுக்குமிஞ்சி விசுவாசமிருப்பதால் அவர்களைக் கொண்டே நாம் நமக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களுக்குத் தக்கபடி இணைத்துக் கொண்டு போவதானல் காரியங்களைச் சுளுவில் முடித்துக் கொள்ளலாமென்று மேஜர்பானர்மான் துரையும் கலக்டர் லஷிங்டன் துரையும் அபிப்பிராய மடைந்து

கவர்ன் மெண்டாருக்குத் தெரிவித்தார்களென்று 19-9-1799ல் எழுதிய நிருபத்தால் தெரிய வருகிறது. கும்பினித் துரைத்தனத்தாருக்கு வேண்டிய ஏனைய பாளையக்காரர்களுக்கு, எட்டய புரத்தாருக்கு மறுபடியும் கோட்டைகளை அமைத்துக் கொள்ளல் முதலிய விஷயங்களில் தயவு காட்டியது போலச்செய்துள்ளார்களா என்றதை ஆராய்ந்து பார்த்ததில், அவ்வாறுசெய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி எவர்களுக்கேதேனுமிருந்திருப்பின் அதனைக் குறித்து எமக்கு எழுதின் அதனை வந்தனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு அடுத்த பதிப்பில் பிரசுரஞ் செய்வேம்.

எட்டயபுரம் பாதுகாப்புக்கு கவர்ன்மெண்டார் பீரங்கி அனுப்புதல்

லாட்டன் துரை, லண்டன் துரை, வரன் துரை ஆகிய மூவர்களும் எட்டயபுரத்துக்குத் திரும்பவும் வந்து நிபந்தனையின்படியே டெம்பரரிக் கோட்டையை ஸ்தாபித்திருக்கிறார்களா என்றதை 'அயிமாஷ்' செய்துவிட்டு அவர்களுடன் கொண்டு வந்திருந்த பீரங்கிகளை உபயோகிக்கும் விதங்களையும் காட்டிவிட்டு அவைகளையும் எட்டயபுரத்தாரிடமே கொடுத்து விட்டுச் சென்றனர்கள் எனத்தெரிவதில் அவைகளின் எண்ணம் எவ்வளவென்று நன்கு புலப்பட்டில. ஆனால் அவைகளை எவருக்கு எப்பொழுது எங்கே எட்டயபுரமிருந்து திரும்பவும் அனுப்பப் பட்டனவென்ற விஷயமும் நிச்சயமாகத்தெரியவில்லை. மேலே சொல்லியவைகள் முதலாவது யுத்தம் நிகழும்போதும் அது முடிந்த பிற்பாடும் நடந்தன.

கும்பினியாருக்கு உதவி புரிந்த எட்டயபுரத்தாருக்குப் பிடிபட்டுள்ள பாஞ்சாலங் குறிச்சி நாட்டுக்கு அப்போது சொந்தமாயுள்ள கிராமங்கள் 114-ம் வணிதம் ஆறில் அடங்கியிருந்தன. அவ்வாறு வணிதங்களையும் இராஜாங்க பஹிரங்கவிளம்பரமென்ற புரக்ளமேஷன் படிக்கு, சூரிய சந்திராளிருக்கும்வரை வாரீஸ் கிரமப்படிக்கு அனுபவித்துக் கொள்ளும் படிக்கும் அதற்கேற்பட்ட சர்க்கார் கிஸ்த்தைச் செலுத்திவிடும் படிக்குமான நிபந்தனையில் சர்வசுதந்திர பாத்தியதையுடன் விடப்பட்டதுமன்றி கர்நாடக தொட்டிற் பல்லக்கொன்றும், தங்கக் கலசம் வைத்த கூடாரமும், இரண்டு பிரிட்டிஷ் யுத்தபேரிகைகளும், (War Drums) இங்கிலீஷ் பாவட்டாக்களும், 30 ஆயிர ரூபாய் பெறுமான பாஜிபந்து ஒன்றும், பச்சைத்துருயும், ஜில்பேஸும், துருப்புக் குதிரைகளில் அநேகங்களும் வெகுமதிகளாகக் கொடுக்கப்பட்டன. அக்காலத்தில் எட்டயபுரம் முதலிய சில பாளையக்காரர்களுக்கு உத்தியோக முறையில் இராஜாங்க விஷயங்களை எழுதுவது லெட்டர் பாரத்திலிருந்திருப்பதாகத் தோற்றப் படுகிறது. பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் மீதமுள்ள 18 கிராமங்களில் சில கிராமங்களை மணியாச்சி முதலிய சிலருக்கும், காடல்குடி குளத்தூர் ஆகிய பாளையங்களிலிருந்து மேல் மாந்தைக்குச் சில கிராமங்களையும் கொடுத்திருக்கின்றனர். பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் மீந்துள்ள

பாஞ்சாலங் குறிச்சிப் பாளையப்பட்டை எட்டயபுரத்தாருக்கு ஜாரி செய்தல்

இரண்டொரு கிராமங்களை அயனுக்குச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். சண்டைகளின் ஆரம்பத்துக்குமுன் பாஞ்சாலங் குறிச்சியாருக்குச் சொந்தமான 96 கிராமங்களுடன் வேறு 14 கிராமங்களும் எட்டயபுரத்தாருக்கு ஏறக்குறைய அப்போது 250 கிராமங்களும் மிருந்திருக்கின்றன எனத் தெரியவருகின்றது. செட்டில்மென்டுகாலத்தில் மேலே சொல்லிய 14 கிராமங்களையும் தாவா கிராமங்கள் என்று மாக்ஸ் வெல்துரை தீர்மானஞ் செய்துளார். ஆறு வணிதங்களில் 4 வணிதமட்டும் எட்டயபுரத்துக்குக் கொடுபட்டதென்று பிஷோப்கால்டு வெல்துரை கூறுவது பிசகென்க.

பாஞ்சாலங் குறிச்சியை ஆர்டன்னஸ் பிளான் படத்திலிருந்து எடுத்துவிட இராஜாங்க உத்தரவு பிறந்து அதனை எடுத்துவிட்டாலும், பாஞ்சாலங் குறிச்சியின் பாழ்நிலம் என்று பிளான்களில் காட்டுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. கலெக்டர் லஷிங்டன் துரை 28-5-1802ல் திருநெல்வேலியிலிருந்து எட்டயபுரத்தாருக்கு அனுப்பிவைத்த ஒரு நிருபத்தில் பாஞ்சாலங் குறிச்சியை உழுது கொட்டைமுத்து விதைத்து அந்த இடம் தெரியாது செய்துவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள, அதன்படி செய்துவைத்து, அதன் விவரத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இத்துடன் பாளையக்காரர்களின் கலகமும் ஒடுங்கலாயிற்று.

ஆர்டனன்ஸ் பிளானில் பாஞ்சாலங் குறிச்சியை எடுத்துவிடல்

அக் காலங்களில் கவர்ன்மெண்டார் எட்டயபுரத்தாருக்கு எழுதும் வக்கணையில் 'இத்தியாது நிஷான்

எட்டயபுரம் பாளையக்காரரான பாபீயத்து பாஷந்து ராஜ ஜகவீரராம வேங்கடேசுர எட்டப்ப நாயக்கர் அய்யன் அவர்கள்' என்று கண்டிருக்கிறது. கவர்ன்மெண்டார் அக்காலத்தில் இந்த ஜில்லாவிலுள்ள மற்றப் பாளையக்காரர்களுக்கு எழுதிக்கொள்ளும் வக்கணை கிடைக்காததால் அவைகளை இங்குக் காட்டிக் கொள்ளல் சாத்தியப்படாது போயிற்று.

எட்டயபுரத்துக்கு கவர்ன்மெண்டார் எழுதும் வக்கணை

பாஞ்சாலங் குறிச்சி யுத்தத்தில் 74-ம் ரிஜிமெண்டைச் சேர்ந்த காப்டன் ஜான்காம்பல், லெப்டனன்றுகளான ஏ. காம்பல், டி. ஜி. கிளாஸ்டு, பி. ஷாங்கு; 77-ம் ரிஜிமெண்டைச்சேர்ந்த லெப்டனன்றுகளான ஸ்பால்டிங்கு, ஏ. காம்பல், N. I. 3-வது ரிஜிமெண்டு ஒன்றுவது பட்டாளம் லெப்டனன்று எம். ஈகான், N. I. நாலாவது ரிஜிமென்று முதலாவது பட்டாளம் லெப்டெனன்றுகள் பிரேஸர், மான்ங்கிஞல், N. I. ஒன்பதாவது ரிஜிமெண்டு முதலாவது பட்டாளம் லெப்டெனன்று ஸி. டோரியானேவும் இறந்தவர்களாவர்கள். 74-ம் ரிஜிமெண்டைச் சேர்ந்த கோல்டு ஜில்கிரைஸ்டு மகா வீரனுகி விளங்க வேண்டிய சகல குணங்களும் பொருந்தி இருந்தும் அவருடைய அதிபாலியப் பருவமான 21-ம் வயதிற்குச் சரியான 24-5-1801-ல் சுத்த வீரனுகயுத்த முனையில் நின்று பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் போர் புரிந்து வீர சொர்க்கம் புகுந்தனர்.

ஐரோப்பியர்களில் மாணமானவர்களின் ஜாபிதா

பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் கர்னல் ஹிரான், கிஸ்து பாக்கிக்காக நபர்ஜாமீனைக் கொண்டு போனபோது 1755-ல் ஆண்டவர் ஒருவர். இரண்டாவதாக அவருக் குப்பின்வந்தவர் 1760-ல் பாளையக்கார ரான கட்ட பொம்மு நாயக்கர் ஒருவர். 1760-ல் பாஞ்சாலங் குறிச்சியை ஆண்ட கட்டபொம்மு நாயக்கர் 1767-ல் நாடு கடத்தப்பட்டு அவருடைய ஸ்தானத்தில் வேறு ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டதிலிருந்து அந்த ஸ்தானத் திலிருந்தவரைக் கொன்றுவிட்டு மறுபடியும் சீமை யைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர் என்பது ஞாபகமிருக் கலாம். மூன்றுவதாக மற்ெருரு கட்டபொம்மு நாயக் கர் 1791-ல் பட்டத்துக்கு வந்து; 1799-ல் கயத்தாற் றில் வைத்துத் தூக்கப்பட்டார். ஊமைக்குமாரசாமி நாயக்கர் பான்னர்மான் பாளையக்காரர் கலகத்தில் எடு பட்ட பாஞ்சாலங் குறிச்சிக்குப் பாளையக்காரராக அர சாங்கத்தார் சம்மதமின்றித் தன்னை ஆக்கிக்கொண்ட இவரையும் சகோதரர் செவத்தையாவென்ற சுப்பா நாயக்கரையும் 1801-ல் பாஞ்சாலங் குறிச்சியில் வைத் துத் தூக்கிவிட்டார்கள். கட்டபொம்முநாயக்கர் களைத் தான் ஜெக வீர கட்டபொம்மு நாயக்கர்களென்று சொல்வது வழக்கத்திலிருந்து கொண்டிருந்தது.

எட்டயபுரத்தில் கர்னல் ஹிரான் கிஸ்து பாக் கிக்காக நபர் ஜாமீன்களைக் கொண்டு போன காலத் தில் பட்டத்துக்குடையவர்களாக யிருந்தவர்கள் ஒரு வர். பாளையக்காரர் கலகத்தில் பட்டத்திலிருந்தோர் முன் சொல்லியவர்களின் ஜ்யேஷ்டகுமாரர்கள். இவர் களைத்தான் நமது ஜில்லாவில் சண்டை ராஜாவென்றும்

சண்டை தாத்தாவென்றும் சொல்வது. இக்காலத்தில் எட்டயபுரம் பாளேயப்பட்டிலிருந்த 6000 சைனியங்களே 10,000 வரை அதிகரித்து யுத்த சன்னதமாக வைத்திருந்ததுடன், 300 குதிரைப்படையை, 500 குதிரைப்படையாகத் தயாராக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கிலீஷ் கவர்ன்மெண்டாரிடம் மாருத விசுவாசங் காட்டிய ராஜ விசுவாசியுமாவார்கள். இவர்கள் மரணத் தருவாயிலிருக்கும் போது தன்னுடைய குமாரரும் அடுத்த வாரிசு மானவர்களே அழைப்பித்து "இராஜ விசுவாஸமில்லாமல் நடந்து கொண்டு தங்கள் தலேயில் கொள்ளியைச் சொருகிக் கொள்ளும் மற்றப் பாளேயக் காரர்கள் உங்களிடம் இச்சகமாகவும் ஆசையூட்டிய தன்மையாகவும் சொல்லும் பேச்சுக்களில் நம்பிக்கை கொண்டு கும்பினியாருக்கு விரோதமாக நீங்களும் உங்கள் பின் சந்ததியாரும் நடக்காதிருக்க வேண்டுமென்றதை வற்புறுத்திக் காட்டி" அன்னரிடமிருந்து உறுதிமொழியைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவ்விதமாகவே இப்போதும் எட்டயபுரத்தார் உள்ளும்புறமுமாக இராஜாங்கத்தாரிடம் ஒரே தன்மையான விசுவாசத்துடனிருந்து கொண்டே வருகிருர்கள்.

ஊமைக் குமாரசாமி நாயக்கரின் கலகத்தின்போது தூத்துக்குடியைச் சிறிதுகால அளவு பாஞ்சாலங் குறிச்சியார் பிடித்து வைத்திருந்தனர் என்று முன் சொல்லியது ஞாபகமிருக்கலாம். தூத்துக்குடியைக் காத்துக்கொண்டிருந்த சைனியங்களின் ஆயுதங்களேப்

பிடுங்கிக் கொண்டு அங்கிருந்த இங்கிலீஷ்காரரை வேற்றிடங்களுக்குப் போகும்படிக்குக் கப்பலில்ஏற்றி அனுப்பிவைத்ததில் தூத்துக்குடி மாஸ்டர் அட்டெண் டண்டு பதவியிலிருந்த பாகாட்டு (Mr. Baggot) துரையையும் கப்பலில் ஏற்றி அனுப்பிவைக்கவும், அன்னாரின்பெண்சாதி பாளையக்காரரைப் பாஞ்சாலங்குறிச்சிவரை பின்தொடர்ந்து அவரிடம் விண்ணப்பம்செய்து கொள்ள, ஏதோ பின் இரக்கங்கொண்டு அவரை விடுவித்தனராம்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்

தற்காலத்தியது

கர்நாடகச் சீமைமுழுவதையும், 31-7-1801ல் கும்பினியாருக்கும் நவாபுக்கும் நடந்த உடன்படிக்கையில் அந்த நாட்டைப் பொறுத்துள்ள சகல விதமான அதிகாரங்களுடன், கும்பினித் துரைத்தனத்தாருக்கே நவாபு ஒப்படைத்து விட்டு விலகிக்கொண்டதால், திருநெல்வேலியிலுள்ள "அமிலுக்கு" சர்வவிதமான கணக்கு வழக்குகளை எல்லாம் கும்பினியாரின் பிரதிநிதியாகத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நியமனமாகி யிருக்கும் கலக்டர் லக்ஷிங்டன் துரையிடம் கொடுத்து விடும்படிக்கும், அவரே கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சகல விதமான நடவடிக்கைகளுக்கும் ஜவாப்தாரி என்றதையும், குறித்த உத்தரவு பிறப்பித்தவகையின் ஆதாரத்தால், கர்நாடக தேசத்துள்ள மற்றநாடுகளுக்கு ஒப்பத் திருநெல்வேலியும் இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தார் வசமாயிற்று. இனி இந்த நாட்டில் நவாபுக்கு துரைத்தன சம்பந்தமாக இருந்தனவெல்லாம் இத்துடன் நீங்கிவிட்டன என்றதால் ஆட்சி கும்பினியாருடையதாகியது.

நவாபுடன் கும்பினியார் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை

நவாபு ஆட்சியின்கீழ் டோரின் துரை முதலிய கலக்டர் காலத்தில் திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, இராமநாதபுரம், சிவகங்கை ஆகிய சீமைகளில்கும்பினியார் அதிகாரம் வகித்திருந்ததால் அவ்விதமான கலக்டர்களைக் கொள்ளிடத்திற்குத் தெற்கி

லுள்ள பாளையக்காரப் பேஷ்கிஸ் கலக்டரென்று சொல்வதுண்டு. ஆனால் லஷிங்டன் துரை கலக்டராக இருந்த சமயத்தில் அவருக்குள்ள உத்தியோகப்பேர்கள் பலவகையாக ரிக்கார்டுகளில் காணப்படுகின்றன. அவையாவன : திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சினுப்பள்ளி, இராமநாதபுரம், சிவகங்கை ஜில்லா்க்களுக்கு ஜமீந்தார் பாளையக்காரப்பேஷ்கிஷ் கலக்டரென்றும், பாளையக்காரப் பேஷ்கிஷ்க்கும் இராமநாதபுரத்துக்கும் கலக்டரென்றும், அசைண்டு பேஷ்கிஷ் கலக்டரென்றும், தென்னாட்டுப் பேஷ்கிஷ் கலக்டரென்றும், திருநெல்வேலிக்கலக்டரென்ற தனிப்பெயருடனும் காணப்படுவனவுமாம். ஆனால் 31-7-1801ல் நடந்த முன் சொல்லியுள்ள உடன்படிக்கையின்படி செண்டு ஜியார்ஜ் கோட்டையைச் சேர்ந்த இராஜதானியின் கவர்னர் பிரபு அவர்களால் லஷிங்டன் துரையவர்களுக்குக் கொடுத்த நியமன உத்தரவில் தென்னாட்டுப் பேஷ்கிஷ் கலக்டர் லஷிங்டன் துரையைத் திருநெல்வேலி மாகாணத்துக்கு (ஜில்லாவிற்கு) கலக்டராக நியமனம் என்று கண்டிருக்கிறது. 1781 முதல் 1801 வரைக்கும் நமது நாட்டில் கலக்டர்என்ற உத்தியோகம் தாசில்தார் முதலியவர்களைப் போன்ற சுதேச உத்தியோகஸ்தர் பார்த்துவரும் வேலைக்குச் சமானமானதாக இருந்தது. இப்பொழுது நமது ஜில்லாவில் நியாயத்தினின்றும் விலகாத வாதங்களின் தீர்ப்புகளை, "அவைகள் லஷிங்டன் தீர்ப்புகளாக்கும். கிங்குவரை போனாலும் அவைகளை மாற்றிக்கொள்ள முடியாது"

ஜில்லாக்களின் பிரிவினைகளின் விவரங்கள்

என்ற வோர் பழமொழி நம்மவருள் இன்றும் வழங்கி வருகிறது. இப்பழ மொழியினால் லஷிங்டன் துரை எந்தவித நிலைமையிலும் நீதிக்குக் கட்டுப்பட்டு, சமரசப் புத்தியுடன் ஆண்டாரென்றது பெறப்படலால், அவரதுபெயர் நமது நாட்டில் சாமானியர்களுக்குள்ளும் இன்னும் நிலையுற்றிருக்கின்றது. மேலே சொல்லியபடி திருநெல்வேலி ஜில்லா தனிமையாகப் பிரிவுபடவும், மதுரை, இராமநாதபுரம், திண்டுக்கல் ஆகிய மூன்றுமடங்கியவைகளுக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவென்ற பெயரைக் கொடுத்தனர். இதற்கு முதலாவது கலக்டராக இருந்தவர் பாரிஷ் (Collector Parish) துரையாவார். துண்டிக்கப்பட்ட புதுத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு காக்ரேன் என்ற துரை (Collector Cochrane) கலக்டராக நியமனமானார். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு நியமனமான கலக்டரின் கீழ் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள பாளையப்பட்டுகளைச் சேர்க்காமல் இராமநாதபுரம் ஜில்லாக் கலக்டரின்கீழ் அவைகளைச் சேர்த்துவிட்டனர். புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஜில்லாக்களின் பாளையப்பட்டுகளும் மதுரை திண்டுக்கல் முதலிய ஜில்லாக்களிலுள்ள பாளையப்பட்டுகளும் மருங்காபுரிப் பாளையப்பட்டும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பாளையப்பட்டுகளும், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அடங்கி யிருந்தன. இது இராமநாதபுரத்திற்கு ஒரு கௌரவமென்று பிஷோப் கால்டுவெல் துரை அபிப்பிராயப் படுகிறார். இந்த விதமாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது 1808-ல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பாளையங்களைத் திருநெல்வேலி

ஜில்லாவின் கலக்டரின்கீழ் அதிகாரத்தில் சேர்த்து விடும்படி கவர்ன்மெண்டார் உத்தரவு செய்து விட்டனர். அதுவே இப்போதும் அமுலிலிருந்து வருகின்றது. இதற்குப்பிற்காலத்தில் மதுரை ஜில்லா என்றதை தனிமையான ஒரு ஜில்லாவாக ஏற்படுத்தி அதில் இராமநாதபுரம் சிவகங்கை திண்டுக்கல்லாகியவைகளைச் சேர்த்து விட்டார்கள். இதன் பின்னால் மேலே சொல்லியவைகளை மதுரை இராமநாதபுரமென்ற இரண்டு தனி ஜில்லாக்களாகப் பிரித்து இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்குத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் வடபாகத்திலிருந்த சாத்தூர் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்த் தாலுக்காக்களையும் சேர்த்துவிட்டார்கள். இந்தப் பிரிவினைகள் தான் இப்போது அமுலிலிருக்கின்றன. மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலியாகிய இந்த மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் தனித்தனியே வெவ்வேறு கலக்டர்களும் அவைகளுக்கு மற்றைய ஜில்லா அதிகாரிகளும் தனித்தனியே இருந்து கொண்டு அந்தந்த ஜில்லாக்களின் காரியங்களை நிர்வாகித்து வருகின்றனர்.

இனிநாம் சிவகங்கைச் சீமையின் உற்பத்தியைக் குறித்துப் பேசி முடிப்போம். முன் சொல்லியுள்ள

சிவகங்கைச் சீமையைப் பற்றியவை

விஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர் பாண்டிய நாட்டிற்கு இராஜாவாகவிளங்கிய காலத்துள்ள இராமநாதபுரத்து அரசரான சேதுபதி சடையக்கதேவர் என்பார் தன்னுடைய நாட்டினை ஐந்து பங்குகளாக வைத்துத் தனக்கு மூன்று பங்கும், ஸ்ரீ தனத்தின் பொருட்டு சசிவர்நத்தேவர் என்பாருக்கு இரண்டு

பங்குமாக வைத்துக் கொடுத்து விடவே, அக்காலத்தில் அங்கு சகல செல்வாக்குகளையும் அடைந்து, இராமநாதபுரத்தில் இராஜ்ய விஷயங்களை நடாத்திவந்த வெள்ளையன் சேர்வையென்பார் தளவாய்ப்பட்டத்தை வகித்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில், சடையக்கதேவர் 1752-ல் இறந்துவிடவும் அன்னூர் குமாரர் 4, 5 வாரங்களாக அரசியலை நடாத்தி விட்டுக் காலஞ்சென்றார். இராமநாதபுரத்தில் இது சம்பந்தமாக அரசியலில் குழப்பங்களுண்டாகவும், சர்வாதிகாரியாக அப்போது விளங்கிய வெள்ளையன் சேர்வை, ராக்கத்தேவர் என்றவருக்கு முடிசூட்டுவித்து அரசனாக்கினார். இவ்வாறு வலுவேவாங்கிக் கொண்டுவந்த வெள்ளையன்சேர்வையும் சிவகங்கை ஸ்தானாதிபதி தாண்டவராயபிள்ளையும் கியாப்டன் கோர்ப்புத்துரையுடன் கலகங்களைச் செய்து, இராணிமீனாக்ஷியம்மாளின் குமாரரை மதுரைக்குக் கர்த்தாவாக்கினார்கள். அப்படிக்குப் பாண்டிய நாட்டிற்கு இராஜ்யத்துவத்தை வகித்துப் 16 மாதங்களுக்குள் பட்டத்தை அவர் இழக்கவும், இதன் பின்னர் வெள்ளையன் சேர்வை தஞ்சாவூர் மதுரை முதலிய ஜில்லாக்களிலுள்ள பாளையக்காரர்களை யெல்லாம் இராமநாதபுரத்துக்குள் அடக்கமானவைகள் தான் என்று அவர்களை யெல்லாம் ஏகோபித்து ஒத்துக்கொள்ளும்படிக்குச் செய்துவிட்டுப் பின்னர் தன்னுடைய கொள்கையைத் திருநெல்வேலிச் சீமையிலுள்ள பாளையக்காரர்களிடம் புகட்டி அடக்கி விட எண்ணங்கொண்டு திருநெல்வேலிச் சீமைக்குள் பிரவேசித்து, அங்கும் யாவர்களையும் அடக்கிவிட்டு எட்டயபுரத்துக்கு வர, ஆண்டும் அவ்விதம் செய்து

பார்த்ததில் தன்னுடைய காரியம் நிறைவேற மார்க்க மில்லையென்பதைப் போர்முகத்தாற்றெரிந்துகொண்டு, ஒருவரிடமும் தோல்வியடையாத தன்னைத் தோற்கும் படிக்குச் செய்துள்ள மகாவீரரான எட்டயபுரத்தாரை யினிமேலாக வெள்ளையன் சேர்வை குருவாக நினைப் பதாக உறுதி மொழி சொல்லிவிட்டார் என்பதைத் தெரிந்த சேதுபதி, அவரை உடனே அழைப்பிவிக்க வும், சேதுபதிக்கும் விரோதமாக வெள்ளையன் சேர் வை கிளம்பிவிட்டார். நாளடைவில் சேர்வையின் செல்வாக்கு குறையத் தலைப்பட்டதைக் கண்ட ஏனைய பாளையக்காரரும் சுவாதீனம் அடைந்து சேதுபதிக்குக் கீழ்ப்படிதலை மறுத்துவிட்டார்கள். பொன்னுசாமித் தேவர் மிமோராண்டம் என்ற குறிப்புப் புஸ்தகத்தில் வெள்ளையன் சேர்வை செய்துள்ள அட்டூழியங்களைக் குறித்து எழுதப்பட்டிருப்பவைகளுள் உண்மை எம் மட்டும் என்பதை நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை. பெரிய மரு துவுக்கும் வெள்ளையன் சேர்வை என்றொரு பேருண்டு. இவ்விருவரும் வெவ்வேறுவர்.

இங்கிலீஷ் ஜாதியாரான முன்னம் சொல்லியுள்ள பாகாட்டுத் துரையைப் பாஞ்சாலங்குறிச்சியார் தொந் தரவுக்குள்ளாக்கிப் பின்னர் மன்னித் தாரென்றாலும், அதுசமயம் தூத்துக் குடியிலிருந்த டச்சுக்காரர்கள் பாளை யக்காரருக்கு வேண்டியவராக இருந்த வர்களாதலால் அவர்களை எதுவும் செய்யவில்லை. மேலே சொல்லிய பாகா ட்டுத் துரையின் குமாரர் நமது ஜில்லாவில் பஞ்சுகளைப்

பஞ்சுப் பொதிகளைக் கட்டும் ஸ்குரு இயந்திரங்களை ஸ்தாபித்தல்

பொதியாகக் கட்டிப் பேல்களாகச் செய்யும் ஸ்குரு இயந்திரங்களை ஸ்தாபித்தவராவர். இப்படி நமது ஜில்லாவில் பேல்கட்டுகளில் பஞ்சை ஸ்குரு செய்து இங்கிருந்து சீமைக்கு நேராகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் வழக்கத்தை நமது ஜில்லாவிலேயே 1831-ல் ஸ்தாபித்து, நேர்முகமாகப் பஞ்சு வியாபாரத்தைத் தூத்துக்குடிக்கும் சீமைக்கும் போக்கு வரத்துள்ள வசதியுடன் ஏற்படுத்தினர்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

தற்காலத்தியது

மார்க்கோபோலோவின் சொந்த நாட்டினரான ஸீஸர் பெரிடரிக் என்பவர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 1563 முதல் 1581 வரையுமிருந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு அங்கு நடந்த சிலாபத்தைக் குறித்து எழுதுவதாவது:— "திருநெல்வேலிச் சீமையின் கீழ்கரைப் பக்கம காயல் முதலியவைகளை அடுத்துள்ள சமுத்திர பாகத்தில் ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் மார்ச்சு-ஏப்ரல் மாதங்களில் 15 தினங்கட்குக் குறைவு படாமல் முத்துச் சிலாபங் குளிப்பதுண்டு. ஒவ்வொரு வருஷமும் வெவ்வேறு இடங்களில் குளித்துப் பூராவும் முடிந்துவிட்டால் தவணைப்படி முறையாக ஆங்காங்கு குளிப்பதே வழக்கமாகும். இவ்விதமாக அங்குள்ள கடலில் வருஷந்தோறும் குளிப்பு இருந்துகொண்டே இருக்கும். சிலாபங் குளிப்போரெல்லாம் கிறித்தவராகவே இருந்தனர். போர்த்துகல் தேசத்திய அரசருக்கு ஒவ்வொரு குளிப்புக்கும் ஏதோ காணிக்கை கொடுப்பதும், செண்டு பால்ஸ்சர்ச்சிலுள்ள சந்நியாசிகளின் தர்மத்துக்குச் சிறுக உதவி செய்வதும் வழக்கத்தி லிருந்திருக்கின்றன. சிலாபம் குளிப்பவர்களைக் கடற் கொள்ளைக்காரர்கள் வந்து கொள்ளையடித்துக் கொண்டு போகாதிருக்கும்படியாக ஆயுதபாணிகளாக நின்றுகொண்டிருக்கும் காவலாளிகளுடைய துணைத் தோணிகளும் தயாராக இருப்பதுண்டு. சிலாபம்

முத்துச் சிலாபம்

குளிக்கச் செல்லுகிற தோணிகளை நங்கூரமிட்டு, ஒரு கயிற்றின் நுனியில் பெருங் கல்லைக் கட்டி மற்றொரு நுனியைக் கப்பலிலிருப்பவன் கைவசம் வைத்துக் கொண்டு, குளிக்கச் செல்பவன் காலிற் கல்லை இறுகக் கட்டி, அவனுடைய காதுகளைப் பூராவும் நன்றாக அடைத்து வைத்துத் தேக முழுமையிலும் எண்ணெயைத் தடவிக் கழுத்திலாவது தோளிலாவது ஒரு கூடையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு இறங்குவது வழக்கம். கூடை நிறையச் சிப்பிகளை நிறைப்பியாகவும், கயிறை ஆழத்திலிருந்து குளிக்கிறவன் இழுத்து அசைக்கவும், கப்பலின்மேல் இருப்பவன் கைவசமுள்ள மற்ற நுனி வரையும் கயிறு அசைவதைப் பார்க்கவும் உடனே உயர இழுத்து விடுவான். இவ்விதமாக ஒவ்வொருவரும் சிப்பிகளைக் கொண்டுவந்து கப்பலிற்றட்டவும் கப்பல் நிறைந்துவிடும். உடனே அதே பக்கத்திலுள்ள ஊரில் இராக்காலங்களிலிருந்து விட்டு அவர்களுடைய சொந்த ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று சிப்பிகளைக் குவித்து விடுவார்கள். சிலாபம் அந்த வட்டத்தில் பூராவும் முடிந்த பின்பு குவியல்களைத் தொட ஆரம்பிப்பார்கள். அதற்குள் சிப்பிகளும் காய்ந்து விடுகின்றன. சிப்பிகளையும் அவைகளினுள்ளிருக்கும் முத்துக்களையும் விலை மதிப்பதற்கு நோட்டக்காரச் செட்டிமார்கள் எண்ணிறந்தோர் அங்கு வந்து கும்பல் கும்பல்களாகக் கூடி யிருப்பார்கள். முத்துக்களின் குணத்துக்குத் தக்கபடிக்கும் பருமனுக்குத் தக்கவாறும் அவர்கள் விலையைக் குறிப்பிடுவார்கள். முதல் தரமான முத்துக்களுக்குப் "போர்த்

துக்கல் தேசத்திய அயயா" (Aiya) என்பார்கள். இவைகளே போர்த்துக்கேசியருக்குப் பிரீதியானவைகள். இரண்டாந்தரம் உருண்டை வடிவமானதாக இருக்க மாட்டா. இவைகளை "வங்காள தேசத்து அயயா" என்பார்கள். வங்காள நாட்டினர்களுக்கு இவைகளில் பிரீதியாக இருக்கும். இரண்டாம் வகுப்புக்குத் தாழ்ந்ததான மூன்றும் இனத்து முத்துக்களைக் "கன்னட தேசத்திய அயயா" என்பார்கள். இவைகள் விஜயரங்க நரசிங்க பூபால சக்கரவர்த்தியாருக்கு உவந்தவைகளாம். நான்காவது தர்ஜாவிலுள்ள முத்துக்களைக் "காம்போ தேசத்து அயயா" என்று சொல்வர். இவைகள் சூரத்து, காம்பே முதலிய நாட்டினர்கள் விரும்பப் பட்டவைகளாம். அவ்வகை முத்துக்களை அந்தந்த தேசத்தினர்கள் அடைய ஆசை சொள்வார்கள். மார்ட்டின் என்ற பாதிரியார் 1700ல் நிகழ்ந்த முத்துச் சிலாபத்தைக் குறித்துச் சொல்லிய விவரச் சுருக்கம் :—"ஒவ்வொரு பிரதி வருஷமும் டச்சுக் கப்பல்கள் பத்துப் பன்னிரண்டுகளைச் சமுத்திரத்தில் நாலா பக்கங்களிலும் அனுப்பிவித்து எவ்வெவ்விடங்களில் சிலாபங் குளிக்கலாமென்றதைத் தெரிந்து அவ்வவ் விடங்களிலிருந்தும் ஆயிரம் சிப்பிகள் வரை எடுத்துக்கொண்டு வந்து சோதித்துப் பார்த்ததில் சமாதானமடைந்த பின்னர்தான் முத்துச் சிலாபங் குளிப்பது வழக்கம். ஒவ்வொரு குவியலிலும் காணப்பட்ட சிப்பியின் முத்துக்கள் நோட்டக்காரர்களால் "எக்கு" (Eccu) என்ற தொகைக்குக் குறையாது மதிப்பிக்கப் பட்டால் அந்தச் சிப்பிகளுடைய பாறை

களை சிலாக்யமானவை என்றும், அதிக விலைக்குப் போகக்கூடியவைகள் என்றும், அதிக லாபகரமென்றும் நிச்சயித்துக் கொள்வார்கள். எக்கு என்றது ஒரு பூவராகனுக்குச் சிறிது கூடியது. முப்பது "சௌ" (Sow) அதாவது முத்துச் சிப்பி ஒன்றுக்கு முக்கால் ரூபாய்க்கு விலைப் போகாதென்று தெரிந்துகொண்ட முத்துக்களுள்ள பாறைகளில் எடுப்பதானால் நஷ்டம் என்றுஞ் சொல்லிக் கொள்வார்கள். இப்படிக்கு வெள்ளோட்டம் பார்ப்பதில் இலாபங் கிடைக்குமென்பது நிச்சயமாகி விட்டால் சிலாபத்துக்கு விளம்பரம் செய்வார்கள். இல்லாவிட்டால் நிறுத்திக் கொள்வார்கள். முத்துச் சிலாபங் குளிப்பதென்பது நிச்சயமாகி விட்டால் சிலாபத்துக்கு விளம்பரங்களை நாலா பக்கங்களிலும் பஹிரங்கம் செய்வார்கள். குறிப்பிட்ட தினத்துக்குச் சிறிது நாட்களுக்கு முன்னும் அன்றும் பல்வேறு தேசங்களிலிருந்தும் நானாவித மான ஜாதியார்களிலுள்ள பெரும் வியாபாரிகள் அளவிடக்கூடாத பெருந் தொகைகளை முடிந்து போட்டுக் கொண்டு அங்கு வந்து காத்துக்கொண் டிருப்பார்கள். கடற்கரைப் பக்கங்களில் பல சிறிய ஊர்கள் காணப்படும். கடலினுள் அந்நிய நாட்டுத் தோணிகள் ஏராளமாக நிறைந்து தோற்றப்படுவதில் அப்பாகங்களும் ஒவ்வோர் நகரமாகவே காணப்படும். பார்ப்பவர் கண்களுக்கு அதி ரம்மியமாயும் மனதிற்குக் குதூகலமாகவு மிருக்கும். குறிப்பிட்ட தினத்தில் பேரிகைகளின் முழக்கங்களும் அதிர் வெடிகளின் செவிடுபடும்படியான தொனிகளும் கூட்டங்களின் இரைச்சல்களும் " கிண்ண்ண் " என்று ஒரே

பேரிரைச்சலாகக் கேட்கும். இதன் மத்தியில் கொழு ம்பிலிருந்து டச்சுக் கமிஷனர் ஆரவாரங்களுடன் வந் திறங்கவும், அங்கு மரியாதைக்குண்டுகள் முழங்கப் படும். அதற்கப்பால் அவர் முத்துச் சிலாபங்குளிக்க உத்தரவு பிறப்பிப்பார். முத்துச்சிலாபம் நாம் முன் சொல்லியபடியே அநேகமாகக் குளிப்பது வழக்கம். சிறு பான்மையே குளித்தலில் முன் சொல்லியுள்ள தற்கு வித்தியாசமெனலாம். முத்துச்சிலாபங் குளிப் பதற்கென்றே சிலர் பாலியமுதல் தயாராகின்றனர். இப்படிப் பழகுவதினுல் நாளாரம்பத்தில் அவர்கள் முத்துக் குளித்தலில் கைதேர்ந்த ஆசாமிகளாகிறுர் கள். ஒவ்வொருவரும் தண்ணீரில் மூழ்குவதில் "நான் சமர்த்தன்," "நீசமர்த்தன்" என்று வீரம் பேசிக் கொண்டு தண்ணீரில் அதிக நேரமாக ஆழ்ந்திருந்து சாகிறவர்களும் அநேகர்களாவார்கள். தண்ணீரில் ஆழ்ந்து முத்துக் குளிக்கும் சமயத்தில் ஒருவரின் சாக்குப் பையில் போட்டிருக்கும் சிப்பிகளை மற்றொரு வர் சாக்குப்பையில் போட்டு நிறைத்துக் கொள்ள ஆசைகொண்ட சிலாபக்காரர்களுமுண்டு. இவ்விதம் நேரிடல் கூடுமென்று சிலாபம் குளிப்பவர்கள் தங்கள் தங்கள் இடுப்புகளில் ஒவ்வொருவரும் ஐமுதாடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு குளிப்பது வழக்கம். இப்படி ஒருவ ரெடுத்த சிப்பிகளை மற்றொருவர் பிடுங்கிக்கொள்ள எத் தனித்துச் சமுத்திரத்தின் அடியில் ஒருவரோடொரு வர் சண்டை போட்டுக்கொண்டும் குத்திக்கொண்டும் மாய்வது சகஜம். முதல் வகுப்புக்காரர் சிப்பிகளைக் கொண்டுவந்து விட்டு இரண்டாம் வகுப்புக்காரர் வரும்வரை காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவர்

Not [illegible]

25884

கள் வந்த உடன் இவர்கள் குளிக்க நீரினுட் செல்ல லாம். இதுவே முறையாக இருந்தது. எப்பேர்ப்பட்ட அநுபவசாலிகளும் ஒரு நாளைக்கு 7, 8 தடவைகளுக்கு மேல் குளிக்கமாட்டார்கள். ஒவ்வொரு நாளிலும் சிலா பம் மத்தியானத்துடன் தீர்ந்துவிடும். சிப்பிகளைக் கரை யிற் கொண்டுபோய் இறக்கி ஒரு தோட்டத்திற்குள் அவைகளை எடுத்துச் சென்று அங்கு 2, 3 நாள்வரை போட்டு வைக்கவும், சிப்பிகள் வெடிக்க, அவைகளின் உள்ளிருக்கும் முத்துகள் வெளிக் கிளம்பும். கிளம்பிய முத்துகளைக் கழுவி யெடுத்து, அவைகளைப் பருமனுக் குத் தக்கபடி பிரிப்பதற்கு ஒரேவட்டத்தட்டில் அநேக தகடுகள் தரவாரியாகச் சிறிய துவாரங்களும் பெரிய துவாரங்களுமாக அடங்கியிருக்கும் ஒரு சல்லடையில் போட்டு தரவாரியாகப் பருமனுக்குத் தக்கபடி எடுத் துச் சேர்த்து விடுவார்கள். இதனை இங்கிலீஷில் Colander என்று சொல்வது. எறும்புக்கண் போன்ற துவாரத்தட்டிலிருந்து சிறிது பெருத்த துவாரங்களை ஒன்றின்பின் ஒன்றாகக் கொண்ட தட்டுகள் ஒன்றுக்கு மேலொன்றாகப் பெருத்துக்கொண்டே வந்து பெரிய தில் சுண்டுவிரல் நுனி போகும்படியான துவாரமுள்ள தாக வந்து முடியும். அதன் பின்பு ஒவ்வொரு இனமாக அவைகளுக்கு விலையை மதித்துக் கிரையம் போடு வார்கள். இதில் எந்த இனத்தில் அதிக நயமுடைய தென்று தெரிகிறதோ, அதற்குத்தான் டச்சுக்காரர்கள் விலை கொடுத்து வாங்குவார்கள். ஆனால் அவர்கள் அவை களைத் தங்களுக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று எவரை யும் கட்டாயம் செய்வதில்லை. முதற் குளிப்பில் அகப்படு கிற முத்துக்கள் சேதுபதிக்கே உரியன. சிலாபம் குளிக்

கும் இடங்களை டச்சுக்காரர்கள் தங்களுக்குச் சொந்த மென்று சொல்லிக்கொண்டதில்லை. 1700-ம்வருஷம் நடந்த சிலாபம் சிறிது உத்சாகத்தை ஊட்டியதாகவிருந்தும் பிரயோஜனமற்றதாகவே கடைசியில் முடிவுற்றது. அந்த வருஷத்தில் சமுத்திரத்தின்கீழ் ஏதோ ஒரு நீரோட்ட மேற்பட்டு முத்துச் சிப்பிகள் உள்ள பாறைகளை மணல் மூடிக்கொண்ட தென்கிறார்கள். இதனால் அநேக வியாபாரிகளுக்கும், கப்பலாளிகளுக்கும் நஷ்டமாகவே முடிந்தது. ஸர்பெரிடரிக் என்றவர் தம்முடைய திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் அநுபவத்தில் முத்துச்சிலாபத்தைக் குறித்து 1563—1581 வருஷங்களில் நிகழ்ந்த குறிப்புகளில் சேதுபதிக்குப் பங்கு குறிப்பிடப்படாமலிருக்க, 1700 கி.பி.யில் ஆங்கு நடந்த சிலாபத்தைக் குறித்து மார்டின் பாதிரியார் கூறியதில் சேதுபதியின் பேர் காணப்படலால் திருமலை நாயக்கருக்கும் எட்டயபுரத்தாருக்கும் நிகழ்ந்த போரில் இராமநாதபுரத்தார் திருமலை நாயக்கருக்கு அச்சண்டையில் செய்த உதவியின் பொருட்டு மன்னார் தீவையும் அங்கு நடக்கும் முத்துச் சிலாபத்தில் பங்கையும் சேதுபதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டனவென்று நாம் முன்னம் (பக்கம் 40-ல்) சொல்லியுள்ளது ஞாபகமிருக்கலாம். அதுவே காரணமானதால் திருமலை நாயக்கர் காலமுதல் அதாவது 1623-க்கும் 1659-க்கும் இடையிலுள்ள காலத்திலிருந்து சேதுபதிக்குச் சிலாபத்தில் சுதந்தரமேற்படலாயிற்று என்று மதுரை ஜில்லாச் சரித்திரத்தில் நெல்ஸன் துரை கூறியிருக்கிறார்.

பத்தோன்பதாம் அத்தியாயம்

தற்காலத்தியது

இது சம்பந்தமாக நமது புஸ்தகத்தின் ஆரம்பத்திலேயே ஆங்காங்கு சிற்சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இனிப் பிரான்சிஸ் சவுரிநாதரைப்பற்றிச் சொல்லி முடிப்போம். இந்த ஜில்லாவின் கீழ்கரைப்பக்கமாக இவர் 1542 கி. பி.யின் கடைசியில் வந்து சேர்ந்து ஆங்கிரண்டு வருஷங்களாகத் தேவ ஊழியத்திலீடுபட்டுச் சேவை செய்துளார். இங்கு வரவும், கர்த்தரின் ஜெபம், ஆவாமரியாள், டிகாலோக் என்ற பத்துக் கற்பனைகள், மதக்கொள்கையின் அனுஷ்டானமாகியவைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அவைகளை மனப்பாடமாக்கிக் கொண்டார். (The Lord's Prayer, The Ave Maria, The Decalogue, The Creed). கோவாவில் போர்த்துக்கேசிய பாஷையைப் பேசத் தெரிந்துகொண்ட தமிழர்களைத் தனக்கு முனிஷியாக வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு கிராமந்தோறும் கையில் மணி ஒன்றை எடுத்து ஆட்டிக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு உபதேசித்தனர். இவருக்குச் சாமர்த்தியமும் பக்தியும் மிகுந்திருந்தன வென்றது உண்மை என்றிலும், கல்வியில் போதிய பாண்டித்தியம் வாய்க்கப் பெற்றிருந்தாரல்லர் என்பதை அவர் அங்கிருந்துள்ள காலம் முழுவதிலுந் தமிழைப் பிழையறப் பேசக்கூடக் கற்றுக்கொண்டிலர் என்றது சான்றாகும். தமிழ்நாட்டில் பெஸ்கி என்ற வீரமாமுனிவரும் ராபர்ட்-டி-நோபிலி

கிறித்தவ மத ஸ்தாபனம்

யாகியவரும் தமிழில் சிறந்து விளங்கினர். ஸ்டீவன்ஸ் என்ற ஒரு இங்கிலீஷ்காரரும் ஆர்நால்டு என்ற ஒரு இத்தாலியரும் ஹாங்க்ஸ்லீடன் (Hanxleden) என்ற ஒரு ஜர்மனியாரும் இதே சபையில் சேர்ந்தோரெனினும் மேல் கரைப்பக்கத்து வாசிகளாக இருந்ததன் பயனாக அந்நாட்டுப் பாஷைகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்களென்றது யாவர்களுக்குந் தெரிந்ததே.

சவுரி நாதர்

"கிறித்தவர் சங்கத்தில் சேர்ந்துகொள்ள வருகிறவர்களின் தொகுதி இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாதனவான பெருந் திரள்களாக மொய்க்கின்றனர்கள் என்பதை அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம்செய்து வைப்பதினால் என்கைகளைத்துவிடுகின்றது. ஸ்தோத்திர மந்திரங்களை உச்சரிப்பதனால் என்னுடைய தொண்டையினின்றும் கிளம்புந் தொனி சக்தியிற்குறைந்து சிறிது தூரமே கேட்குந் தன்மையுடையதாகின்றது. நாள் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள சர்வ ஜனங்களுக்கும் இப்படிச் செய்யும்படிக்கு நேரிடுகிறதென்றது காரணமாகும். ஒவ்வொரு கிராமமாகச் சென்று முப்பது கிராமங்களில் இப்படிக்குச்செய்து முடித்திருக்கிறேன். எனக்கு உதவியாக இருந்தவர் பிரான்ஸிஸ் மான்ஸியாஸ்" என்று சவுரிநாதர் எழுதியுள்ளார்.

இவர் கத்தோலிக் மதத்தினர் என்றாலும் தமிழில் அபாரஞானம் படைத்துள்ளார் என்றதின் பயனாக 'தேம்பாவணி', 'வேதியர் ஒழுக்கம்', 'கலம்பகம்', போர்த்துக்கல் தேசத்து இராணிகாதரைன் அம்மை

யார்மீது மாலை சதுர அகராதி முதலிய பல்வேறு சிறந்த நூல்களை யாத்துத் தமிழ்ப் பாஷையில் முதற்றரமான கவிகளுக்குச் சமத்துவமென்ற பெரும்புகழைத் தமிழுலகம் நிலைக்கும்வரை சாஸ்வத மாகச் செய்து கொண்டதால் இவர் தமிழ் நாட்டில் அழியாப் புகழுடன் விளங்குவாராயினர்.

பெஸ்கி என்ற வீரமா முனிவர் அல்லது தைரியநாத சாமியார்

புராடஸ்டண்டு கிறித்தவர்களும் இவரைப் பெருமை வாய்ந்துள்ள சமநோக்குக் கொள்கையுடைய ஒரு மகான் என்று கொண்டாடுகின்றனர். லத்தீன் பாஷையில் இவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட திருக்குறளை வாசித்தறிந்தோர் அம்மொழி பெயர்ப்பும் அதன் முதல் நூலை ஒத்துச் சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல் என்ற உத்திகள் பொதிந்துள்ள தென்பார் எட்டயபுரத்துச் சீமையைச் சேர்ந்த காமய நாயக்கன்பட்டியில் வசித்திருந்த காலத்தினிடையிலேயே இவர் தமிழில் வல்லமை அடைந்துளார் என்றதற்குப் பல்வேறு சான்றுகளுள. இவர் சீறாப்புராணம் பாடிய இஸ்லாம் மதத்தினரான எட்டயபுரம் உமறுப் புலவரின் சமகாலத்தவர். திருச்சிறாப்பள்ளியில் சண்டா சாஹிபை பெஸ்கி கண்டு பேசுவதற்காக இரண்டுமாத காலத்துக்குள் ஹிந்துஸ்தானியும் பார்ஸீகத்தையும் பேசவும் எழுதவுங் கற்றுக்கொண்டு தனக்குள்ள அப்பாஷைகளின் விற்பன்னத்துவத்தையும் காட்டியதில் நவாபு இவரது மனோசக்திக்கும் தேவ ஊழிய பக்திக்கும் வியந்தவராகி இவரை ஒரு ஞானி எனக்கொண்டிருந்தும் லௌகிக

மார்க்கமான ஒரு உத்யோகத்தை இவருக்குக் கொடுக்கக் கருதி சிறிது காலம் திவானாகவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இராயவேலூருக்குச் சென்று டாஸ்டு அலிகான் என்ற நவாபையுங் கண்டு உரையாடி யிருக்கிறார். சண்டாசாஹிபுவின் திவானாக இருந்தபோது திருச்சினாப்பள்ளியை மஹாராஷ்டிரத் தலைவரான ரகுஜிபோன்ஸலேயும் வுட்டாசிங்கும் சண்டா சாஹிபுக்கு விரோதமாகக் கிளம்பித் திருச்சினாப்பள்ளியைப் பிடித்துக்கொள்ளவும், தன்னையும் ஏதேனும் செய்து விடுவார்கள் என்ற அச்சங்கொண்டவராகி எவர்க்குந் தெரியாமல் இராமநாதபுரத்துச் சீமைவழியாகத் திருநெல்வேலிக்கு அலைவாய்க்கரையை அடுத்து மணபாட்டிற்கு வந்துசேர்ந்தார். அங்கு அவரது 66ம் வயதில் இறந்துவிட்டார். அவர் இறந்த இடத்தைச் சிலர் திருச்சினாப்பள்ளியை யடுத்துள்ள மணப்பாறையென்கிறார். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள மணப்பாடு என்றது முதலில் அவர் வந்திறங்கிய இடமாவதாலும், அதில் ஒருகால் பிரீதியடைந்து அவருடைய அந்திய காலத்திலும் அங்கு சென்று உயிரை நீக்கியும் இருக்கலாமென்றதே பொருத்தமுடையதாகின்றது. அத்துடன் அவர் திருச்சினாப்பள்ளியில் மகாராஷ்டிரர்களின்படை எடுப்புக் கஞ்சிக்கொண்டு அதை விட்டு ஓடியகாலத்து இராமநாதபுரத்துச் சீமை மார்க்கமாக அலைவாய்க் கரைவழி சென்றதாகக் காணப்படலாலும், திருச்சினாப்பள்ளியிலிருந்து நேர்தெற்கு நோக்கிச் சென்றிலர் என்றதாலும் மணப்பாறை போதல் கூடாதென்பது உறுதியே. மணப்பாடு என்றதைப்போல் திருச்சினாப்

பள்ளியிலுள்ள மணப்பாறையும் ரோமன் கத்தோலிக் மதஸ்தினர்களின் ஸ்தானமாக இருப்பதால் இவை இரண்டு ஸ்தலங்களையும் இங்கிலீஷிலும் பிரஞ்சிலும் உச்சரிக்க நேரிடின் "ட" "ற" என்றவை பேதப் படல் சகஜமாவதால் சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்பவர் களைக் கலக்கத்துள்ளாக்கியதெனலாம். மிஷியன் - தி - மதுரா என்ற கத்தோலிக் சங்கக் குறிப்பிற் கண்ட 1720 முதல் 1743 வரைக்குமுள்ள கடிதங்களில் பெஸ் கியைக் குறித்து எதுவுங் கூறியிருப்பதாகத் தோற்றப் படவில்லை. ஆயினும் வடுகபட்டி ஆயூர், தஞ்சாவூர் முதலியவைகளிலுள்ள திருச்சபைகள் பெஸ்கியின் கீழிருக்க நல்ல ஸ்திதியில் விளங்கியிருந்தன வென் பது நிச்சயமெனத் தெரிகிறது. காலாந்தரத்தில் தெய்வ வழிபாட்டில் சிறிதுகூட. குறைவு படாமலிருந் திருக்கின்றனர் என்றாலும் இராஜனை யொத்த வாழ் க்கையில் டாம்பீகமாகவு மிருந்தனரென்றும் இவரைச் சிலர் பழிப்பதுமுண்டு. ஆனால் இவர்மீது அவ்வாறு சுமத்தப்படுகிற பழிச்சொற்கள் ஆதாரமற்றவையென் றும் இவர்மீது பொறாமை கொண்ட சிலர் கட்டிவிட்ட அவதூறுகளுமாம் என்பார் மற்றோர் சாரார். மதுரைத் திருச்சபையார் சண்டாசாஹிபையும் வேலூர் நவாபை யும் பெஸ்கி சிநேகங் கொண்டிருந்ததையும் ஐரோப் பிய திருச்சபைகளுக்கு எழுதி டாஸ்டு-அலி-கானுக்கு வேண்டிய வெகுமதிகளை அனுப்பிவைக்கும் படிக்குச் செய்திருந்தாரென்பதையும் டாஸ்டு - அலி - கானும் சண்டா சாஹிபாலும் போதுமான சன்மானங்களை நாணய ரூபமாகவும் வேறு வகைகளாலும் அடைந்

திருந்தா ரென்பதை ஒத்துக்கொள்வதில் பெஸ்கிக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாக சொல்லுகிற இனுங்கள் நவாபு வால் கிறித்தவ சபைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இனுங் களாக இருக்கலாமென்றும் திவான் உத்தியோகம் பேருக்குமட்டும் கௌரமாக அவரால் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கலாமென்றும் சந்தேகங் கொள்ளற் கிடமா கின்றன. இவர் 1747-ல் திருவாங்கூர் இராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த அம்பலக்காட்டில் இறந்ததாகவும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இஃது முற்றிலும் பொறுத்தமுடைய தன்று.

இங்கு ஒரு காங்கிரிகேஷன் கூட்டத்தை 1660 கி. பி. க்கு முன்னம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதற்குப் பெரும்பாலும் தீங்குகள் நேரிடாது காத்துக்கொண்டு வந்தது எட்டய புரத்தின் சகாயத்தைக் கொண்டே என்பது ரிகார்டுகளில் தெரிய வருகின்றன. அந்தக் கோயிலுக்கும் எட்டய புரத்தாரால் சில நன்கொடை களும் கொடுக்கப்பட் டிருந்திருக்கின்றன வென்பது அவர்களில் ஒருவருக்கு ஏற்பட்டிருந்த நோய் நீங்குவ தற்கு அக்கோயிலைப் பிரார்த்திக்க அந்நோய் நீங்கி விடவும் அதற்குக் காணிக்கையாகச் சிலவைகள் கொடுக்கப்பட்டன வென்பதும் அக்கோயிலைப் பிறரு டைய தீங்குகளிலிருந்தும் எட்டயபுறத்தார் காத்துக் கொடுப்போமென்பதற்குச் சான்றாகவும் அங்கு ஒரு சாசனம் எட்டப்பன் என்ற கையெழுத்துச் சகிதம் கல் லில் எழுதப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். இவ்வூரி லுள்ள கோயில் 1683—1685ல் ஜாண்-தி-பிரிட்டோ

காமய நாயக்கன் பட்டி

என்ற அருளானந்தசாமியாரால் விருத்திக்குக்கொண்டு வரப்பட்டது.

இந்த ஜில்லாவிலேற்பட்ட இச்சபை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள சபையின்கிளைச்சபையாக ஆதியிலேற்பட்டதென்று ஸ்வார்ட்ஸ் பாதிரியார் எழுதியுள்ள ஞாபகக்குறிப்புப் புஸ்தகத்திலிருந்து வெளியாகின்றது. அக்காலத்திலும் திருநெல்வேலியில் கிறித்தவர்களிருந் திருப்பதாகச் சொல்லியுள்ளார். இதன் ஸ்தாபனம் 1771 கி. பியில் ஏற்படலாயிற்று. 1778-ம் வருஷத்தில் பாளையங்கோட்டையில் வைத்து ஒரு பார்ப்பனக் கைம்பெண்ணை ஞானஸ்நானம் செய்து வைத்தனர். முதலில் பாளையங்கோட்டையில் சர்ச்சையுண்டாக்கியவர் இவரே. திருச்சிறுப்பள்ளிக்குத் தெற்கில் உண்டான முதல் புராட்டஸ்டண்டு சர்ச்சு பாளையங்கோட்டையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாம். இங்கு காங்கிரிகேஷன் கூட்டத்தார் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருவதைக் கண்ட ஸ்வார்ட்ஸ் துரை தஞ்சாவூரில்அப்போதுசிறந்துவிளங்கிய சத்தியநாதன் என்பவரை அதற்குப் போதகராக அனுப்பி அதனையும் அவரது சார்ஜுலேயே ஒப்படைத்தார். இந்த சர்ச்சு நாளுக்கு நாள் விருத்தியாவதைக் கண்டும் காங்கிரிகேஷன், சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் பரவி விட்டதைக் கண்டும் மனக்கிளர்ச்சி யடைந்த ஸ்வார்ட்ஸ் பாதிரி 1797-ல் ஜேனிக் (Jaenicke) என்ற ஜெர்மனியரை ஏற்படுத்திவிட்டார். மேலே சொல்லியுள்ள சத்திய நாதன் மூலமாகவே திருநெல்வேலியில் சாணர்

சர்ச் ஆப் இங்கிலாந்து மிஷன்

கள் கிறித்தவமதத்தில் சேர்க்கப்பட்டனர். அக் காலத்தில் கலெக்டராக இருந்த டோரின் துரை யுடன் இந்த ஜேனிக் என்ற பாதிரி துரை திருநெல் வேலி ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து திருக் குற்றாலம், பாண தீர்த்த முதலியவைகளைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு களக்காடு, பாப்பான் குளம் முதலிய வைகளுக்குச் சென்று 25-2-1792-ல் பாளையங் கோட் டைக்குத் திரும்பவும், மலைக்காச்சலாற் பீடிக்கப்பட்டு மிகத் தொந்தரவுக்குள்ளாகி, ஏதோ தெய்வாதீன மாகப் பிழைக்க, மணப்பாடு, தூத்துக்குடி முதலிய இடங்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். மணப்பாட்டி லுள்ள காங்கிரிகேஷன் கூட்டத்தினர் நெசவுத் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் அந்தக் கூட்டமே திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள புராட்டஸ்டண்டு கூட் டங்களில் எல்லாம் பெரிதாக இருந்தது.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கிறித்தவமதப் பிர வேசமான நாடார் வகுப்பினில் முதலானவர் சாத் தான் குளத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ள காலங் குடியி லிருந்த சுந்தரமென்றபேரை தாவீது என்று மாற்றிக் கொண்ட ஒருவராவர். இவரைத் தஞ்சாவூரில் வைத்து கோஹல் ஹாப் (Kohlhoff) என்பவர் ஞானஸ்நானம் பண்ணிவைத்துச் சேர்த்துக் கொண்டார். இப்படிக் குச் சேர்ந்துகொண்ட இவரைப் பாளையங்கோட்டைச் சர்ச்சுக்கு உதவிபோதகராக நியமித்துக் கொண்டார் கள். அதன் பின்பு விஜயராமபுரத்திற்குப் போய் அங்கு அவர் செய்யவேண்டிய வேலைகளையும் செய் திருக்கின்றனர். அடையல் என்ற ஒரு கிராமத்தில்

ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா முதலான நாடுகளைப் பற்றி எழுதிய உலகம் சுற்றும் தமிழர், 'சோமலெ' அவர்களின் எழுதுகோல் தமிழ் நாட்டினைப் பற்றி விரிவாக எழுத முன்வந்தது மகிழத்தக்கது. தமிழ் நாட்டின் பல மாவட்டங்களையும் நன்றாகச் சுற்றிப் பார்த்தும், ஆராய்ந்தும் ஆங்காங்கு கிடைக்கும் குறிப்புக்களை சுவைபடத் தந்துள்ளார்.

சில செய்திகளையும் குறிப்புக்களையும் இந்நூலில் காணும்போது, "இத்தகைய குறிப்புக்கள் இவர்க்கு எப்படிக் கிட்டினவோ?" என்று நினைந்து வியக்க வேண்டியுள்ளது. இடங்களையும் மக்களையும் கூர்ந்து நோக்கி ஆய்வதில் இவர் பெற்றுள்ள தனிப்பயிற்சியே இத்தகைய நூல்கள் எழுதுவதில் இவர்க்குத் துணையாக உதவியுள்ளது எனலாம்.

இந்நூல் வரிசையால் தமிழகத்தின் பகுதிகள் வரலாற்று விளக்கமும் அறிமுகத் தெளிவும் பெறுவதோடு மட்டும் அல்லாமல், கற்கும் மக்களின் உள்ளத்தில் எழும் கடமை உணர்ச்சியாலும் புதிய ஊக்கத்தாலும் சீரும் சிறப்பும் பெற்றுக் குறை தீர்ந்து பொலிவதற்கும் இடம் உண்டு.

—டாக்டர் மு. வ.

